

بۆدابه زاندىنى جۆرهها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتاپهائى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

ئىككىب (كوردى ، عربى ، فارسى)

ناونیشانی کتیبه که به فارسی

قیام

و

نهضت علویان زاگروس

ویراسته و ترجمه و تصحیح: محمد علی سلطانی / خط جلد : فریبا مقصودی

طرح جلد: توبا / جروفچینی: نخستین / چاپخانه: رستم خانی

صفحات: ۲۳۲ م تیراژ: ۳۰۰۰

ناشر: مؤسسه فرهنگی نشر سپا

تهران - صندوق پستی: ۶۸۷ ۱۴۳۹۵

وه زارتي رؤشنبيري

به ريوه به رايه تبي خانه ي و مرگيران

www.roshnbiri.org

khanaywargeran@yahoo.com

- ناوي كتيب: را په ريني عه له وييه كاني زاگروس
- ناماده كردني: محمد عه لي سولتاني
- و مرگيراني له فارسويه وه: حه سن عه بدونكه ريم و كه مال ره شيد
- تايپ: به ره عيزه دين
- نه خشه سازيي كومپيوته ري: مه هدي نه حمه د
- نه خشه سازيي به رگ: ستار قادر
- زنجيره: ۱۸
- تيراژ: ۱۰۰۰ دانه
- ژماره ي سپاردني (۲۲۷) ي سائي (۲۰۰۳) ي وه زارتي رؤشنبيري پيدراوه
- چاپ: چاپخانه ي وه زارتي كشتوكال و ناوديري
- چاپي به كه م: ۲۰۰۳ - سليمني

راپه پښنی عه له ووییه کانی زاگروسی

له سهرده می سه فه ووییه کانه وه تاروژگاری نه مړو، ده بی له چوار بزافی چوونیه کدا له راپه پښنی عه له ووییه کان بکولینه وه.

۱- بزوتنه وه یه ک که پاریزگاری ده کرد له سسیمی سیاسی و مه زه به می سهرده می سه فه ووییه کان و دژی هر جوړه گه پانه وه و باسکردنیکی باری نایینی سهرده می عه باسی و سه لجوقی غه زنه ووییه کان و نه وانیتر بوون له لایه ن ده سه لاتداره سه فه ووییه کانه وه و به رهنگاریشی ده بوونه وه، وه ک بزوتنه وه می گوژان و شوړشگیره کانی سهرده می شانیسماعیلی دووه هم و پاش نه و، که له مولگه می بناره کان و لوتکه کانی شاخی زاگروسی نیشته جی بوون.

۲- بزوتنه وه می لایه نگرانی (شامیه مان) که هندی جار هاوړه وت له گه ل بزوتنه وه می سه فه ووییه کاند و له ناو جه رگه می نه واند ا ده جولانه وه، له گه ل سوود وهرگرتن له نه زموونی راپه پښنه پیشوووه کانی خویمان، وه ک (نوربه خشی) و (موشه عشه می) که په یوه نندیان هه بوو به چه قی بازنه می بزوتنه وه کانه وه، واته نایینی (په ردیوه ری)، (نه هلی حق) و له سهره تاوه تاکوتایی، له گه ل سسیمی نایینی سه فه ووییه کاند، به یه ک ناقاردا هاوړه تبوون و دور له ده سه لاتخوازی و به پاراستنی کاروباری مه عنه ویی راستی له هاوپه یمانییه کی چند لایه نه داو به ریزگرتن له رینماییه کانی زانیانی نایینی و پاراستنی کردارو گو تارو کو بوونه وه کانی خویمان، پایه یه کی پته ویان له نایینی نه هلی حقه می، هاوړه تی راپه پښنی عه له ووییه کان و له پال سه فه ووییه کاند ا هی نایه ناراه، وه ک بنه مالیه می

(شامیهمان) ی ئاتەش بیگی، که ناوچه یه کی جوگرافیایی بهربلاویان به لایه نگرانیکی زوره وه له خو کۆکرده وه.

۳- بزوتنه وه ی نویی (سه ره لّدانی بهرچاو روونه کانی ئەهلی حەق) که ورده ورده له سه رده می سه فه ووییه کانه وه په یدابوو و له سه رده می قاجارییه کاندایه یشته لووتکه و له تورکیا و عیراقیشدا، کاریگری و رهنگدانه وه ی سیاسی و کۆمه لایه تی، له سه رده می کۆتایی هاتنی ده سه لاتی قاجارییه کان و گۆرانیکی کانی دواتری به دوی خویدا هیئا، وه ک سه ره لّدانی (ته یموور) له ئیرانی سه رده می قاجارییه کان، راپه پښی سه ید ره زای کوردی عه له وی له تورکیا و سه ره لّدانی بزوتنه وه ی حه قه له عیراق، به سه رکردایه تی شیخ عبدالکه ریمی شه ده له که گه رانه وه یه ک بوو بو سه رچاوه شوین گۆرکښیه کی باوه بوو له ریبازی نه قشبه ندییه وه بو بڼه ماکانی ئەهلی حەق.

۴- چەند بزوتنه وه یه کی چوونیه ک و جیا جیا که له (حروفیه) و بزاقه هاوشیوه کانی، که دامه زرینه رانی په یره و بیان له هیلیکی فیکری هه لبرێراوی تایبەت ده کردو له نه نجامدا بوو به هۆی کهرت و په رت بوون و ناکۆکی له گه ل بڼه ما سه ره کښیه کانی ریبازی ئەهلی حەق، وه ک (نوقطه وی) و هاوشیوه کانی. له گه ل ده رکه وتنی شائیسماعیلی سه فه ویدا (۹۰۷-۹۳۰/ک) ریکخراوه سیاسی مه زه بیه نه ینیه کانی عه له ووییه کانی زاگرؤس، به ته واوی ئاشکرا ببوون و پیشه واکانی سه فه ووییه کان، تا به ته واوی له سه ره خۆیی و ده سه لات گرتنه ده ست دننیا بوون، وابه سه ته ی عه له ووییه توند په وه کان بوون و له گه لیاندا بوون و به جوړی له جیهانی ئیسلامیدا پشتگیریان لیکردن له رۆم و میسرو هندو ولاتانی تردا، ده ستیان کرد به پرپوایه گه نده کردن و داپشتنی نه خشه و پلان، بو له ناوپردنی ئەو حکومه تانه ی که عه له وی نه بوون و هه روه ها سه رکوتکردنی دوژمنه کۆنه کانی خویمان که یه که یه که ناماژهیان

پێده‌که‌ین. به‌لام هه‌ر که سه‌فه‌وییه‌کان به‌دوا ئامانجی خۆیان گه‌یشتن، بۆ لاواز کردنی پێگه‌ی پێشه‌واو شوپرشگێرانی بزوتنه‌وه‌که، ده‌ست به‌کاربوون. گیان به‌خشانی ئه‌هلی حه‌ق به‌تایبه‌ت (هه‌فته‌وانه) ناچاربوون سه‌ر له‌نوێ ده‌ست بکه‌نه‌وه به‌کاری نه‌ینی و شاره‌زووو موسڵ بوون به‌مه‌له‌به‌ندیکی تری خه‌بات. پاشماوه‌کانی بزوتنه‌وه‌ی (نوربه‌خشی) که له‌گه‌ل بئه‌ماله‌ی شامیه‌مان ((ئاته‌ش بیگی)) هاوپه‌یمانیه‌کی مه‌زه‌به‌ی و مه‌عنه‌وییان په‌یدا کردو، له‌سه‌ره‌لدانی سه‌فه‌وییه‌کاندا به‌((تاج به‌خش)) دانه‌نران و به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی که له‌سه‌رچاوه‌ میژووویه‌کاندا باسکراوه، شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی (خه‌تایی) له‌پیاوانی به‌رده‌ستی گه‌وره‌کانی ئه‌و بئه‌ماله‌یه‌ داده‌نرا، توانیان ئاماده‌یه‌کی به‌رچاویان هه‌بن. له‌سه‌ره‌تای ئه‌م به‌شه‌دا، باسیکی گوزه‌رای پله‌وپایه‌ی شا ئیسماعیلی یه‌که‌م ده‌که‌ین، له‌روانگه‌ی عه‌له‌وییه‌کانی زاگروسه‌وه‌و باسی چۆنیه‌تی گه‌یشتنی به‌پله‌وپایه‌ی پاشایه‌تی ده‌که‌ین، به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ده‌قه میژووویه‌ی و مه‌زه‌به‌یییه‌کانی ئه‌هلی حه‌قدا هاتوو. وه‌ک ده‌زانین ئه‌هلی حه‌ق، شا ئیسماعیل به‌که‌متر له‌حه‌زه‌تی سه‌ید ئه‌حمه‌دی عه‌له‌وی (باوه‌یادگار) دانه‌نین و حاجی نیعمه‌تی جه‌یحون ئابادی له‌کتیبه‌ی (شانامه‌ی حقیقه‌ت)دا، ئه‌مه‌ی باسکردوو:

دویم باره‌ از دست قوم پلید
 وراکرد سلطان دور جهان
 نمودی مسخر سراسر جهان
 شدی ظاهر از جامه‌ شاه عباس
 شده ظاهر اندر زمانه‌ بگاه
 نشستند بر تخت شاهنشهی

{شانامه‌ حقیقه‌ت، ص ۵۲۷}

چو آن یادگاری بظلم شدید
 شهید گشت، زان پس شد لا مکان
 که بودی سماعیل شد نام آن
 چو بگذشت زان دور دیگر اساس
 ز جام سماعیل، عباس شاه
 که بودند هر دوز نسل صفی

عەلەوییە کانی زاگروسی،

شا ئیسماعیلی سەفەوی و یەزیدیەکان

خاکی کوردستان و ئازربایجان و خوزستان و میزۆپوتامیا زیدی ئایینه سەرەتاییهکان و پارێزەری گەلیک داب و نەهریتی دانیشتوانی کۆنی ئێران بوون و بەسوود وەرگرتن لەکوێسپ و سەرچاوە سروشتییەکان، هەزاران سال بۆ پاراستنی بیروپا و بۆچوونی پیشینانی خوێان، هەولێ بی و چانیان داوە. یەزیدیەکانی پاشماوەی ئایینی (میهری) کە لەگەڵ عەلەوییە توندپەرەکانی ئەهلی حەقی پاشماوەی (خوورەم دین) هەکاندا دراوسیئەتی و هاو دەمی ئالوگۆرکردنی بۆچوون و بیروپایان هەبوو و کاریگەرییەکی هەمەلایەنە فیكری و فەلسەفەییان لەسەر یەکتەر هەبوو، هاوسنووری لەکاتی ژبانی نەینی و ئاشکرایاندا، بوو بوو هۆی پەیدا بوونی گونجان لەگەڵ یەكدا و هەندی جاریش دژایەتی و ناکۆکی لەبزووتنەوه سیاسی و مەزەبییەکانیاندا. هاوکات لەگەڵ هاتنی (سەید باباعەلی هەمەدانی) بۆ کوردستان عەلەوییە توندپەرەکان بەیەتیا ن پیکرد، لەبەرانبەر دا یەزیدیەکان کەوتنە بەرەنگاری و روو بەروبوونەوه و سەرکردایەتی نەوهکانی شیخ عودەی کورپی موسافیری هەکاری (کوچکردوو لە ۵۵۷ک) یان پیروز کرد، چونکە هاوکات لەگەڵ هاتنی سەید باباعەلی هەمەدانی بۆ کوردستان و بەیعت کردن و پیشوازی کردنی عەلەوییە توندپەرەکان لێی، یەزیدیەکان، بنەمالەئە شیخ ئیسحاق سەفیه دینی کوردی سنجاری نەردەبیلی باووبایرانی سەفەویەکان کە هاوپەیمانی عەلەوییەکان بوون، لەگەڵ هاتنی شیخ عودەی کورپی موسافیری هەکاریدا لەسنجار، دەریمان

كردبون، ئەم ھەلۋىستەي يەزىدىيەكان، بوو ھۆي پەيدا بونى دوزمنايەتى لەنيوان سەفەوى و يەزىدىيەكانداۋ، ھەرەك لەبەرگى يەكەمى ئەم كتيپەدا باسماں كرددو، لەكاتى ھيرشى تەيمورىشدا، شىخ غەلەئەدين غەلى ھانى تەيمورى دابوو، بۇ سەرکوتکردنى يەزىدىيەكان و لەكاتى سەرھەندان و دەرکەوتنى شائىسماغىلى سەفەويدا، يەزىدىيەكان كە دوزمنايەتتەيەكى كۆنيان ھەبوو لەگەل بىنەمالەكەي ئەو و ھاوپەيمانەكانيدا، ھەك يەكەم گروپ و تاقم دژى سەربەخۆيى و دەسەلات گرتتە دەستى سەفەۋىيەكان راپەرىن و شىرى سارمى كورد، پيشەۋاي يەزىدىيە شۆرشگىرەكان بەرامبەر بەسۋپاي قزلباشى غەلەۋى خۆي راگرت، بەلام ئەۋەندەي پى نەچووو بەھۆي خۇراگرى غەلەۋىيە توندرەۋەكانەۋە، لەسالى (۹۱۳/ك ۱۵۰۶ز)دا، سەرکيش و رووبەروو بوونەۋەي يەزىدىيەكان كپ كرايەۋە.

بابەتى پەيوەندىدار بەيرو باۋەرۋە كىردارى يەزىدىيەكانەۋە، لەم لىكۆلئىنەۋەدا كە لەسەر لۆژىكى مېژۋىيى دامانناۋە، بۇكات و نووسىنىكى تر دايەنن و بۇ روشنکردنەۋەي فىكرى خوينەرەكان، دەست ئەكەين بەتاوتويكردنى سەرچاۋەي قسەكانى خۇم و شىكردنەۋەيان و پىناسەكردنىكى سوودمەند و كورتى رەۋتى مېژۋىيى و سياسى و كۆمەلەيەتى يەزىدىيەكان، تا لايەنى جياۋازىي ئەوان لەگەل ئەھلى ھەقدا ديارى بكرىت.

خوالىخۇشبوو توفىق ۋەھبى لەلىكۆلئىنەۋە بايەخدارەكانى خۇيدا، دەربارەي يەزىدىيەكان و شەيتان پەرستەكان دەلى: (يەزىدىيەكان ھىچ كاتىك نەيانووستوۋە ئەم راستىيە بشارنەۋە كە پلەۋپايەي خۋايەتبيان بۇ شىخ غودەي داناۋە، لەراستىدا ئەوان لەمە زياتر رۇيشتوون و يەزىدى كوپى

موعاویه شیان به خوا داناوه و پرستویانه، وایتته پیش چا و له وکاته دا که پله و پایه یی گروهی عهده وپیه کان له لایهن نه لیه د بابائیز (که نه م ناوه ده قاو دهق له لایهن و هرگیز بؤ فارسییه وه هینراوه و مه به ست سید بابا عهلی هه مه دانیه) روه پرووی مه ترسی ده بووه وه پله یی خویه تییان بؤ یه زید داده ناو به سومبلی به رنگارپوونه ویان داده نا.

نه لیه د (سه یید عهلی) خه لکی خوراسان بوو و له گه ل ده ه زار دهر ویش له مه غولستانه وه هه لها تبوو و په نای برد بووه بهر سنجا روناوچه کوستان و شاخا وپیه کانی عراق. شیخ عوده ی له و سرده مه دا درئی هه لبراردنی یه زید بوو بؤ پله یی خویه تی و، له راستیدا دان نان به خویه تی بؤ قیزه و نترین که سایه تی سه رتاسه ری میژووی نیسلام، نه نجامیکی خراپی لی که و ته وه بؤ نه م گروهی، چونکه به هوی نه م کرداره وه، یه زید ییه کان له جیهانی نیسلام و دهر نراون و نه و تومه تانه ی که پاشتر ناراسته یان کرا، زیاتر شوینی خوی کرده وه، به تاییه تی تومه تی شهیتان په رستی.

نه لیه د بابا جگه له (سه یید بابا عهلی هه مه دانی) باپیری سولتان سید نیسحاقی عهله وی به رزنجی، که سیکي تر نییه که له گیزانه وه ی نه هلی حه قدا، به بابا عهلی دهر ویش به ناوبانگه .

به دور نازانری که له سه رینه مای نه و به لگه نامه و سه رچاوانه ی توفیق وه هبی لی کولینه وه ی له سه رکردوون و پوخته یه کی لی رده دا خراوه ته روو و هه روه ها نه وه ی که له به رگی یه که می نه م کتیبه دا هاتوه، سید بابا عهلی له خوراسانه وه له گه ل سید محمده زاهد پیر خدری شاهویی هاتبنه ناوچه ی زاگروس و، ناوبانگ دهر کردنی به هه مه دانی، پاش نه وه بوو که

له وشوینه دا نیشته جی بووه، وهك چوَن نازناوی شاهووییښ، دواي كوچكر دنی پیر خدر به كار هیټراوه.

درباره ی نه وهی كه گوايا سید بابا عه له مه غولستانه وه هاتبی، گوايا وهرگیږ به هه له دا چووبی، ده بی دهقی (له گهل دهه زار دهر ویښدا له (ترسی) مه غوله كان هه لاتووه)، راست بیټ، چونكه یه كه م، كه میك شاره زایی له باری نایینی و كومه لایه تی مه غولستان نه وه دهرده خات كه مه غوله كان مورادو دهر ویښ و بابا نه لیه دیان نه بووه و نییه. دووهم، مه غول له مه غول راناكاو تا به شاخه كانی كوردستان په نابهری. سیهم، له مه غولستانه وه له گهل دهه زار دهر ویښدا په نابردن بو كوردستان هیچ مانایه كي نییه. چوارهم، بو مه غولیکي ویلی بیابان و نا موسلمان، یه زیدو غه یری یه زید به یه كه چاو سه یر نه کریڼ. به نه گه ریكي نریك له راستیه وه، راستیی مه سه له كه نه وه یه كه له سه ره تاي باسه كه ماندا روونمانكردوه. وهك چوَن له شوینیكي تردا، له روونكردنه وهی چوار كات له نایینی یه زیدیدا كه پښتی به ستووه به دهقی كتیبی (جیلوه)، كه یه كيكه له دوو كتیبه پیروزه كه ی یه زیدیه كان، توفیق وه بی نویسیویه تی: (مه به ست له چوار كات كه لیږه دا به كار هاتووه، هر نه و چوار وهرزه یه له میترايزمدا هاتووه، نه وانه هه ریكه یان به سی جوړو نیشانه له وینه گهردوونییه كان دارشتبوو و به و نیشانا نه وه نه په رستان، وادیاره بنیات نه ری نایینی یه زیدی په رستنی نه و دوانزه نیشانه ی وینه فهله کییه ی ازلی هیټابی، به هوی نه وه وه كه شیعه دوانزه نیمامیه كان و عه له ووییه كان كه دوانزه نیمامین پییان باش نه بووبی، له بهر نه وه په رستنه كه ی خویمان ته نیا له چوار وهرزه كه دا چركردبووه وه، هر چه نده هه ریكه له و چوار وهرزه به سی شیوه داریژرابوون. كه نه مه ش یه كيكي تره

له و ناکوکییه سهره کییا نه ی یزیدییه کان له گهل عهله وییبه میانهره و توندړه وه کاند او جیی هیچ گومانیک ناهیلینه وه، له وهی نه هلی حق و یزیدییه کان د ژایه تی یسه کترین کردووه، له سهره تای پهیدا بوونی بزووتنه وه که و بایه خدانیان به سهر کرده سهره کییه کانیان (سهید بابا عهلی هه مه دانی و شیخ عوده ی هه کاری).

له بهر نه وهی که له م تویرینه وه دا له سهر بنه مای لوژیکی میژوویی و فیکرو لیکولینه وه و نووسینی بی لایه نانه دهستان به کار کردووه، دهر باره ی شهیتان په رستی و چونیته پیوه ندیی یزیدییه کان به نومه وییبه کانه وه، ده بی نه وه بزانی که له سه ده ی شه شهم به دواوه، وشه ی (یه زیدی) له کتیبه کاند ا بهر چا و نه که وی و له وه پیشتر به یزیدییه کان گوتراوه داسنی و شهیتان په رست و خوانه ناس، نیستاش زوریه ی کورده موسلمانان کان هه ربییان ده لین ((داسنی)).

زهرده شتییه کان به وانه ی هیزه سروشتییه کانیان ده په رست ده گوت دیوه یه سنا (دیوبنده) و له کتیبی زهند ناویستادا، نه و وشه یه هیه که له گهل وشه ی دیو له زمانی فارسی و وشه ی (شیدا) له زمانی نارامی و سامیدا، هاومانان و مانای (شیدادات) له زهند ناویستادا، واته دروستکراوی نه هریمه ن یان دروستکراوی شیدا کان و له بهر نه وهی له ناویستادا وشه ی شیدا به (ان) کوکراوه ته وه، به تیپه پوونی کات، له ناوخه لکدا ناوی له (شهیدا به ندهگان) یا (شهیدا په رستان) هاتووه ته ناراه که براوه به سهر نه و که سانه دا، هیزه سروشتییه کان ده په رستن و له نه جامدا شهیدا به ندهگان به شهیتان په رستان ناوبانگیان دهر کردووه. مه زدییه سنه کان به گویره ی رینماییه کانی زهرده شت له روجه پیسه کان نه نه ترسان و رووبه پرویان

نېبوونه وه و باوهړپیان به سهرکه وتنی خوږیان هه بوو، به لأم شیدا په رستان،
یا شهیتان په رستان که نه مړو بووه به ناویان، دوو هیزی چاکه و خراپه یان
نې په رست و له بهر نې وهی له هیزی شهرو خراپه دهرسان، له بری نې وهی
به ربه ره کاننیا بکن، قوربانیا پيشککش نه کردن و له کاره یاندا سی
مه به ستیان هه بوو:

یه کهم، خوږیان له خراپه کاری نه وان دور نه خسته وه.

دووه م، داوی کو مکه و یارمه تیا یان ئی نه کردن که رو به رووی دوژمن
نې بوونه وه .

سیه م، بی ترس هیرشیا ن نه کرده سهر خه لک، چونکه له هیزه
سروش تیا به کان په پره وییا ن نه کردو سوو دیا ن له کاری خوږیان وهر نه گرت و
توانا و ده سه لاتیان به رده وام نې بوو .

له هه مان کاتدا نې وان خوا به کی چاکه کارو گوره تریشیا ن هه بوو که
(دیاوسی باوکه)) و نیستا یه زیدیه کان (داسنی یه کان) نې په رستن و
به ناوی ((مه لیک تاوس)) یا (نېب تاوس = عه ب تاوس) ناوی نې بن .

رهنگه وشه ی یه زیدی له یه زد یا یه زدان وهر گیرابی که له وشه ی (یه زی
ناویستا یه وه هاتووه و به مانا په رستن و ستایش کردنه و له سانسکریتیدا،
به شیوه ی یه چ = Yaj یه ژ هاتووه و له وه وه وشه ی (یه زه تا Yazata) ی
ناویستا یی و ه سفیکی ئی په یدا بووه که هه مان مانای دروستکه ر یا
خولقینه ر یا په رستراوه .

له زمانی په هله ویدا، وشه ی (یه زه ته) یه کهم جار سوککراوه ته وه و بووه
به (یه زه ت Yazat) پاشتر پی تی (ت) گوړاوه به (د) و وشه که بووه به
یه زه د (Yazad) که به (یه زه دان Yazadan) کو نه کریته وه و دواتر له سه رده می

ئیسلامیدا، جاریکی تر کورتکراوه ته ووهو بووه به (یهزدان Yazdan) و له بهر نه ووی عه ره به کان مانای یهزدانیان نه زانیوه، کردویانه به یهزیدو داسنییه کانیان گه راندو ته ووه بو یهزیدی کوپی موعاویه و ناویان ناون یهزیدی. (میژوی سؤفیکری له کوردستان، ل ۲ به فارسی).

هر چنده دهر باره ی هوئی ناوبردنی داسنییه کان به یهزیدی له سهر وه راستیه که مان خسته پوو، به لام دهر باره ی مه سه له ی په یوه ندی به یهزیدی کوپی موعاویه وه (۶۰-۶۴ ک) خودی یهزیدییه کان له سهر نه وه کوکن که یهزید دامه زینهری نه م نایینه نییه، به لکو نه و شهر یعت و ریسای یهزیدییه کانی به هیز کردو وه بره وی پیدا وه دامه زینهری راسته قینه ی نایینه که یان (شاهدی کوپی جه راح) ی کوپی بیهاوتای ئادم بووه (۱۹). یهزیدی کوپی موعاویه له نایینی ئیسلام و هر گه راپه وه و روی کرده نایینی یهزیدی و، هر له بهر نه وه شه یهزید به دو وه مین به لائیکه له حوت مه لائیکه که ی خویمان دائه نین و لایان وایه که رۆحیانه تی یهزید چو وه ته لاشه ی شیخ (عوده ی کوپی موسافیری) ی گه وه شیخی یهزیدییه کانه وه.

{کتیبی - بررسی مختصر از تاریخ ادیان کردان - لاپره ۵-۶ به فارسی}

له شهر حی (ملل و نحل) ی شهر ستانیدا، دهر باره ی نه و یهزیدیانه ی نه درینه پال (یهزیدی کوپی نه بی ئینسییه) چه ند باسیک هاتو وه که په یوه ندی به یهزیدییه کانی شامه وه هیه و په یوه ندی به مبه سه ته که ی ئیمه وه نییه.

نه وه ی زیاتر بووه به هوئی بلا بوونه وه و ته شه نه کردنی نه م بابه ته و راستییه که ی راگه یاندو وه و ئیستاش هر رای نه گه یه نن نه وه یه که له هه شت پله نایینییه که ی یهزیدییه کاند ا که بریتین له نه میر، بابا شیخ، شیخ، پیر، فه قیر، قه والی بچوک، مورید، پله ی شیخ ده بی له و سی بنه ماله یه ی نادانییه،

شه مسانییه، قابانییه بیټ که به زانایانی نایینی یه زیدی دائه نرین و باوه ریان وایه که نم سئ بنه مالیه له نه وهی یه زیدی کوپی موعاویهنه و بو پاراستنی پله و پاییهی خویمان، دهستیان داو ته تیکه ل کردنی بنه چه و وه چه.

پیاوه گه وره و نارامگه پیروزه کانی یه زیدییه کان، به پیچه وانیهی پیاوه گه وره و نارامگه پیروزه کانی نه هلی حه ق که له سووکایه تی پیکردنی که سانی تر پاریزراو و هرده م ریژیان لیگیراوه، له لایهن گروپه جیا جیا کانه وه، وه ک له باسی سهد نه حمدهی عه له ویدا وه کو نمونه ناماژهی پیده کهین، قه له مروهی یه زیدییه کان دو چاری کاره سات و درده سه رییه کی زور هاتوون، له وانه شیخ حه سنی پیشه وای یه زیدییه کان له موسل سالی (۶۴۴ کۆچی) له لایهن ناحه زانیه وه خنکینراو له سالی (۶۵۲) ی کۆچیدا، فه رمانره وایه کی به کریگیروی موسل نه میری یه زیدییه کانی ئیعدام کرد، له گه ل سهد که س له یه زیدییه کاند او پاشان گۆره که ی شیخ عوده ی هه لدا یه وه و ئیسک و پروسکه که ی سووتاند، له سده ی نو هه میشدا (سالی ۸۱۷ کۆچی) به فیتی جه لالودین محه مه د کوپی عیزه دین یوسفی حه لوانی) که یه کیك بوو له زانائایینییه ناوداره کانی ریبازی شافعی له ئیران، فه رمانره وای جه زیره ی ئیبن عومه رو کورده نایه زیدییه کان که وتنه کوشتن و تالان کردنی یه زیدییه کان . له سه ره تای سده ی دوا زده هه میشدا (۱۱۲۷ کۆچی)، سوپای مه لیک موزه فه ر به یارمه تی مه لا حه دیده ری کورد هیرشی کرده سه ر یه زیدییه کان و ژن و منداله کانیان به دیل گرت و مال و حالیان به تالان بردن، ژنه کانیان وه ک کویله فروشتن و که نیرو که چه کانیان بو خویمان هیشته وه، له نیوه ی یه که می سده ی سیانزه

هميشدا (۱۲۴۷ کؤچې - ۱۸۳۱ زايښي) موحه ممد پاشاي ناسراو به ميره کويري ره واندز هيرشي کرده سر قه له مړوي يه زيدييه کان و زياتر له ۷۵٪ ياني له ناوبرد، له سهره تاي سده ي چوارده هميشدا، سالي (۱۳۰۸ کؤچې) ده وله تي عوسماني به مبه ستي ملکه چ پيگردني يه زيدييه کان بو خزمهت له سوپادا، فرماني دهرکرد بو عومر وهه بي، به مبه ستي سهرکوتکردنيان و ملکه چ پيگردنيان. ئه وېش هه ندي له يه زيدييه کان ناچارکرد که ئيسلام بېن و کورده کوشي (عاسم بهگ) فرماني کوشتن و تالانکردني يه زيدييه کان و هرگرت و چي په يکري پيروزي يه زيدييه کان هه بوو به تالان بردي و گومه زي گوړي پيشه واکاني يه زيدييه کان ويران کرد و له سره گوړه که ي شيخ عوده ي شتي ناشيرين و ناله باري واي کرد که که لکي ئه و هيان نييه بنووسرينه وه.

جاري کي تر له سالي ۱۳۵۷ ي کؤچيدا، به هوي يا خيپوني يه زيدييه کان له سهريزي، حکومتي پاشايه تي عراق تومه تي ئه وه ي دايه پاليان که هاوکاري مه سيحييه کان ئه که ن و چالاکي ئه نوښن بو به رزه وه ندي فه رهنسييه کان نيشته جي سوريان و ده ستي کرد به سهرکوتکردنيان و له ئه نجامدا، ده يان که سي ليان کوشتن و چه نده ها که سي خستنه زيندانه وه و دووري خستنه وه و هه ندي کيشيان هه لاتن و هه ندي کيشيان له سيدارهدران.

ته حسين بهگي دوا ميري يه زيدييه کان که دواي مردني باوکی، له کؤتايي مانگي ته مموزي سالي ۱۹۴۴، پله ي ميره تي گرتنه ده ست و هاوکاريي مه لامسته فاي بارزاني کرد و له سالي ۱۹۷۵ که سياسه تي بارزانييه کان

تووشی شکست بوو، لهگه‌ل بارزانیدا په‌نای برده به‌رئێران و ماوه‌یه‌ک له‌مه‌هاباد مایه‌وه‌و پاشان چوو بۆ ئه‌وروپا.

مه‌له‌بندی یه‌زیدییه‌کان له‌شاره‌کانی شیخان، ده‌وک و سنجار له‌پاریزگای موسڵی و لاتی عیراقی ئیستادایه، یه‌زیدییه‌کانی دانیشتووی کوردستانی تورکیا، به‌هۆی جه‌وروسته‌می ده‌وله‌تی ناوه‌ندی تورکیاوه که‌م بوونه‌ته‌وه، به‌لام له‌ کوردستانی سووریدا، به‌هۆی زۆری لایه‌نگرانی ئومه‌وی و به‌هۆی ئه‌وه‌ی سه‌ر به‌و بنه‌ماله‌یه‌ن، ژماره‌یه‌کی زۆر یه‌زیدی تیدا ده‌ژین و، له‌ناوچه‌ کوردنشینه‌کانی روسیاشدا، یه‌زیدی هه‌ن و له‌گه‌ل عه‌له‌وییه‌کاندا که‌زۆربه‌یان عه‌له‌وی توندپه‌ری ئه‌هلی جه‌قن، په‌یوه‌ندییه‌کی باشیان هه‌یه‌و له‌قه‌واقزو تفلیسیشدا به‌په‌رت و بلاوی لی‌ره‌و له‌وی هه‌ن. (جکسن) له‌ گه‌شته‌که‌ی ساڵی ۱۹۰۲یدا بۆ ناسیای ناوه‌راست، ژماره‌ی (داسنی) یه‌زیدییه‌کانی روسیای به‌دوانزه‌ هه‌زار که‌س داناوه. {شرفنامه/ تاریخ العراق الحدیث: یزیدیه‌و شیطان پرستها/ دین باستانی کردان/ سفرنامه ابراهیم بیگ/ سفرنامه ویلیافر جکسن} {تاریخ تصوف در کردستان، محمد زؤف تومکی، ص ۱۱-۲۰} به‌م شیوه‌یه‌ دووئایینی میه‌ری خوره‌م دین که‌ به‌مه‌به‌ستی پاراستنی فه‌ره‌نگ و ئایینی کۆنی باو باپیرانی خۆیان، یه‌کیکیان له‌قه‌له‌مه‌روی نه‌جیبزاده‌کاندا مایه‌وه‌و گه‌راپه‌وه سه‌ر ریبازی گه‌وره‌ پیاوانی ئومه‌وی و خۆ هه‌لواسینیان به‌ واندا کردبووه هۆیه‌ک بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی رۆل و شیوه‌ی رابردوویان له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌ په‌سه‌ندکردنیکی سه‌رپێی و روکه‌ش بوو، له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتداره‌ حکومه‌ی ده‌سه‌لاتخوازه‌کانه‌وه، به‌ره‌و لادان برا و تووشی ئازار و مه‌ینه‌تی و سه‌رکوکردن بووه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌ناوچه‌رگه‌ی و لاتی موسولمانی عه‌ره‌ب و تورکه‌وه، بنه‌مای داب و نه‌ریتی خۆیان پاراست و وه‌ک خۆیان مانه‌وه، هه‌رچه‌ند وه‌ک له‌سه‌ره‌وه‌ باسمان کرد، به‌ تۆمه‌تی جو‌راوجۆر

تاوانبارکران و له بهر که له ره قی خوشیان، دانیان نه نا به و تومه تانه دا. له بهرام بهر دا عله ووییه توندره وه کانی نه هلی حه ق که خالی بهرام بهری به زیدیه کان بوون و که وتبونه بهر پروپاگنده ی گوره پیاوانی عله وی و هر چه ند له میژوی چه ند هزار ساله ی خویندا پیش نیسلام و دواتر، به تایبته له سهرده می پهیدا بوونی مبارک شای عله وی کوردیه وه (شاخوشین)، هیچ کاتیک نارام نه بوون، به لام له سهرانسه ری ولاته نیسلامیه کاندا، چه ند نمونه یه کی له سهر نه هینینه وه، به پاراستنی فره نگ و کلتوری ئیرانی، بانگه شه که رانی له خویردوو گیان له سهر دهستی عله ووییه کان بوون و له پاراستنی نهینیه کاندا به جوړیک ژیان که هه موثایین و ربیازه نایینییه کان، به چاوی ریژه وه پرواننه پیاوه گوره و پیروژه کان و داب و نه ریتی نه وان و چه ندین سده یه که ژیانیک ی ئاسوده به سهرده بن. بو ئاگاداری زیاتر له سهر مامله ی شا نیسماعیل له گه ل شوپشی عله ووییه کاندان، پروانه { عالم آرای صفوی، لاپره ۱۲۶ / تاریخ کامل ایران، عبدالله رازی، ج ۴، لاپره ۴۱۳ / دین مذهب در عصر صفوی، دکتور مریم یار احمدی، لاپره ۸۴ }.

به تاوتویکردنی رووداوه کانی سهره وه بو تویره ران روون نه بیته وه که:

۱- به پیچه وانه ی نه وه وه که بلا بووه ته وه، نه به زیدیه کان و نه عله ووییه توندره وه کانی نه هلی حه ق شهیتان په رست نه بوونه و نین و، مه سه له ی (باوکه دیواس) = مه له ک تاوس = نه ب تاوس = عه ب تاوس و دئیوه یه سناو (دیو به ند) شیدادات = شیدا به نده گان = شیدا په رستان (نه وانه ی که هیزه سروشتیه کان نه په رستن) که به هو ی سووک کردنیانه وه له سهر زمانی خه لکی ناسایی و ده مارگرییه وه، ورده ورده گوړان به شهیتان په رست و مه له ک تاوسی، نه مه هیچ بناغه یه کی زانستی نییه و له تومه تیک

زیاتر هیچی تر نییه، لایه نیکی تری ریژگرتن له شهیتان، له ناو خواناسه گه وره کاندای پیشینه یه کی کونی هیه، که به گویره ی قسه ی (ابن ابو الحدید المعتزلی) که کتیبی (نهج البلاغه) ی لیکداوه ته وه، باسی نه وه ی کردو وه که نه حمه دی غه زالی، که ماموستای عه ی نولقوازی ته همه دانی و برای نیمام محمه دی غه زالی روژی له به غدا له سهر مینبهر گوتی: هر که س خواپه رستی له شهیتانه وه فیرنه بی نه وه کافره، چونکه نه مری پیکرا که سوجه به ری بو غهیری خودا و نه و قبولی نه کرد (شرح ابن ابی الحدید ج ۱، ص ۲۵) و، نه وه ش که (بگتری) گه وره پیایو ی نایینی (یارسان) له قسه هه له شه و په له شه کانی خویدا، خو ی به شهیتان و له ویش که متر دانا وه نه وه باب ته یکی تره. به هر حال ریژلیگرتن و په رستن دوشتی له یه که جیاوازن و تیکه ل و پیکه لکردنی باسه کان له سهر بنه مای توندپه وی شیوازی کاری تویره ران نییه.

۲- له گه ل نه وه دا که له ناو خه لکی ره شوکدا بلاوه، نه هلی حه ق و یه زیدیه کان هیچ په یوه ندیه کیان به یه که وه نه بو وه نییه، به لکو دوو نایینی جیاوازن و له باری باوه رو عه قیده وه له گه ل یه کتردا نا کوک و دژ به یه کن. به داخه وه نه م بوچوونه هه له یه له ده قه میژووییه کانی نیمه دا هر له سهرده می نه فشاریه کانه وه په یدا بو و که من نه و میژوونووسانه ی که له هر کو ی باس له عه له وییه توندپه وه کان کرابیت هر به یه زیدی باویان بردن، که نه مه ش راست نییه. (محمد کاظم مروی، عالم آرای نادری، ص ۲۵۲-۲۵۵) (محمد علی سلطانی، ایلات وطوایف کرمانشاهان، ج ۲، ص ۸۹۰ و...)

۳- نومه وییه کان به رده و امی و مانه وه ی خو به گه وره زانینی سه رده می جاهلییه تی خو یان، له چوارچی وه ی بیرو بوچوونی یه زیدیه کاندای پاراستو وه و یه زیدیه میهر په رسته کانیش له ژیربالی نومه وییه کاندای، داب و نه ریتی نایینی کونی خو یان پاراستو وه.

۴- جگه له دوزمنایه تی و ناکۆکی قوولی نیوان یه زیدی و عهله و بییه توند رپه وه کان، به تایبه تی بنه ماله ی سه فهوی، یه زیدی به کان له ژیر کاریگه ری هاندانی ئومه و بییه کانی شامو (مه مالیک ی میسرو سولتانه عوسمانییه کان، برده وام له دژی عهله و بییه کان له کۆششدا بوون .

راپه پرنی عهله و بییه کانی نه هلی هه ق له خاکی میسردا

هاوکات له گهله راپه پرنی یه زیدی به کان به سه رکردایه تی و رابه ری (شیر سارمی کورد) له دژی حکومتی ساوای شائیسماعیلی سه فهوی (۹۰۷- ۹۳۰ک) که له سالی (۹۱۳) ی کۆچیدا دهستی پی کردو هه ره له و ساله شدا سه رکوت کرا، ئه و عهله و بییه توند رپه وانه ی که له به رزاییه کانی خاکی میسردا نیشته جی بوون، به لایه نگری له بزوتنه وه و سه ره خوئی شائیسماعیلی سه فهوی، له دژی مه مالیکه کانی میسر نالای یاخی بوونیان به رز کرده وه و دهستیان دایه خهباتی چه کداری و هه لویستی بزافه که یان به سه وودی سه فه و بییه کان به هیز کرد، راپه پرنه که ش به کوزرانی سه رکرده کانی به تۆمه تی خوانه ناسی و ره خنه گرتن له قورئان کۆتایی هات، (تاریخ ابی طولون، ریچاره هارتمان، برلین ۱۹۲۶، ص ۶۱) (تشیع و تصوف ص ۲۸۷) به لام سه رکوتکردنی ئه م راپه رینه بووه ناگری ژیر خۆله میش و شائیسماعیل تا دوا هه ناسه ی بۆ بره ودان به ئایینی عهله وی له ولاته ئیسلامییه کاندا رانه وه ستا و عهله و بییه توند رپه وه کان که له ولاتانه دا ده ژیان، به شیوه یه کی نیمچه نهینی و ریکخراوی نهی نییه وه، گیانفیدا و گوپزایه لی ئه م بزوتنه وه یه بوون، دوا جار له سالی (۹۳۰) ی کۆچیدا، سالی مردنی شائیسماعیل، شوپشیککی تر له میسر به رپا بوو که

نه حمده پاشای غولامی سولتان سلهیم رابه ری بوو، نه و وهک یه کیک له پروپاگنده چییه کانی شائیسما عیل ناوبانگی دهرکردبوو بو بره ودان به ری بازی عله وی دوانزه ئیمامی {الکراکب السائره ج ۱، ص ۱۵۹}، له نه نجامدا نه و شوپشه له کوتایی هه مان سالدا به کوژزانی نه حمده پاشای فه رمانده ی شوپشه که (یه کیک بوو له شوپره سوارانی عوسمانی که به پیی ریوره سمی نه و سه رده مه له نیوان (غولامانی) مه مالیکی سولتانه عوسمانییه کان هه لیزیردرا بوو) کوتایی هات. {تشیع و تصوف، ص ۳۸۷}.

جگه له پاشماوه ی فیکری فاتمییه کان له میسر دا، عله وییه توندره وه کان = نه هلی حق، لایه نگرانی ئاته شبه گییه کان، که به پیی مینورسکی له بزاقیکی راگه یاندندا که له میسر وه بو عه ره بستان و له ویشه وه بو ئیران گه راونه ته وه، به دوور نازانری که نه وان دینه موی نه و بزوتنه وانه بووبن، وهک چون له مه سه له ی عله وییه کان له قه له مپوه ی سولتانه عوسمانییه کاند، رولیکی سه ره کییان هه بووه و راپه پښتانه شاه قوی = شاه ویس قوی له نه نه دول و دیار به کردا به هیمه تی پیشه وایانی نه م بنه ماله یه خو ی گرتووه و پیگه ییوه. هه رچه نده سه رچاوه کانی نه هلی حق دهر باره ی (شاه ویس قوی) و باسکردنی نه و له و سه رچاوانه دا، شوینیکی زوری گرتووه، به لام به هو ی شیواندنیکی ته وای مه سه له میژووییه کانی نه هلی حق و هه له و ئاته وای به رده وام تانیستا، له دوو توئی نه م مه سه لانه دا، ده ست نه که یین به باسی روونا کبیری که سایه تییه کان و په یوه ندیی نیوان په یره وانی شاه ویس قوی له پال زنجیره ی سه فه وییه کاند، له سه ر بنه مای سه رچاوه باوه پییکراوه میژووییه کان.

شائىسماعىلى سەفەۋىي موشە عشىيە كانى خوزستان

يەككە لەبزوتنە ۋەي ئەلەۋىيە توند رەۋە كانى ناۋ ئىيران كە شائىسماعىلى سەفەۋىي نىگەران كوردبو، بزوتنە ۋەي موشە عشىيە كانى خوزستان بو، كە لەم رىپرە ۋەدا، واتە لەكاتى چوون بەرەو بەغداۋ سەر كوتكدنى يەزىدىيە كان و شۆرشى ئەلەۋىيە كانى مىسر (۹۱۳-۹۱۴) ى كۆچى، شائىسماعىل كەۋتە سەر خەيالى تە فروتوونا كدنى ئەمارەتى موشە عشىيە كان. ھەرچەندە بىرو بۇچوونى جىاۋازىي مېژوونوسان دەربارەي ھۆي ھىرش كدنى شائىسماعىل بۇ ناۋچەي ژىر دەسەلاتى موشە عشىيە كان، لەزارى (ئەحمەد كسروى) يەۋە ئەگىرپنە ۋە، بەلام ھاۋكاتىي شۆرشى يەزىدىيە كان و راپەرىنى ئەلەۋىيە كانى مىسر، ئەو بۇچوونە مان لا دروست دەكات كە لەگەل ھەموو ئەو نووسىنە جىاۋازانەي لەسەر ھەلۋىستى شائىسماعىل بەرامبەر بە موشە عشىيە كان، نابى ئەۋە بەدوور بزائىن كە خالى ھاۋبەشى نەتەۋەي مەمالىكە كانى مىسر رۆلى خۆي بىنىۋە، كە لەگەل ئەو ھاۋبىرو مەزەبىيە ۋە، لەنىۋان موشە عشىيە و سەفەۋىيە كاندا، ئەو خالە ھاۋبەشەي سۆزى نەتەۋەي دەيتۋانى ھۆيەك بىت بۇ بەرژەۋەندىي نىۋان موشە عشىيە و مەمالىكە كان و لەلايەكى ترەۋە كە سەر كدە كانى بزوتنە ۋەي موشە عشىيە كان بەپىچەۋانەي ئەلەۋىيە توند رەۋە كانى ترەۋە، شىۋازى حوكمرانى خۇيان گۆرپىۋو بۇ مىرنشىن و ئەمەش بوۋە ھۆي ئەۋەي شائىسماعىل بىكەۋىتە گومانەۋە لىيان، چۈنكە لەگەل ئەۋەي لەلىكۆلىنەۋە كانى كىسرەۋى لەمەدۋا دىت، شائىسماعىلى

سەفەۋى كارىگەرىيى موشەعشىيەيەكانى ئەھلى حەقى لەسەربوۋ، ئەوانەشى كەپەپرەۋىيان ئەكرد بەرامبەر بەخودى شائىسماعىل تارادەي پەرستىن زىيادە رەۋىيان ئەكرد {الناقص: ص ۹۸} و كرنوشيان بۇ ئەبرد، تەنانەت ئەگىرنەۋە كەشىخ غەبدولعالى كركى ناسراۋ بە توئىژەرى دوۋەم كەلە سالى (۹۴۰)ى كۆچىدا مردوۋە، لەروۋى ھاۋرەۋتى لەگەل پەپرەۋە توندپەرەۋەكانى شا ئىسماعىلدا، بابەتئىكى نووسىۋە لەسەر ئەۋەدى كە كرنوش بردن بۇ مەۋق كارئىكى رەۋايە، يەكئىك لەۋ بىرۋبۇچۈنە ھاۋبەشانەي نىۋان شائىسماعىل و موشەعشىيەيەكان كەخوئىنى كەسانى غەيرى شىيەيان بە حەلال ئەزانى {تشيخ و تصوف ص ۳۹۰}، ئەمە لايەكى مەسەلەكەيە، بەلام ئەحمەدى كىسەرەۋى لەۋ بارەيەۋە لەروانگەي مئىژوۋنوۋسەكانى سەردەمى سەفەۋىيەكانەۋە، بەم شىۋەيەي خوارەۋە مەسەلەي ھىرشى شائىسماعىل بۇسەر موشەعشىيەيەكانى تاۋتوئىكردوۋە لەتېروانىنىكى كورتدا نامازە بە سەرەتاي بزوتتەكەۋە دەكات: (پاش سەيد موحەمەدى موشەعشىخ، سەرەي فەرمانرەۋايى گەيشتە سەر سەيد موحسىنى كورپى كەبەھۇي ھەول و تىكۆشانى سەيد موحەمەدو مەۋلا غەلىيەۋە چلو ئەۋەندە سال بەنارامى و ناسوودەيى فەرمانرەۋايى كرد).

لەم سەردەمەدا لەئىران و عىراق چەند شۆپرشىك بەرپا بوۋبوۋن. جىهان شا ناكۆكى و كىشەي ھەبوۋ لەگەل (پىربوداغ)ى كورپىداۋ، لەئەنجامدا سالى ۸۶۹ى كۆچى، جىهان شا لەشكركىشى كرد بۇسەر بەغداۋ يەكسال ئابلقەي ئەۋ شارەي داۋ كاتىك گەفتوگۆي سولخ و ئاشتبوۋنەۋە ھاتە ناراۋە، پىربوداغ دەروازەي شارى كردهۋە بۇ ئەوانەي لەدەرەۋەن، جىهان شا كەزۇر داخى لەدلدابوۋ لەسەر كورپە سەركىشەكەي، كورپىكى ترى خۇي كەناۋى

موحه مه دی بوو نارده ناوشارو به دهستی ئه و پیربوداغ له ناو برا، له سالی (۸۷۰) ی کوچیدا. پاشان له سالی (۸۷۲) دا، (جیهان شا) یش به دهستی (حه سن بهگ) ی بایندهری (ناق قوینلو) له ناوچوو و زنجیره ی فرمانره وایی ئیران که و ته دهست (بایندهری) یه کان، سه رده می ئه مانیش سه راپا شه پرو شوپرو له شکرکیشی بوو وله ماوه ی سی و شهش سالدا، نوکس یه که له دوا ی یه که بوون به پاشاو به رده وام جهنگ له نارادابوو.

.. به ئی، ئه م شوپرشانه بارودوخیکی گونجاو بوو سه ید موحسینی موشه عشیع چل و ئه وه نده سال بی قره فرمانره وایی بکات و له بهر ئه وه ی که به رامبه ر به خو ی دوژمنیکی خو پراگری نه بوو، توانی روژ له روژ زیاتر هیزو توانای موشه عشیعییه کان زیاد بکاو له سه رده می ئه ودا، هه موو دوورگه کان و خوزستان و به سه ره و ده رو به ره که ی تا ده رو به ری به غداو به هبه هان و کو ه کیلویه و به نده ره کانی که نداوی فارس و به ختیار ی و لورستان و پشتکوه و به گویره ی نووسینی سه ید عه لی کرماشانیش که و تبوو ژیر دهستی ئه وانه وه. پاش سه ید موحسین، سه ید عه لی کوپی بوو به جینشینی. قازی نوروللا و چند که سیکی تر، ناوی ئه و و ئه یوبی برایان به یه که وه نووسیوه، به لام بروا ناکری که دوو کهس له یه که شویندا فرمانره و ابن، ده بی بلین که ئه یوب وه زیر یا راویژگار بووه. له م کاته دا، تازه شائیسما عیل راست بوو بووه وه ... یه کی که له کاره کانی شائیسما عیل کوشتنی عه لی و ئه یوبی برای و له ناو بردنی سه ره به خو یی موشه عشیعییه کان بوو، به لام ده رباره ی چو نیه تی ئه و له ناو بردنه، قسه ی جو را و جو ر کراوه. قازی نوروللا ده ئی: هه ندی پیاو خراب وایان له شائیسما عیل که یان دبوو که عه لی و ئه یوبی برای، ری بازی (مه ولا عه لی) مامیان گرتوه به رو، هه روه که ئه و قسه ی بی جی و

بئ سه روبه ر نه کهن، نه وه بوو له کاتی هیژشی شائیسما عیل بؤسه ر به غدا، به فیتی میر حاجی محمه دو شیخ محمه د ره عناشی که کورپی ماموستای کورپه کانی سهید محمه د بوون، له وی داگیرکردنی حویزه دای له سه ری، سهید عه لی له بهر د دنیا بوون له شیعه یه تی خوئی بی باکانه به په له چوو بؤلای شا و گویرایه لی خوئی راگه یاند، به لام شائیسما عیل چونکه له راپوونی نه وان د دنیا بوو فه رمانی کوشتنی هه ردوو براو گه وره کانی تری موشه عشیعییه کانی ده رکرد.

نووسه ری کتیبی (تکلمة الاخبار) یش، شتیکی نزیک له مه ی نووسیوه و ده لی: کاتی که شائیسما عیل له شکرکیژی کرد بؤ سه ر خوزستان، عه لی و نه یوب نامه یان نووسی بؤی و که ئیمه (شیعه) ین و نه وه ی که پیاو خراپه کان ده رباری ئیمه باسیان کردوه، له درؤ زیاتر هیچی تر نییه. شائیسما عیل نه م قسه یه ی نه وان ی په سه ند کردو گه راپه وه و دیاری بؤ ناردن، به لام پاشتر عه لی و نه یوب له شاری شوش که سهید موحسین ناوه دانی کرد بوه وه و شووره یه کی کیشابوو به ده وریدا، نیشته جیبوون، فه رمانه وای شوشته ر، که له ئیرانییه کان بوو، هه ردوو کیان به ناوی میوانی و راوکردنه وه بانگ کردن و کوشتنی.

له (تذکره شوشتر) یشدا ده لی: عه لی و نه یوب به ناوی سادات و هاومه زه بییه وه له هیژش کردنی شائیسما عیل سه فه ویدا بؤ سه ر به غدا، به شداربوون، به لام شا گرتنی و کوشتنی. پاشان که شائیسما عیل هیژشی کرده سه ر (حویزه) سهید (فه یاض) کورپه که ی تری سهید محسن که وته شه رپه وه له گه لیداو له گه ل هه موو سوپا که یدا کوژرا.

به لآم هه موو نه مانه راست نښ، نه وهى راسته و جىى باوه پيكرندنه، نووسينه كهى نووسه رى كتيبى (حبيب السيره) كه خوى هاوسه ردهم بووه له گهل شائيسماعيلداوچى كاروكردارى روژانهى شائيسماعيل بووه، هه مووى به دوورو دريژى توماركردووه. به گويزه رى نووسينى دانهرى نه م كتيب به له سالى (٩١٤)ى كوچيدا، شائيسماعيل هيرشى كرده سهر عيراقى عه ربه و شارى به غداى گرت. پاش نه وه چونكه هه ندى قسهى بيستبوو دهر باره رى نايينى موشه عشيعيه كان، كه گوايا نه وان سهيد فه ياز (كه وهك ده لښ نازناوى سهيد عه لى بووه) وهك خوانه پهرستن، روى كرده خويزه بو له ناو بردنيان. سهيد فه ياز له مه ناگادار بوو، سوپاى خوى ريگخست و هه ر دووله شكر له دهر وهى خويزه به يه كگه يشتن، شه ريكى زور سه ختيان كرد، به قسهى نه سكه ندر به گى توركمان:

توگفتى زمين و زمان لاله گشت

زخون مشعشع وران ساده دشت

فلك تا كمرگاه درخون نشست

زبس خون دران سر زمين كله بست

دران باديه بسته شدراه باد

زبس كشته بزوى هم او فتاد

واته: خوئينى موشه عشيعيه كان له و بيا بانه روتهدا نه وه نده رڙابوو ده تگوت زهوى هه مووى گولاله سووره يه، نه وه نده خوئين رڙابوو فه له ك تاپشتينه لى له خوينا نوم بوو بوو نه وه نده لاشه كورڙاو كه و تبوون به سه ريه كدا له و بيا بانه دا (با) ريگاي لى گيرابوو. ميرخواند ده لى: موشه عشيعيه كان نازيه تى و پاله وانه تيبه كى له راده به دهر يان نواند، له خور هه له اتنه وه تاخور ناو ابوون، ناگرى شه ر كلپه ي نه هات، خو يان راگرت، به لآم پاش نه وه سوپاى شا به جارى به شمشيرى روته وه هيرشيان كرده سه ريان و له وه يرشه چاوه پروان نه كراوه دا فه يازو گه ليك له ميره كانى موشه عشه كورڙان، پاش كه ميك عه ربه كان شوينه كه يان جي هيشت و

پهرش و بلاؤ بوونه وه و په ريشان بوون. دواى ئم سهرکه وتنه، شاگه يشته
حويزه و پاشماوهى موشه عشيعيه کانى کوشت، يه کيکى له قزلباشه کان
کرد به فرمانزه وای نه وى و خوئى و له شکره کهى به ره و (د زفول) که وتنه پرئ.

{به لام وه که له پيشه وه باسما ن کرد، ئم قسانه هه مووى له لايه ن
ميژوونو سه کانه وه هه لبه ستراون، له مهر هوئى هيرشه کهى شائيسماعيل
بوهر موشه عشيعيه کانى خوزستان و نه و راپه رپانانه ئى تر که هاوکات به رپا
بوون و له پيلانى نهينى مه مالیکه عه ره به کانى ميسر له گه ل
موشه عشيعيه کاندا بئ ناگابوون، يان خوئيان ليکهر کردبو و، دانانى
نه ميرىکى قزلباش بو فرمانزه و ايبى حويزه، به لگه يه کى روون و ناشکرايه }.

قازى نوروللاى شوشته رى ده لئى: سه يد موحسين و کوره کانى له سهر
ده ستى باپيرى نه و (مير نوروللاى مه رعه شى) که مه لايه کى به نا و بانگ بووه
له شوشته ردا، په شيمان بوونه ته وه له توندره وى خوئيان ... به لام که سانى تر
پنچه وانهى نه مه قسه يان کردوه. وه که له پيشه وه گوتمان، مه لاو ناخونده
شيعه کان، به هوئى شيعه گه ريبه وه چاويان پو شيبوو له هه ندى بوچوونى
موشه عشيعيه کان و نه يانويست ليئان نزيک ببنه وه، موشه عشيعيه کان يئش
دلنه و ايبى نه وان يان نه کردو چييان بو يستايه دريغى يان ئى نه نه کردن و
دوريش نييه، هه نديک له بپرو بوچوونه کانى خوئيان له وان شارد بيته وه و هر
نه مه شه بووه ته هوئى نه وهى مير نوروللا که سانى تر بلاويان کرد بيته وه
که نه وان توبه يان کردوه و له بپرو بوچوونه کانى خوئيان پاشگه زبوونه ته وه.

له شوئينيکى تر دا، کيسره وى له ميانه ئى داننان به بره ودان به ره و تى
ميانزه و يى، له نيئو موشه عشيعيه کانى خوزستاندا، له ژير ناو نيشانى سه يد
موباره ک ئايينى موشه عشيعيه کان نه خاته لاه، ده لئى: ... وه که سه يد عه لى

خانی کوږی خه له ف نووسیوییه تی: یه که کم که له و توند پړه وییه دور که و ته وه سهد موله لیبی باپیری نه و بووه که له سه ره تای تمه نیدا له ریبازی باوک و براکانی دور که و تووه ته وه، به لام له ترسی براو ناموزاکانی، نه ویو پړاوه قسه بکات و بیزاریی خوئی دهر نه نه پری، تا نه و کاته ی (موباره ک) ی کوږی فرمان پړه وایی که و ته ده ست، نه نجا به هوئی نه وه وه ده ستی کرد به هه ول دان بو بنبر کردنی نه و توند پړه وییانه.

مه ولا موله لیب پیاو یکی زاناو زانست دؤست بوو، به راده یه ک، مه ولانا که مالودین محمه د کوږی حه سهن نه سته رنابادی، لیکن دانه وه ی (فصول خواجه نصیر) ی به ناوی نه وه وه نووسیوه. نیتر شتیکی سهر نییه که خوئی له توند پړه ویی بنه ماله که ی دور گرتبی و موباره کی کوږی شی به و پړه وه دا بردبی. وه نو سراوه، موباره ک چند که سیکی له زانایانی شیعه که (شیخ عبداله تیفی جامعی) یه کی که بوو له وان، بانگ کردووه بو حویزه، به یار مه تی نه وان ره گو ریشه ی توند پړه وی ه لکیشاو له بری نه و ریبازی ساکاری میانه پړه ویی شیعه ی له ناو موشه عشیعییه کانداه سه قامگیر کرد. (۹۹۹-۱۰۲۵ کوچی) {تاریخ پانصد ساله خوزستان، ص ۴۰-۴۵-۶۲}.

هر له سالی ۱۰۲۵ ی کوچیدا، هاوپه یمانی موشه عشیعییه کان له گه ل عله وییه کانی نه هلی حه قدا په یدا بوو ویه کی تیی نیوان موشه عشیعی و نوره خشی، سه فوی، نه هلی حه ق، له م کاته دا، له گه ل سه ره لدان و دهر که و تنی ناتاش به گ = خان ناتاش و پروپاگه نده یه ی لایه نگرانی نه و له کوردستانی باکوورو نازره بایجان و لوپستان و کرماشان و شوینه کانی تر دا، هاته بوون و نه و موشه عشیعییانه ی که له سه ره ریبازی کوئی خوئیان مابوونه وه. وه ک قهره قوینلوه کان وهی تر . خوئیان دایه په نای نه م

بنه مالهیه و بزوتنه وه موشه عشیعییه کان له باری نه ته وه ییه وه، نیشانه ی
عه ره بایه تی خویان له ده ست داو رواله تی راستیی ریبازی (په ردیوه ری)، به م
بزوتنه وه ییه به ده ست هیئاو له گه ل پاراستنی هه موو بیرو بوچوونه کانی
خویان که ده رباره ی سه رکرده سه ره تاییه کانی بزوتنه وه که یان، بوویان
ریپره وی میژوویی خویان له خوزستانه وه گواسته وه بو لوپستان و
کوردستان و نازه ربایجان و له م قه له مپه وه دا دریزه یان پیدا. پینش نه وه ی
بچینه سه رباسی بنج و بنه وان ی په یوه ندیی بنه ماله ی ناتشه به گ به
شائیسماعیل و سه فه وویییه کانه وه، باسی په یوه ندیی نه قشبه ندیییه کانی
نه که ین له گه ل شائیسماعیلی سه فه وی و سه فه وویییه کان و هاوکارییه کانی نه م
دوو گروه که به دریزایی میژووی بزوتنه وه ی عهله وویییه توندروه کان،
به چند شیوازی جیاواز ته بایی و ناکوکی و هاوره وتی و کارلیکردنی له بواری
سیاسی و کومه لایه تی، تاسه رده می نه مپوچ له ناوچه ی خوراسان و چ له
کوردستاندا بوویان.

بزۋوتنەۋەى شائىسماعىلى سەفەۋى نەقشەندىيەكان

گروپى سۆفىيە نەقشەندىيەكان يەككىن لەو گروپە سۆفىيانە كەرۋانكى گەرەق فراوانيان گىراۋە بەدرىژاى مىژۋى سۆفىزم لەئىسلامدا، پىش سەرھەندانى خواجه بەھائودىنى نەقشەندى بوخارايى، بەزنجىرەى خواجهكان ناوبانگيان دەرکردبوو، پاشان بەگروپى نەقشەندى ناويان بلاۋبوۋە. ناۋدارو گەرەكانى ئەم زنجىرەيە ۋەك خواجه عوبەيدوللاى ئەحرارو ... ھتد، لەسەردەمى تەيمورىيەكاندا، لەپەرى تۋاناۋ دەسترۋىشتندا بوون، بەجۋرىك پاشا تەيمورىيەكان ئاۋزەنگى يان ئەگرت بۇ شىخە نەقشەندىيەكان و خۇيان بەپى دەپۋىشتن بەرىگادا. بەشى زۆرى شىخانى ئەم زنجىرەيە پەپرەۋى رىبازى ئىمام ئەبو حەنىفە بوون و بەخۋاپەرستى ناويان دەرکردبوو و بەگوپەرەى رىنمايىەكانى شەرع كاريان دەرکردو دەيكن.

رىبازى نەقشەندى زياد لەھەر گروپىكى تر، دابو نەرىتى رەسەنى رەفتارو ھەلسۈكەۋتى ئىرانيانەيان پاراستبوو، بەگوپەرەى ئەۋەى كەجىي زىدو شوپىنى گەشەكردنى ئەو رىبازە خۇراسان و بوخاراۋ ھەرات بوو. زنجىرەى خواجهكانى رىبازى نەقشەندى دەگاتەۋە سەر ئىمام جەغفەرى سادق كەبىرەۋەرى و رەفتارە موعجىزە ئاساكانى و ناۋى موبارەكى بوۋە بەدەسپىكى (تذكرة الاوليا)ى شىخ (عەتارى نەيشاپورى) و لەرىنگەى ئىمامى سادقەۋە بنەچەى خۇيان ئەگەيەننەۋە سەر بنەمالەى حەزرىتى عەلى

كوپى نه‌بى تالیب، له‌دايكیشیان‌ه‌وه زنجیره‌ی بنه‌چه‌کیان ده‌گه‌یه‌نه‌وه سه‌ریارانی قاسمی كوپى محمه‌دی كوپى نه‌بوسه‌كرو په‌یوه‌ندی نه‌قشبه‌ندی و شیعه له‌سه‌ر نه‌م بنه‌مایه په‌یدا‌بووه. پینشه‌وایان و په‌یره‌وانی نه‌و زنجیره‌یه به‌ته‌واوی خاله‌هاوبه‌شه‌کانیان و په‌یوه‌ندی ریبازی ئایینی و نه‌ته‌وه‌یی و بیروباوه‌ریان له‌گه‌ل فه‌رمان‌زهاویانی ولاتی نه‌وبه‌ری رووباردا هه‌یان‌بوو، له‌هیرشی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌ویدا بو ئه‌و ناوچه‌یه، زه‌مین‌ه‌یان خوش‌کرد بو سه‌رکه‌وتن و ده‌سه‌لات په‌یدا‌کردنی قزلباش، بلا‌بوونه‌وه‌ی سه‌فه‌وییه‌ت له‌هه‌راتدا به‌هۆی نه‌قشبه‌ندییه‌کان و هاوپه‌وتی موفتی و شیخی نه‌قشبه‌ندییه‌کانی نه‌و ناوچه‌یه له‌گه‌ل شا ئیسماعیلدا هاته‌ئاره‌وه، له‌کتیپی (عالم ئارای سه‌فه‌وی)دا، به‌جوانی باسی داگیرکردنی ناوچه‌ی تورکستان، به‌ده‌ستی شائیسماعیلی سه‌فه‌وی کراوه {عالم آرای صفوی، با‌متنم یدالله شکرى، تهران، ۱۳۵۰، ص ۴۴۶}، له‌م نه‌به‌رده‌دا نوینه‌ران و له‌شکره‌که‌ی شائیسماعیلی به‌هۆی پشتگیری کردنیانه‌وه له‌لایه‌ن خواجه‌عه‌بدوره‌حیمی نه‌قشبه‌ندییه‌وه که‌له‌لایه‌ن خه‌لك و حکومه‌تی تورکستان‌ه‌وه، زور ریزی ئی‌ئه‌گیرا، سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست هینا. {دین و مذهب در عصر صفوی، ص ۲۶}

هه‌رچه‌نده ریبازی نه‌قشبه‌ندی له‌کوردستاندا، به‌هۆی مه‌ولانا‌خالییدی شاره‌زوری که‌له‌نه‌وه‌ی شیخ میکائیلی ده‌ودانی راویژکارو یاوه‌ری سولتان سه‌ید ئیسحاقی به‌رزنجی له‌ناوچه‌رگه‌ی عه‌له‌وییه‌کان‌ه‌وه په‌یدا‌بوو، به‌لام ریبازی عه‌له‌وییه سه‌فه‌وییه‌کان له‌ناوچه‌ی خوراسان، له‌ژیر چاودیری و سایه‌ی نه‌قشبه‌ندییه‌کاندا گه‌وره‌بوو، به‌جۆریک که‌ئهم دوو زنجیره‌ی نه‌قشبه‌ندی و عه‌له‌وییه، ناوبه‌ناو به‌بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئایینی گه‌رانه‌وه‌یه‌کیان هه‌بووه له‌عورف و عاده‌ته‌وه بو ریبازی شه‌ری، یا به‌پینچه‌وانه‌وه له‌ره‌وتی

میژوویسی ئەم دوو ئایین و تهریقه ته دا، که به پراشکاوی له دوو تووی شیکارییه کانی ئەم کتیبه دا به رچاو ده که ون، ههروه کو چوڻ له تورکیای سهرده می عوسمانییه کانی شدا، پاش ئەوهی (حروفی) یه کان سه رکوتکران، ئەوهی لییان به جیما، به نه قشبه نندییه کانیان سپارد (قیام ونهضت علویان زاگرس، ج ۱، ص ۱۳۰)، و له سهرده می ئیستا شدا، نه قشبه نندییه کانی سه رگه لو له کوردستاندا ئایینی په ردیوه رییان له ژیر ناوی (حه قه)، له نیو خویناندا زیندوو کرده وه که له م کتیبه دا باسی لیوه ده که یین. یه کیك له و نیشانه راست و به لگه دارانه ی په یوه ست و په یوه نندی فیکری نیوان نه قشبه نندییه کانی هه رات و سه فه و ییه کان ئەوه یه که گه وره کانی نه قشبه نندی هه رات ریوپه سمی لاواندنه وهی حوسینیان له هه رات دامه زانندو له کو بوونه وهی ئیرانی و عه ربه شیعیه مه زه به کاندای برهویان پیدا. تا ئەوهی مه لا محمه د حسینی و اعیزی کاشفی که یه کیکه له گه وره پیاوانی نه قشبه نندییه کانی خوړسان، یه که مین و گرنگترین کتیبی بو کوپی ماته مینی حوسین دانای ناوی (روضه الشهداء فی مقاتل اهل البيت) ی لینا.

ئەم کتیبه له سه ر داواکاری (مرشد الدوله عبدالله) له نه وهی ته یمو رو پاشای هه رات و له که سه نزیکه کانی سولتان حسینی بایقرا (۸۷۳-۹۱۱) بوو. ئەم کتیبه باسی میژووی ئەو کاره ساتانه ده کات که به سه ر پیغه مبه ره کاندای هاتوو و به دریژی باسی ئیمامه کانی شیعیه ده کات، به تایبته تی باسی کاره ساتی که ربه لا که به په خشانای فارسی نووسراوه و به ده قی عه ربه ی و شیعر رازا وه ته وه، گوایه فزولی به غدادیی که له ۹۶۳ ی کوچیدا مردوو، ئەو کتیبه ی وه رگیرا وه ته سه ر زمانی تورکی و ناوی ناوه (حديقة السعداء). (روضه الشهداء) دابه شکراوه به سه ر ده به شدا، به م شیوه یه ی خواره وه:

۱. باسی گرفتاری و مهینه تی هه نډیک له پیغه مبه ران دهکات، هه ر له ناده مه وه تا نه گاته نوح و ئیراهیم و یه عقوب و زه که ریاو یه حیا.
 ۲. سته م و ئازاردانی پیغه مبه ر له لاین قوره یشییه کانه وه و باسی شه هیدبوونی حه مزه و جه عفری ته ییار دهکات.
 ۳. باسی کوچکردنی پیغه مبه ر (د.خ) دهکات.
 ۴. باسی فاتیمه ی زه را (س.خ) له په یدابوونیه وه تا مردنی دهکات.
 ۵. باسی ژیانی حه زه تی عه لی (س.خ) له په یدابوونیه وه تا شه هیدبوونی دهکات.
 ۶. باسی ره وشته به رزه کانی ئیمام حه سهن (س.خ) و هه نډی میژووی ژیانی، له په یدابوونیه وه تا شه هیدبوونی دهکات.
 ۷. دهر باره ی گه وره یی ئیمام حوسه ین و باسی له دایکبوونی دوخی نه و پاش کوچ کردنی براکه ی دهکات.
 ۸. باسی شه هیدبوونی موسلمی کورپی عه قیل و دوو مناله که ی دهکات.
 ۹. باسی گه یشتنی ئیمام حوسه ین بو که ربه لاو شه پرکردنی له گه ل دوژمنان و شه هیدبوونی خو ی و مندال و خرمان و یاوه ره کانی دهکات.
 ۱۰. باسی نه و کاره ساتانه ی هاتووه به سه ر خانه واده ی حسیندا پاش کاره ساتی که ربه لاو سزای بکوژانی نه و دهکات.
 ۱۱. کوژانی کتیبه که دهر باره ی ژیانی کوره کانی ئیمام حسین و ئیمام حه سهن و زنجیره ی ره چه له کی هه نډی له وان دهکات.
- له گه ل بره ودان به م کتیبه کوپی لاواندنه وه جیی داستانه کوئه کانی پالنه وانان و هه زارو یه که شه وه ی گرته وه، له ناوچه شیعه نشینه کانی ولاته ئیسلامیه کاند او له هه راتیش شوینی نه لقه ی زیگری سو فییه کانی گرته وه.
- یه کی له و هو گرنگانه ی زه مینه ی ره خساند بو سه رکه وتنی رأپه رېښه شائیسماعیلی سه فه وی له ناوچه ی خوړسان و سه رانسره ی ئیراندا، نه و کتیبه ی مه لا محه مه د حوسینی کاشفی نه قشبه نډی بوو.

هەلسوكەوتى شا ئىسماعىل لەگەل ھاۋپەيمانانى غەلەۋى

زىنجىرەى سەفەۋىيەكاندا

شامخەمەد بەگ و شا ئىسماعىل

ۋەك لەپىشەۋە ئامازەمان بۆكرد، ئەو تاقمە غەلەۋىيانەى ئەھلى حەق كەلەگەل سىياسەتە ناۋخۆيىەكانى شا ئىسماعىلدا ناكۆك بوون، تىكۆشانى نەينى خۆيان سەر لەنۆى دەستپىكردەۋە ھەندىك لەوان كەجىابوونەۋە سەر بەخۆيى تازە بەدەست ھىنراۋى سەفەۋىيەكانىيان بەباش نەئەزانى و لەرەۋتى تىكۆشانى ئەو بىنەمالەيەدا، رەگ و رىشەى قوۋلىيان داكوتابوو، لەگەل شائىسماعىلدا مانەۋە ۋە بەردەوام بوون لەسەر تىكۆشان و ھاۋكارىكردنى. غەلەۋىيە سەر كوتكراۋەكان، لەپىناۋى بىروباۋەرى خۆياندا ۋە پاراستنى خۆيان لەئەگەرى تەنگ پى ھەلچىنىيان و لەترسى لەناۋچوونى تەۋاۋو نەمانى سەر بەستى، لەبەجىھىنانى رىۋ رەسمى ئايىنى خۆياندا، دايانە پال ئەو خانەدان و بىنەمالانەى ھاۋپەيمانى سەفەۋىيەكان بوون. ئەمانە بەمەبەستى راگەياندى ئايىنى غەلەۋى ۋە برەۋدان بەبىرى شۆر شىگىرانەى شا ئىسماعىل، بەشى زۆرى چالاكىيەكانى خۆيان برە دەرەۋەى سنوورى ئىران و لەۋلاتى مىسرو شام و غەرەبستان و سوورىا بەتايبەتى ۋلاتى عوسمانى جىگىريان كرد، ھەرچەندە لەناۋ ئىرانىشدا بىنكەى فراۋانىيان ھەبوو، لەھەمەدان و كرماشان و لوپستان و كوردستان و نازەربايجان و خۇراساندا، بەلام ھىماى سەر كەۋتنيان لەو گەپان و ژيانى كۆچەرى و خىلەكىيە ناجىگىرەى خۆياندا دەبىنىيەۋە كەھەم دووربوون لەدەستى شا ئىسماعىل كەبەھىرش بىردن بۆ سەر موشەعشىيەيەكان، سەرەتاي سەر كوتكردنى غەلەۋىيە توندەرەۋەكانى دەست پىكردبوو و

په‌رده‌ی له‌سه‌ر مه‌به‌سته نه‌ینیییه‌کانی خو‌ی لادابوو هم‌ ئه‌و په‌یمان‌ه‌ی که له‌گه‌ل ښه‌مال‌ه‌ی سه‌فه‌وویییه‌کاندا به‌ستبوویان بیپاریزن و هم‌ ده‌ستیشیان و‌ال‌بئ له‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌و بره‌ودان به‌نه‌ینیییه‌کانی ری‌بازی ئایینی په‌ردیوه‌ریدا، به‌ناره‌زووه‌کانی خو‌یان بکه‌ن. گه‌وره‌و ناودارانی ئه‌م بزوتنه‌وه‌ه‌و ه‌اوپه‌وتانه له‌عه‌له‌وویییه‌ توندپه‌وه‌کان و له‌سه‌یده به‌ره‌گه‌ز کورده‌کان بوون که‌له‌م سه‌رده‌مه‌دا لایه‌نگرانیک‌ی زوریان ه‌ه‌بوو له‌هندو ناوچه‌ی ئه‌و‌دیو رووبارو ئه‌نادول و ئیرانی ناوه‌ندو قه‌لم‌په‌روی عه‌له‌وویییه‌کان له‌خوزستان (ئه‌روه‌ند روود)، تا ئه‌گاته‌ ماکو و که‌ناره‌کانی رووباری ناراس بوو. ئه‌وانه‌ش که‌رایان کردبوو له‌موشه‌عشیعییه‌کانیش هر به‌و جوړه‌ی که‌باسمان کرد، ه‌اتنه‌ ناو ئه‌و بزوتنه‌وه‌و بوون به‌ه‌اوپه‌یمان.

پیاوه‌گه‌وره‌کانی خانه‌دانی ناوبراو، له‌لایه‌ن با‌وابیری شائیسماعیله‌وه، وه‌ک ه‌ه‌یده‌رو جو‌نه‌یدو خو‌دی شائیسماعیله‌وه مؤ‌له‌ت پی‌درا‌وو ری‌ز لی‌گیرا‌وبوون و له‌ول‌اتی عه‌له‌وویییه‌کاندا، سه‌ره‌خو جین‌شینیان کردووه‌و له‌سه‌ر ری و ره‌سمی عه‌له‌وویییه‌کانی قزلباش ئه‌م سه‌یدانه‌ به‌(ده‌ده) ناوبراون. ئه‌م پیاوه‌گه‌وران‌ه به‌ه‌وی ه‌اتو‌چو‌کردن و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل کو‌مه‌ل‌گه جیا‌کانی عه‌له‌وویییه‌کاندا له‌تورکستان (رؤم)، عه‌ره‌بستان (میسرو...) و ه‌روه‌ها کوردستان و لوپستان که‌شوینی سه‌ره‌ل‌دانی یه‌که‌مجاری ئه‌وان بوو، به‌زوری شاره‌زاییان ه‌ه‌بوو له‌زمانی تورکی و عه‌ره‌بی و کور‌دیدا، به‌شی زوری په‌یره‌وانی ئه‌م ښه‌مال‌ه‌یه، له‌سه‌رده‌می سه‌فه‌وی و پاش ئه‌وانیش، له‌رؤملو (قه‌ره‌قویونلوه‌کان) و (ته‌کلو)کان بوون، ئه‌م (ته‌کلو)یانه‌ خو‌یان به‌کورد دانه‌نین و چوونه‌ته به‌رگی قزلباشه‌کانه‌وه، وه‌ک چو‌ن دکتور مه‌سعودی که‌یه‌ان له‌جو‌گرافیای سیاسیدا نو‌وسیویه‌تی : ته‌کلؤ. ته‌کله‌ له‌و خیل‌ه‌ کوردانه‌ی ده‌وروبه‌ری (ئه‌رده‌بیل)ن که‌به‌زمانی تورکی قسه‌ ده‌که‌ن و

له پینج سه د مال پیکهاتوون و هاوینان دهچنه (سه به لان) و زستانان له (مهغان) به سه ر ده بن. پاشتر نه م ته کلوییه انه له کوردستان و دینه وه رو همه دان ده سه لاتیکی روژ دوا ی روژ زیاتریان به ده ست هیئا، ته نانه ت هندی خیلان له سه رده مه کانی دوا ییدا، له گه ل ده رکه وتنی ناکوکی له نیوان سه فه وی و عه له وییه کاند، روویان له عه له وییه کان وه رگیرا و چوونه پال حکومتی سه فه وییه کان، وه که له مه و دوا باسی نه کهین، تا قمیک له مانه که په یوه ندییان کرد به شا نیسماعیلی دووه مه وه، له سه رده می نه ودا... کاری سه رکوتکردنی راپه ریوه عه له وییه کانیان پی سپیردرا.

یه که مین کهس له ناو داره کانی عه له وییه توندپه وه کان که له ده قی نووسراوو سه رزارد ا به (شاوه یس قوی) به ناو بانگه و به گویره ی نه و سه رچاوانه ی باسیان کردووه له کوردستاندا له دایک بووه. کتیبه میژووییه باوه ریپیکراوه کانی سه فه وییه کان، به م شیوه یه ی خواره وه باسی راپه پرنی نه ویان کردووه.

راپەرىنى شاۋەيسقولى دژى خەلىفەى عوسمانى

باسى دەرچوونى بابا شاقولى (شاۋەيسقولى) تەكەئىلى و ھاتنى سۇفىيەكانى رۆم و شوپنانى تر بۇ دەربارى شا، گەيشتنى سۇفىيەكانى رۆم ئىلى و منتەشائىلى و تەكەئىلى بۇ دەربارى پەناگەى سولتانهكان، يەككىك بوو لەرووداۋەكانى ئەو سالە پر لەبەختەۋەرىيە، كاتىك كەسۇپاى جىهان گەرد لەگەشتى خۇراسان گەرايەۋە، لەدەۋرۋەرى رەى و شەھرىار گەيشتنە بەردەم شاو شەرەفى پىن ماچكردنىان بەدەست ھىنا. لەم نووسىنەدا بەكورتى ئەۋەى لەسالى ۱۹۰۵دا تۆمار كراۋە ئەۋەيە كەبابا شاقولى (شاۋەيسقولى) كورپى بابا ھەسەنى خەلىفەى تەكلو پاش مردنى باوكى لەۋىلايەتى گەرميان كە بەتەكەئىلى ناۋى دەرکردۋە لەسەر كورسى رىنمايى كردنى سۇفىيەكانى ئەو ناۋچەيە بەگۈيرەى راسپاردەى باوكى جىگىرېۋو و بەردەۋام كارى (كەرامات) و لەكارى ئاسايى تىپەپىۋى لىۋە دەرئەكەۋت. ئەمانەتى (زەنگ و ئەبلەق) لەگەل دەدە موحەمەد دا بۇ دەربارى شا بەھەلە ناردېۋو. دەدە موحەمەد لە (دار السلطنة) تەبىرىز، شەرەفى ماچكردنى پىيى شاى بەدەست ھىنا. بەشىۋەيەك بوو بەيەككىك لەباسەكانى ئەو سالە. كاتىك دەنگوباسى جىهانگىرىي خەسرەۋى ۋلاتى گرتەۋە بلأوبوونەۋەى رىبازى پىرۋزى ئىمامىيەكان، لەھەموو دەۋرۋەرو كون و قوزبىنى جىھاندا دەنگى دايەۋە، بابا شاقولى تەكلو، لەۋىلايەتى منتەشائىلى و تەكەئىلى لەگەل تاقمىك لەسۇفىيەكانى ئەو ۋىلايەتەدا، بىرىارى ياۋەرىي بەست و روى كرده دەرگای شا سەكەندەر لەبەرئەۋەى فەرمانرەۋاى ۋىلايەت كەۋابەستەى سولتان بايەزىدى قەيسەرى رۆم بوو، ھەركە بەمەى زانى لەگەل ھەزار سواردا، بۇ رىگرتن لەسۇفىيە پايەبەرزەكان كەۋتەرى، بابا شاقولى

بهگه یشتنی هم هه واله، مورژده ی سهرکه وتنی دا به سووفیه کان و پشتمبه
 شانسی له بن نه هاتوی شه هریار پیشوازیان له رومیه کان کرد. نه و دوو
 له شکره که به یه که گیشتن، ناگری شهرو کوشتار کلپه ی سهند. نه وانه ی
 خاوه نی هیدایه ت و چاودیری خوا بوون زال بوون به سهر گومراکاندا.
 فرمانرہ وای ناوچه که له گه ل سهرکرده کانی له شکر ی رومدایوون به خوراک ی
 شمشیر تیزه کان و کومه لیکی زوریشیان به دیل گیران و هموویان له سهر
 فرمانی بابا شاقولی کوژران و مال و که لوپه لیکی زوریش له نه سپ و چه که
 به تالان که و ته ده ست. کاتیک هه والی سهرکه وتنی بابا گه یشته په پره وانی
 نه و بنه مالیه له دهر و بهری ویلایه ته که دا، لاوانی چه کدار روویان کرده
 سوپای بابا و پاش گردبوونه و هی سوپای نه و ناوچه یه، به جار ی چون بو
 پیشوازیی سو فییه سهرکه و تووه کان و هر له ویشدا بابا شاه قوی له گه ل
 خلیفه ی خیله کانی وک سو فییانی خلیفه ی روملو و حه سن خلیفه و
 که سانی تر، روویان کرده مهیدانی جهنگ، دای نه و هی هردو ولا له یه که
 نزدیک بوونه و، ناگری کوشتار کلپه ی سهند و سو فییه دل سو زو به و ه فاکان،
 وک شیری برسی که و تنه جو ش و خر و ش و هاواری خوراگرتن و گیان
 به خشین به رزبووه و به هیزی ده و له تی هه می شه پایه داره و سهرکه و تن
 به سهر به رامبهره که یاندا، شنه بای سهرکه و تن ئالای بابا شاه قوی
 شه کانده و، (قهره گوژ) پاشا توانای به رهنگاری نه ماو بریاری راکردنی داو
 روی کرده شیوی به ره و دوا گه رانه و، سو فییه کان به دای نه و دای تاوی
 نه سپه کانیان داو به شمشیری تیژو نیزه ی گیان دهر هینه ر، کومه لیکی
 زوریان لی کوشتن و که لوپه لیکی زوریان به ده سته ی ناو به ره و سیواس
 که و تنه ری. کاتیک هم هه واله گه یشت به بایه زید قه یسه ری سولتانی ئیلدرم،
 نه ویش خادم عه لی پاشای سهرکه و وزیرانی، له گه ل په نجا هزار سوار
 ناماده کرد، بو جهنگ له گه ل بابا شاه قوی و سو فییه ناو داره کانی ره وانه

کرد. پاشای ناوبراو له گه‌ل تاقمی عوسمانیییه کاندای که له شهوی تاریکدا، به نووکی نێزه په‌له‌ی مانگیان لانه‌برد، که وتنه جووله. بابا شاه قوولی که به‌م هه‌واله‌ی دوژمنانی زانی، ده‌ستی کرد به‌ریک‌خستنی له‌شکره‌که‌ی، هه‌زار غولامی حه‌به‌شی هه‌بوو، له‌پێشی له‌شکره‌که‌وه رایگرتن، له‌ولاشه‌وه عه‌لی پاشا، چه‌پ و راستی له‌شکره‌که‌ی خۆی ری‌ک‌خست و هاته مه‌یدانه‌وه، له‌شکری رۆم به‌یه‌ک‌جار هێرشیان کرده سه‌ر پیا‌ده‌کان که له‌پیش له‌شکری داگیرکه‌رانه‌وه بوون، نزیکه‌ی پینج سه‌د که‌سیان لی‌ک‌وشتن و ئه‌وانی‌تر چوونه ناو جه‌رگه‌ی له‌شکره‌که‌وه، بابا شاقوولی که‌ئه‌مه‌ی بینی، هه‌ردوو با‌لی راست و چه‌پی سوپا‌که‌ی له‌ناوه‌راستی له‌شکره‌که‌دا کو‌کرده‌وه و به‌مه‌ماه‌نگی یه‌ک‌تر، هێرشیان کرده سه‌ر ئه‌و له‌شکره‌ بی‌ئه‌ندازه‌یه، ئه‌و دلێره‌ کل‌او ئاسنینه‌، به‌یه‌ک‌جار هێرشیان کرده سه‌ر جه‌رگه‌ی له‌شکری دوژمن:

زدند آن دلیران آهن کلاه به‌یک‌بار برم‌کب گاه سپاه

شنه‌بای مه‌رحمه‌تی ئیلاهی هه‌لی‌کردو خادم عه‌لی پاشا پی‌ی نه‌ما له‌سه‌ری بوه‌ستی و له‌ترسی هێرش‌ی دلیرانه‌ی سو‌فیییه‌کان، رووی کرده شیوی هه‌لهاتن، سواره‌ی رۆمی له‌ترسی ئه‌و راپه‌رینه‌ ری‌گای را‌کردنیان گرت‌ه‌به‌ر:

سواران رومی از آن رستخیز گرفتند درپیش راهی گریز

ته‌کلوییه‌کان دوایان که‌وتن، به‌هیزی شمشیری تیژو نێزه‌ی گیان کیش خادم عه‌لی پاشاو کو‌مه‌لیک له‌ رومییه‌کانیان کوشت و بابا‌شاه قوولی له‌مه‌یدانی نه‌به‌رد دا شه‌ربه‌تی شه‌هیدبوونی نو‌شی و به‌گو‌یره‌ی راسپارده‌ی خۆی، سو‌فیییه‌کان (ده‌ده موحه‌مه‌د)ی خه‌لیفه‌ی رۆملو که‌پیاویکی دلێرو ئازابوو، کردیانه‌ گه‌وره‌ی خویان و له‌ویوه‌ رو‌یشتن بو‌ ئه‌رزه‌نجان. له‌و ده‌وره‌به‌رده‌دا بیستیان که‌ نزیکه‌ی (۵۰۰) بازرگان له‌گه‌ل که‌لوپه‌لیکی زۆردا له‌ته‌وریزه‌وه

به ره و روم دهرؤن. هه نديك كه سى نه قام كه له دواى خه لكه كه وه وهك
سه رده ستهى سه رباز دانرابوون، هيژى ته ماعيان كه وته جوولهو، وهك به لاي
ناگهان داين به سه ر ئه و بازرگانه داماوانه داو هه موويان كوشتن:

كسى جان، سلامت از ايشان نبرد
بغير از اجل هيچكس جان نبرد

و هه رچيان هه بوو تالانين كردو نارديان بو باره گاي به رزى دهر بار.
له كاتيكدا كه خاقانى ساحيبقهران له ويلايه تى خوراسان گه رابووه وهو
له دهورويه رى ره و شه هريار دابه زي بوون، سو فويه كاني ته كلوو رملو
په يوه ست بوون به و كاروانه به رزه وهو به ماچكردى خاكى به ر پيى پاشا
سه فر از بوون. كاتيك پاشا ئه و هه واله ي پيگه يشت كه نه فامه كاني ئه و خيئه
تاقمى بازرگانين كوشتوو وه كه لوپه له كانين تالان كردوون، ناگرى
توورپه ي پاشا گرى گرت و فه رمانى دا سه روكى ئه و ده سته سه ربازانه،
له گه ل چه ند كه سيكى تر دا، به سزاي خويان بگه يه نرين و نه وانى تريشى
دابه شكر د به سه ر چه ند شوينيكي تر داو سو فويه كاني خه ليفه ي روملو بو
خوراسان و هه ندى شويني تر ره وان هه كران له گه ل
ده سته ويوه نده كانيان دا. {جهانگشاي خاقان (تاريخ شاه اسماعيل)، مقدمه و پيوستها،
د. مضطر، ص ۴۰۵-۴۰۸}

له سه ر بنه ماي ئه وه ي كه له سه ره وه رابورد، كه سايه تى (شاه وه يسقولى) و
ئه نجامى راپه رينه كه ي روون بووه وه. لي ره دا به پيوستى ده زانم چه ند خاليك
روون بكه مه وه. يه كه م: ميژوونووسه سه فه وييه كان به هه موو ئه و خيئل و
تيرانه ي كه له گه ل قزلباشه كاندا بوون و روئيكي كاريگه ريان هه بوو
له ده سله ات گرتنه ده سته سه فه وييه كاندا، ده گوت سو فى، له به ره وه ي
كه نه وانه له په يره وانى شيخ سه ق باپيره ي سه فه وييه كان بوون، نهك به و
مانايه ي كه نيسي تا به كار ده هي نري. چونكه په يره وه و گيان له سه ر ده سته كاني

سهفه وې و عهله وېبپه كان له رې و ره سمې ته رېقه تدا (ده رويش) بوون نهك سوځي. دووه م، ناوهي ناني دده (سهييد) موحه ممد، يا وهك عهله وېبپه كان ده لېن، ناتهش بهگي (شامحه ممد بهگ) كه به به لگه وه باسي پله و پايه ي ئه و ده كه ين، له سه رده مي سه فه وېبپه كان دا و له سه ر بنه ماي ده كه كاني نه خشي به ماله (شجره) له سه ييد ه په سه ند كرا و پيگه داره كان داده نري، له م باسه دا به روملو نا وبرا وه، كه به گوي ره ي ليكولينه وه كان، (روملو) هر ئه و (قره قويونلو) يانه ن كه خا وه ني ميژوي قزلباش نووسيويه تي: (به شه كاني روملو، ئه م كومه له له ده ورو به ري شاروچكه ي توقات و سيواس و نه ماسيه و فارا و او مه شه دو چه ند شوينيكي تر له ولاتي رومدان، هه نديكيان كوچه ري و هه نديكيان ني شته جي ن. جيهان شا مي ري بړوا پي كرا و ييان بوو، پاش كوشتني سولتان ئه بو سه عيد، چوه ده ريار ي حوسين شا و پله ي مي ري به ده سته ينا. مي ريكي تري ئه وان ناوي حاجي حوسين به گه كه پيش ه سه ن عه لي كور ي جيهان شاه فه رمانه واي قه زوين بوو (تاريخ قزلباش. ميراشم محدث، ص ۱۱)، ده زانين سادات و شيخه كاني هر زنجيره يه ك يا خيل و ناوچه يه ك به ناوي ئه و زنجيره و خيل و ناوچه وه ناوبانگ ده رده كه ن، هه رچه نده په يوه نديي خزميه تي له پشته وه يان به هو ي ژنخوازييه وه يان وابه سته ي سسيمي كومه لايه تي ئه وان ين.

سيه م: ئه وه ي كه مينورسكي له نووسي نه كاني خويدا ده رياره ي بنه ماله ي ناتهش بهگي باسي كرده وه، ئه وه يه كه چه ند گروپي ك له وانه له هه مه دان و تاران و وه رامين و مازنده ران (كلارده شت) و ته نانته له خوراساني شدا ده زين، ده و تري كه يه كي ك له برا كاني خان ناتهش كوچي كرده وه بو خوراسان، (مقالات مينورسكي، ص ۵۰) ئه وه روون ده كاته وه و ئه م

ياداشته‌ی مینورسکی له و به‌لگه‌یه‌ی کتیبی (جیهان گوشای خاقان) خستوویه‌ته روو، پشتگیری ده‌کات که‌ئو و به‌لگه‌یه نووسینه‌که‌ی مینورسکی راستده‌کاته‌وه، به‌م روونکردنه‌وه‌یه که‌ده‌لی: عه له وېبپاڼه (نات‌ش به‌گی، موشه‌عشيعی، نور به‌خشی و سه‌فه‌وی که‌هرچوار زنجیره‌ی عه له وېبپاڼه‌کانی له‌ئه‌لی حه‌ق و په‌ردیوه‌ریبه‌کاندا کو‌کردبوه‌وه، له‌سه‌ر زه‌وی خو‌راساندا پی‌شینه‌یه‌کیان هه‌بوو و دوور نیبه‌ برای خان نات‌ش به‌م هوی‌هه‌وه کوچی کردبې بو خو‌راسان، چونکه هه‌روه‌ک له‌ده‌قی نووسینه‌که‌ی (میژوی جیهان گوشای خاقان) هه‌وه‌ده‌رئه‌که‌وې، شا نیسماعیل توربه‌تی خو‌راسان و هه‌ندی ناوچه‌ی سه‌ر به‌وی داوه به‌شا مه‌مه‌د به‌گ و تا‌قمه‌که‌ی و له‌گه‌ل ده‌ستوپيوهنده‌که‌یدا ره‌وانه‌ی ئه‌و ناوچه‌یه‌ کراوه، که مینورسکی له‌دریژه‌ی نووسینه‌که‌یدا ده‌لی: له‌ناوچه‌ تورک زمانه‌کان له‌نازه‌ریباجاندا، چه‌ند لقی‌ک له‌گروپی ئه‌لی حه‌ق له‌نیوان ته‌وریژو مه‌راغه‌دا (له‌ده‌وروبه‌ری کی‌وی سه‌هه‌ند) داو له‌ماکو (ناوچه‌ی قه‌ره‌قویونلو) چه‌ند تا‌قمی‌ک له‌و گروپه‌ ته‌نانه‌ت له‌باکووری ئاراکس له‌قه‌ره‌باغدا ده‌ژین، {مقالات مینورسکی، ص‌ه‌۵۰} که ناوچه‌ی خو‌راسان و ئه‌فغانستان تا ده‌گاته هیند، که‌له‌مه‌ودوا باسی ده‌که‌ین، سه‌ربه‌ قه‌له‌م‌په‌وی ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌ بوون، ئه‌م په‌یوه‌ندیبه‌ هه‌روه‌ها تا ئه‌م چه‌ند سه‌ده‌ی دوايیه‌ به‌رده‌وام بوو. هه‌ر وه‌کو ئیعتیما‌د و سه‌لته‌نه‌ ده‌نووسی. به‌گویره‌ی ئه‌و لی‌کو‌لینه‌وانه‌ی له‌م باره‌وه‌ کراوه، با‌پیرانی ئه‌م بنه‌ماله‌ی نات‌ش به‌گیبه‌ له‌گوندی (نات‌ش بی‌کندی) که‌یه‌کی‌که‌ له‌دی‌ها‌ته‌کانی (هه‌شترود) نی‌شته‌جی‌بوون، له‌سه‌رده‌می پاشایه‌تی (نادر شا) دا چوونه‌ته‌ خو‌راسان و پاش کو‌ژرانی ئه‌و سو‌لتانه‌ قاره‌مانه، چوونه‌ته‌ قوچان و له‌ویوه‌ ری‌گای کرماشانیان گرت‌به‌رو ئیتر خه‌یالی نازه‌ریباجانیان له‌سه‌ردا نه‌بوو،

نهم بنه مالهي ناته ش به گييه به سه ييده کاني خويان ده ليين (ده ده).
{اعتماد السطنه، چاپنيکه وتنيک له گهل محمهد کلارده شتي، ده سنووس، ل: ۱۶}

چوارهم: به هوې نه وهې نهم بنه ماله هاوپه يمان و به توانايه ي سه فه وييه کانيش، پاش نه وهې تووشې چه ندين گرفت و شه هيدبون و نازاري يه که له دواي يه که هاتن، دوا به دواي سه رکوتکردني موشه عشيعيه کان به بيانوي له ري لادان، شمشير به ده سته کاني ته کلوو هه واداره کانيان که خه ريکي پروپاگنده کردن بوون، بو بلاوکردنه وهې ده سله لاتي شائيسماعيل، به فه رماني شا ئيسماعيل خوي، بلاوه يان پيکرا هيژه سه ربازيه کانيان دابه شکره به سه ر ميره کاني تر داو سه رکرده روحيه کانيشيان له گهل پي به خشيني زه وي و زارو دوورخسته وه يه کي به ريژه وه بو خوراسان، له نيوه ندي ده سله لات دوورخرانه وه. له گهل نه وه دا که نه مانه، هيچ کات خه يالي ده سله لات گرته ده ستيان له سه را نه بوو، به لام شا ئيسماعيل ترسي هه بوو له تواناي سياسي و رييازي ئاييني نه وان و به م شيويه له لايه ن شا ئيسماعيل وه، په يمان نيوانيان خرايه ژير پي، هه رچه نده نه وان هه ر له سه ر په يمان خويان به رده وام بوون و توانييان بنه ماي فکري عله وييه توندروه پيشووه کان وه (په رديواري، نوربه خشې، سه فه وي، موشه عشيعي) له ناو خوياندا گه شه ي پي بده ن و بيپاريژن.

پيوسته نه وه روون بکه ينه وه که به گويزه ي نه وه ي که له به لگه و نه خشه ي بنه ماله کاندا هاتوه، شا موحه ممهد به گ (ده ده موحه ممهد) له سه ييده هاشميه کانه و له گهل ده روپيش موحه ممهد خاني روملوي فه رمانپه واي گيلان و نه يشاپور که دوايين کاري نه و باليوزي ئيران بووه، له سالي نوه مي حوکمي شا عباسي يه که مي سه فه ويده، يه که س نين و شا موحه ممهد به گ

پېش دەرويش موخەممەد خان ژياۋە. دەدە موخەممەد پلەو پایەيەكى مەنەۋى باشى ھەبوۋە لە ئەنجامدا كە گەپراۋەتەۋە بۇ بنارى شاخەكانى زاگرۇس كۆچى دوايى كردوۋە لە بورجى قوربان تەرمەكەى لە ھەمەدان بەخاك سپېردراۋە ئارامگاگەى بوۋە بەزىارەتگەى پەپرەۋان و مورىدەكان و ئەوانەى سۆزىيان ھەيە بۇ بنەمالەى ئەلەۋىيەكان.

لېرەدا ئەۋەى لە كىتېبى (جېھان گوشای خاقان) دا ھاتوۋە، دەربارەى شا موخەممەد بەگ لە گەشتەكەيدا بۇ (مەككە) باس دەكەين و بەراوردى دەكەين لەگەل گەشتەكەى شېخ عيساى بەرزنجى، ۋەك لە كىتېبەكاندا ھاتوۋە بۇ مەككە. نووسەرى كىتېبى جېھان گوشای خاقان دەلى: دەدە موخەممەد يەكى بوۋ لە دەرويشە پاك باۋەرەكانى ھەسەن خەلىفەى تەكلو كەلەناۋ تىكەئىلى و رۇم ئىلىيەكاندا نىشتەجى بوۋ، ھەسەن خەلىفە يەكىك بوۋ لە دلسۆزۈ مورىدە پاك باۋەرەكانى ئەم بنەمالەى خاۋەن كەرامەت و ويلايەتەى سەفەۋىيەكان. جارىك بەخزمەتى ھەزرىتى سولتان جونەيدو دووجار بەخزمەتى سولتان ھەيدەر گەيشتوۋە، سولتان ھەيدەر لەگەل چل كەسى تر لە سۇفییەكان دەينىرى، بۇ (چلەخانە) ۋە ھەريەك لەۋانە نانېك و يەك گۆزە ئاويان دەداتى، تا لەماۋەى چل رۇژەكەدا، بەۋ بېرە ئاۋو يەك نانە قەناعەت بكن، پاش تىپەربوۋنى چل رۇژەكە لەچلەخانەكە دىنە دەرەۋە، ھاورپىكانى ھەسەن خەلىفە ھەموويان نان و ئاۋەكەى خۇيان تەۋاۋ كردبوۋ، تەنيا ئەۋ نەبى كەنان و ئاۋەكەى چۆن بردبوۋ ھەراۋ ھىناۋبوۋيەۋە، پىرى گەۋرە مۇلەتى پىداۋ رەۋانەى ناۋچەى تەكەئىلى كردو لەبارەى دەرکەۋتن و دەرچوۋنى ھەزرىتى شا ئىسماعىلى يەكەم بەلىنى پىداۋبوۋ، كاتى گەيشتە ئىلى ناۋبراۋ كەشف و كەرامەتېكى زۆرى لىدەرکەۋت، چەند جار پەپرەۋانى خۇى لەكاتى

دهرکه وتنی شا نيسماعيل ناگادار ده کرده وه، کاتن کؤچی کرد، کورپه که ی خوی بابا شاه قولی که نه ویش خاوه نی که شف و کهرامهت بوو، له جینی خوی داینا (نه بله قی) یه که ی به و سپارد: "سالی ۱۹۰۷ پیری نیمه له ته ورین، له سهر ته ختی پاشایه تی ئیران داده نیشیت و نه مه نه مانه تی نه وه، له گه ل سه لامی مندا پینی بگه یه نه. بابا شاه قولی هر چاوه پروانی نه وکاته ی ده کرد تا له سالی ۱۹۰۵ دا، دده موحه ممد که موریدی خلیفه بوو خه یالی زیاره تی مه که ی پیروزی کردو له بابا شاه قولی داوای مؤله تی کرد. بابا شاه قولی کوتی برؤ مؤله ت دراوی، که له زیاره تی مه که ی ی نه بیته وه و ده چی بؤ زیاره تکردنی نارامگه پیروزه کان و له ویوه نه که ویتهری به ره و (دار السلطنه) ی ته ورین. رؤزی یه که م که نه گه یته نه وی، به خزمه ت نه وی چاکان و پاکان نه گه ی. پاره ی به ناوی خوی وه لیداوه و تاریشی به ناوه و خوی نراوه ته وه و له گوره پانی ته وریندا، نه و شه هریاره ده بینی خه ریکی گوچان بازییه. ده چیته لای و سه لامی منی پی نه گه یه نی نه م نه بله قه شی دده یتي که ده یدوری به تاجه که ی سه ریوه (مه به ست له نه بله ق په ریکی ره ش و سپییه که دروشمی نه هلی حق و نور به خشییه کان بووه و شا نيسماعيل داوایه تی له قه راغی تاجه که ی".

پاشان دده موحه ممد نه مانه ته که ی لیوه رگرت و به ره و مه که که و ته ری. داوی گه یشتنی بؤ مه که که سوورانه وه به دهوری که عبه دا سهردانی مه دینه ی کرد، روی کرده به غدا، له نیوان شاری باتسکینه (؟) و (دار السلام) دا له کاروانه که جیا نه بیته وه و خه و نه بیاته وه {له و شوینه دا که به قسه ی ده فته ره که شیخ عیسا خه وی لیکه و توه}. کاتیک چاوی کرده وه ده بینی کاروان رؤیشتووه هیچ ناسه واریکی دیار نییه، که و ته ریگاو ماوه ی سی

روژ به درويښي، بيا باني بږي تا په كي كهوت و تواناي ريگردني نه ما، كهوت و زماڼي هاته دره وه و له تينو به تيدا خهريك بوو بمرئ. كاتيك خور گه يشته ناوه پراستي ناسمان، بيني كه نه سپ سوار يكي عه رهي گه نج له سه ر سهرې راوه ستاوه و پيې ده لي: درويښ هه سته سهر پي له ناوه دانبييه وه نزيكي، درويشه كه به هيما پي گوت تواناي روښتنم نه ماوه، كوپه گه نجه كه ده ستي گرت، هر له گه ل ده ستي به رده ستي كوپه كه كهوت هه ستي كرد كه تواناي بو گه پراوه ته وه، هه لسايه سهر پي و له پشتيه وه سوار بوو، كه گه يشته سهر ته پول كه كه بيني تا چاو بږ نه كا بيا بانه كه پره له سه وزې و گول و لاله، كه پږو چادري زه ريفت و ناو ريشمي تيا هه لدراره، به كوپه عه ربه كه وي نه له بيا باني مه كه و نه له بيا باني نه جه فدا، كه س شويني وا خوشي نه ديوه، نه مه كو ييه و خاوه ني نه م باره گاو شوينه خوشه كييه؟ كوپه گه نجه عه ربه كه پي گوت، پاشتر ده زاني. درويشه كه له پيشيه وه درويشت تا گه يشته باره گايه ك، گومه زه كه وي له جوانيدا وه ك مانگ و خور و ابوو، كه چووه ژوره وه، شويني كي هاته پيش چاو كه تا ئيستا شتي واي نه دي بوو، كورسي ئالتووني له ته نيشت يه كه وه ريزكراون و يه كي ك له سه ر كورسيه ك دانيشت بوو، روپوش يكي دابوو به سه ر دم و چاويدا. دده موحه مه د ده ستي نا به سينگيه وه و سه لامې لي كردو پارايه وه. پاشان روو داپوشراوه كه وه لامې دايه وه و پي گوت، درويښ دانيشه، دوايي فه رماڼي دا خوار دنيكيان بو هي نا، له هه موو ژيانې خويدا شتي وا خوشي نه خوار دبوو، ناويكي سارديشيان بو هي نا كه هيچ كات ناوي وا سازگاري نه خوار دبووه. كه له خوار دن بووه وه، بيني كو مه لي ك كه س هاتن منداليكيان له گه ل خوياندا هي نا بوو، ته مه ني نزيكه وي چوارده سال نه بوو،

موو سوور، دهم و چاوسپی، چاوی جوان، تاجیکي سووری له سه ربوو که هاته ژوروهه سه لامی کردو راهستا، جوانه روو داپوشراوه که گوتی نهی نیسماعیل کاتی نهوه هاتووه خوټ درخهیت، نهویش وتی فرمان له نیوهی به ریزه وهیه. پاشان گوتی وهره پیشه وه، نهویش چووه به رده می. نهو گورهیه پشتینهی گرت و سنی جار له زهوی به رزی کرده وه داینایه وه سه رزهوی و به دهستی پیروزی خوئی پشتینه که ی به ست و تاجه که ی له سه ر لبردو جاریکی تر خستیه وه سه ری و خنجه ریکی کوردی که به پشتیه وه بوو (نه م سومبوله مایه ی تیرامانه) هه لیگرت و له به رده م درویش ه که دا (ده ده موحه ممد) دایناو گوتی؛ نه مه هه لگره به که لکت دیت. شم شیریکیشی له یه کیک له ی اوهره کانی وهر گرت و به دهستی پیروزی خوئی به ستی به پشتیه وه وهر مووی پرؤ مؤله تت دراوه. فاتیه یان خویندو سپاردی به و دوو سنی که سه ی که هینا بوویان. کاتیک کورپه گه نجه یان برد، نیشاره ی کرد بو گه نجه عه ره به که گوتی، درویش بگه یه نه کاروانه که و نهویش درویشی هینایه درئی و پیی گوت نهوه کاروانه که یه که لیی دابرابووی کاتیک ده ده موحه ممد کاروانه که ی بینی، گوتی: نهی گه نج سویندت نه دم به خودا، پیم بلئی نهو زاته گه وره یه کی بوو، نهو کورپه جوانه چ که سیک بوو، گوتی نهی درویش هیشتا نه ترانیوه نهو زاته گه وره یه حه زره تی مه دی بوو. نیتر درویش ه که به ناچاری خوئی گه یاند به کاروانه که و پاشماوه ی نه م بابه ته ی ده ده موحه ممدی رؤلمو له ناو رووداوه کانی سالی ۹۰۷ ی کوچیدا باس ده کری. {تاریخ جهانگشای خاقان: لاپه ره کانی ۴۳ تا ۴۴ ب، عالم آرای شاه اسماعیل، ص ۴۱-۴۲، ده سنوس زانکزی که مریج Add 200 لاپه ره کانی ۴۲ ب و ۴۳}

له باسی رووداوه کانی سالی ۹۰۷ ی کوچیدا، سه رده می چوونه سه ر ته ختی شا نیسماعیل له ته ورین، به م شیوه یه هاتووه: (له و کاته دا ده ده

موحه ممد که پيش دوو سال له روم ئيلي يه وه چوو بوو بو زياره تي مه که وه مه دينه وه له بياباني مه که هدا چاوي به وه حه زره ته که وتبوو، له گورپه پاني ساحيب ئابادي ته ور يژدا به خزمهت نه و زاته پيروزه گه يشتبوو و شه ره في ماچکردني پي نه وي ده سکه وتبوو.

ثم باسه له نيو روداو ه کاني سالي ۱۹۰۵، نه و کاته که شا ويستبو وي له لاهيجان بچي ته دهر وه نووسراوه، دده موحه ممد عه رزي کرد خه نجره کوردييه که ي که له و شوي نه پيروزه دا به وي سپارديوو به ناگاداري بابا حه سني ته که ي ئيلي گه ياندوويه تيه ده ستي شاناده ي به ناوات گه يشتوو و خه لاتي سه رفرازي شي وه رگرتوو وه به گويره ي داوي دده موحه ممد نه سپيک و بريک پاره ي نه خت و هه ندئ شتي تري شي وه رگرتوو وه مؤله تي گه پانه وه ي پي دراوه. {جهانگشاہ خاقان (تاريخ شاه اسماعيل)، ص ۱۰۴-۱۰۵}

۱. له يه کچووني داستاني چاوپيکه وتني مه عه وه ي شا موحه ممد به گ (دده موحه ممد) له گه ل شا ئيسما عيلدا له گه شتي مه که هدا، له گه ل داستاني چاوپيکه وتني سه ييد عيساي به رزنجي (شيخ عيسا) له گه ل سولتان ئيسحاقدا له گه شتي مه که وه مؤژده ي سه ره لندان و دهر که وتني نه و گه وره يه له کاتي ديار يکراودا، به له بهر چا وگرتني نه وه ي که دهنک و باسي هيچ له و دوانه له ده ستنووس و بلا و کراوه کاني نه هلي حه قدا نه کراوه، وه ک چون هي گه وره کان باسکراوه، نه کراوه. به لام له (تذکره اعلي) که ئيفانوف له هيند به چاپي گه ياندوو، به شيکي تايبه ته به باسي سه رده مي موحه ممد به گ و دهر باره ي شيخ عيساي به رزنجيش، وه ک پيشه کی له بهر ه مه چاپکراوه کاني ئيراندا نامارزه ي پيکراوه (!!؟) يه کيکي تر له نيشانه ليکچوو ه کان ۱- خه نجره کوردييه که. ب- هاوپيکاني شا موحه ممد به گ که سي که سر

بوون. ج- پشت به ستنه که ی شا ئیسماعیل له لایه ن چه زره تی مه هدییه وه و سپاردنی خه نجره کوردییه که به شا موحه ممد به گ که بیدا به شا ئیسماعیل {تشکیل دولت صفوی... د محمد کریم یوسف جمالی، ص ۱۲۳-۱۲۵} {جهانگشتی خاقان، د مضطر، ص ۸۰} له کاتیگدا که ده چیته سهر تهختی پاشایه تی، ئه مانه هه مووی گوزارش له رووی له یه کچوون و نیشانه هیما ییه کانی ئه م دوو رووداوه نایینییه ده کهن.

به م شیوه یه بنه مالیه ی ناته ش به گی، موژده دهری ویلایه تی سه فه ووییه کان و پاشایه تی شا ئیسماعیل سه فه وی بوون و گه لیک بنه مالیه ی عه له ووییه توندروه کانیان له مه ترسی سهر کو تکردن و له ناوبردن رزگارکرد، به هو ی نزیکردنه وه یان له خو یان و بوون به خالیکی سهره کی بو یه کگرتن و هاوپه یمانی (عه له وی = ئه هلی حه ق و سه فه وی و مو شه عشیعی و نوربه خشیییه کان) که له شوینی خویدا ناماژه به کارو چالاکی ئه وان له هیندو ئه فغانستان ده کهن ئه وه ش ده بی بلین که له (تذکره اعلی) دا، شا ئیسماعیل وه ک عه لی قه له ندره ناوبراوه. {تذکره اعلی، ص ۱۹۵} ئیستاش بو سه له ماندنی زیاتری ئه وه ی له سهره وه رابوردو چالاکیی ئه وه عه له ووییه گه ورانه ی ئه هلی هه ق که نیراوو نوینهری سه فه ووییه رأپه ریوه کان بوون بو ولاتی عوسمانی، ده ست ده کهن به باسکردنی رأپه پړینی شاوه یسقولی له زارو نووسینی میژوونوسه تورکه کانه وه.

پرو فیسور ئیسماعیل حه ققی له میژووی عوسمانیدا ده نووسیت: له سه ر خاکی ئه نادولدا، واته سه ر زه وی عوسمانیییه کان، ژماره یه کی زور له عه له ووییه کان ده ژیان و له زوشه وه په یوه ندییه کی پته وه هه بوو له نیوان ئه وان و سو فیییه کانی ئه رده بیلدا. شائیسماعیل (۹۰۷ - ۹۳۰ کؤچی) به مه به سستی راکیشانی ته واوی عه له ووییه کانی ئه نادول به لای خویدا،

تاقمىكى نارد بۇ ئەو ناۋچەيە بۇ بلاۋكردئەۋى بىروباۋەرى خۇيان. بەم شىۋەيە بەنەينى ياخى بوۋنىكى بەربلاۋى دژى عوسمانىيەكان بەرپاكرد. ھەندى ھۆى تىرىش ھەبوون كەئاسانكارىيان دەكرد بۇ چالاككىيەكانى شا ئىسماعىل، لەۋانە لاۋازىسى فەرمانرەۋايى عوسمانى، كەمتەرخەمى و بىفېكرى ۋەزىرەكان، ناكۆكىي نىۋان شازادەكان و ركا بەرايەتى كىردنى يەكتى، بۇ گەيشتن بەسەر كورسى دەسەلات، بەتايىبەتى كاتىك كە ئەم ناكۆكىيەى نىۋان شازادە عوسمانىيەكان گەيشتە ئەۋپەرى. شا ئىسماعىل بۇ سوود ۋەرگرتن لەۋ بارودۇخە، نور عەلى خەلىفەى خەلكى ئەنادۆلى نارد بۇ ئەۋى. كەنورعەلى گەيشتە ناۋچەى قويلوچەسار، سىچۋار ھەزار نەفەر لەۋەلەۋىيەكانى ئەۋ ناۋچەيە لەدەۋرى كۆبوونەۋەۋ ئەۋىش ھىزە سىچۋار ھەزار نەفەرىيەكەى عوسمانى كەفایەق بەگ (پاشا) فەرمانرەۋايان بوۋ، شكاندو شارى (تۇقات)ى خستە ژىر دەستى خۇيەۋەۋ بەناۋى شائىسماعىل خوتبەى خويندەۋەۋ ھىزىكى زۆرى لەخىلەكانى ئەفشارو ئەرساق، قەرە بانلو، تورگوتلو، بۇزاۋقلو، تكلو و ھەمىدالى كۆكردەۋەۋ دەستى كىرد بەچالاكى نواندن. يولار. قىستى ئەحمەد پاشا كەبەفەرمانى شازادە ئەحمەدى والى (ئەماسىيە) ھىرشى كىردە سەرىان ئەۋىش شكستى ھىنا، بەلام پاش ماۋەيەك و دۋاى ئەۋەى كەياۋز سولتان سەلىم بوۋ بەفەرمانرەۋا، كۆتايى بەم بارودۇخە مەترسىدارە ھىنا. {تارىخ عثمانى، ج. ۲، ص. ۲۵۷-۲۵۸}

شاھ قولى بابا تكلو (خەلكى تكلە)، ياقزلباشى كەقەرابىق ئوغلىيان پىدەگوت و عوسمانىيەكان بە (..قولى) ناۋيان دەبرد، كورى كابرايەكە ناۋى ھەسەن خەلىفە بوۋ يەككە بوۋ لە جىنشىنەكانى شىخ ھەيدەرى عەلەۋى، باۋكى شا ئىسماعىل و خەلكى گوندى (يالملى) سەر بەناحىيەى قورقودايلى

بوو. حه سهن خه ليفه دوچار هاتبووه خزمه تي شيخ حه يده ري باوكي شا
ئيسماعيل، ئه وپيش وهك خه ليفه يه كي خوي، ناردي بو ناوچه ي نكه ئيلي
(نه نتالياو ده روبه ري) بوو به لپرسراوي راکيشاني خه لکي ناوچه که به لاي
شيخ حه يده ردا.

حه سهن خه ليفه و شاقولي کوږي له نه شکه و تيکدا، له نزيکي گونده که ي
خوياندا که که و تووه ته ده روبه ري (نه نتاليا) خه ريکي خواپه رستي بوون و
ناوبانگيان زور بلاو بووه وه، به شيويه که شوره تي خواپه رستي نه وان که و ته
به رگويي سولتان بايه زيده و ئه وپيش هر سالیک شهش حه و ت هزار (ناوچه ي)
بو نزاکردن بو سولتان، بو ي نه نارده. به م شيويه، پاش نه وه ي قه رابيق
به هه و لوکو ششي خوي لايه نگرانيکي زوري له خوي کوکرده وه. شا
ئيسماعيل به هو ي نه وه وه (شاقولي) له نه نادولي روژئاوا، روم ئيلي،
له ناوچه ي سرز، سولانيک، زاگاري، يه نيجه، فيليبه، سوفييه و ناوچه کاني تر
له ريگي خه ليفه کانيه وه خه لکه که ي بانگ نه کرد، بو نه وه ي بچنه ژير نالاي
نه وه وه و به يعه تي پي بکن. شاه قولي به سوودوهرگرتن له ناکو کيي نيوان
شازاده کان و که مته رخمه ي کار به ده سته گه وره کاني ده ولت، ده ستي کرد
به راپه رين و شوږش، ده هزار که سي له گه لدا بوو، گه نجينه ي شازاده ي
(قورقود که له و کاته دا له نه نتالييه وه ده يانبرد بو مانيسا تالانيان کرد و پاش
نه وه ي بر يکي باش پاره يان که و ته ده ست، به ناوي خه ليفه ي شا
ئيسماعيل وه، هي رشي کرده سهر ناوچه که و قازي نه نتالياي کوشت و ئينجا
هي رشي کرده سهر شاروچکه کاني قزلجه کايا (قايا)، ئيستانونوس، نه لمالي،
بوردر، کچي بورلي و له وپيش قازي و هه ندي که سي تري له خه لکي ناوچه که
کوشت و گه يشته ده روبه ري کو تاهيه. نامانجي يه که مي نه و داگيرکردن و

دهست به سه راگرتنی ناوچه ی قه راما ن بوو. قه ره گوزلو ئه حمه د پاشا به گلر به گی ئه نادول کرا به لپی رسراوی سه رکوتکردنی ئه وانه، قه ره گوزلو پاشا که ئه زمونیکی وای نه بوو، هیچ بایه خیکی پی نه دان و به هیژیکی که مه وه که و ته ری. له سه ره تادا سه رکه وت به سه ریاندا، به لام له ئه نجامدا خو ی شکاو گیرا به دیل. شاه قوی ئابلوقی کوتاهیه ی داو ئه حمه د پاشای له به رامبه ر قه لادا کوشت، به لام هه ربوی نه کرا قه لاکه داگیرکا. {۲۳، موچه رمی ۱۱۷ ی کچی - ۲۲/۴/۱۵۲۲ زاینی}

شازاده قورقود فه رمانه وای مانیسا، ئه م ده نگویاسه ی به حکومه تی ناوه ندی گه یاند، خادم علی پاشای سه ره ک وه زیان، شازاده ئه حمه د، فه رمانه وای ناماسیا عوسمانی کوری شازاده ئه حمه دو موچه ممه دی کوری شازاده شاهه نشا = سنجق به گی بی شه هر (به گ شه هر) یان (نیده)، کران به لپی رسراوی سه رکوتکردنی ئه وانه. هیزه کانی شاه قوی پاش کوشتنی حه یده ر پاشا، به گلر به گی قه راما ن به ره و باکورور چوونه پی شه وه، ئه و شازادانه ی که دانرا بوون به لپی رسراوی سه رکوتکردنی ئه وانه، له شوینی کدا که پیی ده گوتری ئالتون تاش له کوتاهیه، به ریکه وتن له گه ل ئه حمه د پاشادا، له کیویکی سه خندا شوپشگیره کانیا ن ئابلوقه دا، شازاده ئه حمه د له بری ئه وه ی روو به روی شوپشگیره کان بیته وه، رایگه یاند که (پاشایه تی به من سپی دراوه). به م شیویه ئه حمه د پاشا داوای له چه کداره کانی یه نی چه ری کرد که له گه لیدابوون به یعه تی پی بکن و بچه ژیر سیبه ری به یداخی ئه وه وه، ئه وانیش ئه مه یان ره تکرده وه. له م سه رو به نده دا، شوپشگیره کان ریگایه کیان دوزیه وه خو یان له ئابلوقه که رزگار کرد. عه لی پاشا خیرا دوا یان که وت و شازاده ئه حمه دیش گه رایه وه شوینی خو ی. ئه م که مته رخمی و بی سه رو به رییه، بوو به هو ی نیگه ران بوونی چه کداره یه نی

چهرییه کان. خادم عه لی پاشا (سه رهك وه زیران) له چیق ئاوا، به هیزه کانی شاقولی گه یشتن و شه ر دهستی پیکرد، له شوینی کدا به ناوی (گدیک خانی). سوپای عوسمانی به هوی ناکوکی نیوان خویمان، دهستیان له شه ر کیشایه وه و بلاوه یان لی کرد. عه لی پاشا هه ول و کوششیکی زوری کرد که ریگا له شکان و به زینی سوپاکه ی بگری. له هه مانکاتدا شاقولی به تیری ک پیکرا و مردو له نیو قزلباشه کاندا ئاژاوه په یدابوو. خادم عه لی پاشا به بویری و چاو قایمییه کی ته واوه وه ئاوزهنگی دا له نه سپه که ی و تاوی دا. به لام له بهر نه وه ی که له هیزه سه ره کییه که ی دوور که و تبووه وه، به هوی جهنگاوه ره کانی شاقولی ئابلوقه یان داو به تیری ک پیکرا و کوژا (ربیع الثاني ۹۱۷ = ۲ ته مووزی ۱۵۱۱)، هیزی عوسمانییه کان که له حاله تی سه ره که و تندابوون، به هوی نه بوونی فه رمانده وه، نه چوونه پی شه وه، و پاشماوه ی هیزه کانی شاقولیش به ره و ئیران کشانه وه. {دهوله تی عوسمانی پاشا نه م به زمه ی شاقولی، نه و قزلباشانه ی که له ده و روبه ری ئسپارتا و نه نتالیه ده سگری کرابوون، گواستنیه وه بو ده و روبه ری مودون و کورن له نزیکی موره}.

{پاشماوه ی سوپاکه ی شاقولیش که به ره و ئیران گه رابوونه وه}، له نزیک ئه رزه نجان تووشی کاروانیک بوون که پینج سه د بازرگان له ته ور یزه وه به ره و ئه نادول ده رویشتن، هیرشیان کرده سه ریان و هه موویانان کوشت، له بهر نه وه ی که شائیسماعیل بایه خی زوری نه دا به کاری بازرگانی و بازرگانان، هه موو سه ره کرده کانی نه و شوپر شگی رانه ی که لایه نگری خوی بوون، کوشت؟! (۹۱۷ ی کوچی = ۱۵۱۱ زایینی) {مه مان سه رچاوه ی پیتشو، ۲۵۸-

ههروهه له شوینیکې تردا نووسیویه تی (... نور خهلیفه که یه کیک بوو له خهلیفه کانی شا ئیسماعیل، له ریگای لایه نگره موریده کانی وه دهستیان کرد بوو به چالاکیی نواندن و، عهله ووییه کانی ناوچه ی سیواس، توقات، ئه ماسیا، چوروم یان به ناوی شا ئیسماعیل وه بانگ ئه کرد بو یه کگرتن و یه کی تی. ههروهه شاقولی کوپی حهسه ن خهلیفه که له عهله ووییه کانی ئه نادول و له خهلیفه کانی شیخ حهیده ری باوکی شا ئیسماعیل بوو، ئه ویش به ناوی شائیسماعیل وه، له ناوچه ی ئه نتالیه و دروبه ری، له چالاکیدا بوو و به هوی لایه نگره کانی وه، په ره ی به چالاکیه کانی دابوو و، گه یان دبوویه ناوچه ی روم نیلی (۹۱۵ ک - ۱۵۰۹ ن).

شا ئیسماعیل له و کاتهدا که به نهینی چالاک ی ئه کرد، چالاکیه کانی خهلیفه شاقولیش له سالی ۱۵۰۹ ز، له ناوچه ی ئه نتالیا له رورژئاوای ئه نادولدا په ره ی سه ندبوو. شا ئیسماعیل هه ندی له په پره وانی خو ی خستبووه ناو گروپ و لایه نگرانی هه ندی له و شازادانه ی که له ویلایه ته کاندابوون و له گه ل ئه و شازادانه دا دهستی دابوو نامه گوپینه وه.

کوپی حهسه ن خهلیفه که له کتیبه میژویه کاندایه شا قولی ناوبراوه، (نه زانراوه ناوی خو ی چی بووه) خه لکی گوندی (یالین لی) ی سه ر به ناحیه ی قورقود نیلی بووه. له ئه شکه و تیکی نزیک ی گونده که یاندا، خه ریکی خواپه رستی بوو، ئه و که سانه ی که ئه هاتن بو زیاره تکرندی، به وه لی ناویان ئه برد، ته نانه ت سولتان بایه زیدی دووه میش پاره ی بو ئه نارد.

شاقولی که به م شیویه ناوبانگی بلا بووه وه، بو جیبه جیکردنی مه بهستی نهینی خو ی، چاوه روانی هه لیکی گونجاو بوو. کاتیک به ریوه بردنی کاروباری ده ولت له لایه ن سولتان بایه زیده وه به ره و رووی

وه زيره كان كرايه وه و خوځي له بهر يوه بردني كار گوښه گير كړدو هه پلپه ي كوره كاننشي، بو نه وه ي بگنه پله ي فرمان پره وايي واي كرد له شاقولي جورته و بويږي پهيدا بكات. شازاده قورقود، سونجق بهگي نه تاليه ناگدار بوو له پيلانه كاني شاقولي و له گه ل نه ودا كه هيزيكي به سه ر كړد ايه تي يه كيك له پياوه كاني كه ناوي سوباشي حه سن ناغا بوو، تواني تا قمه كه ي شاقولي په رته وازه بكات، به لام خودي شاقولي دهرياز بوو. نه وانه ي له و تا قمه گيران مه رام و پيلانه كاني شاقوليان خسته پروو.

شاقولي پاش نه وه ي را ي كړد، كه يشته ده ربه ندي (يه نيجه) له گه ل ۴۰۰- ۵۰۰ كه س له لايه نگراني ده ستي كړده وه به سه ر كيشي كړدن و هه رچي قازي و واليه كي به رده ست بگه و تايه نه ي كوشت، كارواني شازاده كاني قورقود، كه ده رو يشتن بو (مانيسا) تالاني كړد. پاش نه وه ي كه سوپاي شازاده چوونه پال شاقولي كه نيږ را بوون بو شه ر كړدن له گه ليدا، هيزي ده ولته تووشي شكست هات و شاقولي روي كړده نه تاليان و نابلو قه ي دا.

نهم رووداوه كه ده ولته ي ناوه ندي به يا خيبوونيكي ناوچه يي ده زاني و هيچ گرنگيه كي پي نه ودا، بلا بو وه و زياتر هاني شاقوليدا بو په رده ان به بزوتنه وه كه ي و هه ليكوتايه سه ر ده ورو به ري بور دور، گيجي بورلي، ئيستانوس، (قوريقود ئيلي)، ئيسپار تا، گول حه سار، سه ندوقلي و ده ستي كړد به تالان كړدن و كوشتو بږي خه لكه كه. هه رچه نده قه ره گوز نه حمه دو پاشاي والي نه نادول بو رو به رو بوونه وه له گه لياندا كه و ته پي، به لام له نزيكي كوتاهيه، تووشي شكست بوو و كوژاو، له لايه ن شاقوليه وه

هه لواسرا (۲۳ محرم ۹۱۷ ك = ۱۵۱۱/۴/۲۲ ن)

شاقولې پاش ئه وه به ره و (بورسه) پيش پره ويې كرد. حه سه ن ناغا كه بو روويه رو بوونه وه نيږد رابوو له گه ليدا، شكستې خوار دو كوژرا. نيگه راني له ناو خه لكې بورس هدا رووي له زيادي كردو شازاده قورقود په ناي برده بهر قه لاي مانيسا. له دواي ئه وه ي قازي بورس ه نامه يه كي نارد بو ئه سته نبول و تيايدا نووسي بووي كه نه گه ر تا دوو روژي تر، هيژي يارمه تي نه گاته بورس ه، بارودوخه كه خراپ تر نه بي، ده وله تي ناوه ندي كه و ته خو ي و خادم عه لي پاشاي سه ره ك وه زي ران كرا به بهر پرسی سه ركوتكر دني ياخي بوونه كه.

شاقولې كه له هاتني خادم عه لي پاشا له گه ل هيژي يه نيچه ري ناگادار بوو، ناچار بوو پاشه كشه بكات، به لام سه ره ك وه زي ران هر به دوايه وه بوو. له شه رپكا كه له چيق چايي و ياگوگ چاي له نزيك سيواس رووي دا، خادم عه لي پاشاي سه ره ك وه زي ران كوژراو هيچ هه واليك دهر باره ي شاقولې كه شكستې هي نا بوو، ده ست نه كه وت (ربيع الاول ۹۱۷ = ته مموزي ۱۵۱۱)

شازاده سه ليم والي ته رابزون، له گه ل ئه وه دا كه چالاكي و جموجولې شائيسماعيل له نه نادولې و به زم و به سه رهاتي شاقولې و راپه پښتني ناويه ناوي عه له وييبه كانې به وردې خست بووه ژي ر چاوديرييه وه، له خراپي بارودوخه كه و په يوه نديي هه ندي له شازاده كان له گه ل شائيسماعيلدا، و تاج كردنه سه ري مورادي كورې شازاده نه حمه دي برازاي، به ده ستي خه ليفه ي شائيسماعيل ناگاداري پهيدا كردو چاوه پرواني دوا نه نجامي نه م بارودوخه بوو، چوونه سه ر ته ختي پاشايه تي سه ليم، واي كرد كه سولتان (شازاده) نه حمه دو مورادي كورې بڼ به سه ر كرده ي راپه پښتني عه له وييبه كان و له نه نجامدا كاره ساتي ده ور به ري توقات، چوروم، سيواس روو له زيادي بكات.

ياوز سولتان سه ليم، پاش ئه وه ي له ماوه ي دوو سالدا، مه ترسيي شازاده كانې له كو ل خو ي كرده وه، خو ي ناماده كرد بو جهنگ له گه ل ئيراندا،

ئەلەۋىيە(قزلباش)كانى ژىر دەسەلاتى عوسمانىيەكان، بەفېتى نەپنى شائىسماعىل ئەئەنادۆلى بايان داىەۋە بەلای ئەوداۋ روويان كرده ئەۋ، كە بەزمى شاقولى نمونەيەك بوۋ لەۋانە. بەم ھۆيەۋە، راپەپىنى ناۋبەناۋى ئەلەۋىيەكانى ناۋ ولاتى عوسمانى، لەكاتى شەپكردن لەگەل شائىسماعىلدا، دەيتۋانى بېيتە مەترسىيەكى گەرە بۆ سەر دەۋلەتى عوسمانى. بەم شىۋەيە، پاش ناردنى فەرمان سونجق بەگو بەگلەربەگەكانى ئەنادۆلى، ئەۋان دەستيان كرى بەلىكۆلىنەۋە لىپرسىنەۋە ناۋى لايەنگرانى شائىسماعىل ۋ ئەۋ كەسانەي كەمەترسى ئەۋەيان لىدەكرا دەست بەراپەپىن بكن، لەدەفتەرىكدا تۆماركرا. چل ھەزار كەس كەبەزىيان بەخش ۋ مەترسىدار دانران، يا كوژران يا خانە زىندانەۋە. پاش ئەۋە سولتان سەلىم، پىاۋىك كەلەلەين شائىسماعىلەۋە نىردرابوۋ بۆ ئەنادۆلى، بۆئەۋەي بەناۋى ئەۋەۋە زانىارى كۆبكاتەۋ ھەم خەلك بانگ بكا، بۆ ئەۋەي بەيەت بەشائىسماعىل بكن، لەزىندان ئازادى كرى كاغەزىكى بەفارسى لەژىر ناۋى (ۋەرەۋ ئەۋەي كەدىۋتە بىگىپرەرەۋە) پىا نارد بۆ شائىسماعىل {تارىخ عثمانى، پرفىسور اسماعىل حقى، اوزون چارشلى، ترجمە ۋهاب ۋى، ص ۲۹۲-۲۹۴}.

لەنۋوسىنى مىژۋونۋوسە تۈركەكاندا، بەراشكاۋى بۆچۈۋنى جىاۋاز دەربارەي دەنگوباس ۋ راپەپىنى شاھ ۋەيسقولى ھەيە، لەسەرەتادا دەلىن: شاھ ۋەيسقولى ۋ باۋكى لەلەين شائىشماعىلەۋە نىردراۋن بۆ ولاتى عوسمانى ۋ لەلەيەكى ترەۋە دەلىن، خەلكى ناۋچەكە خۆيەتى؛ لەيەكەم تۈۋىژىنەۋەدا، باس لەمردنەكەي دەكەن ۋ لەتۈۋىژنەۋەي دوۋەمدا دەلىت: (سەبارەت بەشاقوليش كەشكستى خواردبوۋ، ھەۋالىك بەدەست نەكەۋت) ۋ لەگەل ئەۋەدا كە ئەۋ بەناۋى خۆي ۋ بەناۋى باۋكىيەۋە پىناسە كراۋە، بەلام ھەر دەنۋوسىت كە: (نازانرىت ناۋى چى بوۋە)!

راپه پرنی عهله وییه کان له ناوچهی ئه نادۆلی وه نه بن هه ره له کاتی سه ره له دانی سه فه وییه کاندا بوویت، به لکو هاوکات له گه له ده رکه وتن و سه ره له دانی سه یید موحه ممه د زاھید پیرخدری شاهویی، هاوړی له گه له سه یید باباعه لی هه مه دانی و هاتنی له ناوچهی خوراسانه وه بو ناوچهی روژئاواو بنا ره کانی زاگروس، له سه ره ده می سه له جو قییه کانی ئه نادۆلی و له سه ره ده می غه یاسه دین که یخوسره و، دوو مه ی راپه پرنی عهله وییه کان له ئه نادۆلی ناوه ندی ده رو به ری سیواس، ناماسیا، توقوت، چوروم و مه لاتی، به سه ره کردایه تی ئیسحاق بابا (که ئه ویش له خوراسانه وه چوو بووه ئه نادۆل) دهستی پیکردو له وه به دو او ده ش، رووداوی خوینی نی وه ک راپه پرنی عهله وییه کان که به درولدینی کوری قازی سیماونا له بالکان و رۆم ئیلی و ئه نادۆلی روژئاوا رووی دا. {تاریخ عثمانی، ص ۲۹۱}

ئهم رووداوانه که به لگه ی میژووییان هه یه ده رباره ی په یدابوون و راپه پرنی شاهو هیس قو لی و شه هیدبوونی و میژووی سه ره له دانی شا موحه ممه د به گ له گێرانه وه داستانه کانی (تذکره اعلی) به م شیوه یه باسکراوه: (مه مه د به گ به یاره به رچاو روونه کانی خو ی به ئینی داو گو تی له سه ره کاری خیری خۆتان به رده وام بن، که پاش ماوه یه کی تر دیم و نه گه مه لاتان و، پاش ئه وه رووی کرده ولاتی عوسمانی و له شوینی کدا که به قاپی به ناو بانگه چوو به ده م جیبه جیکردنی ئه و گفته وه که پیشتر دابووی به هه ندی که سو له وی ناوی خو ی گوړی و کردی به (حاجی به کتاش وه لی) و ماوه ی هه وت سا ل له وی مایه وه و پاش ئه وه گفته ی دا به یاران و خزمه تکاره کانی و پپی راگه یان دبوون که به رده وام بن له سه ره خزمه تکردنی خو یان {تذکره اعلی، ص ۱۲۴}.

جاريكى تر، لەروونکردنەوہى بەشى ھەتەمدا، ھاتنى پاشاي جيهان ھەسەن خەلىفەو كۆپەكەى بەشيۆەيەكى عىرفانى لە (تذکرہ اعلیٰ) دا، بەم شيۆەيە ھاتوۋە: (ماوہيەك تىپەرى بەسەر ئەوہدا كەگفتى بەخەلكى رۆم (عوسمانى) دابوو، ئەوانە چەند كەسيك بوون كەبەدوای پاشاي جيهاندا دەگەپان و لەناجری (رووباريكە لەباشووری شاخی سەبەلانەوہ ئاوەكەى ھەلدەقولى و دوای ئەوہى بەناو شاری تەوريزدا تىدەپەپى دەپزىتە دەرياچەى ورمى و لەم رۆزگارەدا پىي دەلین تەلخەرود) چاويان كەوت بەشاي جيهان و كەوتن بەسەر دەست و پىيداو گەپانەوہ بو ولاتى خويان و موژدەيان دا بەخەلكى رۆم و لەناو ئەوانەدا ھەسەن ناويك ھەبوو، تاقە كوپىكى ھەبوو ئىتر نەكوپو نەكچ ھىچى نەبوو، پىش چەند رۆژيك ئەو كۆپە مردبوو، باوك و دايك و كەسوکاری كۆپەكە چوونە سەر گۆزەكەى و ھەلياندايەوہ و لاشەى كۆپەكەيان ھىنايە دەرەوہ، ھەليانگرت و برديانە بەردەم پاشاي جيهان لەناجری، زيارەتيان پىكردو پىيان گوت ئەى شا ئەم مردوہى خۇمان بەزىندوويى لەتۆ دەويت و لەگەل خۇشياندا ھەندى قوربانيان ھىنابوو، شاي جيهان لەسەر بەردىك دانىشتبوو...) (تذکرہ اعلیٰ، ۱۳۲۷).

فەرموودەكانى ترو زاراوہى توركى، لەو سەردەمەدا لەناو (تذکرہ اعلیٰ) دا برەويان پەيداكرود كاريگەرىي خويان ھەبوو و بنكەى راپەرىن دەچىتە ئازەربايجان و پاشتر بو خۇراسان و سەر لەنوئى بو ئازەربايجان و كرماشان دەگەپتەوہ، ھەر وەكو مەمەد بەگ دەربارەى كاتى سەرھەلدانى ئاتەش بەگ كەخۆى لەرۆمەوہ دەچىتە خۇراسان و پاشتر ھاتە لوپستان، دەفەرموى: ... ئاگرىك دىتە جيهانەوہ لەدىي قاسم قولى نىشتەجى دەبى و دەبىتە ئاگرى جيهان:

آقا چه (دورو)

شهوار نه زه له ناماج دوو پوو

چراغ جيهان تا رو مه گړو

هر كس شكباره و لكش مه بړو

مه يو چ هرده

نه خچير دائيم مه يو چ هرده

چ دهستي نه وه زينه وه مرده

چ دون ناتهش مه خيزو چه پرده

ناماج (دوو پوو) (مه بهستي دوو پوو فرامانه چه مسهري نه و بنه ماله

له نزيكي كرما شانوه)

به ياراني فرموو وهرن بو نه وي (گوندي قاسم قولي) و خوي چوو بو
ناجيرو گوتي: روژنيك دوازه خهليفه له لوړستانه وه دهاتنه خزمهت محمه د
بهگ كه گه يشتنه كه نار رووباري ناجري، چوار كه سيان پييان گوت: نه وي
شاراويه لي مان بو مان ناشكرا بكه، تا بزاني دواړو ژمان چييه. شاي جيهان
فرمووي: پاش ني مه خان ناتهش ديت، پاش نه و ني مام قولي ديت و به دواي
نه ودا سه رخوش و دواي نه و سولتان مه حمودو پاش نه و ميرزا عه باس
بهگ و پاش نه و ميرزا نيزام و به دواي نه ودا ناغا ميرزا ديت كه ني مه نه واني و
نه وانيش ني مه (مه ليه ندي نه م زنجيره نامارزه پي كراوه هر نه و گونده ي
دورو فرامانه كه له پيشه وه ناومان هينا). پاشان فرمووي، شهرت بي
نه و كاته له پيش هه موو ميله ته كانه وه ناشكرا بووني نه و پياوه گوره يه ني وه
بيزانن و نه گهر كه سيك باوه پي بهم و ته نه ينيه نه بو له زومره ي به ني امين
چو وه ته دهره وه. (تذكرة اعلى، ص ۵۲).

به كورتي له سه رده مي ميژوويي شاو هيس قولي و محمه د بهگ
به در كه وتن و سه ره لداني خان ناته ش كه شا ميه مان بوو گه يشته لوو تكه و
قوناغيكي نوي له هاوپه يمانيه تي (نه هلي حق، نور به خشي: سه فه وي،
موشه عشيعي) له سه ر بنه ماي ياساي (په رديو هري) هاته بوون. ليړه دا
پيوسته نه وه بزاني كه له كتيبي (تذکره اعلی) دا، ته نيا باس له كه شف و
كه رامه تي شاو هيس قولي كراوه، له ناوچه ي سيروان و هورامان و شاهوډا،
له بهر نه وه ي مه به ست و نامانجي نه م ليكولينه و هيه، تاو تو يكر دني ميژووييه و
سه باره ت به باسي كه سايه تيه كان نيه و پينا سه كرنه نه و جين شينانه
ده ي لينه وه بو نوو سينكي تر.

سەردەمى شا تەھماسىبو نۇرىنى راپەرىنى سەلەۋىيە كان لەھىند دا. (۹۳۰-۹۸۴ كۆچى)

شا ئىسماعىلى سەفەۋى (۹۰۷ - ۹۳۰ كۆچى) پاش ئەۋەى گەيشتە پەلەى پاشايەتى و دەستى گەيشت بەمىرايەتى دىيائى و لەلای لايەنگران و پەپرەۋانى بىنەمالەكەى خۇى وىلايەتى ئايىنىشى بەدەستەيىنا، كەوتە ھەۋلى دژايەتلىكردى بىزوتتەۋەى سەلەۋىيە توندرەۋەكان بەناۋى قىزلباش و پەيۋەندىي بەردەۋاميان لەگەل زىنجىرەى سەفەۋىيەكان، بەشىۋەيەك كەجارىكى تر ئەۋ بىزوتتەۋەيە لەشارەزۋورو موسل و گۇران و پلنگان و دالەھۆۋ دلفان و نازەربايجان و .. ھتد، دەستى كىردەۋە بەچالاكىي نەينى و ھەرچارەى بەجلوبەرگىكى جىياۋوزو شىۋازى جۇراۋجۆرەۋە بۇ برەۋدان بەرىبازە ئايىنىيەكەيان خۇيان دەخستەروو، ۋەك چۇن پاش سەركوتكردىيان، موشەشىيەكەكان خۇيان دانا بەھاۋپەيمان لەگەل سەلەۋىيە ئاتەش بەگىيەكانداۋ، كاتىك شا ئىسماعىل دەستى دايە نانەۋەى دووبەرەكىي لەنىۋان لايەنگرانى شا مەمەد بەگ (ئاتەش بەگىيەكانى پاشتر)، ئەگەرچى مەترسىي كۆبۈۋنەۋەۋ ھىزى سەربازى ئەۋان، لەسەردەۋلەتى ساۋاى سەفەۋىيەكان رەۋىبۈۋەۋە، بەلام بوۋبوۋون بەپەناگەيەك بۇ ئەۋ سەلەۋىيەكانى لەدەست پىياۋخۆرە سەفەۋىيەكان لەخۇراسان و نازەربايجاندا ھەلھاتبوۋون و لەئەنجامى چالاكى و پروپاگەندەكردىياندا رىبازى، سەلەۋىيان لە زىدى خۇى (ئەۋ ناۋچانەى كەۋتبۈۋنە ئەۋبەرى رۈوبارەۋە) زىندۈۋكردەۋەۋ بەھۆى ئەۋ نوور

بەخشىيانەى كەپەيۋەندىيان پىۋە كىردىبون، بە نىمچە كىشۋەرى
ھىندىستان گەشىتن.

شا تەھماسب (۹۲۰ - ۹۸۴ى كۆچى) لە ماۋەى دەسەلاتى پەنجاو چوار
سالەى خۇيدا، بە مەبەستى سەركوتكىردنى بزوتنەۋە شۆپشگىرەكان و رى
گرتن لە بزوتنەۋە ھاۋشىۋە بەردەۋامەكان، ھەموو ھەۋل و كۆششىكى خۇى
خستىۋەكار، بۇ لە ناۋبىردنى راپەرپىنى عەلەۋىيەكان و بەبىانۋى رىزگرتن
لەبىروبوچۋونى زاناۋ موجتەھىدەكان، دەستى كىرد بە پەرچدانەۋە و
بەگژداچۋونەۋەى بىروبوچۋونى فىكىرى و فەلسەفى و ئايدىۋولۇژىي
شۆپشگىرەكان، ئەو لەلايەك رابەرى گەۋرە و پىشەۋاى زنجىرەى
سەفەۋىيەكان بوو و خۇى بەجىگرى جىنشىنى ئىمام دانراۋ لەلايەن رىبەرى
ئىسلامەۋە دادەناۋ توۋشى نەخۇشى دەروونى دوۋلى (ۋەسۋەسە)
بوۋبوو، بەجۆرىك زۆربەى رۇژەكان لەبەيانىيەۋە تا ئىۋارە لەھەمامدا
خەرىكى خۇشتن و خۇپاككىردنەۋە بوو و زۆرتىن شتى بەپىس ئەزانى و
لەئەنجامىشدا ھەر بەۋ نەخۇشىيەۋە مردو سەرى نايەۋە. ھۇى روو
ۋەرچەرخاندنى عەلەۋىيەكان لەسەفەۋىيەكان بەتايبەتى لەشا تەھماسب،
ئەۋەبوو لە ماۋەى ئەۋ پەنجاو چەند سالەى پاشايەتى خۇيدا، جگە
لەيارمەتىدانى جىگىربوون و ئامادەبوونى نوينەرانى ۋلاتە رۇژئاۋايىيەكان كە
سىياسەتىكى قورسى داگىركەرانى لىكەۋتەۋە، بۇ ئىران و ئىرانىيەكان و
بەپىچەۋانەى بىرى نىشتمانپەرۋەرىي عەلەۋىيە توندپەرۋەكانى ئەھلى حەق
بوو، بەگۆيرەى نووسىنى مېژوۋ نووسەكان (ھىچ كەس لەگەۋرە پىاۋان و
ناۋدارانى ۋلاتانى ژىر دەسەتى سەفەۋىيەكان بەتايبەتى ناۋچەى خۇراسان
نەبوو كەلەۋ سەردەمەدا لەدەرگای دەربارى شا تەھماسب دا، بەشىۋەيەك

له شیوه کان، وهک بارمته له وی کۆ نه بوو بیته وه، هه موو ئه و کۆمه ل و که سانه له ئاواره یی و دوور له خیزان و مال و مندالی خویمان له (قه زوین) دا به خه م و په ژاره وه سه ریان نایه وه) هه ر له سه ر فه رمانی شا ته هه ماسب (۹۳۰ - ۹۸۴ ی کۆچی) سام میرزای برای خوئی له سیداره داو کورپه که شی له خه و ا خنکینراو کورپه که ی تری که خه به ری بوو یه وه، ئه ویشیان کوشته، کورپه کانی ئه لقاس میرزای برایشی هه موو له خه ودا کوزران. ئه مانه چه ند نموونه یه کی به رزو بالای خزم دۆستی بوون که له ماوه ی چه ند ده قیقه یه کدا خرا نه روو، له گه ل دانیشتنی شا ته هه ماسب له سه ر ته خته، به رامبه ر به بنه ماله ی سه فه و بییه کان و ئه وانه ی په یوه ندییان هه بوو له گه لیاندا، ئه نجام درا.

له و شیوازانه ی که ئه م شا ته هه ماسبه به کاری ده هینا، بۆ کوشتن و ئازارو ئه شکه نجه دانی مروّف: به ندکردن له قه فه زی ئاسنیدن او، هه لّواسین به مناره دا، ئاگر تیبه ردان و سووتاندن، سووژن کردن به زماندا، به ندکردن له ناو کوپه ی گه وره دا، به زیندووی که و لکردن و پرکردنی پیسته کان له کاو کردنی به سه رداره وه، ئاگرنان به ریش و چه ناگه وه و، به گون هه لّواسین به مناره دا. ئه م شیوازانه ته نانته بۆ زانا و هزر مه ندانیش به کاره یینرا وه. بۆ نموونه کاتیک مه لا روکنودین هه کیمی کارزونی پزیشکی زانای شا ته هه ماسب له سه ر داوای یه کی که له شانزاده کان خواز بیینی کچی شا ده کات بۆ ئه و شانزاده یه، شا ته هه ماسب فه رمانی دا، له نوئی مانگ مو حه ره مدا به زیندووی سووتاندیان.

ئه م تاوان و کاره دپندانانه، هه رچه ند له ژیر په رده ی بره و پیدان و بلاو کردنه وه ی ریبازی بنه ماله ی پیغه مبه ردا ئه نجام ده دراو له سه رانسه ری ئیراندا، عه له و بییه کان به مه به سته گی هیشتن به م ئامانجه، بلاو کردنه وه ی

پروپاگاندە رېيازى سەفەۋىيە كانىيان خىستبۇۋە ئەستۆى خۇيان، بەلام ناكۇكى بىنەپەتى ئەوان، لەگەل ئەو ياساۋ بەھايانەى كە پەسەندىبۇون لەلايەن دەزگای شىيەگەرىۋى راگەياندىنى ۋەزىرى شا كە دەيگوت: ھەر شۇيىنىك داگىركرا دەبى خەلكەكەى رەشەكوژ بىرىۋى ھىچ جىاۋازىيەك نەبى لەنىۋان شىيەۋ سۇننەۋ گەرۋە بچووك ۋ تاۋانبارو بى تاۋان...، بەۋ مانايەى كە سەفەۋىيە كانىش ۋەك ئەۋ بىنەمالانەى كە بەپەنا بىردىنە بىر بىرۋاۋەرو بۇچوونى راپەرىۋە شىمشىر ۋە شىنەكان ۋ لەژىر پەردەى پەپەروى كىردى رېيازى فىكىرى ۋ فەلسەفەى دام ۋ دەزگا پىشەنگەكاندا، دەسەلاتىيان گىرتە دەست، مەبەستىيان تەنیا كۆكردنەۋەى ھىزىكى گەرۋە بەپىشت بەستىن بەپەلەۋ پاىەى باۋوباپىران بوۋ، لەپىناۋى كەلەكە كىردى سەرمايەى قەبەۋ زۆر، لەناۋچەكانى ژىر دەسەلات ۋ ملەكەچ پىكىردى گروپ ۋ تاقمەكان، بۇ بەدەھىنەنى نامانجەكانىيان، لەمە زىاتر مەبەستىكى تىران نەبوۋە.

تلىاك ۋ تۈۋتن لەم سەردەمەدا، بەيارمەتى ۋ پىشتىگىرى كىردى دەربارى سەفەۋىيەكان، برەۋىكى تەۋاۋى پەيدا كىردىبوۋ، بەۋەى كە بەشىكى زۆر لەمەلاكانى ئەۋ چەرخە، تەنانەت بەكارھىنەنى تۈۋتن ۋ تەماكۇيان ھەرام كىردىبوۋ ۋ زۆر ۋ تارو بەرھەم نامىلكەى تايبەتىيان لەۋ بارەيەۋە دانابوۋ ۋ بەشىكى ھەرە زۆرى زانايانى شەرىع، لەھەرام بوۋنى مادە بىھۆشكەرەكاندا ھىچ گومانىيان نەبوۋ ۋ چەندىن فەرمودەيان لەم بارەيەۋە گىراۋەتەۋە.

دەۋلەتى روسيا كەچاۋى برىبوۋە خاكى ئىران ۋ داخى ئەۋ برىنە قولانەى لەدداۋبوۋ كە لەۋىيەكان لەژىر ئالەى جونەيدو ھەيدەرۋ شا ئىسماعىلدا لەگەل گاۋرەكانى روسيادا دەجەنگان ۋ دەچوونە غەزا. لەسەردەمى شا تەھماسىبدا، ھىرشەكانىيان بۇسەر ناۋچەى باكوورى قەۋقازو خۆرھەلاتى

گورجستان دهستی پیکرد. تهنانهت نه وگروپه له زانا گه وره کانی شیععه که به پیچه وانهی ئاره زوی شاته هماسبه وه ده جولانه وه و به گویره ی شهر پاریزگاریان له دنیا نه ویستی و خواپه رستی و له خواترسانی خوین ده کرد، که وتنه بهر شه پوئی رق و توره پییه وه، به نمونه (قه تیفی) که پیی ناخوش بوو پاداشت و به خشیش له کار به دهستانی زوردارو زالم وهر بگری، شاته هماسب به پاداشتیکی شایسته به سهری کرده وه، به لام نه و دیاری و به خشش کانی شای وهر نه گرت و گوتی: من پیویستم بهم شتانه نییه وهریان ناگرم. نه وانهی که دیارییه که یان هینا بوو به ناچاری گه راندیا نه وه، هندی که س له م باره یه وه ره خنه یان لیگرت و نه ویش وه لامی دانه وه و قسه ی شه هیدی یه که می به به لگه هینا یه وه که گوتوویه تی دیاری پیای زوردار وهر نه گرتنی باشته وه، هه لویستی هندی له زاناکانی تر که دیاری پاشاکانیان وهر نه گرت، به هه له ده زانی و لومه ی ده کردن. هندیکی تر له مه لا و ناخونده کان (له نیواندا موجه دیسی به حره ینی) لایه نی نه ویان گرت و گوتیان له باره ی مه سه له ی وهر گرتنی دیاری پاشای سته مکاره وه نه و راسته و نه وانهی به پیچه وانهی هه لویسته که ی نه وه وه قسه ده کن، قسه کانیان سه رلیشیواندن بهرونی پیوه دیاره. (پیشه کی کتبی جیهانگوشای خاقان. لاپره ۵-۸).

هاوکات له گه ل فرمانره وایی شاته هماسبدا (۹۳۰ - ۹۸۴) ی کوچی، نوربه خشکیه کان، له ئیرانی ناوهند، دهروبه ر، ره ی و تاران، شه میرانان، وهرامین، قه زوین و ساوه وده ماوه ندو... له وپه ری توانا دابوون و له بره ودان و پهره پیدانی ریبازی نوربه خشکی له عه له وپییه توندروه وکان، که مته رخه میان نه ده کرد و شا (قه وامودینی نوربه خشکی سه رکرده ی عه له وپییه نوربه خشکیه کان، پله و پایه و توانایه کی ته وای هه بوو. نه و که له نه وه ی

قاسمی فهیز بهخش) بوو، له کاتی هاتنی له شکر ییه کانی شا ته هماسبی سهفهوی بو ره، سالی (۹۲۵) ی کوچی، دهسترویشتوی و پلهو پایهی ئه، ترسی خستبووه دللی شاته هماسبه وه، له بهرئه وه به بیانوی ئه وه که پهیره وانی نوربه خشی دهستیان هه بووه له کوشتنی شاعیر ی کدا به ناوی (ئومیدی تارانی)، فه رمانی ده رکرد که ناگر به ریده نه ریشی شا قه و امودینی نوربه خشی و ده موچاویان سووتاند، پاشان شاربه ده ریان کردو موریده کانی شی په رته وازه کرد، (۹۴۳ کوچی) { تاریخ نظم و نثر فارسی، سعید نفیسی، تهران ۱۳۴۴، ج ۱، ص ۴۴۱ } (تحفة سالی، وحید دستگری، ص ۱۰۱).

به ناچاری نوربه خشیییه کانی ش وه ک موشه عشیییه کان په نایان برده بهر عهلهوییه توند ره وه کان و بو ئه وه ی بگه نه لایان، به نهینی ری ئازربایجان و به تاییه تی خوراسانیان گرته بهرو له ژیر سیبهره و په نای ئه وان هدا که شانیسماعیل نار دبوونی بو خوراسان، بو سهر کو تکردنی دوستانی شاه وه یس قوی له وی درکه وتن، له م ریگایه وه پاش ئه وه، په نابهره عهلهوییه کان له دام و ده زگای ته یمورییه کانی هند که دواتر ئامازه یان پی ده که ین دهستیان کرد به بلا و کردنه وه ی ری بازی نوربه خشیییه عهلهوییه توند ره وه کان. له نیو ئه و رو داوان هدا که بووه هو ی ره خساندنی هه ل و ده رچوون و کوچ کردنی خلیفه و ئه وان هی که په یوه ندییان هه بوو به عهلهوییه توند ره وه کانه وه (ئه هلی حهق) به ره و هند، ئه وه بوو پاش سهرکه وتنی گه وره له به شی زوری ناوچه کانی خوراسانی گه وره، که ئه و کاته ولاتی ئه فغانستانی نیستاشی ده گرته وه، که تا ئه وه خته ش عهلهوییه توند ره وه کان به شی کی زوری لقه سهر بازییه کانی سهفهوییه کانیان (قرلباش) پی کده هیئا، بوون به لیپرسراوی جیگیر کردنی پیگه و پایه ی هوما یون شا له خاکی هیندا، راستی

روداۋەكەش ئەۋەبوو كە ھومايۇن پاشاى فەرمانزەۋاى تەيمورىيەكانى ھىندكە پاش مردنى باوكى (زەھىرودىنى بايەرى باوكى) كە ھاۋپەيمانى پىنشۋى شائىسماعىل لەشەپرى ئۈزبەكەكاندا بوو، لەسەرتەختى پاشايەتى ھند دانىشت و بەھۆى شۆرشى (شىرخان لودى) كەسەردارىكى ئەفغانى خۆى بوو دژى ھومايۇن پاشا، ھەلساۋ چەندىن جار شكانى، پەناى ھىنا بو دەربارى شاتەھماسب (۹۵۱)ى كۆچى. ھەرچەند لەسەرتەقادا، ئەۋەندە بەگەرمى پىنشۋازى لىنەكرا، بەلام پاش يەك سال مانەۋە لەئىراندا، بەفەرمانى شاۋ بەيارمەتى تاقمىك لەسوپاى قزلباش گەرايەۋە بو ھىندو تۋانى سەركەۋى بەسەر دۈژمنەكەيداۋ دەسەلات بگرىتەۋە دەست. بەدۋاى ئەم رووداۋەدا، شارى قەندەھار بوو بەھى ئىران و پەيوەندى دۆستانە لەئىۋان سەفەۋى و تەيمورىيەكانى ھىنددا كەلەسەردەمى شائىسماعىلەۋە ھاتبوۋە ناراۋە، زياتر پتەۋبووۋ چەند ئاكامىكى ھونەرى و ئەدەبى باشى لى پەيداۋو. { روزگار، ص ۴۴-۴۵ }

ەلەۋىيە تۈندەرۋەكان كە ھۆگرييەكى كۆنيان ھەبوو لەگەل خاكي ھىنداۋ لەلايەنى دابونەرەيت و رەۋشەت و رۆشنىرى و دەرپرېنى يىروباۋەرۋە، ھىندستان ئەو شوئىنە بوو كە بەدۋايدا دەگەرەن، لەشىۋەى دوو گروپ لەەلەۋىيە تۈندەرۋەكان لەھىنددا بەدەرکەۋتن و لەۋى نىشتەجى بوون، يەكەم جار، نۈوربەخشىيە ەلەۋىيەكان كەبوون بەپەپرەۋانى گيان بەخش و دلسۆزى بنەمالەى ئاتەش بەگى، ەك موشەعشىيەكان، سەرلەنۋى بەيەتبان كردهۋە پەيمانى ەفادارىيان تازەكردهۋە كەۋتنە تەكيان، پاشتر لەھىنددا ھەندى گۇرانيان بەسەرداھات، دوۋەم جار نوقتەۋىيەكان كەزۆرىك لەپياۋانى دەربارى تەيمورىيەكانى

هیند له سهرده میکی تایبه تدا، له و زاناو بیرمهنده نوقته وییانه بوون و بیوون به په ناگه یه ک بو ئه و نوقته وییانه ی دواتر هه لده اتن و سهر کوت ده کران.
به یرام خانی قهره نقولوی کوره زای جیهان شا یه کیک بو له و عه له وییه توندره وانه، که پیایوی دهریاری هوما یونشاو نه کبه ر شای ته یموری له هیند بوو و یه کیک بوو له شاعیره هه لکه وتووه کان. له دیوانه شیعره که یدا یه ک قه سیده ی هه یه سه روتا که ی ئه م تاکه شیعره یه که ده لی:

اگر غلام علی نیست، خاک بر سراو

شهی که بگذرد از نه سپهر افسراو

واته

نه گهر غولامی عه لی نه بن خاک به سهری ئه و

شاهنیک که سوپا که ی نؤ ولات بخاته پشتی سه ریوه

هر له م قه سیده یه دا ده لی:

که دست غیره گرفته است پای مادراو

محبت شه مردان مجوی از پدیری

واته

که دهستی بیگانه قاچی دایکی گرتییت.

به ته مای خو شه ویستی شای مهردان مبه له باو کیک

{ تاریخ پانصد ساله خوه رستان، ص ۲۵۴ }

به م شیوه یه له م ریگایه دا، له بناره کانی زاگرووسی کوردستان و نازره بایجان و میزوپوتامیا و سه رزه مینی عوسمانییه وه، ریپره وی بره ودان و دور خستنه وه ی عه له وییه توندره وه کان په لی بو تاران و خوراسان و نه فغانستان و هیندوستان کیشا.

تىكۆشانى غەلەبىيە توندرەۋەكانى

ئەھلى جەق لەسەردەمى شائىسماعىلى دوۋەھەمدا.

لەئەنجامدا شاتەھماسب لەسالى ۹۸۴ى كۆچىدا، بەھۆى نەخۆشى وەسۈەسەو دوۋدلى و بەھۆى ئەو زەھرەۋە كەلەگەل قىلدا تىكەل كرابوو و لەھەمامدا درا لەپىستى، گىانى خۆى لەدەستدا پاش پەنجاو ئەۋەندە سال فەرمانرەۋايى، ترس و بى سەرۋەرىي كۆمەلگەى نەخۆشى دەستى راپايى خۆى بەرەو روى شا ئىسماعىلى كۆرى بوۋە. لەسەردەمى فەرمانرەۋايى شا ئىسماعىلى دوۋەمدا كەسالىك و كەمىك زىاترى نەكىشا، چەند بزوتتەۋەو راپەرىنى غەلەبىيە توندرەۋەكان، لەماۋەى سەرھەلدان و رووخانى ئەۋدا روويان دا.

ئەۋەى كەلەچۈرچىۋەى قەلەمپەۋى جوگرافىيى كوردستاندا روىدا، لەباسى كاروبارى رابدروۋى باۋاپىرانى فەرمانرەۋاكانى ئەردەلانا كەبەشىكى سەربەخۇمان بۆى داناۋە، لەدۋاي ئەم بەشەدا، بەلام ئەۋەى كە لەبناھەكانى زاگرۇسدا لە سەرھەلدان و ئاۋابوۋنى شا ئىسماعىلدا روىدا وەھابوۋە: ۋەك مامۇستا دكتور غەبدولھوسىن زەرىن كۆب نووسىۋىيەتى: بەلام فەرمانرەۋايى ئەو (مەھمەد مىرزى كۆرى شا تەھماسب سالى ۹۸۴ى كۆچى) و رەفتارەكانى تىرەى ئىستاجلو (كەئەويان گەياندبوۋە سەر تەختى پاشايەتى) يەكسەر لەناۋ دەۋلەتدا، روۋبەرۋى كاردانەۋەى ناھەزان بوۋەۋەو بەھەۋل و فىل و تەلەكەى خاتوو (پەرىخان) كچى زىرەك و پىلانگىرى شا، ئىسماعىل مىرزى بەندكراۋ لەزىندان رزگارى بوو، لەگەل گەيشتنى بۇ قەزوين پاشايەتى خۆى راگەياند، بۇ ئەۋەى كەھىچ جۇرو

كۆسپيېكىش نەمىنى لەچوونە سەر تەختى ئەودا، ھەيدەر مىرزا ش لەھەمان شوپىندا كوژراو پاشايەتى سەفەۋىيە كان گەيشتە ئىسماعىل مىرزا، كەسىھەمىن و لاي ھەندىكىش چوارەمىن پاشاي زنجىرەى سەفەۋىيە كانەو ناۋى شا ئىسماعىلى دوۋەمى ئىنرا.

ماۋەى نىكەى بىست سال (۹۶۴ تا ۹۸۴ى كۆچى) زىندانى و بەندىبونى شا ئىسماعىلى دوۋەم لەقەلەى خامۇش و كىشوماتدا، لەسەر لوتكەى شاخى سەبەلانى نىۋان تەۋرىزى ئەردەبىلدا، ئەم شازادە ئازاۋ بى خەمەى كىردىبوو بەكەسىكى سەركىش و ياخى و نىيازخراپ و بى بەزەمى و تۆلەسىنەرەۋە، كەلەھەموو شتىكى دەرىارو تەنەنەت رىبازى نايىنى و كەس و كارو خزمى خۆى بىزارو بەگومان بوو. ئەو ھەر چوۋە سەر تەخت بەرامبەر لەرىبازى نايىنى باۋاپىرانى خۆى ھەلگەپايەۋە ھەرچى خزمى خۆى لەمام و ئامۇزىزى برازاۋ براكانى ھەبوو، زۆر بىپرەھمانە ھەموۋيانى لەناۋىردى كىردىنە ھۆى ئاسودەمى و دەروونى خۆى.

فەرمانرەۋايى ئەو كورت بوو، بەلام خوينىۋايى و پىر بوو لەنازاۋەو نا ئارامى و توندوتىژى و بەشىكى زۆر لەكاتەكانى خۆى لەچاىخانە و بە تىلياك كىشان و راباردن بەسەردەبىرد، بى بەزەمى و بەرانبەر بەكارو بارى دەۋلەت بەزۆرى، دوۋرەپەرىزى يا كەمتەرخەم بوو. شەۋەكانىشى لەگەل دەرويشى كوپرى ھەلوۋايى كەخوشى دەۋىست بەسەردەبىرد، بەرۇژىش يا سەرخوش بوو يا دەخەوت، يا خەرىكى دەركىردنى پىرئارو فەرمان و جىبەجىكىردنى ھوكمى زالمەنەو شىتەنەو بى لىكدانەۋە بوو. ئازارى بىست سال زىندانى، شىتى كىردىبوو و توۋشى جۆرىك لەماخۇلىا بوۋبوو.

پاش نه وهی هه مو نه وانهی له ناو برد که به ته مای له سهر ته خت دانیشتن بوون له بڼه ماله ی سه فهوی که براو ناموزای بوون پاش نه وانیش نه وانهی له ناو برد که ده یانپاراستن له قزلباشه کان محمه د میرزای فه رمانزده وای فارس و کوره کانی عه باس میرزا (شا عه باسی یه که م) و حه مزه میرزا که له م کوشتاره رزگاریان بوو، به هو ی نه وه وه بوو که دوور بوون له پایته خت پریری کوشتنی نه وانه شی، کاتی به ته وای دا که خو ی له وکاته داو پیش نه وهی فه رمانه کانی جیبه جی بگری، کتوپرو له بارود و خیکی گومانا ویدا له ناو چوو و مردنه که ی نه وانی له مردن رزگار کرد.

شا نیسماعیل له بهر نه وهی که به مندالی له لایه ن ماموستایه کی سوننییه وه په وره ده کرابوو، دلی بومه زه بهی شیعه لیینه ده داو نه و ریبازی به هو ی دوو بهر کی نانه وه و شه پری ناو خو یی داده نا له ناو موسلمانانداو تاوانباری ده کرد. پیاوani ده ربارو که سه نزیکه کانی خویشی سهر به ریبازی سوننه بوون و هانیان ده دا بو وازه نیان له شیعه گه ری و نه هیشتنی ده سه لاتی قزلباشه کان و له بهر نه وهی هه ندی له لایه نگرانی گومانیان له وه دا هه بوو که بڼه نیسانی پیلانه خوینا و ییه کانی و له ناو برین، به ده ست تیکه لکردن له گه ل په ریخانی خوشکی که ده ستیکی کاریگه ری هه بوو له هاتنه سهر ته ختی نه ودا، که و تنه سهر خه یالی لبردنی، به لام راهاتنی له راده به ده ری له سهر تلیک خواردن و شتی تر، پیش نه وهی ناحه زان پیلانی خو یان جیبه جی بکن، بووه هو ی نه وهی کوتایی به ده سه لاتی بڼیت، له بهر به یانی شه ویکدا که به سه رخوشی و بی ناگایی برد بوو یه سهر له ماله که یدا

مردبوو.. (ره مه زانی ۹۸۵) {رزگاران، ص ۲۶۰-۲۶۱}

بۇ باسکرډن و روونگرډنه وهى باروډوڅى كوومه لايه تى و سياسى و نايينى سهرده مى فه رمانډه وايى شا ئيسماعيلى دووه م كه بووه هوى پيکهاتن و دروست بوونى ريکخراوه کانى عهله وېبپه توندډه وه کان له کوردستان، هاوکات له گه ل دهسه لات گرتنه دهستى ئه ودا، هيشتا چهند مانگيک به سهر پاشايه تى نه ودا تينه په پيپو، له ناو خه لکدا وا بلاو بوو بوويه وه كه نه گهر شا به گويږه ي رهفتارو گوفتاره کانى له دانيشتنه تايبه تيبه کاندا لپرسينه وهى له گه لدا بکړئ، ناتوانى خوئى به په پره ويکى راستگوئى ريډبازى شيعه گهرى دابنئ. هوى په يدا بوونى نه م جوړه بيرکړډنه وش له ناو خه لکيدا نه وه بوو که (سه بارت به و جياوازييه ي هه بوو له نيوان ريډبازه نايينيه کانى ئيسلامدا، دهستى نه کرد به قسه کردن و مشت و مږو له گه ل زانا شيعه کاندا). له گه ل نه وه شدا ناخونده شيعه کان رووبه روو وه لاميان نه نه دايه وه، به لام له په ناوه له گه ل يه کتردا قسه يان ده کرد له و باره يه وه. ميرزا مه خدمى شه ريفى که له روژگارى شا ته هما سبدا به وه ناسرابوو که له لايه نگرانى ريډبازى سوننه بوو، به يئ هيچ سنووریک قسه کانى شاي په سهند نه کردو لايه نگرى نه کرد. به م شيويه روژ له دواى روژ زياتر له جاران شا له خوئى نزىکى نه کرده وه و له نه جامدا گه يشته به رزترين پله ي نايينى.

پاش که ميک شائيسماعيل، به ناشکرا دهستى کرد به لايه نگرى کردنى ريډبازى نه هلى سوننه و ده يو يست خه لک واز بيښن له جنيوډان به سئ خه ليفه ي پيش عه لى و نه که و ته مشت و مږ له گه ل ناخونده شيعه کاندا و به شى زوريشيان چاو پوښيان ئى نه کردو خوئان دوور نه خسته وه له قسه کردن له گه ليدا.

... کاتيک که له يه کيک له کوپوونه وه کانى دهر ياردا، بولغار خه ليفه (گه وره ي خه ليفه سه فه وېبپه کان) له گه ل (مير مه خدم شه ريفى) رووبه رووى

يەكترى بوونەوہو بہتوندی بہگژیہکدا چوونہوہو بولغار خەلیفہ بہہیچ شیۋہیہک نامادہ نہبوو لەبۆچوونہکانى پاشەکشە بکاو رووی کردہ ئەو سوفیانیہی کەلەوۆ نامادہبوون، گوتى: خەلیفەيەك کەلەگەل شیخەکەى خۆیدا درۆ بکات، شایەنى ئەوہیہ سزابدرى) ھەموو سۆفیيەکان ھیرشیان کردہ سەرى و ئەوہندەیان لیدا وایان دەزانى مردوہو و بردیانہ دەرہوہ، بەلام ئەو پاش ماوہیہک ھاتەوہ سەرخۆی و پاش چەند مانگیک چاک بووہوہو کەوتەوہ جموجۆل. شا پۆستەکەى ئەوى سپارد بە(دەدە خەلیفەکانى ئیستا جلو) و لەھەمان کاتدا قسەى ناشیرین و نارەواى ئاراستەى پیاوہ ئایینیہ شیعەکان کرد.

شا بەبئ ئەوہى ھیچ گوۆ بدا بەپیناخۆش بوون و سەرپینچى کردنى خەلک، داب و نەریتى سووکایەتیکردن و جنیودان بەسى خەلیفەکەى لەشەقام و گوڤەپانەکاندا قەدەغەکرد. ھەندى لەشیعە کەلەلەرہق و توندپرەوہکان، وەك زانا میر سەبیید حوسەین و میر سەبیید عەلى و اعیزو کەسانى تری لە دەربار دەرکردو دەستی گرت بەسەر کتیبەکانیداو مالەکانیانى ویران کرد. لەلایەکى ترەوہ تاقمیک لەمەلاکان کەبەلایەنگرى لەریبازى ئەھلى سووننە ناسرابوون، وەك میرزا مەخدومی شەریفى، مەولانا میرزاجان شیرازى، میر مەخدومی لالە، لەلایەن شا بایەخیان پیدەدراو کەوتبوونە خۆشییەوہ.

بۆ ئەوى لەناو خەلکدا لایەنگران پەیدا بکرى، بریکى زۆر پارە دابەشکرا بەسەر ئەو کەسانەدا کە بەدریژایى ژیانیان جنیویان نەدابوو بەو دە کەسە لەھاوریانی پیغەمبەر کە موژدەى بەھەشتیان پیدراوہ.

میرزا مەخدومی شەریفى لیپرسراوى دۆزینەوہى ئەو جۆرە کەسانە بوو، گەلیک لەچا و چنۆک و پارەپەرستەکان، لەناکاو بۆیان دەرکەوت کە لەبنەرەتدا

سوننه بوون، زور كه سيش له وانهى كه بئ دهره تان و نه دارابوون خويان ناو نووس كردو ده يانگوت كه هيچ كاتيگ سه روساخته يان نه بووه له گه ل ريبيازى شيعه گه رييدا، له بهرئ هوى به شيكى زور له خه لكى قه زوين له سه رده مه رابردووه كاندا، سوننى بوون و لايه نگري ريبيازى ئيمامى شافيعى بوون، واش دانرا كه هه نديك له وانه تا ئيستا له پايته خندا ژيان به سه ر ده بن. ميرزا مه خدوم ده ستي كرد به ليكوئينه وه له داواى خه لكه كه و پاشان دوو سه د تمه ن (٤٠٠٠٠ دوكات) ي دابه شكرد به سه رياندا.

بوئه هوى نه وانهى لايه نگري ريبيازى شيعه گه رى بوون به ته واوى بيزار بن، ته نيا دوو نمونه ده خه ينه بهرچاو.

روژيگ ميرزا مه خدومى شه ريفى شكاتى كرد لاي شائيسماعيل و گوتى ناحه زانى ئه هلى سوننه ت له دوايين وتارى ئه و له مزگه وتدا گالته يان پيكر دووه. شا ئيسماعيل يه كسه ر ده كه س له چه خما خچيبه كانى هه لبراردو پيى راگه يان دن كه له مه و پاش هه ركه س جنيو بدا به سئ خه ليفه كه به جوړيكي شايسته سزا بدريئ. له شه وى جومعه ي داهاتوودا، پاش وتار خوئندنه و هوى ميرزا مه خدومى شه ريفى ده رويشيگ كه ناوى (قه نبه رى ته به ررايى) بوو ده ستي كرد به قسه كردن و گوتى:

على و آل على را زجان و دل صلوات

كه دشمنان على را مدام لعنت باد

واته:

سه له وات له سه ر على و بنه ماله كه ي و نه فره تيش له دوژمنه كانى. ميرزا مه خدوم تا وانبارى كرد به هوى كه ناژاوه ده نيته وه، بوو به مشت و مر، چه خما خچيبه كان به دار له چه ند لاوه سه رى ده رويشه كه يان شكاند. تائيستا نه گه ر كه سانتيگ بووبن ته واو برويان به وه نه بوو كه شا بووه به سوننى، پاش

نوهی که چه ندرمه ی قه زوین ناوی هر دوانزه نیمامه که بیان له مزگه و ته کا ندا سرپیه وه، ئیتر گومانیان له وه دا نه ما.

مه سه له که ش به م جوړه بوو: له کوړیکي ده رباردا کا برابه که گوتی که شیعری نووسین له سهر دیواری مزگه وت و رابواردن و گائته کردن له ناو مزگه وتدا کاریکي نار ه وایه، جگه له وه دیواره کانی مزگه وت ره شکر او ته وه و له شیعری عاشقان و نه وینداران که خه نک نووسیویانه ته وه، پاش نه مه (میر زهینولعابدینی کاشی) بهرپرسی جه ندرمه له گه ل نه وه دا که خو ی شیعه بوو، هه موو کاتیک به گویره ی دل ی شا قسه ی ده کرد، له لای شا وه راسپیږدرا که بچیت بو مزگه و ته کان، چی شیعرو نووسین هه یه له سهر دیواری مزگه و ته کان بیکوژینیت ته وه. نه م کاره نه انجام درا، به لام بهرپرسی جه ندرمه بو زیاتر خو بردنه پیشه وه له شا، نه و نووسین و شیعرا نه شی کوژانده وه که له ستایشی دوانزه نیمامه که دا نووسرابوون، ته نانه ت ناوی هه موو نیمامه کانیشی به ته واوی سرپیه وه.

هر که نه م کاره ناشکرابوو، ناووناتوره ی خه نک زیادی کرد، گه لیک له قزلباشه کان دل یان له شا ره نجا، کاتیک شیعه کان تووشی گرتن و نه شکه نجه بوونه وه له لایه ن شا ئیسماعیله وه، نه وان سه رپنجیبیان کرد له جیبه جیکردنی فرمانه کانی، گه لیک له مه لا ناو دارو دیاره کان که له سه رده می شاته هه ماسبدا، به هو ی توند ره وییانه وه بهرام بهر بهر یبازی شیعه گه ری، پله و پایه ی باشیان هه بوو له چا و که سانی تردا (له وانه عه لا ئولمولکی مه رعه شی که پیشتر لایه نگری حه دیده ر میرزابوو) و ئیستا نه یان ده ویست ده سبه ردار ی بیرو باوه ری خو یان بن، له یوا وه ری شا دوورخرانه وه و ته نیا به بانگه یشتی خودی شا ده یانتوانی بچه لای. هه ندیک بیرو باوه ری خو یان ده شارده وه

هه نډیکې تر که لایان و ابوو شا ئیسماعیل به هوی سیاسییه وه، له پیناوی ناسایی کردنه وهی په یوه نډی نیوان ئیران و دهوله تی عوسمانی نهو ریگیایه ی گرتووه ته بهرو نه یانده یوست له ناو خه لکدا ئاژاوه په یدا ببی، بیده نگییان هه لبرارد. به لام بیده نگ بوون له م بارودو خانهدا شتیك به شتیك ناکات و بلاو بوونه وهی هه والی کوژرانی هه نډی دهر ویش و سووکایه تی کردن به هه یوان و گوړه پانی مزگه وته کان، وه ک چون توفان دهریا دینیتته جووله، بهوشیوهیه هه ست وسوژی خه لکه باوهر داره کانی هینایه جوش و خرؤش.

له ژیر کاریگریی نه م بارودو خه هه پشه ئامیزو مه ترسیداره دا، گه لیک له میرو پیاوه ناوداره کان له باخی سه عاده ت ئابادی، نزدیکی کوشکی شا کو بوونه وهو ده ستیان کرد به گفتوگو. نهوان نه یانده زانی نه گهر رابهرو پیشه وای میلله ت به ناشکرا نیازی نه وهی هه بیت بیروباوهری باو باپیرانی خوی واز لیبنیت، نهوان به گویره ی نهو ری و ره سمه ی نیوان شیخ و سو فی یا دهر ویش و مورید ده بی چی بکن. هه نډیکیان پیشنیاریان کرد که له م باره یوه له خودی شا ئیسماعیلی دووم پرسیار بکن، به لام گه لیک له ریش سپیه کانیان دژی نه م پیشنیاره وه ستانه وه، چونکه هه لویستیکی وا له گه ل نه ریتی قزلباشه کاندا ریک ناکه ویت و مانای سه ریچی نه گه یه نی له گه ل فه رمانه وادا. سه بارت به یاوه ران و ده ستوپیه وندانی شا، ده بی بیده نگ بن و گویره یه لی فه رمانی شا بن نه ک ده ست بکن به که لله ره قی و رو به رووی ببنه وه.

له نه نجامدا سه رکرده ی (ته کلو هکان، ئای دؤغدی خه لیفه) سو فی و جی متمانه ی شائیسماعیلی دووه م بریاری دا که له گه ل (نه میرخان) ی ریبه ری تورکمانه کان بچنه لای شا و چاره یه ک بو نه م نیگه رانی و دله راوکییه ی

خەلك، لەخودى شا داوا بكنەن. چەند كەسك لەئامادەبووان، لەوانە خەلىفە ئەنسارى قەراداغلو كەپشتر بەرپىرسى بەندىخانەكانى شا ئىسماعىلى دووم بوو، كاتىك كەگوپيان لەم پيشنىيارە بوو، بەخشكەيى خويان كشاندهووە بەپەلە گەيشتنە لای شاو پىيان گوت: كەتەكلوو توركمانەكان نىازى ئەويان هەيە كەلەسەر تەخت لای ببن، چونكە ئەو لايداووە لەئايىن و دەيانەوى لەبرى ئەو حەسەن مىرزاي كورە گەورەى محەمەد خودا بەندەى جىنشين، كەلەتاران دادەنىشى لەسەر تەخت دابنن. شەرەفخانى بەتلىسى لەكتىبەكەى خويدا بەناوى شەرەفنامە، بىزاري دەربىرەو، لەوەى كەئەوئەش تۆمەتى بەشداربوون لەو پىلانە خەيالىيەى بەسەردا سەپىنراووە هەر بەو ھۆيەشەو، لەدەربار دەركراو.

(پاش پىچانەوەى ئەو رووداوانەى كەپەيوەندىيان نىيە بەبابەتەكەى ئىمەو) ئاى دۇغدى خەلىفە دەسگىركراو لەسندوقىندا زىندانى كرا، بەرپىرسى جەندرمەى ديوەخانى شا عەلىخان بەگى توركمان بەبى ئەوەى تۆمەتەكەى بسەلمىنن يەكسەر خرايە زىندانەووە موسەيب خانى تەكلوى فەرمانرەواى قەزوين راسپىردرا تا حەسەن مىرزا (پاشاى پيشنىياركراوى نەيارەكان) بكوژىت.

بەلام بەدگومانى شا ئىسماعىل بەرانبەر بەتيرەكانى تەكلوو توركمان هەر بەمە كۆتايى نەھات و ئەمەش بوو ھۆى ئەوەى تيرەى ئىستاجلو ببنە خاوەن دەسەلات و توانايەكى زياتر. شا ئىسماعىل بوى دەركەوت كەخەلك تا چ رادەيەك گيانىكى سەرپىچى كردن و ھەرەشەى مەترسىدارى لەخۆگرتوووە بۆ ئەوەى كارىك بكا تا خەلكەكە ھىور بكا تەو، فەرمانى دا مىرزا مەخدومى شەرىفى بەيننە بەردەمى، پاش ئامادەبوونى شا ئىسماعىل

به بهرچاوی خه لکه که وه دهستی کرد به لو مه و سه رزه نشت کردنی و بریاری دا وه لی سولتانی فرمانر وه ای شیراز مه خدوم به ریته مالی خوئی و چاودیری بکا. {زندگانی شاه اسماعیل دوم، والتر مینتس. وه رگیزی که یاکوس جیبا نداری، ل ۱۱۵-۱۲۲}

هه رچه نده ناحه زان له هه ولی نه وه دابوون له ناوی بهرن، به لام زیاده ره وی خوئی له بهر کار هیئانی تلیاک و شه رابدا، ئاواتی دوژمنه کانی هیئایه دی. زور که س لایان وایه که شازاده خاتوو پهریخان له گه ل میره کانی تردا دهستی تیگه ل کرد بوو، بو له ناو بردنی شا ئیسماعیل، نه مهش به هوئی نه و نا کوکییه ی که هه بوو له نیوانیاندا و هه له بهر نه وه ی که شا ئیسماعیل هه ندی کاری نه نجام نه دا و به ته مابوو نه نجامی بدا که لاپه گری کردنی ریبازی سوننه گه ری پیوه دیار بوو. {همان سه رچاره ی پیشوو، ل ۱۴۲}، به لام روزی شه مه ریکه وتی سیانزه ی مانگی ره مه زانی ۹۸۵ ی کوچی بهر انبه ر ۲۴ ی تشرینی دووه می سالی ۱۵۷۷، شا ئیسماعیل له سه ر قه ره ویله که ی (حه سه ن به گی حه لوچی ئوغلی) کورپه بیپریشه که ی خوئی گیانی له ده ست دا. {همان سه رچاره، ل ۱۴۰}

میرزا مه خدومی شه ریفی (که ماوه یه ک پیشتر به هوئی به د گومانیی قزلباشه کان و به هوئی گورانی دوخه که به فرمانی شا ئیسماعیل له ژیر چاودیری دا بوو) نازادیان کرد، که چی له گه ل نه وه شدا نه م کاره نه نجامدرا که نه و به هوئی لایه نگری کرد نیه وه، له ریبازی سوننه گه ری گه لیک گیرو گرتنی بهر پا کرد بوو. میرزا مه خدوم که ده یزانی له وه زیاتر مانه وه ی له ئیتراندا زیانی هیه و بو نه و ناسان نییه، به ره و به غذا که وته ری، تا له ویوه بچی بو زیاره تی مه که که. سولتانی عوسمانی گرتییه خوئی و نه ویش چهند سالی که له مه که که دا، بوو به قازی شه رعی ریبازی ئیمامی حه نه فی، تا له نه نجامدا هه ر له شاری مه که که کوچی دواپی کرد. {همان سه رچاره ی پیشوو، ل ۱۴۹}

شیواندنی میژووی سره هاندانی عه له وییه توندروهوکان، پاش مردنی شا نیسماعیلی دووهه م (۹۸۵ ی کوچی)

ا- خوراسان و نهفغانستان

ب - دینه و هوهه دان

ج - جوار مه حالی به ختباری و خوزستان

پاش مردنی شا نیسماعیلی دووهه م له سالی ۹۸۵ ی کوچیدا. به هوی هه لویستی بهرامبر به نایدولوزیا و بیروباوه پی خه لک، به تایبته عه له وییه توندروهوکان که چهند سده، له هه ولئی نه وه دا بوون بگه نه نامانجه کانیان، هرچه ند له سه رده می سه فه وییه کانی شدا پاوانخواری و گوپرانسی بیروبوچوون و خه یالی شاکانی سه فه وی، پاش ماوهیه ک نه وانی ناکام کردو نه یهیشته به مه به ست بگهن، به لام له گه ل نه وه مو سه رکو تکردن و دورخستنه وه په رت و بلاوه پیگردنه یان، راهاتبوون له گه ل بارودوخه که دا، به لام له سه رده می شا نیسماعیلی دووهه م دا، به یه کجاری هه مو نه و شتانه ی که به ده ستیان هی نابوو، که وته بهر هه ره شه و مه ترسی له ناوچوون و نه گه ری له ناو بردنه وه. له بهر نه وه ناو به ناو ده ستیان ده کرد به شوپش و راپه پرنیکی خویناوی، له دژی فرمانره وای سه رده م و رو به پرووی نه وه ره وشه ی شا نیسماعیل ده بوونه وه که به رانبر به بیروباوه پی عه له وییه کان نه نجامی ده دا. یه که مین راپه پرنی عه له وییه کان هاوکات بوو، له گه ل چوونه سه رته ختی شا نیسماعیلی دووهه م (۹۸۴ ی کوچی) له قه لای پلنگان که مه لبه ندی سه ره کی گورانه عه له وییه کان بوو، له بناری شاخه کانی زاگروسی نزیک

هورامان که له بهشی دواتر باس دهکری. به لām پاش مردنی شا ئیسماعیلی دووهم (۹۸۵)، چهند راپهرینیکی یهک له دوای یهکی عهله وییه کان دهستی پیکرد.

گومان له وه دانییه که په ییدابوون و سه ره له دانی چهند که سیکی خانه دانی وهک زوننور قه له ندهرو (سهید رهزا) له بنه ماله ی زوننور (خان ئاته شی کوری شا محمه د بهگ) که پیشتر باسمان کرد، هاوکات بووه له گه ل ئه و روژگار هدا. په ییدابوونی بنه ماله ی خان ئاته ش له کوردستان و نازه ربایجان و لوپستان، هاوکات بووه له گه ل ئه و شه پو شوپو به گژیه کدا چونه ی له گه ل سه رکرده ی خیللی بلباس و فه رمانه واکانی ئه رده لانداهه یبوو و له شوینی خویدا دهست ئه که یین به باسکردنیان، به لām لیژدها قسه ده رباره ی چهند که س له پیاوه گه وره ناو دارو خاوه ن بیروباوهره ئایینییه کان ده که یین که بزوتنه وه ی چه کداری و سه ربازی و فیکریی ئه وان له سه رده می سه فه وییه کاندا، تووشی شیواندن و گوپین بووه و جوړه ها تو مه تی باوی ئه و سه رده مه یان دراوه ته پال، له لایه ن میژوونو سه کانه وه و له سه ر رو شنایی لوژیکی لیکوئینه وه ی ئیستا له نووسین و گیپرانه وه کانی ئه هلی حه ق خو یانه وه، سوودیکی ئه وتو وهرناگیریت.

خاوه ن و سه رکرده کانی ئه م بزوتنه وان، له دهقی کتیبه میژوویه کاندا تا کو تایی سه رده می قا جار ییه کان، به (قه له ندهر) ناو براون و ته نانه ت له هه ندی شو یینیشدا ناوی راستییان نه نووسیوه و گه لیک تو مه تیان خستوونه ته پالیان، هه ندی شتی لاوه کییان تی که ل به بابته کان کردووه که مه سه له که یان قورستر کردووه، به لām ئه وه ی که ناوهروکی بابه ته که ی خستووه ته روو و بووه ته به لگه، له سه ر حه قیقه تی بزوتنه وه ی شوپرشگیرانه ی عهله وییه کان،

ئوهییه که له پړه وتی گه شه کردن و تومار کردن و به هیزیوون و شیوهی پهره سندن و بلاو بوونه وهی ئەم رپه پښانه وه، دهرده که وی که شیوازی تیکوشان و سهره لدان و بیروباوه پری لایه نگره کانییه وه دهرده که وییت، به گویره ی ئەم خالانه ی له خواره وه باسیان ده که یین و په یوه ندیی رپه پښه کان به بنکه و شوین نیشته جی بوونی عه له وپییه کانه وه به ئەگه ریکی زور نزیك له راستی ئەو رپه ریانه، په یوه ندییان به عه له وپییه توندره وه کانه وه بووه.

۱. له یه کچوونیکي نزیك به ته واوی رپه پښه کان له هه موو لایه که وه، له گه ل هه لویست و حالی پیاوه گه وره کانی ئەهلی حهق، وه که له سهرگوزه شته و گپړانه وه کانی په یوه ندیدار به وانه وه باسکراوه.

۲. چونییه کی باری جوگرافیایی شوینی رپه ریینه کان، له گه ل شوینی نیشته جیبوون و ناوچه ی ده سه لاتی (ئەهلی حهق) هکاندا.

۳. باوه پر کردن و گوپړایه لیلی خه لک بو سهرکرده کانی رپه پښ، به شیوه یه که له ماوه یه کی که مدا، کاریگه رییه کی راسته و خوی کردووه ته سهر ده سه لاتدارانی ده ولته و ناچاری کردوون که رووبه رویان ببه وه.

۴. له یه کچوونی ناوه کان.

۵. پیکهاته ی رپه پښه کان له باری کومه لایه تی و بیروباوه پړه وه، که سهرکرده یه تی ئەو رپه ریانه که سانیکی (قه له ندره) و خاوه ن پله و پایه کی خوایی گرتوویانه ته ئەستوو هیزه سهربازییه کانیان له وانه پیک ئەهینا که لایه نگری خاوه ن بپوا بوون.

۶. خوږاگریی لایه نگره گیان به خشه کان، به شیوه یه که به بی بوونی باوه پیکي ته واو به راستی و راستگوویی سهرکرده کان، ئەم جوړه گیان به خشین و فیداکارییه ده سه بهر نابیت.

سهرتا دپینه سهر باسی یه که مین راپه رین پاش مردنی شائیسماعیلی دووهه م، که له ناوچه ی نیشته جیبوونی عهله وپيیه کانی خورسانی گه وره له دهوروبه ری قندههار، روویداوه ئه مهش که له کتیبی (نقاوة الاثار فی ذکر الاخبار) ی نه ته نزییوه وهرمانگرتووه.

راپه رین له خوراسان و ئه فغانستان (قندههار)

پاش ئه وهی که شائیسماعیل کوچی دواپی کردو شاه سولتان مهحه ممه د له سهر ته ختی پاشایه تی دانیشت، هندی که سی (..) یه کیکی (..) یان پهیدا کردوه و ئالای دهسه لاتیان ه لکردو دستیان کرد به بلاو کردنه وهی ئه فسانه یه ک و گه یان دیا نه بهر گوپی هموو که سیک له هر شوینیکدا، ئه ویش بریتی بوو له وهی که شا ئیسماعیل نه مردووه و له بهر سوودی گشتی که سیکی هاوشیوهی خوی له جپی خوی خه واندووه خوی گوم کردووه (!!!) و بهم نزیکانه له ولاتی روم یا هیندستان خوی دهرده خاته وه و خه لکیکی زور له خه لکی ره شوکه هیچ نه زانه که باوه رپیان بهم ئه فسانه یه هینابوو و له هر لاییکه وه یه کیک راست ده بوویه وه، که سانیک ی زوریان لی کوده بوویه وه و ده بوونه هوی ئاژاوه و شیواندنی باری دلی خه لکی هموو شوین و ناوچه یه ک، کاربه ده ستانی ئه و ناوچانهش که وتبوونه هه ولی دوورخستنه وهی ئاژاوهی ئه و تاقمانه.

بو روونکردنه وهی ئه م مهسه له یه، ده لپین یه که مجار له ویلایه تی سه بزه وارو زه مینی داوه که له ناوچه گهرمه کانی ویلایه تی قندههارو دهوروبه ریته تی، کابرایه ک له جل و بهرگی قهله ندریدا، خوی بو خه لکه که ی ئه وی دهرخست و لافی ئه وهی لیده دا که ئه و شائیسماعیله و ئاره زووی ئه وهی

ههيه بچپته هيندستان و به چاوى خوى ئه و ولاته ببينى و دياره به جلوبه رگى
پاشايه تيبه وه ئه و ئاواته نايه ته دى. به م هويه وه له م جلوبه رگى ده روپيشيه دا،
ده مه وى به م ئاواته بگم.

ئهم نه فسانه يه له ميشكى هه ندى كه سى ئه و ناوچه يه دا جيگير بوو بوو.
كومه ليك له (هه زاره) و (نكوده رى) يه كان، به خه يالى فه رمانزه و ايبى و
گه و ريه يه وه كو بوونه وه لى، ده ستيان كرد به كارى ناشايسته و ناره وا.
يه كيك له كار به ده سته كانى ئه و ناوچه يه به يارمه تى و كومه كى شانزاده ي
ناو دار (به هرام ميرزا) كه فه رمانزه و اى قه نده هارو ئه و ناوچه يه به و،
له شكر كيشى كرده سه رى، پاش كه ميك قه له نده ر كوژرا و كه لله سه ره كه يان
ليك رده وه و نارديان بو دربارى شا. {نقاوه الاثار في ذكر الاخبار / محمود بن هدايت
الله، ص ۱۱۳-۱۱۴}

وه ك ناگادارى خيله كانى هه زاره و نكوده رى له نه فغانستان و خوراسانى
گه و رده دا به ناوبانگ بوون له په يره و يكردى ريبازى عه له وي دا. رابه رايه تى
قه له نده رو خه يالى گه شت بو هيندو روم و يروبا وه رى خه لك به رامبه ر به و،
هه مووى نيشانه ي چونيه تى و ناوه رو كى ئه و رابه رپينه يه. عه له وييه
توندره وه كانى نه فغانستان ئيستا زياتر له باكوورى ئه و ولاته دا ده ژين، له ژير
سه ركر دايه تى سه ييد مه نسورى نادرى دا.

رأپه رېښى دووه مى عه له وييه كان ئه وه ي ناوچه ي چوار مه حالى
به ختيازى و خوزستانه كه نه سفه هان و فارسى ش (شيران) ده گريته وه به
له به رچاو گرتنى رابردوى عه له وييه توندره وه كان له و ناوچانه دا. ئهم
بزوتنه وه يه له ميژووى سه فه وييه كاندا، به ليكچوونيكى ته واوه وه له گه ل
رأپه رېښى پيشووى قه نده هار، به سه ره لدان و ده ركه وتنى شا ئيسماعيلى
(ساخته) ناوبانگى ده ركر دووه. چاوگيرانيك به پيكه اته و دروستبوونى ئهم

راپه پښه و نه و ناوچه يه ي تپيدا بلاو بوونه ته و هو رابه رييه تيه كه ي، بو نه و كه سه ي ناگادارى و زانيار ييه كى كه مېشى هه بېت له گه ل بزووتنه و هو شيو ازى عهله ووييه كاندا، به ته واوى روونى نه كاته و ه كه هم بزووتنه ووييه په يوه ندى به عهله ووييه توندره و ه كانى نه هلى حقه وه ه يه و هو ي هاندا و نار ه زوى خه لك و ه واداران بو په يوه ندى به راپه ريوه كانه وه، مه سه له ي شا ئيسماعيلى دوو هم نه بو وه، چونكه به له بهر چا وگرتنى نه و زانيار ييانه ي له بهر ده ستدايه، ده رياره ي ره وشت و ه لسوكه وتى شا ئيسماعيل له گه ل خه لكدا و بو چوونى عهله ووييه كان و خه لكى تر له نامانچ كرده و ه كانى نه و، به گو يره ي نه وه ي ميژوونوسه سه فه ووييه كان باسيان كرده وه، به هيچ شيوه يه ك رى تى ناچى كه سيك به بى نه وه ي ده سه لات و پشتيوان و پله و پا يه يه كى ه بى، هر له گه ل خوده ر خستندا، خو ي بكا به شا ئيسماعيل و، له هه موو لايه كه وه خه لك رووى تيبكه ن و يارمه تى بدن و تا گيانيان تيا بى بيار يزن. به لام مه به ستى ميژوونوسه كانى سه فه وى، نه وه ي كه ناشكرايه و له وه زياتر نييه، نه وه يه كه ده يانه وى سه رنجى خه لك راكيشن بو لاي سه فه ووييه كان و بيرو باوه رى خه لك به رامبه ر خوينر يژرين كه س له وان ه، به پيچه وان ه هه لگه راوى و ناوه ژوو كراوى بخنه پيش چاوى خه لك، له حال يكد ا كه نه و نيشانه و به لگانه ي له بهر ده ستدان، وه ك په يوه ندى نه م بزووتنه ووييه له گه ل سه ر كرده كانى ترى عهله ووييه توندره و ه كاندا، ناوه رو كى نه م راپه پښه مان بو ده رده خات، چونكه (نه حمه دى كيسره وى) ده رياره ي په يوه ندى سه ر كرده ي راپه پښه كه، له گه ل موشه عشيعيه كانى خوزستاندا ده لى (له نه نجامى نه م سه ركه و تنانه دا، ناوبانگى قه له ندر نه گاته هه موو شو ينيك و خه لك هه ولى به ده سته ينانى ره زامه ندى نه و ده دن و نه و يش

له (دیدهشت کوه کیلویه) که له ژېړ چنگی نه فشاره کان دهری هینا بوو، پشت نه ستور لیی دانیش تېبو و سهرقائی فەرمانږه وایی بوو. به قسه ی نه سکه ندر به گی میژوونوس : له نیوان نه وو (شاقه لهندر) له گهل سهد سه جادو خه لکی شوشته رو دز فولدا (موشه عشیعیه کانی خوزستان) جوړه ریکه و تنیک هه بووه، نه ویش له وه وه هاتووه، کاتیک ده بینی لوړه کان لالوتن لیی، دپته خوزستان و له شوشته رو دز فولدا نیشته جن ده بی و داوای یارمته ی له سهد سه جاد ده کات، به لام له م و سه رو به نده دا، رو داویکی تر دپته پی شه وه که وای لیده کا پیویستی به وو به که سانی تر نه مینی، نه وه ش به م جوړه یه: کاتیک که ناویانگ و سه ره لدانی نه وو کوژارنی روستم و نه فشاره کان به دهستی لوړ ده گاته دهری سرفه وی، خلیل خان خیرا به ره و کوه کیلویه ده که وپته ری، تاخوی چاره سهری کیشه که بکات، به لام پیش نه وه ی بگاته نه وی به دهستی لوړه کان کوژرا، لیړه وه جاریکی تر کاروباری (شاقه لهندر) بره وی په یدا کرده وه. لوړه کان به لایه نگیری کردن له و، ده ستیان کرد به جموجول و نه ویش له یارمته ی سهد سه جاد بی نیاز بوو، هاتوه دیدهشت و به د دنیا یی ه وه لیی دانیشته. {تاریخ ۵۰۰ ساه خوزستان ص ۵۴} {عالم آرای عباسی، ج ۱، ص ۲۷۲} نیستاش چونیته ی بزوتنه وه و راپه رینه که ی له قسه ی میژوونوس و خاوه نی (نقاوه الاثار) وه ده گپړینه وه.

راپه رینی شا قه له ندهری لور له چوار مه حال و خوزستان و

... له سالی ۹۸۶ی کوچیدا، له سنووری ناوچهی (کوه کیلویه) دهرویشیک په یدابوو، وهک به زمی دهرویشه که ی پیشتر دهیگوت (من شائیسما عیلم) و چهند ناراسته ی نهو خه لکه ی کردو هه ندیک له وانه باوه ریکی ته و او یان په یداکرد که راست ده کاو جه ماوه ریکی زور له لور و خلج و سه حرانشینه کان دوا ی که وتن و ریگای گوپراهه لی و فه رمانبهرداری نه و یان گرت به رو له رووی باوه روه ملیان دایه بهر به جئ گه یاندنی نهو ئه رک و فه رمانه ی پییان ده سپیردرا، له گوندیکی نهو ناوه چه یه که پییان ده گوت (ئاره ند) که که وتوو ته نیوان شاخی که وه له شاخه بهرزه کانی نه لبرزه وه.

نهو گونده دوو ریگای هه یه که سوار بهرزه حمهت ده توانی بهو ریگایه دا گوزهر بکا، له ههر کام لهو دوو رییه دا، نه گهر سی تیرهاویژو تفه نگی دانیشن، بالندهش ناتوانی بهو یدا تییه ربییت. نهو قه له ندهره لهو شوینه دا کوچ و باری خست و ئالای سه ربه خوویی و سهرکه وتووی خوئی هه لکردبوو، پینج شهش جار کار به ده ستانی نهو سنووره، به سوپایه کی بیثوماره وه که وتبوونه شه ر له گه لیداو له بهر نه وه ی شوینه که ی زور سهخت بسو، ده ستیان پئ نه گه یشتبوو، کاتی که مه سه له که بهم شیویه که وته بهر گوئی، شا فه رمانی ده رکرد که نه ماره تی په ناه نه سلان سولتان له گه ل (ئه رشلو) کان و دام و ده زگای عه لی به گی سو فی روملو له نه سفه هان و خه لیل خانی نه فشار، له گه ل سو پای کوه کیلویه بهر یکه وتن له گه ل یه کدا له شکر بهرن بو نهو ناوچه یه و قه له ندهر لهو ناوه ده ربکه ن. به لام له بهر نه وه ی به شی زوری خه لکه که لایه نگری قه له ندهر بوون، لوره کان له شاخه که دا بلاوه یان لی کردو

خه لیل خانیش که له گهډ له شکره که ی خویدا سهرکه وتنه سهر شاخه که،
 هر کامیان له پشتمی به ردیکه وه سهریان دهر بهینایه، لورپه کان به تیرو تغه نگ
 لییان ئه دان و لهو شاخه دا له ما و بهیه کی که مدا کوشتاریکی زور کرا:

شد از بس که افتاد از آن کشته ها در آن کوه از کشته ها، پشته ها
 هر آنکس که برکرد (از آن کوه سر بزخم خدنگی فتاد از کمر

له کو تایدیدا وینه ی سهرکه وتن له نا وینه ی به ختی قه له نده ردا دهرکه وت.
 خه لیل خان له گهډ له سهرکرده کانی سوپا که یدا کوژران. ئه سلان سولتان و علی
 به گی سوئی شکان و ژیان ی خویمان وه ک رزگار کردو له خواری کیوه که دا
 جلوه ی و لاخه کانیان و هر گپرا به ره و ئه سفه هان و خویمان له و به لا کوشنده یه
 رزگار کرد.

قه له ندهر به سوپاو له شکره که ی خوئی، نوردوه که ی خه لیل خانی تالان
 کرد، هموو که ل و پهل و ته پل و نالو و لاخ و شتومه کی خان هه بوو که و ته
 دهستی، هه روا که لوپه لیکی زوریش که و ته دست خلج و لورپه کان، پاش
 ئه وه قه له ندهر هیزو توانایه کی ته و اوی په یدا کردو ئالای سهر به خوئی
 هه لکردو ته پئی شاهانه لیدراو، خه لکی ناوی شایان لیئاو له ناویاندا به شا
 قه له ندهر ناوی دهر کرد، به لام خه لکی ئه و ولاته به لایانه وه ابوو که نه و
 شائیسما عیله و ناوی شائیسما عیلی پیا و کوژیان لیئا (؟؟!!). دوا ی ئه م
 سهرکه وتنه، روژ به روژ به سهر په یژده ی سهرکه وتندا به رز دهبوویه وه و
 نه و پهری سهرکه وتنی به ده سته یئاو که لیک له خه لکی عیراق و فارس و تورک و
 تاجیک، له دور و نزدیک و خاوه ن شمشیر و قه له مه کان و خاوه ن ره وه ئه سپ و
 ده سوپیوه نندار بوون به خاوه نی پله و پایه ی گونجاو، ئه ویش له و شوینه وه
 هاته ده ده شت که پایته ختی ئه و ویلایه ته بوو، له وئی له سهر ته ختی
 پاشایه تی پالی دایه وه و فرمانه کانی خوئی ره وانه ی هه موو لایه کی ئه و

ناوچپه كړدو مؤړى فه رمانه كانيشى ناوى نه بولموزه فه ر شا ئيسماعيلى قاتلى ئى هه لكه ندرابوو. جاريكى تر روسته م بهگ و مه حمود بهگى كوپانى خه ليل خان به له شكرىكى زؤره وه، هيرشيان كرده سهرى، له نه نجامدا روسته م بهگ كوژراو مه حمود بهگ به هه موو تواناييكي خويوه له گيژاوى مردن خوى رزگار كړد، به لام له خه فه ت و په ژاره دا تووشى نه خو شيبه كى گران بوو، نه يتوانى خوى ئى دهر باز بكاو هر به زړيى به رو خوده ي سهر يه وه گيانى له ده ستداو شا قه له نده ريش هر له ناوچپه ي فارسه وه تا سنوورى شوشته رو ديز فول، هه مووى خسته ژير ده ستي خويوه وه دهر گاي سهر وه رى و مسكين په روه رى خسته سهر پشت و به ته واوى ده سه لات و سهر به خوييه وه پالى دايه وه، له سهر كورسى فه رمانه رهاوى و ده ستي كړد به گهر مكر دنى كورى رابواردن و ناماده كردنى هوى شادمانى و كامه رانى و به گويړه ي ئاره زوى خوى كاتى به سهر نه بريدو تاماويه كى زور كه س نه بووه ريگر له به رده ميدايه، نه وپيش به و ناوچپه ي ژيړده ستي رازى بوو و نزيكه ي شش هوت سال، به كامه رانى و ناسووده يى برديه سهر.

له نه نجامدا، شازاده ي دلير سولتان همزه ميرزا، نه سكه نده ر بهگى نه فشارى له ته ختى ده سه لات نزيك كرده وه كه له خزمه نزيكه كانى خه ليل خان بوو لاييكي ليها توو سهر دارىكى كارامه بوو له به سهر كړدنه وه يه كى شاياندا، پله و پايه ي به رز كرده وه و نازناوى خانى پييه خشى و فه رمانى فه رمانه رهاوى و سه لته نه تى كوه كيلويه و گه وره يى ئالوسه كان و دانيش تونانى ترى نه و ناوچپه يه له نه فشاره كان و نه وانى تر به ناوى نه وه وه دهر كړدو فه رمانى بو دهر كړد كه نه ركى به رهنگار بوونه وه له گه ل شا قه له نده ر بكه ويته نه ستوى نه و. له گه ل نه وه شدا فه رمان دهر كرا بو كار به ده ست و

فهرمانره وایانی ناوچهی فارسو دهوروبهری که یارمه تی و کومه ک
به نه سکه ندهرخان بکه ن. نه سکه ندهرخان به ناماده بییه کی ته واره وه له گه ل
سوپا که یدا، نالای رووبه رووبوونه وهی به رزکرده وه و به ره و شه پرکردن له گه ل
شا قه له ندهردا که وته پری، پاش گه یشتنی سوپای خوراکر بو ناوچهی ده
دهشت و نه و سنوره، شا قه له ندهر له گه ل سوپا له ژماره نه هاتوه که یدا،
به ره و پیری چوو و شمشیر به دهسته وه که وتنه یه ک و خاکو خوئی نه و
دهشته یان له خویندا کرد به قور:

بروکاسه سر به شکل حباب

جهان شد زخون همچو دیاری آب

همه گشته چون عکس خود سرنگون

دلبران جنگی در آن بحر خون

بر آورد کوهی از آن بحر سر

زپس کشته افتاد بر یکدیگر

نه واره له خویندا وه ک دهریای لیها ت و که لله سهر له سهر خوین وه ک بلقی سهر
ناوی لیها ت و پالنه وانانی شه پ له و دهریای خوینده دا هم مو وه وینه ی ناو ناو
سهره و خواربوونه وه، نه وه نده لاشه که وتبوو به سهریه کدا کیویکی لی په یدا بو بوو.

له کوتاییدا شنه بای سهر که وتن هه لیکرد، به سهر نالای خانی نه سکه ندهر
ره وشتدا و شکستی روویکرده سوپا که ی شاقه له ندهرو ناچاری کرد
هه لیبیت و شیرازه ی کومه له که شهی پچرا و هه ر کام له وانه له که ناری مه رگو
نه ماندا، پالیان دایه وه و قه له ندهر خوئی و هه ردوو کوره که ی له گه ل که سه
نزیکه ناوداره کانیدا، ده ستگیرکران و هه رچی مال و حال و دارایی و خیزانی
بوو، که وته ده ست سوپای سهر که وتوو ی. نه سکه ندهرخان، قه له ندهری
له گه ل نه سیرو دیله کاند کۆت و به ندرکو و ناردنی بو دهریاری شا و به گویره ی
فهرمانی نه و، سهریان له لاشه یان جیا کرایه وه و هه لواسران، تاببنه په ندو
عیره ت و خهرمانی ژبیانیان درا به دم باوه (نقارة الاثار ص ۱۱۷ - ۱۲۰)

نه وهى كه له نووسينه كهى خاوهنى (نقاوه الاشار) هوه دست ده كه وئ،
نه وهيه كه پاش سهركه وتن و سه ربه خوئى، رابهرى راپه پښه كه به شاقه له ندهر
ناوبانگ پهيدا دهكاو ناشكرايه كه ناوى (شائيسماعيلى پياوكوژ) كه لئى
نراوه به هوى دوژمنه كانيه وه بووه، هيچ عقلئى ته واو نه وه قبول ناكات،
سهركردهى راپه پښى هه رچند بئ ناگاو نه زان و كال فام بيت كه هيچ كاتيك
شاقه له ندهر وانه بووه، كه دهسه لات ده گريته دست، فه رمانه كاني خوئ
به نازناوى پياوكوژ هوه مؤربكا؟! هه خودى ئه م تومه ته نارپه و ايانه،
ناشكراى دهكا كه شتئى راست نييه.

به پئى نه وهى كه رابوورد، به نه گه ريئى زور نريك له راسته وه، شاقه له ندهر
له كه سايه تيبه عه له وښه توندره وه كاني نه هلى حهق بووه، به لام شوړشگيرى
ناوچهى دينه و هرو همدان، كه ئيسا دئينه سه رى، راپورتنى زوننور
قه له ندهر ه:

رأپه رینى و سه ره له دان له دینه وه رو هه مه دان

(... پاش ماوه یه كه له ناوچه كانى هه مه دان و ئه و ناوه (٠) یه كیكى تر په یدا بوو، هه مان ئه و قسانه دهكات كه من شائىسماعیلم و له رومه وه هاتووم بۆ ئه وه روىشتبووم كه بارودوخى تاییهت و ئه وه ی په یوه ندى هه بن به و ولاته وه، لى شاره زابم و ریگه ی داگیرکردنى ئه و ولاته دابنىم! هه ندى له خه لكى ناوچه كه، باوه رپان كرد بهم قسانه و به باوه رپى ته واوه وه ملكه چى بوون و كه وتنه دواى و له ماوه ی یه ك دوو مانگدا، خه لكیكى زۆر لى كۆیو نه وه، هیزىكى ته واوى په یدا كرد، به شى زۆرى مىرو كار به دهسته كانى ئه و سنوره كه وتنه دوو دلپیه وه، هه ندى كیان له بهر به رژه وه ندى و هه ندى كیش له روى خوشه و یستیه وه، ریگای دواكه وتنى ئه و یان هه لېژارد. كاتى ئه م هه واله بهر گوئى (سولاق حسین ته كلو) كه وت، كه فه رمان په وای ناوچه ی چه مچه مال و ئه و ده ورو به ره بوو، به قوولى بىرى لى كرده وه و له دلى خویدا كه وت له لى كدانه وه ی بارودوخه كه. یه كى كه له وان هى كه نزیك بوون لپیه وه و شائىسماعیلشى به چاكى ده ناسى نارد بۆ لى كۆلینه وه له م مه سه له یه. ئه و كه سه ش له شیوه ی موریدو په پیره و یكدا خو ی له شائىسماعیل نزیك كرده وه و به وردى سه رنجىكى ته واوى بارودوخه كه یدا و لى كۆلپیه وه و له ئه نجامدا بۆی ده ركوت كه ئه وه شائىسماعیل نییه {...}!؟

ئه و كه سه ی ئه م ئه ركه ی پى سپیردرأبوو گه رآیه وه، سولاق حسینى له راستى مه سه له كه ناگادار كرده وه، سولاق كه وت هه رى اى تیفكرین و بىر كرده وه و زانى كه به له شكركیشى و شه ر ناتوانى بگاته مه به ستى خو ی، بۆیه ناچار بوو به گویره ی بارودوخه كه ده ستى به كار كردن كرد. له سه ره تا دا

گوږپرايه لى و ملکه چى خوى دهربرى و يه کيک له باوه پښکراوه کانى خوى به ديارى و سه وقتيکى شايسته وه، له گهل نامه يه کدا که ناوه روککه کى باسى غولامى و دلسوزى و له خزمه تېبونداى تېدا بوو، بوى نارو خوښى له گهل سوپاو له شکرکي پوښته و په ردا خدا، به دوايدا روښت. له بهرئوه وى له وکاته دا، به شى زورى نوردوى گوره له سهر سنورى قهره باغ و ئه و ناوه بوو، ده بوو سولاق حسين په نا بهرئته بهر فروفيلکي وها.

به کورتى په پره وى سولاق حسين بؤ ئه و که سى خوى ناونا بوو شا ئيسماعيل کارىگه رى هه بوو له سهرى و برىارى دا خوى به سولتان دابنى و سهره خوښى خوى رابگه يهنى، ته پلى سهرکه و تنى ليداو سولاق حسين پاشان چوه لای و پاش به جيئنانى رى و ره سمى ناسايى، داوايکرد که بکرى به گه و ره و ئيشگره کانى تايبه تى خوى، داواکى په سه ندرکراو ئه و يش داريکى خسته بن ده ستى و له بهر امبه رى راوه ستاو به شيوه يه کى ته او رى و ره سمى به جئ هينا که که س له توانايدا نه بوو و به جوړک هه و لى رژليگرتنى دا که هه موو ناماده بووان و ته نانه ت خوښى باوه رى کرد بوو که به راستى شائيسماعيل، به هوى ئه وه شه وه که سولاق حسين دواى که و تېوو، هه موو کار به ده ستان و گه و ره پياوانى ناوچه که ملکه چى بوون و ئه وه نده سوپاى کوکرده وه که نه گه ر بيوستايه قه زوين داگرېکات، به ناسانى بوى ده کرا. ئه م دهنگوباسى به هيژبوونه ي به هه موو لايه کدا بلا بوو يه وه و گه يشته بهرگويى پاشا خوښى و له بهرئوه وى شاو سهر دارو گه و ره پياوانى ده و له تى هه ميشه راوه ستاو به رده وام دنيا بوون له نارامى ناوچه ي قهره باغ که ژاوه وى شا رووى کرده وه به ره و پایته خت.

له وکاته دا که سولاق حسين له گهل شائيسماعيل دا بوو، په يوه ندى کرد به چه ند که سيکه وه که زور ليوه و نزيک بوون و هره که يانى به جوړک

(دلکرمي) کرد، بهرام بهر به شائيسماعيل و هينانويه سره بيروپاي خوږي باسي نه وه شې بوکردن که نيازې هيه بيگري. هر له وکاته دا که که ژاوه ي دربار گه يشته نزيك قه زوين، سولاق حسين به هلي زاني به ريکه وتن له گه ل نه و که سانه دا که په يوه نديي پيوه کرد بون، شائيسماعيليان گرت و کوټيان کرده دست و گه رده ني و له گه ل چهند که سيکي نزيك و باوه پيکراودا رهوانه ي درباريان کردو که خوږيشي گه يشته نزيك پايتهخت، له سره فرماني شا خه لاتيک ديارې کرا بوې که بريتي بوو له عه بايه ک ديوي ناوه وي له قاميش و نه يجه و حه سير بوو ناواخنه کوشي باروت بوو، پاشان به موسيقاو گوراني و ناوازي گونجاو سرود وتنوه، چوونه پيشه وه و سواريان کردو نه مان پيشي که وتن و بهات و هاوارو به ريز ليگرتن گه يانديانه قه زوين و کرديان به دارداو ئينجا سووتانديان، چي خه لاتي به نرخ و شتي نايابي هه بوو هه موو نيردرا بو سولاق حسين و سرده مي سهره زي به ره و ناوا بوون روښت:

جهان سرپر فتنه است	بر اوضاع او نيست هيچ اعتماد
بهر گوشه زين دار ناپايدار	يکي گشته سر(کرده) روزگار
سر افراخته از پي سروري	بود در سرش آرزوي سري...
شود ديگري را همين آرزو	که خود رابزودي رساند براو

واته:

جيهان سهرانسهر ناشوب و گنده ليه و پشت به و نابه ستريت
له هر کونج و که نارېکدا روژگار که سيکي کردوه به سر کرده
هه موو تينوي سهره رين و له که لله ياندا نارهنوي سرده که ن
خه لکي تريش هه مان نارهنو ده که ن که خيرا خويان بگه يه ن به و

(نقاوة الاثار، ص ۱۱۴-۱۱۷)

به دواى یه کدا هاتنه په یوه ندى به (فضل) ی حوروفى و مه حمودى
په سیخانى یه وه هه یه، نهک فهزل سولتان مه حمود.

دووه م: وهک له سه ره وه باسکرا، سولتان مه حمود به هیچ هاوکیشه یهک
ناتوانى په یوه ندى هه بی به را په رینى عه له وییه کانه وه.

سیه م: په یوه ندى مه حمود په سیخانى گه یلانى و ده رویشه کانى به خاکى
هیندوستانه وه، له روژى روناک ناشکراتره. روونکر د نه وه ی نه م خاله ش،
یه کی تره له و بابه ته میژوویانہى عه له وییه توندره وه کانى نه هلى حه ق که
نه گهر لیکوئینه وه یه کی به لگه دار بکوئته به رده ست، په ی به راستى
مه سه له که ده به یین.

راپەرىنى نوقتەۋىيەكان، لەسەردەمى شاعەباسى سەفەۋىدا ۹۹۶ - ۱۰۳۸ ى كۆچى

لە نووسراۋەكاندا، شاعەباسى سەفەۋى (۹۹۶ - ۱۰۳۸ ى كۆچى) لە ئاستىكى كەمتر لەبابا يادگار ئەژمار دەكەن و زۆربەيان بئەمالەى عەجەم بەدەرۋىشى خاكى و سادەى ئەو دەزانن، لەبۋارى دەسەلاتى رووكەش و دەروون و خەبات و مەملانىكانى ئەودا، داستانگەلى دەگىرنەۋە، كەلىرەدا دەرفەتى باسكردن و روونكردنەۋە تاوتۈيكردنن نىيە.

لەباسكردنى راپەرىنى نوقتەۋىيەكان لەسەردەمى شاعەباسى سەفەۋىدا، نووسەرى (نقاۋە الاثار) بەدوورودرىژى باس لەسەرەتاكانى ئەم جۆرە بزاوت و راپەرىنە كۆمەلەيەتتىيانە دەكات و ھەر لەپىشەكى باسەكەيدا، ئەۋە رووندەكاتەۋە كەلەسەردەمى سەفەۋىيەكانىشدا، ھەرۋەكو ئەۋەى لەسەرەتاي بەرگى يەكەمى ئەم كىتەبەدا نامازەى پىكراۋە، سەرچاۋەى ئايىنى ئەلەۋىيەكان، بەر لەئىسلام دەگىرپىتەۋە بۇ ئايىنى خوورەم و مەزدەكەيەكان و .. پەيۋەندىي بەراپەرىنى لىكچۈۋەكانى ترەۋە جىگەى سەرسوورمان و بايەخ پىدانە، ھەرۋەكو دەنۋوسىت:

(... ھەر لەسەرەتاي دروستبۋونى مروف و تاكۋتايى، لەنىۋان شەيتان و فەرزەندانى ئادەم و لايەنگران و نەۋەكانى، دوزمنايەتى و ركابەرايەتى بەرپاۋ جىگىرەۋ ئاسەۋارى ئەم ئاكارە، تا رۆژى قىامەت بەردەۋام دەبىت، بەپىي (لاغوينهم اجمعين) شەيتان لەگەل ھەۋادارانى، لەھەر شوين و كاتىكدا، سەرقالى گومپاكردنى تاقمىك لەخەلكى رەشۋك دەبن و بازارى خراپەكارى و گەندەلكارى و ئاشووب گەرم دەكەن و خەلكى لەرىگەى راست و ئايىن بەرەۋ

کهنده لانی گومپایی ده بن، ههروه کو له سه ده کانی رابردو و داو له هه موو سه رده مه کاند، یه کیکیان له هه ندی ناوچه دا، خه لکی فریوده دات، ده رگا کانی () به رووی خه لکدا ناوه لا ده کات و له ریگی جادوو ئه فسانه وه، سه رقائی کاری بیه و ده یان ده کات. ههروه کو له سه ده کانی رابردو و دا، له ده قهری چین، مانی نیگار کیش، که له هونه ری نیگار کیشان و وینه سازیدا، له و ناوچه یه دا ده ستیکی بالای هه بوو، ئه م سیفه ته ی گه یاند بووه ئاستیک که شاره زایانی ئه م هونه ره ی تووشی سه رسامی و ناتوانایی کردبوو، ئه و ورده کاری و ئه و هونه رانه ی کرد به فهرجوی خوئی و داوای پیغه مبه رایه تی کردو، یه کیک له کاره موعجیزه کانی ئه وه بوو که له سه ر زه و بیبه کی راستدا، به په نجه باز نه یه کی ده کیشاو که تیره که ی (۱۰) گه ز بوو و له کاتی ئه سپ سواریدا، رمی نه یزه که ی له چه قی باز نه که ده چه قاندو ئه ستیلیکی پر له ناوی به رجه سته ده کرد، ئه گه ر که سی ده سستی تینه خستایه، نه یده زانی که ناو نییه و گه لی جار گوزه ده شکا، چونکه ی خه لکه که به نیازی ئاو هه لگوزین گوزه که یان ده خسته ناویه وه و دواتر وینه ی سه گیکی توپیوی له سه ر روو که شی ئاو که ده کیشا، که هه ندی به مه به سستی ئاو هه لگوزین نزیک ده بوونه وه و که ئه و وینه یه یان ده بیینی، سلیان ده کرده وه و ده گه رانه وه و ده یانگوت سه گیک له ناو ئاو که دا توپیوه و دواتر خه لکانیکی زوری له (۰۰) به ره و ئایینی خوئی راکیشاو ژماره یان له زوربو و ندا بوو، به هه ندی له وانه ی لییه وه نزیک بوون ده گوت که پرو له ئاسمانه کان ده کات و داوای یه ک سال ده گه رپته وه، له دامه نه ی فلانه شاخدا داوام بکن، تا وه کو کتیبه که تان بو به یتم و تاقمیکی له و چیا یه دا په یدا کردو هیزو توانای یه کساله ی ورده ورده په لکیشی ئه و شوینه کردو ئه وئی به جیهیشت و له م یه کساله دا، وینه ی

بوونه رانی ناسمانی و زهوی، له جوړی مرؤف و نازده لانی، له سهه توؤماریک ده کیښا، دواى سالیك له ناو نهو تا قمه دهاته دهره وهو خوئ به خه لکی ناساندو نهو توؤماری ده خسته به ردهم خه لکی و دهیگوت، خواوهندی گه وره له بری نهوه، کتیبی به من داو روخساری بوونه رانی نیشانم داو راستی و چؤنیه تی هه موو نه وانه ی لهو توؤماره دابوون، و زانیاری ته و اوای پی به خشیم و بهم جوړه، زؤر به ی ولاتی تورکستان، که و ته ژیر کؤنترؤلی نه و وهو لهو ده قهره دا کاروباری روو له باشی بوو، روژ به روژ هیزو دهسه لاتی فراواتر ده بوو، تا نه وهی سه رجه م پیاوماقول و دانیشتونانی نهو ده قهره ی خسته ژیر کؤنترؤلی خو یه وه.

دواتر، رووی له ناوچه کانی ئیران کردو لهو روژگارهدا، پاشای سهه به خیر فه یروزی کوپی به هرامی نه شکانی که له زنجیره ی سیهه می پاشاکانی عه جه م بوو، به شهه ریار ی ناوچه کانی عه جه م و هه ندیک پییان وایه، دهرچوونسی مانی له سهه رده می پاشای خو شه و یست شاپور (ذوالاکتاف) دابوو. دواى نه وهی مانی له سهه رجه م ناوچه کانی ئیراندا ناوی دهر کردو گه ئی له داینشتونانی نهو ناوچانه په یوه ست بوون به نایینه که ی که بووه هوئ گه نده لېوونی کاروباری ولات، شهه ریار فه یروز، داواى ناماده کردنی کردو هه موو زانیان و پیاوه نایینه کانی کوکرده وهو کؤبوونه وهی پیکردن و بریاری دا که نه وانه له گه ل مانیدا بکه ونه گفتوگوؤ پاش مشتومرئکی زؤرو به لگه هینانه وهی هه ردوولا، پیاوه نایینییه کانی عه جه م توانیان مانی بوؤر بدن و بیخه نه که نه لانی بیده نگییه وه، پاش نه وهی مانی په کی که وت و نه یتوانی وه لامی زاناکان بداته وه، شا فه ره یدوون ئیشاره تی کرد به نه شه که نجه و نازارو کوشتیان و که ولیان کردو پیسته که یان

پر کرد له کاو بهه موو لایه کی ولاتدا گه راندیان و له نه نجامیشدا لاشه که بیان به ناگر سووتاند. ههروهه له سه رده می ساسانییه کاندایه چینی چواره من له سولتانه کانی عه جهم، له باره گای قوبادی باوکی نهوشیروانی دادپهروهردا، کابریه کی مه زده ک ناو په دیدابوو، خه لکیکی زوری گومراکردو تاماوه یه کی زور خه لک نه دیده زانی نه گهر یه کی ک مرد میراته که ی بوکی نه بی و له و روژگارهدا خاوهن مولک چیه و ..)، پاش باسکردنیکی دووردریژ ده رباره ی مزده ک و چونیته تی سه ره له دانی بزوتنه وه سیاسی ئایینییه که ی و گه راندنه وه ی بو سه رده می سه له جوقیه کان و حه سه ن سه باحی ئیسماعیلی. پاشتر دیته سه ر باسی داستانی نوقته وییه کان و چونیته تی سه ره له دانی و ئاشکرا بوونی نه وان، له سه رده می شا ته هماسپی سه فه وه ی و دواتر له سه رده می شاعه باسی سه فه وییدا، بهم شیوه یه (نووسه ره وه ی رووداوه کانی روژگارو هونه ره وه ی کاره ساته کانی مانگ و ساله کان روی لاپه ره کانی زه مانه بیان بهم داستانه، بهم شیوه یه ره شکردو وه ته وه که له روژگاری ئاخر خیری دنیاودین په ره وه ی شای دین په نا شا ته هماسپ، هه ندی له نوقته وییه کان له ده ورو به ری ساوه، قه زوین، ناوچه ی کاشان و نه سفه هان و کوپایه و نائین په دیدابوو به هه ول و کوششیکی ته واوه وه، دهستی کرده بلاوکردنه وه ی پروپاگه نده و هه والی نه مانه که وته بهر گوئی شا، نه ویش فه رمانی ده رکرد هه ندی که سی ریزی پیشه وه ی نه و گروپه ی گرت، وه ک مه حه ممه دی قازی بیدگولی، مه ولانا قاسمی کوپسالی و چه ند که سیکی تر، پاش لیپرسینه وه زنجیرکران و دوی ماوه یه ک چاوی هه ندیکیانی هه لکولی و هه ندیکیشیانی به شیوه یه کی توندو تیژ کوشتن و جیهانی له پیسی نه مانه پاک کرده وه و پاشماوه کانیان له کونجی گوشه گیریدا

مانه وه و سه ریان شوپکردو که سیک لهم تا قمه به دره و شته سه ری بهرز نه کردوه. تا سه رده می پیروزی شا عه باس کابرایه کی خه سه ره و ناو له قه زوین له بهرگی ده رویشیدا، کونجیکی بوخوی دیاری کردو دهستی کرد به دروو ده له سه بلاو کردنه وه و له ماوه یه کی که مدا، ناوبانگی دهر کردو خه لکیکی زور له دور نزیک له تورک و تاجیک ده ستیان کرد به هاتو چوکردن بو ته کیه که ی، ئه ویش له گه ل هه ر تا قمی کدا، به شیوه یه که گونجاو بییت کۆده بو یه وه و قسه ی بو ده کردن، خویشی جلو بهرگیکی ده رویشیانه ی له بهر ده کرد، ئیتر به و بو نه یه وه به ده رویش خه سه ره و ناوبانگی دهر کرد، له گه ل هه ر که س که دانه نیشته به زمانیک قسه ی ده کردو ده که وته باسی ده رویشی و گوشه گیری، له سه ره تادا نه یده ویرا باسی شتیک بکا که پیچه وانه ی شهرع بن، تا ئه و کاته ی که په ی ره وانیک زوری ئی کۆبو وه وه، ئه نجا دهستی کرد به فریودانی خه لکی نه قام و باسکردنی هه ندی شتی وا که له بازنه ی شهرع و ره و شته چوو بو ونه ده ره وه. روژ دوا ی روژ ناوبانگی زیاتر بلاو ده بو وه، مه سه له ی زور بوونی موریدو په ی ره وان ی به دره فتاری ئه و بهر گوئی هه موو که سیک که وتبوو، ئه مه ش به هو ی چهند که سانیکه وه گه ی شته وه به شا، بهر یکه وت روژیک شا ری ئی که وته ئه و ناوه وه و خه سه ره و پی ئی زانی، له مال هاته ده ره وه و به دوعا و ستایش کردنیک که شایسته ی پله و پایه ی شا بییت، چوو به پیرییه وه و به زمانه لووسه که ی خوی تکای لی کرد که گه وه ی بکا و لای ئه و دابه زئی، شایش به هو ی ره و شتی پاکی خو یه وه، داوا که ی په سه ند کردو دابه زئی و میهره بان ی و سوژی شاهانه ی له گه لدا نواندو بهرگی سه ره بهرزی کرده بهر پله و پایه ی.

پاش نه وه ناو به ناو بو وردبوونه وه له حالې نهو، ده هاته ته کي هه کي وه هه موو جارېک پارو که لويه ليکي باشي به خه لات بو ده هيناو بهم هويه وه به شيکي زور له کار به دهستان و گوره پياواني ده ولت روپان تيکردو نه وپش به زماني رهوان و قسه ي لووس هه مووياني که مهن کيش کردو کردني به موريدو په پره واني خو ي و نه وانپش خيرو سه ده قه و ديارى گرانبه هايان بو ده بردو له روزگار يکي که مدا، خه لکيکي زور ليکي کو بوونه وه، زوري ده روپش و په پره واني و کومه لي له دين و هر گه راوه کان گه يشتنه راديه ک که زوريه ي کات، نزیکه ي دوو سه د کهس له ته کي هه کي و ده رو به ري نه ودا ناماده بوون و چند که سيک له وانه به هو ي نه وه وه گه يشتنه پله و پايه ي بهرز، له نيوياندا (يوسفى) ناويک که له پيشه کهيدا که برپتي بوو له دوريني هه گبه ي تير، ماموستايه کي بي وينه بوو. شا به بو نه ي سه ره رشتي کردني نه م پيشه يه وه زور ميهره باني ده نواند له گه لي داو هه رکاتيک هه گبه يه کي بو ته او ده کردو بو ي ده برده وه، شا جوړه ها سوژو ميهره باني به کار ده هينا به رامبه ري و هه ندي جارپش داواي نه کرد ده چوه لاي و له گه لي دا واقسه ي ده کرد که هاو بيريه تي و قسه ي لي ده رنه هينا، نه وپش بيرو بو چونه کاني خو ي به ته واوي ده خسته به رده م شاو لاي وا بو که شاي هينا وه ته سه ر بيرو باوه پي خو ي و کردو ويه تي به يه کي له په پره واني، له به رنه وه به بي سل کردنه وه چي له دليا بوو ليکي نه ده شارده وه، بهم هويه وه شا ناگاداري هه موو هه لسوکه و تيکي نه و تا قمه بوو و چوني هه تي بير کردنه وه ي نه واني له لا روون بوويه وه و جله وي نه سپي بير کردنه وه ي به ره و شيو تاوداو برياري ته واوي دا به له بن و ميخ هه لکه نندن و بري نه وه ي دره ختي نه و تا قمه له م سه رو به ننده دا.. لوړستان هاته پيشه وه دوو سي روزي تر به نه نجام گه ياندي برياره که

دواکهوت له کاتیکدا که له پښتانه داوه و له بهرته وې پېوېستی واده خواست
چووه ته کیه و هک جاران داوای دوعای خیرو هیمهت و بهرته کی لیکنر.
له بهرته وې نه و (پېشه و) یه له گهل یوسفیدا بهرته کوهت چیمان له دلدا بوو
به شایان گوتبوو، به خه یالی چه وتی خویمان وایان ده زانی که شا هاویریه
له مهسه له که دا، به پشت به ستن به و بوچوونه، به شای راگه یاند که نه گهر
برپاری داوه بچې بو لوپرستان و په شیمان بوونه و له و برپاره له بهرته وندیه
کاروباری ولادتا نییه، نه و به لکو هول بدا دوو سئ روژ، پیش هاتنی
مانگی مه حره می سالی ۱۰۰۲ بگه ریته ووه بو باره گای سه لته نه ت له قه زوین،
چونکه به هاتنی نه و ساله یه کی که له که سایه تیه پایه داره نایینه کان نه گاته
پله و پایه پاشیه تی، واته یه کی که له ده رویشه کانی نیمه ده بی به خاوه نی
دهسه لات و جله وی نه رکی به پرپوه بردنی کاروباری ولات نه که ویتته دهستی
خاوه ن توانای نه و، و مانگی مه حره می شیمان لی نزی که ده بیته ووه، و
له بهرته وې که سیکی فریشته ره وشتی و هک شا ناماده یی زیاتر تیدایه،
له وانه ی که خویمان حازر کردووه بو نه م کاره، له گهل نه ووه شدا که رسته ی
کاروباری سه لته نه ت، له دهستی به توانای شادایه و چاکتر وایه نه که ویتته
دهست که سانی تر، نه لبه ته ده بی به په له یه کی ته و او خو ی بگه یه نیته نه و
ده ووه هه له که بقوزیته ووه. شاعیر گوتوویه تی:

کنی کارها را چون دور وقت خویش مهیاکن اسباب آنرا زپیش
که در وقت خود چون کنی کار را کنی سهل آن کار دشوار را
پس آسان توان کرد در وقت کار نکردی، پشیمانی آرد به بار
واته:

نه گهر ده ته وې کاریک له کاتی خویدا نه نجام بدهیت، ده بی پیشتر هوکانی

ناماده بکهیت،

چونکه کار نه گهر له کاتي خویدا نه انجام در، کاری گران و زه حمت ناسان
 ده بڼی. نه گهر نه وه نه که یت نه وه له نه انجامدا په شیمان ده بیته وه.
 شای نه سکده ندر ره وشت، له بیستنی نه م قسه پرپوچ و تر شوخوئی
 کراوانه ته او بیزار بوو، به لام له سهر بڼه مای نایه تی قورن ان که ده لی سهر
 بکه و سهر کردنه که شت به پشت به ستن به خواوه بیټ، دانی به خودا گرت و
 سه برو نارام گرتنی کرد به شیوه ی ره فتار کردن له گهل نه وانه داو
 به گوفتاریکی نهرم، پوزشی بو هی نانه وه و هلساو به ره و (نه له نگ خه رقان)
 که و ته پری. به لام خه یال و نه ندیشه ی نه وانه ی هر له سهر دابوو، ته نانه ت هاته
 سهر نه وه ی که پیش سه فهره که ی لوپستان، دست بکات به تیکدانی
 ساختمانی خه یالاتی نه و ده رویشه و به هیزی شمشیری ناگراوی، ناوی
 نه وانه له لاپه رهی رۆزگاردا بسپرته وه، به لام له بهر هندی هو، نه م کاره ی
 دواخت بوکاتیکی ترو روی کرده جیبه جیکردنی شتی گرن گتر دهر باره ی
 (شاه ویردی) لوپ که مه سه له ی گرنگی نه وکاته ی سه لته نت بوو، به لام
 خودی ده رویش، خوئی بوو به هوئی نازاری خوئی و به سزا گه یشتنی
 برادره کانی، چونکه پاش نه وه ی که ژاوه ی شا گه یشته (نه له نگ خه رقان)،
 پیاوک له لایه ن ده رویشه وه هات و داواکاریه کی هی نابوو ناوه رۆکه که ی
 بریتی بوو له وه ی که ده رویش داوای له شا کرد بوو که له چوون و گه پانه وه دا،
 ده بڼی خیرابڼی و په له بکاو نه و په پری هه ول و کوشش به کار بیڼی و روودانی
 مه سه له که ی که باسکرا هه روا به ناسان سهر نه کاو نه گهر بو شه پکردن له گهل
 شاه ویردی پیویستی به سوپا هه یه، نه وا خیرا یه کیک بنیریت تا چند
 پیویست بی له سوپای پرچه ک بنیردریته خزمه تیان.

شا ئيتر به گه يشتني ئهم نامه يه، هيچ تواناي سه برکړدني نه ماو به گوږه ي ئو په نده ي که ده لئيت: که سيک به دواي مه به ستدا بگه رې کاري بو ئاسان ده بې، نه هيشتن و له ناو بردني ئو واقمه له گوږه پاني ئايين و ده و له تدا، به شتيکي پيويست داناو ئيتر دواخستني ئهم کاره ي به سوو دمه ند نه ده زاني و له بهر ئه وه ي دهر وئيش خه سره و داواي ئه وه ي کړد بوو که له شکر بنيرې، نه گه رېکي دووري ئه وه هه بوو، له حاله تي دواکه و تندا، ناشوويک به رپا بې، پاشان به گوږه ي قسه ي پيشينان که و توويانه ئه وه ي که ده يه وي کاريک نه نجام بدا، ده بې له پيشه وه هه موو شتيکي بو ناماده بکري، خيرا سه روکي جارچييه کاني بانگ کړدو پي راکه ياند که نه و واقمه نه فره ت ليکراوه، بخاته ژير چاو ديرييه وه و برياري دا که سه د که س سواره و پياده ناماده بکات، به بې ئه وه ي که س بزاني ماله که ي دهر وئيش بکه نه شويني به لا و نه گبه تي بويان و زور به وردي و به ناگادارييه وه، ماله که بخه نه ژير چاو ديرييه وه و سه ر نه لقه ي ئو گروهه خراپه کاره بپاري زي، دوپا تيشي کړده وه که نه وه کو که مته رخمه ي بکه يت و هير شي خه لک و موریده کاني ريگاي ئه وه تي بگري که نه تواني بيخه يته به رده ستي خوت و پشيو يه کي گه وه ي تي بکه ويته وه، ده بې ياهه رو نزيکاني دهر وئيشي که شيش و يوسفی ته رکه ش دوزو کوچکي به له دوز که سه ر کړده کاني ئه و گروهه ناشووبگيره به جواني بکري، چونکه نيشم هه يه له گه ليا ندا و به لکو له گه ل که سان يکي وريا و به ناگا بيان نيري بوم. هر ئه و شه وه جارچي باشي، له گه ل ئه و واقمه دا که ده ستنيشان کرابوون به غار کړدن که و تنه رې و واريکه و ت پيش ئه وه ي به ته و او ي روژ بيته وه، گه يشتنه شويني مه به ست و ته کيه که يان نابلو قه دا و نه و نه ده راهه ستان تا دنيا رووناک بوويه وه و دهر گاي ته کيه خرايه

سه رپشت، هیشتا کهسی ئی نه هات بووه دهر، جارچی وهك به لای ناگه هان و نه ژدیهای ناگر به دهم، چوو ه ژووړه وه سلأوی کردو دهر ویشیش هر له جیگه کهی خویه وه وه لأمی دایه وه، پاش نه وه جارچی بوخچه یه کی له به رده میا داناو گوتی، پاشا خه لاتی نار دووه بو تان، نه ویش بانگی تا قمه کهی خوی کرد که له شوینکی ژووړه که دا خه ریکی قسه کردن بوون، هه موویان هاتن. دواتر پیاوه کهی شا عه بایه کی له بوخچه یه ک دهر هیناو چوو ه پشته یه وه، بو نه وه ی بیخاته سه رشانی، دهر ویشیش هه لسا یه سه رپی بو نه وه ی عه باکه بدری به سه رشانیا، له م کاته دا پیاوه کهی شا مشته کو له یه کی وای کی شا به ملیا به دهم دا که وت و بهر له وه ی راست بیته وه، یه کسه ر دهستی به ست و نه وانی تر به جارچی هاواریان ئی به رز بو یه وه و ریگه یان گرت له به ستنه وه ی نه و، چهند که سنیکی تر له پیاوه کانی شا هاتنه ژووړه وه و ده ستیان کرد به لیدانی تا قمی سه ر به دهر ویش، نه وانیش ده ستیان کرده وه هندی به چه قوو تیغ و هندی به دار، شه رکه که گرم بوو، چهند که سیک له تا قمی دهر ویش کوژان و هندی بریندار بوون و پاشتر به سترا نه وه. جارچی باشی نه م تا قمه ی له گه ل دهر ویش خه سه ر ه و دا برد بو مالی خوی و نه نجا رووی کرده مالی یوسفی، نه ویشی له وی چنگ که وت و گوتی، تا نه م هه وانه بلا بو یه وه هه موو قه زوین که وت ه ژیر ده ستیان.

دوای نه وه ی ده ستگیرا به سه ر هه موو که لوپه له کانیدا له گه ل یوسفیدا به چاودیری کو مه لیکي باوه رپی کراو ره وانه ی خزمه تی شا کران، سییه میان که کوچکی ناو بوو، به هو ی زه هر خوار دنه وه هر له ریگه دا به ره و نه و دنیا تی ته قاند. دهر ویش که گه یشته خزمه تی شا، وهك جاران دهستی کرد

به قسه كردن و بناغهی پرسیارو وه لآمی دامه زرانده گه لیاو دهرویشیش ههروهك جاران وه لآمی شای ئه دایه وه ههچ شتیکی به خه یالدا نه دههات. به ریکه وت لهو روژگارهدا، ئه سستیڤیه کی کلکدار له نیوان روژه لات و باکووردا ده رکه وتبوو، شا لیبی پرسی که ئه وه مانای چیبیه؟ ئه و کابرا له دنیاو قیامهت زهره رهنده له وه لآمدا گوتی: روودانی ئه م حاله ته مانای ئه وه یه که له م روژانه دا، گوڤانیك له بناغهی سه لته نه تدا روو ده داو پادشا گوڤانیکی تیا ده بی و وادیاره که یه کیك له دهرویشه کانی ئیمه له پله ی به رزی پاشایه تی مه عنه وییه وه، ئه گاته پله ی پاشایه تی رووکه شو پیبی سه رفرازو سوو دمه ند ده بی و به م زووانه له پشتی په رده وه ده رنه که وی. شا فه رموو ی له تاقمی ئیوه دا، که سیکی له تو باشتر نییه که شایانی ئه م پله یه بی، من وای به باش ئه زانم که تو بکه یین به پاشا، تا کاریگه ریی ده رکه وتنی ئه م ئه سستیڤیه یه کبگریته وه له گه ل رووداوه که دا، پاش ئه وه پاشا فه رمانی دا عه باو تاج و پشتینی رازاوه به به ردی گرانبه هاو، هه رچی جلوبه رگی پیویستی پاشایه تی بی هینایان و کلآوی پاشایانه یان کرده سه ری، له سه ر ته خت و کورسی سه لته نه ت دایان ناو، خه لکه که شو وه ک هه ر پاشایه ک ریوره سمی ریزلیگرتنی جیبه جی کرد. به م بۆنه یه وه، حه کیم روکنوده وه له مه سه عودی کوپی حه کیم نیزامودینی ئه حمه دی کاشی که ئاماده ی کوڤه که بوو، ئه م شیعه ری داڤشت:

هزار ملحد چون یوسفی مسلمان کرد
دوبیت قطعه مثالی که شرح نتوان کرد
دمی که حکم تواش پادشاه ایران کرد
ولی به حکم تو آدم سجود شیطان کرد

شها توئی که در اسلام تیغ خونخوارت
فتاد در دلم از یوسفی و سلطنتت
جهانیان همه رفتند، پیش او بسجود
نکرد سجده آدم به حکم حق شیطان

واته:

ئهو باسه‌ی که له سه‌ره وه رابرو له گه‌ل ده‌نگوباسی جه‌زه‌تی زوننور
 قه‌له‌ندهر ئه‌گه‌ر به‌راورد بکریت، وه‌ک له‌م شیعرانه‌ی خواره‌وده‌ا هاتوه
 له‌یه‌کچوونیکی ته‌واوی تی‌دایه له‌شیعره‌کاندا ده‌لی:

چو ذوالنور گ‌رید آنوقت شاه به‌یاران بشد آن زمان قبله‌گاه

م‌م‌ی ایل ل‌ر ت‌ایع او ش‌دند	م‌رید ه‌مان ی‌ار ن‌یکو ش‌دند
م‌ج‌ر‌د ب‌دی در ج‌هان ش‌ه ذوالنور	ب‌ه‌دین ح‌قیقت ن‌م‌ودی ظ‌هور
د‌گ‌ر س‌ید ر‌ضا ش‌د و‌را ج‌انشین	ب‌ه‌ آن‌خ‌اندان گ‌شت او ق‌طب دین
ب‌ه‌ آ‌ین ح‌ق ع‌هد ت‌جدید ش‌د	ک‌ه ذوالنور آن ق‌طب ت‌وحید ش‌د
ز‌مانی ذوالنور بود در ج‌مع ح‌ق	ک‌ه‌ناگاه ی‌ک م‌ه‌تری زان ورق
ا‌با چ‌ند س‌واره ب‌ه‌ ق‌هر ش‌دید	ب‌یام‌د ک‌ه ذوالنور س‌ازد ش‌هید
ب‌فرمود ذوالنور ی‌ا م‌ردمان	ب‌باشید در ج‌مع دل ش‌ادمان
ن‌ج‌نبید از ج‌ا ن‌باشید ت‌نگ	خ‌دا ه‌ست با ما ب‌ه‌ ت‌وفیق و‌ ه‌نگ
چ‌و س‌ردار آ‌ید در ای‌ن انج‌من	ب‌بینید آنوقت ک‌رامات م‌ن
چ‌و وارد بش‌د آن رئیس از غ‌رور	ب‌غ‌ری‌د گ‌فتا ک‌ه‌ای ش‌ه ذوالنور
چ‌نانی تو م‌غ‌رور از ک‌بر و‌ زور	ن‌داری ز‌من ب‌اک اندر ح‌ضور
ک‌نون خ‌وام از تو دراین ج‌شن و‌ سور	ا‌گر تو غ‌لامی ب‌ه‌ ذات غ‌فور
ب‌باید ک‌ه م‌ع‌ج‌ز ن‌مایی ب‌ه‌ م‌ن	ک‌ه ب‌بینم ع‌یان اندرین انج‌من...
چ‌و آن م‌رد م‌ه‌تر ز ذوالنور شاه	ک‌رامات و‌ اع‌جاز دیدی ب‌گاه
ه‌ماندم ب‌ه‌ پ‌یش آ‌مه‌ س‌ج‌ده ک‌رد	ب‌ه‌ دین ح‌قیقت د‌گ‌ر س‌ر س‌پرد
ه‌مه ایل و‌ قوم‌ش ب‌ه‌ صدق ت‌مام	ش‌دند ح‌ق پ‌رست ج‌مله در آن ایام
د‌گ‌ر شاه ذوالنور در آنز‌مان	ح‌قیقت ر‌واک‌رد اندر ج‌هان
پ‌س آنک‌ه چ‌و خ‌ورشید گ‌شتی ن‌هان	ب‌شد س‌ید ر‌ضا ج‌انشینش ب‌ه‌ خان

کاتیک زوننور بوو به‌پاشا، بوو به‌قبیله‌ی ه‌وادارانی خو‌ی ه‌موو خ‌یلی
 لو‌ر د‌وای ک‌ه‌وتن و‌ بوون به‌په‌یره‌وانی ئهو پ‌یاو‌چاکه کاتیک ک‌ه‌شا زوننور
 له‌دنیا دوورک‌ه‌وته‌وه ک‌ه‌س‌ه‌ید ره‌زا له‌ج‌یی ئهو دانیش‌ت و‌ بوو به‌جه‌سه‌ری

ثاينى ئه و بنه ماله يه، په يمان تازه كرايه وه زوننور بوو به جه مسه رى يه كتا په رستى. رۇژيک كه زوننور له ناو كوومه ليكدا ئه بئ له ناكاو يه كيكي لى پيدا ئه بئ و به گرژى و تووړه ييه كى زوره وه له زوننور دپته پيشه وه به ته مای شه هيد كړدى. زوننور به خه لکه كهى دورو بهر ده لى: هه موو د لنيابن و له جيى خوتان نه جوولئ و كه س دلته نگ نه بئ، خوا يارمه تيدهرى ئيمه يه. كاتى ئه و گوره پياوه دپته ناو كوره كهى ئيمه وه و ئه وسا كه رامه ت و گوره يى منتان بۇ درده كه وئ. كه كابرا به له خوږايى بوون و به گوره زانينى خوږه وه هاته ناو كوره كه، نه راندى به شا زوننورى گوت: تۇ كه ئه وه نده مه غرور و له خوږاييت و هيچ باكت له من نييه كه من هاتوومه ته ئيره و گويم ناده يتئ، ئيستا دمه وئ ئه گهر راست ده كهى تۇ به ندهى خوايت روودا و يكي له عاده ت به درم بۇ دربخه له م كوره دا به چاوى خوږم بيينم. كاتيک شا زوننور هه ندئ شتى پيشاندا، لىى هاته پيشه وه و كړنووشى بۇ بردو باوه رى هيئا به ئايينه كه و هه موو كه س و كارو خيڼه كه يش به راستى بوون به حه ق په رست له و سرده مه دا. ئيتر شا زوننور له و سرده مه دا حه قيقه تى بلاو كرده وه و له جيهاندا و پاش ئه وهى وه ك خورئا و ابوو، سه ييد رها له شوينى دانيشت.

(شاهنامه حقيقت، حاج نعمت الله جيحوم آبادى، ص ۲۹۹)

ئه گهر ئه و بابه ته زياد و تومت و شته هه لبه ستر او ده كان لابه رين و ئه و شيواندن و ده سكارى كردنانه كه ميژوونووسان به ناچارى كړدو ويانه، درحعق به و راپورته ميژووييانه و به وردى و هوشيار ييه وه ناوهر و كى بابه ته كان بخرينه پروو، درده كه وئ كه به شى زورى گوره كانى ئه هلى حه ق كه له نووسينه كانى به رده ستدا، هيچ باسيكى ژيان و به ره مه كانيان نه كراوه،

پلەۋ پايەو كەسايەتى و چۆنىەتى راپەرىن و سەرھەلدان و بزوتنەۋەى ئەۋانە لەۋ رەۋتە مېژوۋىيەدا روون و ئاشكرايە.

لەگەل سەركوتكردنى ئەۋ راپەرىنە، لەسەردەمى سولتان محەممەدى خودا بەندە (۹۸۵-۹۸۶ى كۆچى) باۋكى شاعەباسى يەكەم، بزوتنەۋەى ۋە لەۋىيە توندپرەۋەكان كەلەناۋ قەلأ كوئىستانىيەكان و لوتكەكانى زاگرۇس و ناۋچەى سەرسنوورى خۇراسان و ئەفغانستان و ئازەربايجان و كوردستاندا، ۋەك سەدەكانى پېئىشوتتر بوو بوو بەئاگرى ژېر خۆلەمېش و، لەسەردەمى شاعەباسى يەكەمدا (۹۹۶ . ۱۰۳۸ى ك) لەشىۋەى (نوقتەۋى) يەكاندا، دەرەكەۋتن كە گرۋپىك بوون لەحروفىيەكان جىابوۋبوونەۋە.

(نوقتەۋى) يەكان لايەنگرو پەيرەۋانى مەحمود پەسىخانى گەيلانى بوون كەلەسەردەمى شاتەھماسبېشىدا جموجۇل و چالاكى فراۋانىان ھەبوو، بەلام لەبەر بارودۇخى كۆمەلەيەتى چاۋپۇشيان لىكراۋبوو. مەحمود بەجىابوونەۋە لەلايەنگرانى (فەزلى حروفى ئەستەرنابادى) كەخۇى لەسەرەتادا يەككە بوو لەپەيرەۋانى ئەۋ، گرۋپى (نوقتەۋى) دوست كرد كەھەمان بېرۋاۋەرى ئايىنى ۋە لەۋىيە توندپرەۋەكانى (ئەھلى ھەق = حروفىيە) يان پەيرەۋ ئەكرد، لەگەل ھەندى كەمكردن و زىادكردنى چەند بابەتلىكدا، ھەر لەبەر ئەمە لەرىزى حروفىيەكان دەرەكراۋ لەسالى ۸۳۱ى كۆچىدا لەدنيا دەرچوو. بزوتنەۋەى مەحمود كارىگەرىيەكى سوودمەندى ھەبوو، دەرپارەى سەرگوزەشتەى ئەۋ، ھىچ زانىارىيەك لەسەرچاۋە مېژوۋىيەكاندا لەبەردەستدا نىيە. ھەرچەند لەبەرھەمە شىعەرىيەكانى ئەھلى ھەقدا، پاش ناۋبردنى شاھ جەلالودىن لەبنەمالەى خاكسار، لەچەند شوئىندا ناۋى مەحمود براۋەۋ لەبەر ئەۋ پەيوەندىيەى كەھەيە لەنىۋان بنەمالەى خاكسارو

نوقته وییبه کاند، به تاییهت له هیندستاندا، دوور نییه که مه به ست له و مه حمود ناوه، مه حمودی نوقته وی گه یلانی بیټ (خاکسارییبه کان نه و به مه حمود پاتلی و ته ریه ته که شی به ته ریه ته سی سلمانی فارسی ناوده به نه)؟! رهنگه ته نیا له یهک شویندا، مه به ست له و بیټ، به لام له زنجیره به رود و واکه سی خاکسارییبه کاند، ناوی مه حمود چهند باره بووه ته وه.

بابه ټیکې تر، مه سه له ی سولتان مه حمودی غه زنه وی و نه یازه. له شیعوو
حیکایه ته کانی نه هلی حق و له قسه بی سه رو به ره کانی گه وره کانی یارسان =
نه هلی حه قدا، ناوی مه حمود غه زنه وی و به تاییهت شاری (غه زنه یین)
هاتوو و سه رده می نه و به سه رده می دهر که وتن ناوبراوه، به لام سولتان
مه حمودی غه زنه وی، به هیچ به لگه یه کی میژوویسی، ئایینی، سیاسی،
لوژیکی، فیکری ناتوانی، به یه کی له گه وره کانی عهله وییبه کانی نه هلی حق
دابنری، هر چهند له به ره می شیعی (فریشته کان و دون هه فته وانه) ناوی
نه ویش هاتوو، هر چنده هه لبراردنی مه حمودی غه زنه وی له نیو
گه وره پیاوانی نه هلی حه قدا، وه کو باوه پریکی جیگیری لیها توو، به لام رهنگه
له به ره نه وهی هیچ زانیارییهک دهر باره ی مه حمود په سیخانی گه یلانی
له به رده ستدا نه بووه، نه وانهی که ده نگو باس و روداوه میژووییه کانیان
گیپراوه ته و، وه که همو نه و هه له و شیواندانانهی تر، له گه ل سولتان
مه حمودی غه زنه ویدا، لییان بووی به یهک و ټیکه لیان کردبن، چونکه
ریکخستنی نه و حیکایه تانه و گیرانه وه یان هاوشیویه له گه ل ده نگو باسی
مه حمود په سیخانی گه یلانی، نه که سولتان مه حمودی غه زنه وی یه که م،
که سه رده می مه حمودیان پاش سه رده می شا فهزل داناوه، نه م نریکی و یهک

ئەي شا ئەۋە تىغى خوينخۆرى تۆيە لە ئىسلامدا، ھەزاران خوانەناسى ۋەكو يوسفى كرد بە موسلمان، دەربارەي يوسفو دەسەلاتەكەي، دوو دىرشىعەرى بى وىنە ھات بەخەيالىمدا كە راقە ناكرىت. ھەموو ئەوانەي لەجىھاندا بوون كرنووشيان بۇ برد، لەو ماۋەيەدا كەبەفەرمانى تۆ كرا بەشا، بەپىي مافى ئەھرىمەن كرنووشى بۆ ئادەم نەبرد، بەلام بەفەرمانى تۆ ئادەم كرنووشى بۆ ئەھرىمەن برد.

تەنانەت خودى شا، ۋەك سەرۋكى پاسەوان بەدارىكى نەخشىنراۋ بەبەردى گرانبەھا بەرامبەرى راۋەستاۋ گەورە پىاۋانى دەۋلەت ھەركەس لەشۋىنى تايبەتى خۆيدا راۋەستا، ھەموو ۋەزىرو پىاۋە گەۋرەكان بەگوپرەي پلەو پاىەي خۆيان، رىۋرەسىمى پىرۋزبايى كردنيان بەجئەينىاۋ چاۋەرۋانى حوكم و فەرمانى ئەۋيان دەكرد، دەرۋىش سى رۆژ بەم شىۋەيە فەرمانزەۋايى كردو خەلكەكەش، ھەر ۋەك شا رەفتارىيان لەگەل ئەكرد. لەم ماۋەي سى رۆژەدا، ھىچ فەرمانىكى دەرئەكرد، ئەۋە نەبئى كەدەيگوت چى كورپى جوان ھەيە ھەموويان بىننە لام ۋەھركام لەۋانە كارىكى پى دەسپاردو يارى ۋ گالتەي لەگەلدا دەكردن (!!!) بۆ رۆژى چوارەم، شا فەرموۋى پىۋىستە پلەو پاىەي بەرزتر بكرىتەۋە، فەرمانى دەر كرد داريكيان بۆ داچەقاندو ئىشارەتى كرد، برديان ھەلىانۋاسى ۋ تىربارانيان كردو لاشەكەي ھەر بەدارەۋە مايەۋە ۋ كەژاۋەي شا بەرەو لورستان كەوتەپى، ھەر لەو رۆژەدا كەدەرۋىش خەسرەو بەو دەرەدە فەرمانىك دەر كرا بۆ كار بەدەستانى كاشان ۋ ئەسفەھان تىيدا ھاتبوو كەھەركەسىكيان دەستكەوت لەپەپرەۋانى ئەۋانە زنجىر بكرى ۋ رايگرن لاي خۆيان. لەكاشان زۆر بەۋردى گەپران بەدۋاي ئەۋانەدا، چەند كەسىكيان بەردەست كەوت كەناۋدار بوون ۋ گەۋرە ۋ خەلىفەي ئەۋانە پىاۋىك بوو بەناۋى مير ئەحمەد گرتيان ۋ كۆت ۋ زنجىريان كردو خستىانە بەندىخانەۋە، لەئەسفەھانىشدا مەلا عنايەت ناۋىك گىرا بەلام

پاشان نازادکرا، کاتیک که ژاوهی شا له لوپستان گه پرایه وه روژیک له باره گای سه لته نه ت کوپیک به ستره هه موو زانایان کو بوونه وه تیایداو پاشان دهر ویش خه سره ویان ناماده کردو هه ندی له عوله ماکان چهند پرسیاریکیان لی کردو نه ویش هه ندی وه لامی ناته واوی دایه وه و شا هاواری کرد بیبهنه دهر وه پاشان ریشه دریزه که یان تال تال هه لکیشاو به ره و پشت سواری که ریان کردو به ناو کو لان و بازاردا گه رانندیان و ژنو پیاوو منال هه موو له مال هاتنه دهر وه بو سه یرکردن و به دارو به رد لییان نه داو خاک و خو لیان نه کرد به سه رو ریشیا بو روژی دو وه م گوریسیان به ست به قاچییه وه و سواری حوشتریان کردو جاریکی تر به ناو شار گه پانندیان، نیتر له هه موو لایه که وه خه لکی به ردو داریان تینه گرت و پاشان بردیانه به رده م سیداره و پیاوه کان هیرشیان کرده سه ری و به جوړیک به رده بارانیان کرد که له ژیر به ردا ون بو و گیانی دهر چوو پاش نه وه لاشه که یان هه لواسی به سیداره دا بوو به په ندو عیبره ت بو هه موو که سینک، شا نه مری کرد هه فته یه که به داره که وه بمینیته وه تاکافره کانی تر ناگاداری په یدابکه ن به سه ر پله و پایه ی به رزی نه ودا:

طریقې نورزد بجز کافری	ز شرع نبی آنکه گورد ببری
عذاب ابد را شود مستحق	کسی کود بود منکر دین حق
در آخر شود خواری بی اعتبار	دو روزی اگرم بگذراند مدار
{تنی} چنند سوی وی آرند رو	کند گسرم بازار الحاد او
کند کید شیطان {یکی} را سوار	بهر چند گه، در یکی روزگار
که آخر کند دعوی خسروی	کند کار او را به نوعی قوی
که بر خاک مشکل قند سایه اش	ز رفعت بجایی برد پایه اش
که گشت است شیطان از آن سر بلند	به ناگه ازین پایه ارجمند
که گورد انجش عبرت دیگران	کند سرنگون دست شرعش چنان
همان به تهر بدو ناکام مرد	{کسی} را که شیطان برین بام برد

له م سه رو په بنده دا، شا که و ته خه یالی سه فه ری نه سفه هان و که و ته پری له وه ختی گه رانه وه یدا، کاتی گه یشته شاری موسلمانان (کاشان) بیری

کرده وه که نه و نوقته ویانه ی له وی گېر بوون بیان بینى، به گویره ی فه رمانى شا میر نه حمده ی گوره ی نه وان هیان هینايه به رده م شا، له گه ل تا قمیک له کومه له که ی. شا به تووره یی و هره شه کرده وه دوو که لیمه قسه ی له گه ل نه و کونه کافرده ا کرد، گوتى به لکو ته وبه بکات و خو ی له خوانه ناسى پاک بکاته وه، نه ویش گوتى نیمه هیچ له مردن ناترسین، چونکه دلنیاين له وه که که میك پاش مردن، به شیوه یه کی چاکتر دیننه وه و له هر هاتنه دنیاو مردنیکدا، زیاتر گوره نه بین، من تانیستا چهند جار هاتوومه ته دنیاو رویش تووم، بونموونه سیسه دو بیست سال پیش نه مړو، له شیوه ی جوانیکى ریک و پیک هاتوومه ته دنیاو خه تیشم زور خوش بوو، به جوریک خه ت و نووسینى منیان، وه ک شتیکی پیروز دهست به دهست پی نه کرد، به ریکه وت له م روژانه دا، خه تیکی خوم بینى و ناسیمه وه، کاتى له م قسه کرده دابوو شا شمشیریکى دا له دهم و پلى و به جوریک کاسه ی سه رى لی کرده وه و پیش نه وه ی بکه وی شمشیریکى تری لیدا، کردى به دوو پارچه وه. نه نجا روى کرده نه وانى تر له ناویانا گه نجیک هه بوو، مه لا باقر ناو زور هیمن و له سه رخوبوو. قسه خوش بوو له خوشنووسیدا وه ک میر موعه ز و ابوو، شیعه رکانى له وپه رى جوانى و عه شق و خوشه ویستیه کی ته و او له هونراوه کانیدا دیار بوو. شا روى تی کردو لى پرسی، چى وای له تو کرد که داوینى خوت له پیس و پوخلی و به دناوى نه م تو مه ته وه بگلینى و سه رى بى غیره تیت له یه خه ی نه م بى شه رمیه وه دهر هیناوه و نه نجامى خراپى نه مه ت نه ده زانى.. مه لا باقر ناوچه وانى ملکه چى خسته سه ر زه وى و گوتى: تا جیهان ماوه سیبه رى سوژو میهره بانى پادشا به سه ر کویله کانیه وه به رده و ام بى، بچووکى خوت به نار زوى خوم نه که و توومه ته

ناو نهو کیشه یه وه، به حه زى خوّم تووشى نه م کاره نه بووم. له لایه کی تره وه
شاره زای ره فتاری ناشیرینی نه مانه نه بووم، چونکه به ناشکرا هیچی وایان
نه ده گوت که پیچه وانه ی شهرع بیّت، ئیتر فه رمان به ده سستی شایه. شا
ته وه ی پیکردو سپاردی به فه رهاد خان تا بیکاته نووسه ری تایبه ت.

(نقاوة الاثار، ص ۵۱۰-۵۲۷)

به گویره ی نه وه ی له ده قی گپرانه وه کانی نه هلی حه قدا هاتوه،
په یدابوونی که سیکی له وه چه ی سه فه ووییه کان وه رگیرایه وه، ئیتر له و
بنه مالیه که س دهر نه که وت. نه وده سته ی که شا عه باس وه شاندى
له نو قته ووییه کان، بوو به هو ی کوچکردنی ته واوی نه وانه، بو خاکی هیندو
له و ی تازه بوونه وه ی په یوه سستی له گه ل خاکساری و سه ره له دانی بنه مالیه ی
عه جه م له نه نجامی نه م دهر کردن و راوه دونان و راگواستنه وه په یدابوو. نه گهر
که میک وردبینه وه له نایینی (په ردیوه ری)، که گه لیك نه ندیشه و بوچوونی
نایینه کانی هندستانی پیش ئیسلامی تیدابوو، له سه رده می پاش ئیسلامدا،
جاریکی تر له هیندوه گه رایه وه بو خوړاسان و له ویشه وه بناری شاخه کانی
زاگرووس، له نازه ربا یجانیشه وه تا نزیکى نه روهند روود گه یشته و له په ردیوه
گه یشته لووتکه و رووم نه نادولیشی گرتوه، پاشتر هر به ریگه ی خویدا
گه رایه وه بو هیندو، سه ره نو ی به یارمه تی ئیرانییه کوچکردو وه کان به چه ند
ناو و دیمه ن و روخساریکی جیا جیا وه، سه ری هه لدا یه وه نه م که له پوره
نایینی به بو سالانیکی دووردریژ، له بنکه ی عه له ووییه کانی زاگرووسدا
پاریزگاری لیکرا.

راپهرینی دهرویش رهزای عهلهوی، لهسهردهمی شاهسهفیدا

۱۰۳۸ - ۱۰۵۲ کۆچی

پاش رووداوهکانی سهردهمی شا عهباسی یهکهه (۹۹۶ - ۱۰۳۸ ک) دهربارهی بهردهوامبوونی راپهرینی عهلهوییه توندپردهکان، سهرهلدانی دهرویش رهزای عهلهوی پیدابوو، لهکاتی چونه سهر تهختی شا سهفیدا، کهباسی ئه و راپهرینه لهگهڵ پیشهکییهکدا، لهلایهن محهمد مهعسوم کوپی خواجهگی ئهسفههانییهوه لهکتیبتی (خلاصة السیر) دا. هاتووه، ئهه راپهرینه بهپشتیوانی سهرکردهکانی سهرکردهکانی زهنگنههی کورد بووه که رهگیان له نایینی عهلهوی توندپرهدا ههبوو، شوینی راپهرینهکهش قهزوین بوو که زیدی راپهرینه یهکه لهوای یهکهکانی عهلهوییهکان بوو، وهک پیشتر باسکرا. بهه بۆنهیهوه قهزوین لهدیدگای عهلهوییه توندپردهوهکانهوه، پیگه و پلهو پایهیهکی تایبهتی ههیه، وهک خان ئهلماس بهزمانی ههورامی فرموویهتی:

هر جههندستان تاو فرنگی آراسته میو چند توپ جنگی

یوم محشر بونه چاله قزوین چند هزار عاله مگیلو وزین

واته: ههر له هیند تا فرههسا بهتۆپی سهر ئارایشته دهریته و لهقهزویندا دهبیته روژی مهحشر ههزاران کهس لهزین دهکهونه خوارهوه. یاوهک تهیموری یهکهه دواتر فرموویهتی:

ئیران لهو دهما ئهمن و ئهمان بوو جمهوری موتهق و جهختی عهیان بوو

لهو دهما وهپا جهنگی دین مهبو ئین جهنگ دینه لهقهزوین مهبو

لهبهرهههی نووسراوی عهلهوییه توندپردهوهکاندا، چهند جار ناوی

دهرویش رهزا بهشارهزا هاتووه. لهچهند شیعریکدا وهکو:

به‌جام‌رضا‌پس‌غایان‌شدم

(له‌شاهنامه‌ی‌حقیقت، لاپه‌ره ۲۸۱)

بدم‌جانى‌حقانى‌در‌آن‌سرا

(همان‌سهرچاره، لاپه‌ره ۲۸۵)

بدى‌شاه‌رضا‌نام‌در‌آن‌بشر

بجای‌دگر‌گشت‌ظاهر‌چوماه

(همان‌سهرچاره، لاپه‌ره ۲۷۳)

... ز‌پس‌هم‌به‌محمود‌مهمان‌شدم

... ز‌هندستان‌در‌زمان‌رضا

ز‌هندستان‌گشت‌ظاهر‌چو‌خور

... چو‌بگذشت‌آن‌دوره‌هم‌شه‌رضا

جیى‌سهرنج‌راکیشانه‌که‌سهد‌ره‌زا‌له‌دایکيه‌وه‌ئه‌گاته‌وه‌سهر‌زوننور

قه‌لنده‌رو، یه‌کيک‌بووه‌له‌يارانى‌ئوو‌له‌لايه‌نه‌میژووييه‌که‌يه‌وه‌ئهم

مه‌سه‌له‌يه‌رووتر‌ديته‌پيش‌چاوو‌نزيکتره.

پيوسته‌سهر‌تا‌بو‌سه‌لماندنى‌په‌يوه‌ندى‌میژوويى‌عه‌له‌وييه

توندرپه‌وه‌کان‌و‌تيره‌ی‌زه‌نگنه‌ئه‌نجامى‌ليکولینه‌وه‌که‌ی‌(ناکوپوف)‌بخينه

روو‌له‌و‌باريه‌وه‌که‌ده‌لى^ (.. زه‌نگنه‌کان‌خويان‌لايان‌وايه‌که‌به‌بنه‌چه‌و

پشت‌ئوان‌ده‌گه‌رینه‌وه‌سهر‌عه‌ره‌به‌کانى‌خيلى‌به‌نى‌ئه‌سه‌دى‌حيجاز). (ناکز

پوف‌نارليف، مطالبى... ج ۲، ص ۱۴۱) ئهم‌گه‌راندنه‌وه‌ی‌بنه‌چه‌يه‌به‌م‌شيويه‌شايانى

ليوردبوونه‌ويه‌له‌و‌رووه‌وه‌که‌(على‌الله‌يه‌کان‌ئه‌هلى‌حوق)‌يش‌خويان

ئه‌گيرنه‌وه‌بو‌سهر‌خيلى‌به‌نى‌ئه‌سه‌دى‌عه‌ره‌بى‌حيجاز. له‌م‌خاله‌وه

نامارژه‌يه‌که‌ده‌بينين‌بو‌هاوبه‌شى‌په‌يدابوونى‌کورده‌کانى‌زه‌نگنه‌و

گوران‌ه‌کاندا، جگه‌له‌مه‌ش‌ئوو‌به‌شه‌ی‌که‌له‌فارسدا‌ماونته‌وه‌له‌وانه،

تاماو‌ه‌يه‌که‌له‌وه‌و‌پيش‌خويان‌به‌(کرونى)‌داده‌نا‌که‌دياره‌هر‌گوران‌ه‌که‌يه

گورانى‌به‌سهر‌دا‌هاتووه. (cl. Rich. I.P, 271)

ئه‌نجامى‌به‌ده‌سته‌توو‌ده‌رياره‌ی‌په‌يوه‌ندى‌نيوان‌گوران‌و‌زه‌نگنه،

هموو‌تيره‌و‌لقه‌کان‌ئه‌گريته‌وه، وه‌ک‌(نا. نادلف)‌باسى‌ده‌کا، زه‌نگنه‌کانى

تورکيا، يا‌وردتر‌بليين‌زه‌نگنه‌کانى‌ئه‌مړوى‌ئيران، دابه‌ش‌بوون‌به‌سهر

پینچ به شدا: یه کهم ئه و زهنگوله بیانهی که له ناوچهی کفری دهژین، تاله بانو و سیامه نسورییه کان که له ناوچهی کهرکودان، چنگییه کان که له نزیکی ئه وان و له لورستانیشدا دهژین و، کیتوانییه کان که له ناوچهی ساری ته په دا دهژین. که واته له مه وه بومان دهرده که وی که به شی گرنگی زهنگنه له ئیران و به شیکیان له سوریا و، به زمانی ئه و شوینانهی نیشته جین تیایدا قسه ده که ن. فلادیمیر مینورسکی له لیكدانه وی ئه م مه سه له یه دا وابه پیویست ده زانی، ورد بلی که وادهرئه که وی ده بی ئه وه بگه پینینه وه، بو ئه وه ی که ئه وان به دوو زمان قسه یان کردوه، چونکه زهنگنه به بی هیچ چهند و چوونیک کوردن). {مطالبی پیرامون بررسیهای خاوری، ج ۲، ص ۱۴۱-۱۴۲}، ده بی نامازه به وش بکین که زورییه ی ئه م کوردانه سر به مزه بی عه لیوتلای = ئه ملی حه قن (کردان، گوران، ناگورپوف، سیروس، ایزدی، ص ۸۴}.

ئیسنا باسی سه ره تاو ئه نجامی سه ره له دانی ده رویش ره زا به یارمه تی سه رکرده کانی زهنگنه ده گپینه وه که نووسه ری کتیبی (خلاصة السیر) باسی کردوه: باسی ئه و رووداوه ی که له قه زویندا به ریا بو، به هو ی سه ره له دانی ده رویش ره زا وه له ناو بردنی ئه و. له بهر ئه وه ی که به ره گای پاشایه تی له ئه سفه هان ببوو به شوینیکی شکودار، ده رویشه به دل و ره وشت ده وله مه نده کان و مسکین و دانیشتوانی ئه و شوینه، له سایه ی دادپه روه ری گشتگیر به نارامی ده ژیان و هیمنی بالی کیشابوو به سه ر هه موو لایه کداو، په ریشانی ته نیا له زولفی بته کانددا دهرده که وت له و روژگاره دا که بالای چه ماوه ی گه ردوونی پر له ساخته چییه تی، له باری قورسی ئاژاوه ی روژانه راست بوو بوویه وه، له روژی سی شه ممه ی نو ی مانگی قوربانی سالی ۱۰۴۰ ی کوچیدا، داواکارییه ک سه به ره ت به ده رویش ره زا، له لایه ن شاهویردی به گی تورکمان که له و سائه دا کرابوو به بهرپرسی پولیسی

قه زوین به زکرایه وه، بۆ باره گای به رزی شاو تیایدا ئه وهی که رویدا بو به خزمه تی پاشای گه یاندبوو و تیایدا هاتبوو:

کاتیك ئه م بهنده بئ دهسه لاته، له هه ندئ که سه وه که به قسه ی خویان و که سانیکتر له و کۆمه له باوه رپی کراون، که وتمه لی کۆلینه وه له سه ر حال و رابردوی ده رویش رها، ئه م زانیارم ده سکه وت و ئیستا ئه ینوسم بۆ به ریژتان، ئه م ده رویشه بۆ ناوبانگ ده رکردن، خوی به ئه فشاریه کانه وه به ستوه ته وه که یه کیکه له وان (ئه فشارییه کان له هه مه دان و ئه سه د ئابادو دینه وه ر نیشته جین) له سه ره تای ناو ده رکردنیدا، له خزمه تی قه ره حه سه ن ئیستا جلو بیگلهر به گیدا کاری ده کرد، له قه له مپه وه ی عه لی شوکر (همدان - ئه سرد ئاباد - کرماشان و...) .. له یه کیك له سه فه ره کاندا بۆ نازه ربا یجان له کاتی په رینه وه له رووباری ئاراس، ئه وه نده ی نامینئ بخنکئ، به لام له به رئه وه ی ماوه ی مابوو له ژیا ندا، پاش سئ روژ له و ده ریا پر شه پۆله دا ده که ویته که ناری ئاوه که و رزگاری ئه بئ، پاشان به ها ورپیسه تی چه ند ده رویشیک که به لایانه وه جوان نه بوو ناوی خویان ئاشکرا بکه ن، ده ست ده کا به گه پان و به رپیکه وت به ره و ولاتی رۆم و میسرو مه راکیش به رپیده که ون که دوورترین ولاتی خورئا وایه پاش ئه وه ی ده ست ده کا به گۆشه گیری و خه لوه ت له سه ر یاسای ئیبا چییه کان، هه ندئ زانستی غه رب و نامۆ فیرده بئ و هه ندئ له وانه که گه یشته بوونه لای، به تایبه ت میرزا محه مه د ته قی وه زیری مازینه ده ران و سه ر سنوور شتی سه یریان ئی ده گپرایه وه، به جوړیک عه قلی مرؤف قه بوئی نه ده کرد، ده یانگوت کاتیك چووینه مه نزل و خه لوه تگا که ی، جوانییی ماله که ی و که لوپه لی ناو ماله که، به جوړیک ده هاته

پېښ چاوه که له توانای هیچ که سیکې پایه به زردا نه بوو و رهفتاری ناموی لیوه دهرده که وت.

به کورتی، دهر ویشی ناوبراو پاش ئه وهی که له گه ران دلته نگ بووه، گه پراوه ته وه بو قه زوین و له گوندی کافر ئاواي ناوچه ی قاقزان بڼه و بارگه ی خوئی ده خات و دست ده کا به پراکیشانی خه لک به لای خویداو له گه ل قهره خان به گی قوشچی که له قوشچیبه تایبه ته کانی شا بوو. لاف و گه زانی خزمایه تی لیده داو به هوئی خواستنی خوشکی شیریی قهره خانه وه نانی که و ته روڼه وه.

... له ماوه یه کی که مدا، کومه لیک له تورکه ساویلکه کان که به هوئی ئه فسانه و جادوو گه ریبه وه، ملیان بو گوپرایه لیی ئه و دریز کرد بووو، لای خوئی پیمان ده گوت (مه هدی سهرده م)، ئه ویش له بهر لیثاوی خه لک له خوئی دهرچوو، که و ته خه یال کردنه وه له میثسکی خویداو له گه ل دهورو به ره که یید که و ته راویژکردن بریاریان دا له روژی دیاریکراودا دست به پراپه رین بکری و یه که مجار قه زوین که پایته ختی شابوو بخریته ژیرده سستیبه وه، کاتیک که نه وه ئه نجام ده ده یڼ هه موو خه لک روومان تیده کاو دست ئه کن به ده دست ماچکردن و لستنه وه ی قاپیبه کان و په پره وانی خاوه ن بره و گوپرایه لمان ده بن.

له روژی شانزه ی مانگی قورباندا، به چه ک و که لوپه لی ته واوه دست به کارده بن هه ندی وه ک قه راو ل و پاسه وان، له گه ل ئالی به یدا خداو هه ندیک له گه ل خویدا به خویندنی قورئان و سه له وات رووده که نه شوینی مه به ست. یه که مجار یه کیک ده نیرن بو لای شاهویردی به گی پو لیس و داوا ی هاو کاریکردنی لیده که ن و بریاریش ده دن، ئه گه ر به خویشی نه هات

له گه لیاندا، به زور په لکیشی بکن. ئه و نیرواوه چونکه شاره زای هم مو شته کان بوو، میرزا ئه بو تورابی کوپی میرزا جه مال که له که لاتنهری شاره که دا کاری ده کردو هر له زووه وه و له باوک و باپیرانیه وه، سر به دده ولت بوون ناگادار کرده وه و بهیه که وه که وتنه مشت و مپر له گه لیاندا و دست و پیوه ندی دار (السلطنة) ده ستیان ئی کردنه وه و نازیه تیبیه کی ته و او یان نواندو له باره گای پیروزی شازاده حسین (درودی خوای له سهر بی) نابلقه یان داو ته نگیان پی هه لچنین.

ده رویشی ناوبراو که خوی کرد بوو به مه هدی ئاخر زه مان، ئه نجامی روژگاری خوی به چاوبینی و کوئی بینی له قاچی خویدا، چاری نه ما ئه وه نه بی دان به هه له و تاوانی خویدا بنیت و چاره یه کی نه بوو له بی چاره یی زیاتر، هر چه نده ده می ئه کرده وه، عوزر خوایی بهینیتته وه ده میان پر ئه کرد له خول، له کو تا پیدا په نای برده بهر حوجره یه که له وه و ده و بیه ره دا بوو، خه لکه که ش هیرشیان کرده سهری و ناگریان نابه ژووره که وه و خه رمانی ژیانیان به باداو هندی له په پیره وانی که توانای جیابونه وه و راگردنیا ن نه بوو له گه ل ئه وه دا گیانیا ن سپاردو بوون به هاورپی له مردندا وه که دورمش خان بیگ کوپی عه لی خانی زهنگنه ی حاکمی پیشوو و شاقولی به گی زهنگنه که له زومره ی غولامه تاییه ته کانی شابوو، هه رواوالی سولتان شاهیسوون و هه ندیکی تر که نه گه ر ناویان بلاویکریته وه، ده بیته هوی شه رمه زاریی که سوکاریان. به هه رحال له چاوترکانیکدا، ئه مانه تووشی شکست هاتن و هه ندیکیان سهریان شوپر کردو پییان له سنووری خوایان زیاتر رانه کیشا. کاتی که هه والی ئه م سهرکه وتنه گه یشته لای شا، زور خوشحال ده بی پیی و شیعیرک ده خوینیتته وه ده لی:

خودکدامین سرسزای سروری است

آسمان داند که از سرو

ناسمان خوئی دوزانی کام سهر شایستهی سهروره ییو پاشان دهلی سوپاس بو خوا دولتهی به ناگای نیمه له میهره بانی خواوه له بیهوشی خه وی غه فلهت پاریزراوه. له کاتی قسه کردنه که ییدا، ناو به ناو سهری شوکرانهی دهخته سهر زه وی و فرمیسک به چاوانیا دهاته خوار له بهر دل ناسکی. پاش نه وهی دهنگوباسی شکست و له ناوچوونی دهرویش بلاو بوویوه، میرزا تهقی وهزیری مازینده ران وهك له سهر وه باسکرا که پیشتر چو بووه لای دهرویش به پاشا راگه یاند، که چی که له وپه لی ته کیو مالی دهرویش هیه هه مووی شایانی نه وهیه دهستی به سهر ا بگری، چونکه نه وهی که وته بهرچاوه موو قاپ و قاچاخه کانی زیرو ته لایه و فروشتنیان شتیکی پیویسته، هه رچهند شا باوهری بهم قسانه نه بوو و دهیزانی بناغیان نییه، به لام به پولیس و کاربه دهستانی قه زوینی راگه یاند که بچن به سهر و شوینی مه سه له که وه، نه مانیش له سهر فرمانی شا چونه مالی دهرویش، به لام له بری قاپی زیپین، کاسه و کهوچکی دارو، له بری فرشی ناو ریشم هندی حسیرو به ره شر زیاتر هیچیان چنگ نه که وت و دهستیان لی هه لگرت.

زمانه چون بساطش در نوردید فلک برکارو باراو بخندید

واته: چونکه روزگار باروبنه ی پیچایه وه، فه له که به کاروباری پیکه نی

(خلاصه السیر...، ص ۱۱۷-۱۲۲)

به م شیویه هندی له هه ول و ته قه لای عه له وییبه توندروه کانی نه هلی حق، له گه ل هلی بلاو بوونه وه و ناوچه ی ده سه لات و پروپاگه نده یان و دوورخستن هه یان به به لگه وه و به گویره ی به ره م و پاشماوه یان له سهر ده می سه فه وییبه کانه وه تا نه گاته سهر ده می شا سه فی (۹۰۷ ۱۰۵۲) خرایه پروو، نیستا لیکنولینه وه ی لقیکی تر ده ست پنده کهن، له وانه که هه ر له و سهر ده مه دا بوون به مه به سستی راست کردنه وه ی سهر چاوه کان و نه و شیواندانه ی که کراوه له و میژووه دا.

**په‌یوه‌ندیی بنه‌رته‌تی و ئایینی
عه‌لوییه‌ توندړه‌وه‌کان له‌ګوردستاندا،
له‌سه‌ره‌تاوه‌ تا سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌کان**

+ راستګردنه‌وه‌ی شیواندنی میژوی ګوردستان

+ ره‌وتی ګورانی سیاسی و مه‌زه‌بی له‌ناوچه‌ی عه‌لوییه‌ توندړه‌وه‌کاندا

زیږدی سه‌ره‌لډانی ئایین و ریښازی عه‌لوییه‌کانی ئه‌هلی حقه، وه‌ک
له‌به‌رګی په‌که‌می ئه‌م کتیبه‌دا له‌ګه‌ل به‌لګه‌ی ته‌واودا ئاماژه‌ی پیکرا، شوینی
رازونیازو هیماکانه‌ که‌هر خالیګ له‌و ئه‌ګه‌ر له‌سه‌رخؤو به‌وردی لی‌ی
بکؤئینه‌وه، هر له‌که‌ناری ئه‌روه‌ند رووده‌وه، تا بناری ئاراس هه‌زاران وشه‌و
وته‌ی نه‌وتراوو نه‌ینی شاراوه، له‌ناخی خؤیدا هه‌لګرتوه‌ که‌باس له‌میژوو و
ئایین و دابو نه‌ریت و ژبانی کؤمه‌لګه‌ی رابردوی ئی‌مه‌ ده‌کاو ده‌یګیریته‌وه.
له‌م ریږه‌وه‌دا به‌تایبه‌تی له‌ګوردستاندا، چوار بنه‌چه‌ی ره‌س‌نی جاوان،
ګوران، ئه‌رده‌لان، زه‌نگنه‌ که‌ه‌موو خیله‌ ګورده‌کان له‌ناوچه‌ پان و به‌رین و
بلاودا له‌خؤ ده‌ګرن، له‌ګه‌ل پیشینه‌یه‌کی ګرانبه‌ها له‌فه‌ره‌نگو
شارستانیه‌تی کؤنی ئه‌م خاکه، بزوتنه‌وه‌ی عه‌لوییه‌ توندړه‌وه‌کانی،
له‌داوینی خؤیدا په‌ره‌وه‌رده‌ کردوه، پاش دابینکردنی ته‌واوی خاکی
ئیران و سه‌ربه‌خؤیی سیاسی ناوچه‌که‌و پابه‌ندبوونی به‌حکومه‌تی ناوه‌ندیی
ئیرانه‌وه‌ له‌وینه‌ی (میره‌کانی ئه‌رده‌لان) دا خؤی ده‌رخست. زه‌نگنه‌کان
هرچه‌نده‌ بؤ ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده، کاربه‌ده‌ستانی سیاسی بوونه‌و
شاره‌زاییه‌کی باشیان هه‌بووه‌ له‌کاروباری سه‌ربازی و کارګیریدا، به‌لام بؤ
پاراستنی دوورترین خالی سنووری ئیران، له‌باکوورو باشوورو روژه‌لات و

رۆژئاواوە پەرت و بلاو بوونەو و هەر بەم ھۆیە شەو و دەسەلاتییکی ناوەندی جیگیرو بەردەوامیان نەبوو و خەیاڵی نووسینەو و میژوویان نەھاتوو بەسەردا و دەستیان پێ کردوو.

قسەى ئیمە لێردا لەسەر رابردوو و رەوتى گەشەکردنى میژووی ئێردەلانە کە لە بەدواداچوون و پشکنینی وردا بۆمان دەرئەکەوێ کە ئێردەلان لەگەڵ بزوتنەو و عەلەوییە توندپەرەکاندا، ھاوڕێ و ھاو ئامانج بوونەو و بەھۆی ئەو پەيوەندییە بنەپەرتییە کە ھەیان بوو، لەگەڵ گۆرانەکاندا لەسەرھاتدا پەيوەندییەکیان ھەبوو لەگەڵ ئەم بزوتنەو و ھەدا.

ئەوانەى لە میژوو و رابردووی ئەم خاکەدا تێرمانیکیان ھەیە، ئاگاداری ئەو نە کە ھەردوو بنەمالەى سیاسى و مەزھەبى ئێردەلان و مەردۆخ لە ئێران، بەتایبەتى لە کوردستاندا، رەسەنایەتى و توانا و گەورەبە و پلە و یایەییەکی ئایینی تایبەتیان ھەبوو و چەند سەدەییەك وەك پەناگەییەکی سیاسى و ئایینی و مەزھەبى دانیشستوانى کوردستان جیگیروبوونەو بەم ھۆیەو دەسەلاتدارە ئێردەلانییەکانى زنجیرەى بنەمالەى ئێردەلان، لەم چەند سەدەى دواییدا، فەرمانیان داوە بە دانان و نووسینی کتیبەگەلیکی میژوویی، بۆ باسى کاروبار و ھەواڵ و بەسەرھاتى کار بە دەستەکانیان و ئەدی و زاناکانیان ھاندان، بۆ جیبەجیکردنى ئەم ئامانجە و چەند کتیبیکیان لەم بارەو نووسیو، لەنیو ئەو بەرھەماندا، کتیبى پەربایەخى (زیدة التوارىخ) سەنەندەجى کە تائىستا بلاونەکراو تەو، کتیبى دووھەم میژووی مەستوورەى ئێردەلانە و سێھەم کتیبى میژووی ئێردەلان و کتیبى چوارەم کتیبى میژووی مەردۆخە کە تەواوترین و دواترین کتیبى ئەم کاروانە فەرھەنگییە، ھەرھەم زانایانى کورد بەکۆن و تازەو پەراویزو

روونکر دنه وهی زؤریان له سه ر ئه م به ره مه مانه نووسیه، زؤربه یان سوودیان له (تاریخ مردوخ) کردوه، له سه ر چاوه باوه پښکراره کانداه کم و زؤر له باسی کاربه دهستانی ئه رده لان و کاروبار و سه والی ئه وان قسه کراوه. بوونی که له پووریکی فرههنگی واکه له سه رده می فره مانزه وایی ئه مانوللای خانی ئه رده لانه وه (۱۲۱۴ - ۱۲۴۰) دهستی پښکردوه وه ده ماو ده م گپرانه وه وه دووباره بوونه وهی بابه ته کان بووه هوی ئه وهی لیکنوله ره وه کان هه ول و ته قه لای میژوونوس و دانه ره کانی پیشتر بؤ گه یشتن به مه به سه ته کانیان به ته و او بزائن و له هه ولدان بؤ پوخت کردن و ره خنه و لیکنده وه رابوه ستن، وه که هه مو وه بابه ته سیاسی و ئایینیانه ی کوردستان به شیکی گومان لی نه کرا و وه ری گرن و بؤ خسته نه پرووی رووخساری پر له هه و رازو نشیوی میژووی کوردستان، هر به ته نیا پشت به سه ستن به و سه ر چا وانه وه. به بی گویدانه ئه وهی که ئه م گه نجینه زؤره، له سه ر ویرانه ی به ربلاوی سه ده ها فرههنگ و داب و نه ریت و ئایینی ره سه ن که ته ووشی ده سکاریه کی توندپه وی و لایه نگری میژوونوسه پیشوه کان بووه، دروستکراوه وه له سه ر نابووتی به لگه نامه و نووسینه زؤره کان فرهه م هاتوه له پشتی دیواری ده سکاری کردن و گوپینی ئه وانه که دیاره به بی راویژکردنی ده سه لاتداران و ناره زوی میژوونوسه که خوی نه هی نراوه ته به ره م و به هه زاران نهی نی هه روا سه ری نراوه ته وه. له ئه نجامی ئه م بابه تانه دا، دوو شتی گرنگی به گه وه دانانی بنه مانه له سه ر داوای ده سه لاتدار له لایه ک و توندپه وی ئایینی نووسه ری بابه ت له لایه کی تره وه، که ناتوانی ره خنه له هه چکامیان بگریت، چونکه ئه م جوړه کرداره تیکه لی خوینی هه مو بوونه وه ری ک بووه به تاییه تی مروف. به لام خالی ک سه رنجی لیکنوله ره وه کانی نیستا و رابردوی

راکيشاوه، ئه وپيش ئه وه يه که به لايدا ره تبوون و تائيس تاش له يه که دوو خالدا نه بئ هيج نامارزه يه کيان پئ نه کردوه، يه که ميان نامارزه پيگردنه که ي نايه توللای مه ردوخه که به وردييه کی ته واوه وه نامارزه ي به راستی مه سه له که کردوه و داوای له وانه کردوه که به داوای راستيدا ده گړين رينمايان بکات، دووه ميان به دوا د اچوونه کانی دکتور حيشمه توللای ته بيبي له سه رکتیبي (توحفه ي ناصر ي) يه که نه مه يه که مجاره هندی بابته ي گومان ليکراويان خستوته بهر باسو ليکولينه وه.

بو روونکردنه وه ي نه م بابته، سه رها ده ست ده که ين به باسکردنی رابردو و تواناو بهر هم و ناوچه ي گورانان که زيدي نه رده لانه کانه، له سه رده مي په ره سه نندی بزوتنه وه ي عهله وپييه توندره وه کانه وه، واته له سه رده مي (ثالی بويه) وه و پاشان باسی ره گ و بنجی زمانه وانی گوران و نه رده لان له رابردو يه کی دووره وه ده که ين، ده رباره ي گوران هاتووه که (تيره ي کوردان (گورانی) که له ده که کونه عه ره بييه کاند ا به (جورقان) ناويان بردووه، ... سالی ۱۷۴۱ ي کوچی، شه ريکی سه بخت له نيوان نه و تيره يه و فه رمانره وای کاکويی رووی دا، هؤ که شی نه وه بوو که (علاء الدوله محمد بن رستم دسمنزيار کاکويی) له سالی ۳۳۴ ي کوچيدا، ناموزايه کی خوی که ناوی (ابو جعفر بن فلان بن مرزيان کاکويی) بوو کرده فه رمانره وای ناوچه ي (خوپرم نآباد) هاورئ له گه ل نه ودا کورده گوران ييه کانی به سه رکردايه تی (ابو الفرج بابونی) بابون (بيوبانی) لقيکن له گوران په يوه ندبوون پييه وه، شه پو ده مه قالی له نيوان نه و دوو که سه دا په يدا بوو، واته نه بوجه عفه ري کاکويی و نه بو فه رجی بابونی، (علاء الدوله) ه وئی دا که نه و نا کوکييه نه هي لييت، به لام نه وه نده ي پينه چوو نا کوکی نه و دوانه

په ره ی سه ند، به جوړیکی وا که نه بو جه عفر به ده سستی خو ی، نه بو فه ره جی کوشت، به دوا ی نه وده ا هه موو گورانییه کان رأپه رین و ده سستیان کرد به تالان کردن.

(علاء الدولة) ناچار بوو له شکر یکی ناماده کردو له گه ل ناموزایه کی تری خویدا که ناوی نه بو مه نسوروو برای نه بو جه عفر بوو، له گه ل فه رهادی کوپی مه رداویجدا، ره وانه کرد بو نه وی و عه لی بن عه مرانی کرده فه رمانه وه ای نه وی (۴۱۸) پاشان گورانییه کان که زانییان مه سه له که به و جوړه یه داوایان له عه لی بن عمران کرد که له گه ل (علاء الدولة) ریکیان بخاته وه. نه نجا تا قمیکیان چوونه لای و ده سستیان کرد به ریکه وتن، به لام نه بو جه عفری کا کوکی و فه رهادی مه رداویج داوای ته سلیم کردنه وه ی نه و تا قمه یان کردو به مه یش خو یان ده سستیان دایه کاری توندوتیژی له نیوان نه وان و گورانه کاند ا چنه د شه ریگ رووی دا که سه رکه وتن بو عه لی بن عه مران و گورانه کان بوو. فه رهاد شکستی خواردو نه بو مه نسورو نه بو جه عفر، ناموزا کانی (علاء الدولة) گرفتار بوون نه بو جه عفر به ده سیسه ی نه بو فه رج بابونی کوردی گورانی کوژراو نه بو مه نسور خرایه زیندانه وه، پاشان عه لی کوپی عه مران که زانی په یوه ندی له گه ل (علاء الدولة) به ته واوی تی کچووه، به وردی له گه لیدا هه نسوکه وتی ده کرد. (الکامل، ج ۹، ص ۳۵۱-۳۵۲) (فرمانروایان کمنام، ص ۱۵۲).

هه روا له (بابا تاهیر نامه) دا هاتووه: (.. گورانییه کان له دوسست و یارانی به وه فای نه میر (به دری کوپی حسنه وه یه) ی برزکانی (۳۹۶-۴۰۵ کوچی) داده نرین که به ریکه وت نه و به ده سستی یه کی که له وان کوژرا. خیلکی تر (شازیگان) وادیاره له ناوچه ی لوړستاندا کوچ و کوچبارییان کردووه.

ئهبوعيسا شادي كورپي محمه د كوردى ئهسه د ئابادى (كه سالى ٤٠٠ عى
كوچي كوژراوه) و يه كيگ بووه له ميره وه فاداره كاني (به درى حه سنه وه يه)،
نازانين به چ هو يه كه وه له سه ر ئه و خيئله دانراوه. به لام واده رده كه وي كه ئين
شادي ئهسه د ئابادى هه مه داني دانه رى كتيبى به نرخ و گرانبه هاي (مجل
التواريخ والقصص) له بنه ماله ي ئه بو عيسا ي ناوبراو بووه.

ئه م تيره و خيئله كور دانه له شاري هه مه دان و ده ورو به ريدا، بنه يان هه بووه و
هه مو كاتيگ يارمه تي شا كاني ده يله ميان داوه و تيگه ل بوون له گه ليا ندا و
په يوه نديي جوړاو جوړيان هه بووه له گه ليدا، بو نمون هه له سالى (٣٨١ عى
كوچيدا، مير فه خرو لده وه له ي ده يله مي له هه مه دان، به هو ي مير ئه بو عيسا
شادي ئهسه د ئابادى كه ناومان بر دن، كچه كه ي به درى كورپي حه سنه وه يه ي
به رزه كاني خواست بو مه جدو ده وه له بو تاليبى رستمى كورپي. هه روه ها
ئه بو عيسا شادي ئه و مير ه ئهسه د ئابادى يه كه ئه مير سه ييد مور ته زا ئه بو
هاشم زه يد حه سه ني به ناوبانگ كچه زاي ئه بو بو.

په يوه نديي تون دو تو لي بنه ماله ي عه له وييه كاني هه مه دان له گه ل كورده
گوړانه كاندا ياشايگان تاكو تايي (سه ره تاي سه ده ي حه وتهم) به رده وام
بووه، (فرمانرويان گنم، انكيابى، ص ١٣٥-١٥٣-١٨٧) كورده گوړانييه كان له ميژووي
سياسى و فرهه نكي خوړاواي ئيراندا، هاو به شيبه كي به رچاوو به لام
نادياريان هه بووه، ناكوكي يا به يه كداني چوونى ئه وان ته نيا په يوه ندي
به لقي (بابونى) (بيويانى) گوړانه كان بووه، له گه ل كا كه ييه كاني شا خدا، وه ك
له پيشه وه ناماژمان پيدا. (الكامل ف التاريخ، ج ٩، ص ٣٥١-٣٥٢) له سالى ٤٠٥ عى كوچي
١٠١٤ م به درى كورپي حه سنه وه يه ي به رزه كاني، له هه ولدانى كيدا بو ده سترگرتن
به سه ر ئه و ناوچه يه ي كه له ژير ده سه لاتي حسي نى كورپي مه سه ود كوردي

(سپرواني)، به هوی هندی له یا وهره کانی خویوه ده کوزیت. به قسه ی (ابن الاثیر) حوسه ینی کوری مه سعود کوردی، لاشه که ی به دری حوسنه وه یه ی ره وانه ی نه جف کرد، تا له تهنیش ت نارامگه ی نیمام عه لیه وه بنیژری. (الکامل، ج ۹، ص ۲۴۸) نه م حسین مه سعودی کوردی گورانی نه میری (سپروان، ۵)، هه مان خوشین مه سعودی ناسراوه و که سیه مه مین که سه پاش خواو نیمامی عه لی به لای فیرقه ی گورانی نه هلی حه قه وه، که بابا تاهیری هه مه دانی یه کیکه له چوار یاره که ی نه و. (که له برگی یه که می نه م کتیبه دا ناماژهی پیکرا) (بابا طاهر نامه، ص ۱۳۹)

ده رباره ی گوران و بنه ما زمانه وانیه که ی، لی کولینه وه که ی روزه لاتناسی روسی (گ. ب ناکوف) (هاکوبیان) که له م دوا ییه دا وهر گپراوه ته سه رزماني فارسی و بلا وکراوه ته وه له لایه ن سپروسی ئیراندوسته وه، نه خه یه به رچاو، به و مه به سته ی که هه م له هه ولی به ر بلاوی نه و سوو دمه ندین و هه م نه و به ه له دا چوونانه ی راست بکه ی نه وه. له م کتیبه دا سه بارت به وشه ی گوران و بنه ما که یدا هاتوه:

(.. نووسینه کی بورهانی ته بریزی ده رباره ی وشه ی گوران شایانی سه رنجدانه، نه و ده نووسی: گوران ناوی ناگر په رستانیکن که له په پیره وانی زه رده شتین. (برهان قاطع، تهران ۱۳۳۶، ص ۱۰۱۱) له م نووسینه دا دوو خالی زور گرنک شایسته ی نه وه یه لی پی پروانین. یه که م ریگه ی نه وه مان پی دها که پیشه ی گوران به مانای ناگر به کوردی (گور) بگه یه نینه وه به یه ک، چونکه هاوشیوه ی نزیک به و له کوردیدا که م نین. نه زانین که وشه ی (شه مسیک) له وشه ی عه ره بی

(شه مس) ی به مانا خۆزه وه هاتووه، ئەزانین^(١) که شه ره فحانی به دلیسی ناوی (رۆژه کسى) له وشه ی رۆژه وه به هه مان مانا هیئاوه، (شرف نامه، ج ١، موسکوک ١٩٧٦، ص ٤٠٢) سه ره پای ئەوه ی ده رکه وت ناوی (سۆزان) له وشه ی کوردیسی (سور) وه هاتووه به مانای خۆر (وه دتیل، کتابخانه برای قرائت، ج ١٨٤٩، ٩٥، ص ١٩٧) که واته ئیمه بنه مایه کمان هیه به ئه وه ی که وشه ی گۆران له گۆپی به مانا ئاگره وه هاتبى و وه ک وشه ی ئاگر په رست بیخه ی نه پوو V.minorsky. Notes sur lasecte des Ahl-e Haqq- paris, 1921 له م رووه وه روونکردنه وه یه کی وه ها زیاتر گومانى لیده کریت که یه که مجار به شى زۆرى گۆرانه کان له سه ر ریبازى (على الله) یین و شیخ عه بدولقادری گه یلانى^(٢) ئەم ریبازه ئایینییه ی له گه ل مه زه به ی ئیسماعیلییه کان و ته نانه ت (قه رمه تی) یه کانى به یه ک شت داناوه وه له م باره ی وه نووسیویه تی که ته نیا کورده کۆچه ریه کان و پاشماوه ی زه رده شتییه کان توانیویانه بچنه سه ر ئەم

ئایینه. V.Iranow. The truth-worshpers of kurdistan, 1953. p.18.

ئەم قسه یه له گه ل ئە وه هه موو دوژمنایه تییه ی به رامبه ر به پاشماوه ی زه رده شتییه کان هیه تی، خالیکی گرانبه هاو به نرخى تیا به ده رباره ی په یوه ندی و ریبازى (على الله) یه کان به بیروباوه رى ئایینی کۆنى ئیرانه وه. (ف. کۆمه ن) که له سه ر کتیبه که ی ف. مینورسکی نووسیویه تی ده لى له م ریبازه ئایینییه دا، ئایینی زۆر کۆنى موغه کان له شویندا

(١) هه ره کو ده زانین هه زه رته ی ئیبراهیم له سه ر زه مینى بابه ره بۆ نیمچه دوورگه ی عه رهب کۆچی کردووه. له راستیدا بنه مانه ی قوه ریش به عه رهب یوون، نه عه ره بن و نه سامى. به لکو به ره چه لک ده گه رینه وه بۆ سه رزه مینى بابل که نزیکى به عداو ده شته کانی پال زاگروس. هه ندی سه رچاوه ده گه رینه وه که هه زه رته ی ئیبراهیم و زه رده شت یه ک که سن؟! (٢) سه رچاوه ی ئەم وته یه له شیخ عه بدولقادری گه یلانییه وه وه رنه گه راوه.

ماوه ته وه. Suria, 1222, p.262-263 به گویره ی بۆچوونی پ. لیرخ ریښازی (علی الله) ی ته نیا کاریکی زیره کانه یه بۆ داپوشینی ناگر په رستییه که یانه^(۱).

له م سهره بېنده دا نه گهر له م باره یه وه قسه نه که یڼ که عه لی له راستیدا لای نه وان به خودا دانه راوه، به لکو به یه کیک له و حوت نمایانگهری نه و عه لی له ناو عه لی اللهم یه کاندا، وه ک نیغانوف ده لی: به هیچ شیوه یه ک ناوی خه لیفه ی چواره م نه بووه، خودی به بی نیاز دانانی عه لی (V.ivanow.p.55) جوړیکه له بت په رستی له کوترین شیوه یدا^(۲).

نه گهر چی مه به ست له م نووسینه، سووکایه تی کردن به عه لی وئلاهییه کان

نییه: H.southgate. Narrative of atour through Armenia:

[Kurdistan, Persia and Mesopotamia V.I, london, 1840, P140-142]

له روژگاری ژپانی عه لی کوپی نه بی تالدا، یه کیک له عه ره به کان به ناوی عه بدوللای کوری سه عد (مه به سستی عه بدوللای کوپی سه بایه) ده یگوت عه لی خوایه، حه زره تی عه لی له وه لامی نه م قسه یه دا فه رموی تاعه بدوللای په ییره وانی بگرنو بیانخه نه ناو ناگره وه. نه مانه هر که خرا نه ناو ناگره که وه هاواریان لی به رزبوویه وه گو تیان نیستا، به ته وای بو مان ده رکوت که عه لی خوایه. چونکه پیغه مبه ر (د.خ) فه رمویه تی که س ناتوانی به سووتاندن سزای که س بدا ته نها خوا نه بی. {E.B.Soane, P.385}

^(۱) له کاتتیکدا خودی زه رده شتییه کان، ناگر په رستی رته ده که نه وه خو یان به ناگر په رست نازانن (آتش درایران باستان. موبد اردشیر آذر کشسب) نه مه کاره ناړه واکانی روژه لاتنوسانه.

^(۲) مه به ست له (علی) بالآتره، واته خوایه، نیوانوف نه گهر وه ها شتیکی گو تییت، مه به سستی (تناسخ) به پښی نایینی عه له وېبه توندره وه کان واته نه هلی حه ق، واته له خوار خوداوه دایانساوه، نووسری بابه ته که (گ.ب. نا کوژوف، ها کو بیان) نه ی تانویه به باشی مه سه له که بیکیت و بابه ته که ی شیواندروه.

^(۳) نه گهر مه زه به بی نه هلی حه ق به پښی ها کو بیان له نایینی هره کوئی موغانه وه بیت، گیزانه وه نه و نایینه بۆ عه بدوللای کوپی سه با که سایه تی خه یالی یان جوله که یان عه ره پ چون لیکبده یسه وه، چونکه به رز راگرتنی فه ره منگی نیران یه کیکه له نارمانه کانی نه هلی حه ق و هه روه ها دانانی نه سته نگ له به ردم فه ره منگو دابو نه ریتی عه ره ب وده سه لاتی عه ره ب و بیگانه دان نیر عه ره بیکی وابه سته به فه ره منگی به ره نیسلام نه توانی دامه زینه ری وه ها =

لیړه دا خالی کمان بؤ روون ده بیته وه، که له بهر چی یه کیک له پیاوه
پیروزه کانی ریازی (علی الهی) گوتویه تی: (عہلی منم) (V. ivahow, p. 205)
ناوی ئه م پیاوه پیروزه (خوان ناته ش) بووه (مه بهستی خان ناته شه
که گه وره ی بنه ماله ی ناته ش به گییه کانه و به شا خورشیدی موشه عشه عی
ناسراوه)، بویه وهک یهک سه یرکردنی علیوللا گه ری، له گه ل گروپی ئه رمه نی
(ناره وردیکها) (کورانی خوړ) شتیکی سه رسوور هینه ر نییه. (مه مان
سه رچاوه، ص ۲۷ و ۷۰) هه ر له م باره یه وه گفتوگو ی ئه وان له گه ل (ئین فقیه) دا
ده نگدانه وه یه کی تاییه تی هه یه که پییان گوتوه:

فقیها! ما خدا نیستیم، اما از خداییم ریشه ما آتش است و از آتش زاده ایم
واته:

ئهی مه لا ئیمه خوانین، به لام له خوانین، ریشه ی ئیمه ئاگره و له ئاگر
په یدابووین.

(وه رگیر بؤ زمانی فارسی دو یاره له روسییه وه وه رگیراوه بؤ فارسی)^(۱)

ئهم خالانه رووناکییه که بوسه ر چونیه تی کرانه وه ی گوران وهک
(ئاگر په رست) و وا له ئیمه دهکات بؤ دوزینه وه ی رهگو ریشه ی بیروباوه ری
گورانه علیوللا هییه کان وهک ه. راو لینسن له خه یالی ئه وه دابووه، له شوینه
کون و دیرینه کاندا دهست بکه ین به گه ران به دوایاندا. (H. Rawlinson - IRGS, VIX, pt 1. 1839, P 36)
جگه له وهش بابته ی سه ره کی ئه فسانه کانی ئه وان

- مه زه بیک بیت. که سن که ره ب بیت و پشت به و ته کانی پیغه مبه ری خودا بیه ستیت، چون عهلی وهکو خودا ستایش
دهکات!

(۱) دهقی دیره که نه مه یه. که له وهلامی بابا فقیده شا خوشین گوتویه تی:

اصلمان خوراست از خورزائیم

فقیه ما خدا نیستیم ولی با خداییم

بلی راه قلندران به کس ننمائیم

اول قلندر ما بودیم آخرم مانیم

کورپی فقیه هه له یه (تذکره اعلی ص ۴۴، چاپی بؤمبای) گه لی هه له ی تیدایه.

په یوه نډی به لوړستان و به تاییبه تی باشووری کوردستان و به تاییبه تی زه او و
ده وروبه ری رووباری سیروان و چهند شوینی تره (V.Minorsky, The Guran. Bsoas
1943, V, XI, Pt. I, p. 1943). هر له م باره یوه گیرانه وهی ئه م خاله گرنکه
که عه لیو لاهییه کان له گه ل بوونی بیروباوهری دیرین و کون به گیروگه رها تووه،
به مانای گیر، له کاتی کدا له ناوچه ی زه او ده لین گوږ به مانای کلپه ی ناگر
{نیکتین: کردان، موسکو، ۱۹۶۴، ص ۳۴۵-۳۴۶} یاده کانی داوودیان لاده وه کو په یکه ری
کون وایه له سونگه ی ریوره سمی نایینی ناگر په رسته کانه وه. {E.B.S Oane, p384}

هه موو ئه مانه ئه و قسه یه ی (ک بوده) بو ئیمه روون ده کاته وه
که له ناوهراستی سده ی نوزده هه مده گوتویه تی: (کورده گورانه کان بریکن
له و ژماره که مه ی که تاراده یه ک زمانی کونی گاورانیان پاراستووه. {یاداشته ی
سفر، ج ۱۲۳، ص ۱۸، ک. بوده} شتیکی سه یر نییه که ف. مینورسکی) له بهر راستای
ئه م بوچوون و بیرکردنه وه یه د (Bode. Travels., V. I. p. 180) به پشت به ستن به زمان و
فره نگی خه لکی باشووری کوردستان ده لی: ئه م کوردانه خه لکانیکی
نیشته جیی به ره چه له کی ئه و خاکه ن و دوورنییه که به هو ی ئه وه وه که له به شی
خوړاوی خاکی ماده کاندایا و، یه کی ک بن له میراتگرانی راسته و خو ی
ئه وان. (و. ف. مینورسکی. کردان، پترزبورگ، ۱۹۱۵ ص ۲)

لیړه دایا پرسیاریک دیته پیشه وه: ئایا له روژگاری زور کوندا، ناوی
گورانه کان باسکراوه یانا؟ له گه ران به دوا ی وه لای ئه م پرسیاره دایا، ناتوانین
ناوی گاورانییه که له ده قه ناشوورییه کاندایا تووه (له نیوان ئورارتوو خاکی

(۱) له سه رووی ئه م تاقه وه، مه زاری داوود که بود سواری خوړاسانییه. که وه کو کارخانه ی دروستکردنی نامزای شه پ
سودی لیوهرگرتووه، بویه به لای یارانی نه ملی حقه وه په سه ند بووه و، هیچ په یوه نډییه کی به ریوره سمی ناگر
په رستانه وه نییه.

هیمره) (ئی. نیم. دیاکنف) له‌به‌رچاو نه‌گرین، جگه له‌وه هیمره، هر نه‌و کیم‌ریه‌یه که له‌سه‌ده‌ی هه‌شته‌می پيش عيسادا له‌به‌شیکي باشووری دریاچه‌ی ورمیدا بووه. به‌لام لیږده‌دا رووبه‌رووی باریکی تر ده‌بینه‌وه، که‌خاکی گائورانیه له‌ده‌قه ئوراراتوییه‌کاندا به‌به‌شیک دانراوه که‌ده‌بی له‌ناوی نه‌مړی گارتی له‌نهرمه‌نستاندا بو‌ی بگه‌رپین. پتروفسکی نه‌م به‌راورد کردنه‌ی به‌لاوه په‌سهند نییه‌و ده‌لی که‌لیږده‌دا ده‌بی، هیمره که‌له‌سه‌رچاوه ناشوورییه‌کاندا ناوی هاتووه کیم‌ره‌ی که‌ناری ورمی نییه، به‌لکو ده‌بی له‌(کاپادوکییه) دا چاوی بو‌ی بگه‌رپین. (ب.ب. پیترفسکی 8 پادشاهان وان، موسکو، ۱۹۵۹، ص ۲۳۲-۲۳۳) به‌لام واده‌رئه‌که‌وئ نه‌گه‌ر وابی گورانییه‌دا هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌گورانه‌کانه‌وه نییه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هیچ کام له‌مانه‌ دژی وابه‌سته‌یی گورانه‌کان و له‌ناویاندا عه‌لیوللاهییه‌کان به‌روژگاری کوئی باشووری کوردستانه‌وه نییه، پله‌وپایه‌ی به‌رزو به‌ناوبانگی سولتان سه‌هاک یه‌کیکه له‌به‌لگه له‌ژماره نه‌هاتووه‌کان (و.ف. مینورسکی، جستارهایی پیرامون بررسی خاورزمین، ج ۲، پیرزبورگ، ۱۹۱۵، ص ۲۰۱) له‌سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌و نه‌و هه‌ولانه‌ی که و. نیقانوف ده‌یدا بو‌ی راستکردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی که‌ناوی سه‌هاک شیوه‌یه‌کی ناوی نه‌رمه‌نیانه‌ی نیسحاقه واتا زهاک (V. Ivanov, p.8-9)، به‌لگه‌یه‌ک له‌به‌رده‌ستدا نییه که نه‌وه‌نده‌ دووریکه‌وینه‌وه بو‌ی په‌یدا بوونی نه‌و ناوه، چونکه له‌ناو کورده‌کاندا، ناوی زوحاک ناویکی نامۆ نییه، قسه له‌سه‌ر ناوی زوحاک شایه که له‌داستانه‌ کوئه‌کانی ئاویستا و له‌شنامه‌ی فیرده‌وسی گه‌وره‌دا، ئاگادارین لیی و چهند جار نه‌م ناوه‌یان له‌گه‌ل ناوی ده‌یوک پاشای ماددا به‌یه‌ک ناو داناوه^(۱) (G. Rawlin Son. History of Herodotus. London. 1880. p.95) به‌له‌به‌رچاو گرتنی نه‌م

(۱) مه‌به‌ست ناژی ده‌هاک. گوندیکه له‌ده‌مۆکی باکووری عیراقو. یه‌کیکه له‌مه‌لبنده‌کانی یه‌زیدییه‌کان.

خالانه نابنن نه وه له بېرېکه بن که زياره تگه بن سولتان سه هاك له يادگار ه كوڼه كاني هاوتاي داووده كه بهي ناستياگ شاي داده نين (E. Herzfeld, 1935, p. 30). (Archeological History of Iran, London, 1935, p. 30) جگه له وهش په يکېره کې سيکي ناگرپه رستي مادي له سهر هه لکه نراوه. ^(۱) (فهرست مختصري از آثار وابنيه تاريخي ايران، رساله ۱، تهران، ۱۳۰۲، ص ۳۶) لير ه وه دهر نه که وي که ريزلينا نه که ي زوحا ک (شاي نه فسانه يي) که زور که س له گه ل کردانشاي مادي ا که (که سايه تيبه يي جيگوماني ميژوييه) به يک نه زانن. وه ک ميراتيک له باوک و باپيره کوڼه کان مابيت ه وه. (safrastian, Kurds, and Kurdistan, london, 1984).

ده بن نه وهش بلين که نه مه تا که يادگار يک نييه که په يوه نديي هه بيت به ناوي زوحا که وه، ياقوتي ميژوونوس له باسي شاره زوردا ده لي، شاره زور که يه که يک له بن که ميژوييه کاني کوردستان، به ده ستي نه م خوين خوره دروستکراوه. (تاريخ شهرزور، ص ۲۱۲-۲۲۲ سون) له خوراييش نييه که ناوي نه م شاره، وه ک شاريکي پر له سته م و زور باسکراوه. ^(۲) به کورتي په يوه نديي عه ليونلاهييه کان و گوران ه کان به روژگاري کوني نه م خا ک و بوومه وه له م خالانه داو شتيکي سه ير نييه که و. ف. مينورسکي له و به ره مه دا که ليکولينه وه يه له سهر گوران له گه ل نه وه دا که خوي ده لي دهر باره ي په يدا بوني گوران ه کان له ده يله مه کان ^(۳) گوبرگ ده ليت نه مانه زياتر له دوو

^(۱) نه م هه وانه دووره له راستييه وه، مه زاري هه زره تي سولتان نيسحاقي عه له وي به رنجي، له په رديوه ري هه وراماني سهر به پاوه ي پاريزگاي کرماشانه، ده گه ريته وه بو سه ده ي هه شته مي کوچي و تائيسا چند جار له لايه بن په يره وانييه وه چا کسازي کراوه، نه و روژه لاتناسه روسييه به ريزه، مه زاره که ي سولتان نيسحاقي له گه ل نيسحاقي هه رسيندا تيکه ل کردووه له گه ل مه سه له ي دوکاني داوود که ه ندي شويته وارناسان به مه زاري ناژدي ده ها کي ده زانن تيکه ل و پيکه لي کردووه.

^(۲) زور ناوي کور ي زوحا که، نه که نه وي، زور ناماژه بوويت به سته مي زوحا ک. (معجم البلدان، ج ۳، ص ۳۴۰)

^(۳) د ياله مکانيش باوه کو شيعه ي زه يدي بوونه، به لام له عه له وييه توندر په وه کانن (تاريخ آل بويه، فقيهي)

هزار ساله له باشووري كوردستاندا دهژين. (و. نيكتين، كردان، موسكو، ۱۹۶۶، ص ۲۰۰)
 بهم شپوهيه، پاش چاوخشان دنه وهيك بهو زانيارياندا كه ده لښن گوزانه كان
 له روزگار يكي زور كوڼه وه، له شويڼه ي ئيستا ياندا ده ژين، دست نه كه عين
 به ليك دانه وه ي ماناي وشه ي گوزان. له سه ر تا دا ده بڼي ټوه باس بكه عين
 كه له كتيبي شه ر فنا مه دا، سي جار ناوي گوزان هاتوه، به ماناي تيره يه كي
 تاي بهت: يه كجار له و داستانه دا كه ده لي پيا ويك به ناوي شاهوردي ئيديعاي
 فرمانر وه اي لوړ ستاني ده كړدو له شه ردا له گه ل شاعه باس، چنه د كه سيكي
 له تيره ي گوزان له ده وري خوي كو كړد بو وه. (شرف نامه، چاپ قاميره، ص ۲۸۲)
 دو وه م جار له م باسه دا كه ده لي، بنه چه ي بنه ماله ي فرمانر وه واياني
 ټر ده لان له نيو تيره ي گوزاندا ژياون (شرف نامه، ص ۱۱۸). سي هه م جار له و باسه دا
 كه په يوه نديي به فرمانر وه واياني برادوسته وه هيه كه له تيره ي گوزان
 په يدا بوون. (شرف نامه، ص ۳۸۲)

له م نوو سينانه وه بو مان ده رنه كه وي كه گوزان به لاي شه ر فخانه وه، ناوي
 تيره و هوژيكي تاي به ته. كه نه و يش هر ټو تيره يه يه كه ټاكو پوف له كتيبي
 (كردان گوزان ص ۵۶-۶۰) ناويان ده بات.

پاش پيدا چوونه وه و راستكردنه وه و روونكردنه وه ي وشه ي گوزان
 كه خرايه به رچاو، ليكو ټره وه ي ناوبراو، سه باره ت به وشه ي ټر ده لان
 له سه ري ده رواو ده لي: (.. ليړه وه دست پيډه كه عين، كه چونكه هيچ
 كلي ليك مان به ده سته وه نييه، بو ده ر خستني ماناي ناوي ټر ده لان. ئيمه واي
 بو ده چين كه له وشه ي كوردي (ټر ده = زه وي) و هر گيراي و ناوي نه ته وه يي
 نالان. شيكردنه وه يه كي له م جوړه شاياني سه رنج دانه، چونكه له خور ناواي
 ټر ده لاند، شويڼگه ليكي زور هيه كه ناوي نالاني تيډانه، بو نمونه قه لاي

که لهو پری ئالانی که له سه ره وه باسمان کرد، هه ره ها ناوچه ی ئالان و شاخی ئالان و هیترا (خلاصه تاریخ کرد کردستان، ج ۱، ص ۷)، نه گهر بوونی وشه ی ئالان وه کو ناو له ناو کوردا بخه ی نه سهر نهو به لگانه ی سه ره وه، نه و کاته بو مان روون ده بیته وه که دوزینه وه ی یه که ی نه رده لانه کان و گروپه کوردییه دراوسیکانیان، خاوه نی ره گوریشه یه کی قووله که له سه ده کانی ناوه راستدا له و کاته دا که هه موو نه م خاکه له گه وره ترین ناوچه یه کی فیو دالیدا له کوردستان - میرنشینی نه رده لان - بوونه (شرف نامه، ۱، موسکو، ۱۹۶۷، ص ۱۴۶-۱۵۲). که واته په یوه ندیی نزیک ی میژووی نه رده لانییه کان له گه ل دراوسیکانیاندا، به تاییه تی هه ورامییه کان شتیکی سه یر نییه. (Cl. Rich. l.p.202)

به سه یر کردنی په یوه ندیی نه ته وه یی خه لکی نه رده لان وه بیری ده هینینه وه که شه ره فخان ی به تلیسی، له گه ل نه وه ی ویلایه تی نه رده لان له گۆرانه کان جیا کردۆته وه، به لام بنه ماله ی فه رمان په وایانی نه رده لانی له گه ل گۆرانه کاندای تیکه ل به یه ک دانا وه له هه مان شویندا باس له وه ده کا که بنه ماله ی نه رده لانییه کان بوونیکی کرمانجی کوردییان هه یه. له م باره وه بوچوونی لیکو له ره وه کانی سه ده ی نۆزده هه می زایینی، له نیو نه وانده ا (کیتر) وریچ شایانی تی پرامانه که ده لێن، له کاتیکدا که بنه ماله ی نه رده لانییه کان کوردن، زۆربه ی سه رانی نه رده لان گۆرانن، به ریکه وتیش نییه که (دیتر) یش باسی نه وه ی کردو وه، سه رانی نه م ویلایه ته لقینن له گۆرانه کان، {K. Ritter Erkunde, IX. S. 622} سون ده لی: ئیستا وادیاره له م ناوچانه دا (له نیوان هه ورامان و کندول دا) خه لکانیک نیشته جیبوون و ده ژین که به گۆران به ناویانگن و به زاراوه یه ک قسه ده که ن که له سه ره وه گوتمان، نه مه ش نهو شیوه ناخاوتنه یه که تاییستا له ناو خیله نیشته جیبووه کانی

هه وراماندا قسه ی پیده کریت. ئەم زمانه ئەمپرو تارادهیهک زمانی کلاسیکی عه شیره تی ئه رده لانه و له چامه پر به هاکاندا به کارده هیئیت، ئەم زمانه ی (ئائورمی) به هورامی یا شاره زووری ناوده بریت. (و. نیکیتین: کردان، موسکو، ۱۹۶۴، ص ۲۶۲)

لەم قسه یه وه ئەوه بهرچاوده که وی که گورانی هه ر ئەو زمانه دیرینه ی خیله کانی ئه رده لانه. باس دهرباره ی ناوچه یه که ئەتوانریت بلیین: نیوه ی خاکی باشووری کوردستانی له خوگرتوه و ئەم ناوچه یه له سه ده ی نۆزده هه می زایینی دا، جوانرۆ و هه ورامان و مه ریوان و حه سه ن ئاباد و ئەسفه ند ئاباد و بانه شی گرتوه ته وه. {Cl.Rich 1 p.217} بهرئیکه وتیش نییه کاتی که باس له کوردستانی ئیران ده کری ئه رده لان هه ر له بهرچاوه. (ف. چرنووزوف، اردلان یا کردستان ایران، ستاد منطقه نظامی قفقاز، ش، ۱۹۱۳، ۳۳)

(...خستنه بهرچاوی ئەو به شانیه ی (پلنگانیان) تیایدا ده ژین دژوارتره، چونکه ئەم ناوه نه گه یشتوه ته ئەم رۆژگاره ی ئیمه. ده بی ئەوه ش بلیین که رووباری ئەلوه ند جوگه یه کی ئی جیا ده بیته وه به ناوی (په لکانه)، نه گه ر ئیمه ئەوه به شوینی ژیا نی پلنگانییه کان دابنیین، بۆمان روون ده بیته وه و ده توانین بلیین، هه موو خاکی ئەوانه له ده ور به ری ئەم رووباره دایه. شه ره ف خانی به ده لیس ی ده لیت که قه لاکانی دیودژ، نۆدژ، دژیمان، گه واه دژ، مور، گلانه و نوشورو مراه من له و قه لآ و ناوچانه ن که له سه رده می ئەوانه بوون، شوینی ئەم هه موو قه لایانه له هیلیک له باکووری پشتکۆی لورستانه وه به ره و قه لاکانی ده رته نگی، پاوه، ره وانسه ر، و دواتر به ره و قه لآی ئالانی له ناوچه یه کدا به هه مان ناو له باشووری کوردستانی ناوه ندیدا کشاوه، به ئاسانی ده رده که وی. (؟)

لەم باسانه روون ئەبیته وه که که له وره کان له ده شته کانی خواری

کرماشانی ئه مپوډاو، ئه گهر به قسه کانی ریچ باوهر پ بکهین، تا هه ورامان و سلیمانی دراوسیپ دا ژیاون. (Cl. Rich Narrative... 1.p.217-281)

سه بارهت به پانلکان که بنه پرتی مه بهسته که ی ئیمیه له نووسینه دا (هاکوپیان) یش که وتووته هه له وه، چونکه قه لای پلنگان له قه لا ناو دارو گه وره کانی کوردستان و ناوهندی گوران و ئه رده لان بووه، ئیستاش هه ر شوینه واره کانی ماوه له باکووره وه شاخی شاهو له باشووره وه روبری گاوروودو له خوره لاتوه هه ورامان و له خوراوه ناوچه ی کامیاران سنوره که یه تی.

پاش ئه م روونکردنه وه یه راستکردنه وه ی هه له کان، ده سته که یه به باسی چۆنیه تی ده سلات گرتنه ده ستی ئه رده لانییه کان له ناو عه له وییه توند ره وه کاند او سه رکوتکردن و پاشه کشه کردنی عه له وییه کان به ره و دالا هو. هاوکات له گه ل سه ره له دانی چه ند بزوتنه وه یه کی به هیزی ئایینی، به رامبه ر به بزوتنه وه ی عه له وییه کانس زاگرووس، به تایبه تی له کوردستانی هاو سنور له گه ل ده ولته تی عوسمانی، که بزوتنه وه ی عه له وییه کانس پی خو ش نه بوو و به کو سپیانی داده نا له ری پی ره سه ندنی ده سلاتی خویدا، به ره و نیمچه کیشوهری هیند چه ند بنه ماله یه کی گه وره و خاوه نی رابردووی نه ته وه یی و ئایینی و زانست، له دوو ره هندی فیکری - بیرو باوهری ئایینی و سیاسی - سه ربازییه وه له ناوچه که دا ده سله لاتیان که وته ده ست و سه ریان هه لداو به هه موو هیژیکی خو یانه وه، ده ستیان کرد به سپرینه وه ی ئاسه واری عه له وییه کان و په ی ره وانیان و که وتنه دانانی میژووی ناوچه که و تو مارکردنی ده رمارگیرانه ی چه ند رووداویک بو له ناو بردنی که له پووری عه له وییه کان له ناوچه یه دا. سه یر له وه دایه هه ردوو بزوتنه وه که له ناوچه رگه ی

عەلەۋىيەكانى زاگرۇس (كوردستان) دا پەيدا بون.

جگە لەبنەمالەى عەلەۋىيە سەفەۋىيەكان كەلەسەرەۋە باسكرا، دوو
بنەمالەى كۇن و رەسەنى تر زنجىرە بنەمالەى سىياسى و ئايىنى ئەرەلەن و
مەردوخەكانن، كە ئايەتوللا شىخ محەمەدى مەردوخ لەكتىبى مېژوۋى
خۇيدا، بەزىرەكىيەكى تەۋاۋەۋە لەدوۋ توۋى دەربىنى بىرۈبۇچۈنى
خۇيدا، راستى بابەتەكەى خستۋەتەپرو، بەلام لەباسكردنى ئاشكراى
بابەتەكەدا لەبەر چەند ھۆيەك، خۇى دوورەپەرىز گرتوۋە، لىرەدا پىۋىستە
بۇ روونكردنەۋەى رېرەۋى بارى جوگرافى بزوۋتنەۋەى عەلەۋىيەكانى
زاگرۇس دەست بەكىن بە بەدۋاداچوون و رەخنەگرتن لەم بابەتە.

ئايەتوللاى مەردۇخ و ئەۋانى تر ۋەك نووسەرى كىتېبى (توحفەى ناسرى)،
حەدىقەى ناسرى، مېژوۋى ئەرەلەن و ھى تر... دەربارەى وشە و
سەرھەلدانى ئەرەلەن كەھەموو ئەۋ بۇچوۋنانە لەمېژوۋەكەى مەردۇخدا
ھاتوۋە دەنووسى: (ئەرەلەن كۆى (ئەرەلەن) و تىرەى فەرمانرەۋايانى
كوردستان كەلەنەۋەى قوبادى يەكەمن پىيان دەلېن ئەرەلەن،
ئەرەلەننىيەكان دەلېن قوبادىيان بە (بابا ئەرەلەن) ىش ناۋبردوۋە. گىرآنەۋە
باسكردنى مېژوۋنوۋسەكان لەسەر قوبادى يەكەم جۇراوجۇرە.

ھەندىك نووسىۋىيانە كە قوبادى ئەرەلەن كورپەزى خەسرەۋ ناۋىكى
ئاشەۋان بوۋە كە كاتىك يەزدگوردى شای ئىران كە لەسالى ۳۱ كۆچىدا
شكستى خواردو لەدەستى سوپاى ئىسلام دەربەدەر ئەبى و خۇى لە(مەرۋ)
ئەشارىتەۋە لەگەل ئەۋ ئاشەۋانەدا ئەبن بەبرادەر، خەسرەۋ شەۋىك
يەزدگورد ئەكوژىت و چى پارەۋ گەۋەرى ئەۋ شاىە بوۋ ھەموۋى دەبات و
بەۋ ھۆيەۋە سامانىكى زۇرى لا كۆدەبىتەۋەۋ، بەھرامى كورپى دەخاتە

سەركارى بازىرگانىكردن. پاش مردنى خەسرەو بەهرامى كورپىشى لەسالى ۶۵ى كۆچىدا لەشەرى موهەللەبى كورى ئەبى سەفرەى فەرمانرەواى خۇراسان لەگەل (ئەزارىقە)كاندا ئەكوژرى. كورپى ئەمىش كەهەرناوى قوبادە لەسالى ۸۶ى كۆچىدا، دەبى بەخزمەتكارى تايبەتى (قوتەيبەى) فەرمانرەواى خۇراسان. لەكاتى پەيداىبون و سەرھەلدانى ئەبو موسلىمى خۇراسانىدا لەمەرو، واتە سەردەمى (سەفاح ئەبولعەباس عەبدوللاى عەباسى)، قوبادى ناوبرا و لەسالى ۱۳۲ى كۆچىدا، لەگەل كەس و كارەكەى خۇيدا كۆچ ئەكەن بەرەو مووسل. پاش ماوہىەك لەوى دەسەلات پەيدا دەكا و دەبى بەفەرمانرەواى دياربەكرو مووسل. لەئەنجامىشدا كورپى كورەزكانى ناوچەى شارەزور دەخەنە ژىر دەسەلاتى خۇيانەو و دواى ئەو دەست بەسەر ناوچەى شارباژرىشدا دەگرن و بەدواى ئەودا شارى عەمادىيە. ئەمانە تا سالى ۵۶۴ى كۆچى لەناوچەى شارەزور فەرمانرەواى دەكەن و قەلاى زەلم يان بنىات ناوہ بۆ شوپىنى فەرمانرەواى خۇيان. لەدواجارىشدا (پلنگان) كەشوپىنى تىرەى كەلھوپو گۇران بوو كەوتە ژىر دەستى ئەردەلانىەكان و لەویشدا، قەلاىەكى قايمىيان بۆ ناوہندى فەرمانرەواى خۇيان دروستكرد كە لەپاشماوہى ئەو قەلاىە تائىستا تاكە دەرگايەك كەلەپارچە بەردىكى تەخت و گەورە دروستكراوہ ماوہتەوہ. ئەردەلانىەكان ماوہى (۴۲) سالىش، لەدەوروبەرى پلنگان فەرمانرەواىيان كرد، تا سەرە گەيشتە سەر كلۆل بەگ.

هەندىكى تر لەمىژوونووسەكان، سەبارەت بەقوبادى سەر ئەلقەى ئەو ئەردەلانىيانە، بەم شىوہىە نووسىويانە: لەسالى ۸۹۵ى كۆچىدا، شا مەنسورى فەرمانرەواى (دوشتيك) بەدەستى توركمانەكان كوژرا، پاش خوى

چوار کورې ئې به جیما، گه وره که یان که ناوی فه یروژ بوو، پاش کوژرانی باوکی ناوی خوی گوړې به ناوی (قوباد) ساسان په نای برده بهر سورخاڅی کوری به درې حه سنه نوی که له و سرده مه دا فه رمانږه وای شاره زوړوړو دهینه وهر بوو، ماوه ی چهند سالیك قوباد له ناو گوژرانه کانداه بریزه وه ژیا. پاش له ناو چوونی فه رمانږه وایی حه سنه نوی، قوباد له سالی ۶۳۰ ی کوچیدا، نریك (گول عه نبر) خورمال و هه له بجه، تاقمیکی له خوی کوکرده وه و به خه یالی هیرش کردن بوسه ر نازربایجان، به لام له راستیدا به خه یالی توله سندنه وه ی خوینی باوکی روی کرده نه و ناوچه یه. (موزه فه رهدین) فه رمانږه وای هه ولیز، ناگای له جموجولی نه و بوو، سوپایه کی بو بهرئ خست و له نریکی قه لای (نوی)، قوباد سوپای نه ربیل ده شکینئ و له نه نجامی نه م سه رکه و تنه دا، روژ د وای روژ خه لک ده چنه پالی و لایه نگرانی زیاتر ده بن. له ده و روبری خوړه لاتی شاره زوړوړیشدا، چهند قه لایه کی تر ده خاته ژیرده سستی خو په وه و توانا و هیزکی ته و او په یدا ده کا. له نه نجامدا له گه ل تورکه مانه کانی نازرهبایجاندا سازش ده کاو له سالی ۶۳۶ ی کوچیدا له گه ل میر شه ره فه دینی جه لالی فه رمانږه وای هه ولیز ده س به شه پ ده کا و تووشی شکست ده بی و ناچار جاریکی تر رانه کاته وه بو ناو عه شیره تی گوژان، تا سالی ۶۵۶ که هولاکو خان هیرش نه کاته سه ر عیراق، (یه شموت) میرزا کورې هولاکو که له کرمانه ووه به ره و عیراق ده چوو، قوباد په یوه نندی پیوه کردو بوو به به رده سستی تایبسه تی یه شموت میرزا و، له بهر نه وه ی که که سیکی به ته مه ن و کارزان بوو، یه شموت به بابا نه رده ل بانگی ده کردو هه ر به م هویوه، نه م ناوه ی بره به سه ردا و یه شموت فه رمانږه وایی شاره زوړوړی به ره و روی نه و کرده وه. له سالی ۶۵۷ دا کوچی

دوایی کردو کۆلى كۆپە گەورەى بوو بەجىنشىنى ئەو. (تارىخ مردوخ، ص ۸۹-۹۱)
لەوہى كەلەسەرەوہ رابوورد، ئەم خالانەى خوارەوہمان بو روون
دەبىتەوہ:

۱. نازناوى (بابا) پلەى رۆحانىي ئەم بنەمالە دەردەخاۋ ئەفسانەى
رووبەرووبوونەوہ لەگەل ھۆلاکۇدا كە نووسىويانە لەبەرئەوہى كەتەنيا
سەرچاۋەيەو ھىچ سەرچاۋەيەكى تر ئاماژەى پىنەکردوۋە، لاوازەو ئەوہش
كەدەلى: يەشموت ئەم ناوہى بېرئەوہ سەريا، لەبەرئەوہى كەيەشموت
كەبراىەكى مەغۇلىيەو دوورە شتى وا بەكارىيىنى، بەراست نازانرىو
دروستكراوى مېژوونووسەكانى دواییە.

۲. شوينى نىشتەجىبوونى باپىرانى زنجىرەى ئەردەلان، شوينى
عەشىرەتى گۆران بووہ كەبەدەماودەم بەئىمە گەيشتوۋە.

۳. مەوداى نيوان مردنى سورخابى كۆپى بەدر لەسالى ۵۰۰ى كۆچىدا
-كەلەبەنى عەنازەكانە نەك حەسنەوى- تاهىرشى ھۆلاكو بۆسەر بەغدا
كەلەسالى ۶۵۶ى كۆچىدا بووہو رۆيشتن بۆ بەغدا، ۱۵۶ سال جىاوازىي
ھەيەو ئەمەش جىگەى گومانە.

۴. بەلەبەرچاۋگرتنى ئەو خالانەى سەرەوہ، مەسەلەى خەسرەوى
ئاشەوان و.. خۆى لەخۇيدا بى بنەمايە.

۵. مەسەلەى داگىركردنى قەلاى پىنگان كەناۋەندى خىلى گۆرانەو پاشتر
دېينە سەر باسكردنى، بەگويىزەى مېژوۋەكانى ئەردەلان، پەيوەندىي
بەسالەكانى كۆتايى ھەزارەى يەكەمى كۆچىيەوہيە.

۶. ئەوہى بەئاشكرا باسكراۋە لەدەستنووسە كۆنەكانى كوردستاندا،
بەتايىبەتى مېژوۋى ھەورامان، ئەوہيە كەبابا ئەردەل يەكىك بووہ لەنەوہو
نۆ پىرەكانى ھەورامان.

۷. بوونی فه رمانږه وایی بنه مالنه جیاً جیاکان له کوردستاندا، به گوږه ری که له میژووی شه ره فنا مهی به تلیسی و نه وانی تر دا هاتوه، که شه وان له باری میژووییه وه پیش نه رده لانه کان که وتوون و، له گه ل سهره لاندان و به هیژبوونی بنه مالهی نه رده لان و خو به ستنه و هیان به سه فه و ییه کانه وه که وتونه ته ژیر ده سه لاتی نه رده لانه وه ورده و رده له ناوچوون و. ده سه لاتی نه وان ره تده کاته وه و هه مو نه مانه و ا ده کن که نوو سینه کانی میژوونووسانی میژووی کورد، له م باره وه به گومانه وه ته ماشا بکرین و به راست نه زانرین.

له روونکردنه وهی زیاتری نه و خالانه ی سهره وه، ده بی نه وه بزانیته که نه و ناماژانه ی کراوه سه بارت به نایینی نه رده لان و نه وانه ی که په یوه ندییان هه یه به وانه وه له ده قه کانی میژووی کوردستاندا، ریگی گه پان و به دوا داچوونی بو نیمه ناسان کردوه، وه ک چون نووسه ری (توحفه ی ناسرییه) ده لی: (لیکولینه وه ده رباره ی نه و گروپ و تاقه ناینیانه ی که هه ن له کوردستاندا وه ک به دینان، نه هلی حقه، یه زیدی و نه وانی تر، نه وه مان بو ده رده خات که خه لکی کوردستان پاش هی رشی عه ره به کان و بلاو بوونه وه ی نایینی نیسلام تا چهنده ها سه ده دواتر به نه یینی، پابه ندی نایینی کونی خو یان بوون و وه ک دیاره له سه ده ی نو هه می کوچی به دوا وه، به تاییه تی له سه رده می سه فه و ییه کان و له بگروه به رده ی سه ربازی و عه قیده یی نیوان دوو ده سه لاتی گه وره ی کو مه لگی نیسلامی، و اته سه فه وی و عوسمانییه کان که کورده کان به زوری له په پره وانی نه و دوو ری بازه نایینی سوونی و شیعه بوون. {تحفه ناصر، میرزا شکرالله سنندجی، ص ۴۷۰}

له شوینیکي تر دا باسی کردوه (که له سه ره تادا ری بازی نایینی نه رده لان پیش نیسلام جوړ او جوړ بووه و هر خیل و هوژیک بیروباوه پیکي نایینی

خوې بووه، هه نډيكيان مه جوس و هه نډي گاورو تا قميک ده سني و شه يتان په رست بوونه، (همان سرچاره، ص ۸۲) که نه وهی دواييان مه به ست نه هلی حقه و هر نه و ته يه یی که م راسته که تاسه دهی نه وه می کوچی ناييني تازهی ئيسلاميين په سهند نه کردوه و ئيتر نه وهی که سه بارهت به با پيراني نه رده لان و تراوه (بابا) نه وه وهک ريزلنيان و گه وره کردنيکه، وهک چون ده وتری شيخ، پير، ئوستادو هی تر، له م نازناوانه که بو پياواني و خواو پياوچاکان له لايه ن خه لکه وه، نه خريته سهر ناوه کانيان و هر به وهش ناوبانگ ده رنه که ن.

(فرانتز رۆزنتال) له نووسنيکدا به ناوی (پيشينيپه کاني بابا حه رالی) (ران ملخ/ ارمغان نامه تقی زاده) سه بارهت به حه رانی و سائيبي مه سيحي ده لی: بابا له ناو مه سيحيه رۆژناواييه کان و پياوچاکانی ئيراندا هاوبهش بووه و وهکو (پاپا) هه ردوولا به کاریان هي ناوه، هه روا ده لی: ناوی بابا له نووسنيک (دورا ئوريوس) سالی ۲۰۳ به شيوهی به ب و له يونانيدا به شيوهی بابا هاتوه و که په يوه نډي هه يه به وشه ی (به بی) نارامی (سوری و جوله که وه)، هه روه ها نه م ناوه بو پیغه مبه ری حه ران به کارهاتوه، هه روه ها ئين عه ديم له (ميژوی حه لب) دا گو توويه تی که ئين ته يمييه (کتیبي بابا) ی سائيبيپه کانی نارد بولای من که تيايدا هاتوه، سالی (۳۶۷) ی پيش کوچکردن بابا پیغه مبه رایه تی خوې راگه ياندوه.

honour of S.H. Togizad eh: London, Perylund, 1962, pp.220-221

... مامۆستای خوالیخو شبوو جه لالودين هومایي له باسکردنی گوړی (بابا) کانداهک بابای نه سفه هان و بابا روکنودين، بابا عه له مدار، بابا نوش و هی تر ده لی: به شی زوری نه وانه له سه ده کانی هه شت و نوی کوچيدا ژياون (مقالات ادبی، ج ۱، ص ۴۲۶-۴۲۷) و (بابا ظاهرنامه، ص ۱۲۷-۱۲۸) نه وهش له بير نه که ين که له ناو عه له وېبپاڼې زاگرۆسدا ناوی بابا تاوس، بابا يادگارو هی تر

ههن، ههروهه بهئاشکرا لهباسی رابردوی بنه ماله ی مهردۆخیییه کاندای
کهئه وانیش له نه وهی نه وه دو نویره که ی هه ورامان و بابا زاده ن. شیخ
محهمه دی مهردۆخ پشتگیری ئه و قسانه دهکات که رابردوون و به به ره و
پهیدا کردنی بزوتنه وه عهلهوییه توند ره وه کان دهکات له هه وراماندا و
دهنووسی: خه لکی هه ورامان هورمزد په رست بوونه و خۆیان به نه وهی
ئه رده شیری دهست دریز دانه نی ن که نازناوی به همهنی کور ی ئه سفه ندیار
بوو، تاسه رده می پیرشالیاری یه که م له سه ر بیروبا وه ری هورمزد په رستی
خۆیان به رده وام بوون و به هو ی ئه و کاره ساتی که عه ره به کان هی نایان
به سه ریاندا به ته واوی له نایینی ئیسلام و ئیسلام گه رای ی بیزارو نی گه ران
بوون. پیرشالیاری دو وه م که له دلله وه خۆی با وه ری به ئیسلام بووه،
به ئاشکرا نه ی توانیوه بیروبا وه ری ئیسلام گه رای ی بدا به گو یاندای، به لام
له ژیره وه ورده مانای راسته قینه ی ئیسلامی فی رکردوون و کتییکی بو
داناون به ناوی (مه عریفه تی پیرشالیار) که نامۆزگاری تیدایه بو یان. (بابا
مه ردۆخه) ش هه رچه ند له گه ل موریده کانی خۆیدا خا وه نی بیروبا وه ری
ئیسلامیانه بوون و ره نگه بو بلا و کردنه وه ی ئیسلام هاتبنه ئه و ناوچه یه،
به لام به هو ی سه ختی و به رده لانیی شوینه که و توندوتیژی خه لکه که و
ده مارگیریانه وه، نه یان توانیوه و به ئاشکرا ئیسلامییه تی خۆیان ده ربخه ن و
بانگیان بکه ن بو ئیسلامییه ت. به لام ئه ویش وه ک پیرشالیار هه ولی ئه وه ی
ده دا که دلی خه لکه که به لای نایینی ئیسلامدا رابکیشتی. تا سالی ٨٤٢ ی
کوچی، مه ولانا گوشایش پله و پایه ی که وته ده ست و به ئاشکرا ده ستی کرد
به بلا و کردنه وه ی نایینی ئیسلام و فی رکردنی قورنان.

عەبدولغەفارى كورپى مەولانا گوشايش، پاش ئەۋەدى گەورەبوو، روى كرده خواپەرستى و خۇپاراستن لەگوناه و رۇيشتە خزمەت شىخ شەمسەدىنى شوشى و لەسەردەستى ئەۋدا تەرىقەتى ۋەرگرت و بەم ھۆيەۋە ناوبانگى دەرکرد، پاش بېرىنى قۇناغەكانى سۇفىگەرى و دەسخستنى رىۋرەسمى حەقىقەت گەپرايەۋە بۇ ھەورامان و بەفەرمان و مۇلەتى سولتانهكانى ھەورامان دىيى دەگاشىخانى ئاۋەدان كردهۋەو لەگەل مورىدو پەپىرەۋانى خۇيدا لەۋى نىشتەجى بوون و دەستى كرد بەرىنمايى كردنى خەلك. ھەر بەم بۇنەشەۋە، دىيەكەيان بەدەگاشىخان ناۋى دەرکرد، واتە دىيى شىخان، (دەگا) واتە (دى) و شىخانىش كۆى شىخە. يەكەم كەسىش كەنويژى جومەى لەھەوراماندا ھىنايە كايەۋە، شىخ عەبدولغەفار بوو. پاش ماۋەيەك، خوا كورپىكى پى بەخشى بەيادى رابەرەكەى خۇيەۋە ناۋى نا (شەمس ئەلدىن). (تارىخ مردوخ، ص ۱۵).

لەم سەردەمەدا ھاۋكات لەگەل دەسەلاتى ھەلۇ خانى ئەردەلان و خان ئەحمەد خانى ئەردەلان و دەسپىكردنى ھىرش بۇ سەر ھەورامان و داگىركردنى قەلای پىلنگانى بارەگای عەشیرەتى گۇران و پچرانى پەيوەندىيى ھەورامان لەگەل لورستاندا كەپىشتەر بە بەشىك لە قەلەمپرەۋى لورستان دادەنرا، ھەرۋەھا بەپاشەكشەكردنى ئەلەۋىيەكان لە كوردستان و ھەورامان بۇ ناۋچەى دالەھۆۋ دەۋرۋبەرۋ نوپكردنەۋەو رىكخستنەۋەى گروپى بەرەنگارى لەشارەزۋورو دەۋرۋبەرىدا دادەنرىت.

زنجیرەى فەرمانپەرۋايى ئەردەلان، بەھارىكارى و كۆمەكى بنەمالە ئايىنى مەردۇخى كە بەگويژەى ئەۋەدى لەسەرەۋە باسكراۋ ئەۋ بەلگەنامانەى پاشتر بەرچاۋ دەكەۋتن، خۇيان لەنەۋەى ئەلەۋىيە توندرپەرەكان بوون و

سەرکە وتوون لەبلا وکردنەوى رىبازى ئەلەۋىيە ميانزەوہکان (شافعى) لەگوردستانداو تا کۆتايى سەردەمى قاجارىيەکان و ناوہپراستى فەرمانزەوایى پەهلەوى، کاربەدەستانى ناودارى سياسى و ئايىنى گوردستان لەم دوو بنەمالەيە بوون و مەدرەسەو مزگەوتىكى زۆريان دروست کردووەو بناغەى باسو ليکۆلینەووەو وتنەوہى وانەى زانستە ئايىنيەکان لەسەر رىبازى ئىمامى شافعى لەو ناوچەيەدا، ئەوان دايانناوہو هەولتيكى زۆريان داوہ.

ليزەدا بەمەبەستى روونکردنەوہو راستى ئەم قسانە، دەربارەى رابردووى بنەمالەى زانستى و ئايىنى و پيشەنگيەتى مەردۆخە ئەلەۋىيەکان، خودى شىخ محەمەدى مەردۆخى و نووسينەکانى بەبەلگە دىنينەوہ.

سەرەتا دەربارەى واتاي وشەى مەردۆخ، دەلى: مەردۆخ واتا کوپى خوا، نمايانگەرى خوا، وتەى خوا، نيشانەى خوا، (مەمان سەرچاوەى پيشوو، ص ۱۶) ئەگەر ماناي وشەکە لەبەرچاوبگريين، کرۆكى فەلسەفەى ئەلەۋىيە توندزەوہکان لەوشەکەدا ئاشکرايەو بەلگەنەويستە. پاشان ئايەتوللاى مەردۆخ دەربارەى رۆلى بنەمالەى خۆى (مەردۆخىەکان) لەهەورامان و گوردستان و ناوچەکەدا، بەئاشکرا سەرھەلدانى پيشينانى بنەمالەکە لەنەوہى نەوہدو نوپيرەکە کەلەبەرگى يەکەمى ئەم کتیبەدا ئامازەکراوہ، بەپلەو پايەى رۆحيانىيەتى ئەوان لەسيستى سياسى و ئايىنى ئەلەۋىيەکاندا، لەم بارەوہ دەنووسى: دەرويش ئەمير (محەمەد مەردۆخ) ناسراو بەبابا مەردۆخە کەباپيرە گەورەى شىخەکانى مەردۆخى گوردستانە، خەلکى دىي (مەردۆخ) سەر بەشامە، .. لەسالى (۷۲۷) ى کۆچيدا (هاوکات

له گه ل په یدابوونی سولتانه ئیسحاق له هه ورامان) له کاتی داگیرکردنی نازه ربا یجان و به غدا له لایه ن حه سه ن جه لایری که ده ولته تی ئیلخانی پیکهات له عیرا قدا.

بابا مهردؤخ له گه ل کؤمه ئیک که سوکارو خزمه کانی خویدا له شامه وه به ره و خاکی هه ورامان کؤچ ده که ن. ماوه یه که له ده شتی (شامییان) که به و هؤیه وه ئه و ناوه ی لئیراوه . ره شمائلییان هه لداوه و نیشته جئ بوون، خه لکی هه ورامان و ده ورو به رو که بینویان هه پیاویکی خواپه رسته و دووره له دنیا په رستی، خه لکی هه ورامان باوه ریکی زوریان پی هیئاوه و هه موو بوون به موریدی ئه و و له دل ه وه ئه یان په رست و له و ناوچه که دا پله و پایه ی قوتب و غهوسی په یداکردو ئه ویان به (بابا مهردؤخه) ناوئه برد. پاش مردنی خه لکی ناوچه که و ده ورو به ری پئیان ده گوت پیر موحه مه دی هه ورامی.

هه ندیک وایان ئه زانی که پیر موحه مه دی هه ورامی باپیره گه وری ئه میر موحه مه دی مهردؤخه بووه و به گویره ی ئه م به هه له داچوونه، دوو جاری ناوی ئه ویان له زنجیره ی شیخه مهردؤخیه کاندا باسکردوه، جاریکیان به ناوی ده رویش ئه میر موحه مه دی مهردؤخه و پاشتر پیر موحه مه دی هه ورامییان به باپیره گه وری داناوه، له حالیکدا که ئه م دوو ناوه هه ریه که و له هه وراماندا پئیان گوتوه میر موحه مه دی مهردؤخه و له ده ورو به ر پئیان گوتوه پیر موحه مه دی هه ورامی.

له به شی چواره می کتیبی میژووی سولتانه کانی هه وراماندا هاتوه:
ده رویش میر موحه مه دی مهردؤخ که به (بابا مهردؤخه) به ناوبانگه، یه کیکه له نه وه دو نو پیره گه وری هه ورامان، مه رقه ده که ی له ناوچه ی هه ورامانه، هه موو شیخه مهردؤخیه کان له نه وه ی ئه ون. وشه ی (بابا) یش نیشانه ی

ئوهیه که ده رویش میر موحه ممدی مردوخ سهیید بووه، چونکه خه لکی هورامان هر به سهیید ئه لین بابا.

هورها له کتیبی میژوی سولتانه کانی هوراماندا هاتوه: بابا مردوخه له سالی ۶۸۰ی کؤچیدا هاتوه ته دنیاوه له نه وه دو ههشت سالییدا ژنی هیناوه، له سالی ۷۹۰ی کؤچیدا وه فاتی کردوه و سه دو ده سال ژیاوه. له سالی ۷۷۸ی کؤچیدا، له سرده می ئه میر ئه سعده دی ناسراو به ئه میر جیاشا (واته سرده می سه لته نه تی سولتان موراد خانی یه که م له ولاتی عوسمانیدا) له سره نارزه وی پیر شالیاری هورامی، کچی شیخ شهابه دینی (دزاوه ری) ماره بریوه، له و ژنه یه ک کورپی بووه، ناوی ناوه (گوشایش) پاش ئه وه ی گه و ره بووه، لای شیخ حه سه نی مه ولان ئاباد واخویندوو یه تی و پاشان گه راوه ته وه بؤ هورامان و به مه ولانا گوشایش ناوی ده ر کردوه.

مه ولانا گوشایش له سالی (۸۴۲)ی کؤچیدا، ده سستی کردوه به بلا و کردنه وه ی ئیسلامه تی و حوکمه شه رعیه کانی له سالی ۸۷۳ی کؤچیدا، وه فاتی کردوه. دوو کورپی له پاش به جی ماوه به ناوی عه باس و عه بدولغه فار. عه باس باپیره گه و ره ی قازییه کانی هورامانه و عه بدولغه فار باپیره گه و ره ی شیخه کانی ده گا شیخان، ته خته، باقلئاوا، قزلباق، هزارکانیان و میرگاه سارو دژن و ته نگیسه روکاشته رو ناوچه ی قه رده داغ و ده و روبه ری سلیمانی و شاری سنه و شیخه مه ردؤخییه کانی تره، که له به غداو به یروت و میسرو ئه زمیرو ولاته کانی ترده بلا بوونه ته وه.

پیر شالیاری ناوبراو (ئوستاد بابا مه ردؤخه) نه وه ی پیر شالیاری یه که مه و ناوی سه یید موسته فا بووه و هاوچه رخ بووه له گه ل شیخ عه بدولقادری

گه یلانیدا، شهوان وای دانه نین که له نه وهی عه لی عه زیزی کوری نیمام جه عه فری سادقه. له سالی ۵۶۷ی کؤچیدا مردووه و مرقه ده که ی له هه ورامانه (!؟) (همان سرچاره ی پښور ص ۱۲) نایه توللای مەردوخ به حهوت پشت که یه که له دوا ی یه که نیمام جومعه ی سنه بوون، نه گاته وه به شیخ عه بدولغه فاری مەردوخ ی.

له شوی نیک ی تردا نایه توللا شیخ محمه دی مەردوخ به ناشکرا دانی پیا نه نی و نه لی: (مهولانا گوشایش باوکی شیخ عه بدولغه فاری یه که م، نایینی ئیسلامی له ناوچه ی هه وراماندا بلاوکردووه ته وه، له سالی (۷۹۰) ی کؤچیدا په یدابووه له سالی ۸۷۳ی کؤچیدا وه فاتی کردووه. بابا مەردوخه باپیره گه وری مەردوخیه کانی کوردستان باوکی مهولانا گوشایش له شامه وه هاتووه ته هه ورامان بو بلاوکردنه وه ی نایینی ئیسلام، به لام له بهر ده مارگیری و که له ره قی خه لکی نه و ناوچه یه، سه رکه وتوو نه بووه له جیبه جیکردنی نه رکه که یدا، به لام به هوی نامؤژگاری کردنی خه لکه که وه زه مینه که ی خو شکردووه، بو نه وه ی مهولانا گوشایش نه و نه رکه نه نجام بدا. بابا مەردوخه له سالی ۶۸۰ی کؤچیدا په یدا بووه له سالی ۷۹۰ی کؤچیدا مردووه و یه کیکه له نه وه دو نو پیره گه روه کانی هه ورامان.

شتی زور له بابا مەردوخه نه گپرنه وه، وه که نه وه ی سواری به ردی (کیوی میانه) بووه، شه ری له گه ل دیوه کاندا کردووه، به سه ر ده ریا رویشتووه، مردووی زیندوو کردو ته وه، دره ختی وشکی هیناو ته بهر، جله وی خو رو مانگی گرتووه، شتی تری له م جو ره قسانه که له نه فسانه و پرو پوچ زیاتر نین و به م بو نه یه وه چاوپوشیمان کرد له باسکردنیان. (تاریخ مردوخ، ص ۲۲)

له وردېوونه وه له نووسینه کانی نایه ټوللا مه ردوخ له باسی میژووی کوردستاندا، نه وه ټیډه گهین که په یدابوونی مه ولانا گوشایش هر هه مان داستانی ژنهینانی شیخ عیسیای به رزنجیبه له گهل خاتووو دایراک و په یدابوونی سولتان سهیید ئیسحاقی عه له وی به رزنجی، نه وه که رامه ت و کاره له کهس نه هاتوو که دهر باره ی بابا مه ردوخه نووسراون هر نه وه کارانه که دراونه ته پال سولتان و دوسته کانی. له راستیدا رسته ی (له ناو بهری تاریکی، رزگار کهری خه لک و خه لکی هه ورامان و سنه و دهور به ره که ی له ریگه ی نه وه وه ئیسلام بوون) باری کومه لایه تی و ئایینی و بیرو باوه پی خه لکه که تا سه ده ی هه شتم روون ده کاته وه. سه رده می دهر که وتنی مه ولانا گوشایش، هاوکاته له گهل رأپهړینی سه یید موجه ممه دی نور به خش له کوردستاندا و شیخ عه بدولغه فاری کوپی، له په نای فه رمان په وایانی نه رده لاند که له قه له مپه وی گوراندا پیشر په وییان کردوه ناوی دهر کردوه.

هه روه ها سه باره ت به پیاوه گه وره بنچینه ییبه کانی زنجیره ی کار به ده ستانی نه رده لان، ناوی که سانیک ی وه ک پیر بوداق، میر عه بدال، بابا نه رده ل له ناو نه رده لانییه کاند ا خستوو ه ته پرو و له گهل سه رنجدان به پله ی بابا نه رده ل له گه وره ی عه له وییبه توندر په وه کان بوون و هه روه ها ناوی کلول به گ که له کور دیدا، به واتای شوومه و رنگه له ژیانیدا کاره ساتیک روویدایی له ناوچه که و به وه وییبه وه نه وه ناوه ی لیئرابی و ناوه راستییبه که ی نه بی، ناویکی تر بووبی، نه مانه نیشانه یه کی دیارن، که میژوو نووسه کان بو شیواندنی بابه ته که، ده ستیان کردبی به نووسینی بابه تی ناراست و بی سه روه ر له باری میژوو که سه کانه وه.

له خویندنه وهی ئه وهی که له سه ره وه رابورد، رووناکییه کی ته و او
ده باره ی ئاین و داب و نه ریته عهله وییه توند پر وه کان له هه ردوو بنه ماله ی
ناودارو به توانای سیاسی و ئاینی ئه رده لان و مه ردوخ له سه ر قسه ی خاوه نی
میژوی مه ردوخ، خراوه ته سه ری و هه روه ها باری کۆمه لایه تی و بیروباوه پری
دانیشتوانی ناوچه کهش تا سه ده ی هه شته م روشنکراوه ته وه.

رهوداوى قهلاى پلنگان

شاخوشين ده فرموى:

ســـر كوى پلنگان جـــنگ نرآنا

چاكای چاك شمشير چوار حزب كمانا

انجا كه نامردان گريزند از جنگ

بلادگرگــردن شـــير نرآنا

واته:

له سهر شاخى پلنگان شېرى مهردانه

وشه پره شمـــشيره و له ويداو

كه نامرده كان له شهر هه لـــدين،

به لا له نه ستوى شيره كـــاندايه

باسكردن له سهر داگيركردنى قهلاى پلنگان كه چيگه ي سهره كى
سهره لدانى خه باتى عهله ويیبه كانى نه هلى حه قه و به هوى شيواندنى
مه سه له كه وه راستيه كه ئاوه ژوو كراوه و له كتيبه زوره كانى ميژووى
كوردستاندا نووسراوه: يه كه مجار داگيركردنى پلنگان دراوه ته پال خه سره و
(بابا نه رده ل) له سالى ۵۶۴ى كوچيداو ده نووسيت، (خه سره و ناوى
نه رده لان، به ههر شيويه كه بيت ده سه لاتيكى بالاى به ده سته يناوه له سالى
۵۶۴ى كوچيدا، هاته ناوچه ي شاره زورو قهلاى (زه لم)ى بو
نيشته جي بوون و شويى فه مانپه وايى دروستكردو ده ستي گرت به سهر
به شى زورى ده وروپه رى شاره زورداو، پاشماويه كه قهلاى پلنگان
كه شويى نيشته جي و په ناگاي ميره كه له پوره كان بوو، به زور له ده ستي

دهرمينان (۱۹) و خستيه ژير دهستي خويه وهو به هوئى نه وه وه كه قه لاي زلم
ناو هو اي سازگار نه بوو، گواستيه وه بو پلنگان و له وئى قه لايه كي پته وئى
دروستكردو ماوه و چلو دوو سال له و ناوچه يه فرمانپره وايي كرد. (تاريخ
مردوخ، ص ۹۰-۹۱)

جاريكي تر سه باره ت به حكومه تي كلول به گ به پيناسه كردنيكي نالوزي
نه وه ده نووسئ: (له سالي ۶۰۶ ي كوچيدا.. ماوه و ۲۳ سال فرمانپره وايي
كردوه پاشان شويني فرمانپره وايي له قه لاي زلمه وه گواستوه ته وه بو
قه لاي پلنگان و له وئى كوچي دوايي كردوه (تاريخ مردوخ، ص ۹۱). نه مه
له حاليكدايه كه هر به قسه ي نه و سه رچاويه، سورخاب به گي نه رده لان
له سالي ۹۵۶ ي كوچيدا، ناوه ندي فرمانپره وايي له قه لاي زلمه وه
گواستوه ته وه بو قه لاي پلنگان و نه وئى كردوه به شويني فرمانپره وايي
كردن، (تاريخ مردوخ، ص ۹۷) كه نه م بابه تش جگه له و سه رچاوه ي سه ره وه، هيچ
سه رچاويه كي تري نييه.

له به دوا د اچووني نه و مه سه لانه داو، به له به رچاوگرتني نه و باسكردنه
كه هيچي رو د او يكي ميژوويي نييه، سه باره ت به فرمانپره وايي كه مه كاني
بنه ماله ي تا سالي ۹۵۶ ي كوچي، ده بي نه م شت دانه پال نه م كه سو نه و
كه سو و گيرانه وه ي هه ندي داستاني دروستكراو كاري ميژوونو سه كاني
ناوچه كه يه و به مه به ستي پيشخستني فرمانپره وايي نه رده لان نييه كان
له كوردستاندا بووه و له راستيدا ميژووي نه م بنه ماله يه له نيوه ي يه كه مي
سه ده ي ده هه مه وه ده ست پيده كات، چونكه خاوه ني شه ره فنا مه، نه مير
شه ره فحاني به تليسي له سالي هه زارو پينجي كوچيدا، نه م كتيب به
ميژووييه ي داناوه و لاي وايه كه ميژووي نه مانه له (به گه بيگ) ي ماموليه وه

(۹۱۱-۹۴۲ كۆچى) دەسلەپتە گرتوۋەتە دەست و دەربارەي ئەوانەي پىشتەر لەزنجىرەي ئەو بىنەمالەيەدا دەنووسى: (.. بەلام چونكە دەنگوباسى ئەوانەي كەناۋىران لاي نووسەري ئەم كىتەبە نەگەيشتوۋەتە رادەي باۋەپىيكردى تەواۋو لەكەسىكى باۋەپىيكر اۋىشەۋە شتىكى وام نەبىستوۋە كەپشتى پىي بىهستم، ناچار بووم كەچاۋپوشىي لەباسكردى ئەوانە بكەم و تەنيا باسى ئەوانە بكەم كەلەكەسانى جىئەمانەو باۋەپرەۋە دەنگوباسيانم بىستوۋەو دەماۋدەم گەيشتوۋەتە پلەي راستى و ەندى زانىارىش كەخۆم بەچاۋ بىنيومە، چونكە پىيارم داۋە لەگەل قەلەمى دوو زماندا، كەناۋەپوكى داستانەكە بەبىي كەم و زىادو بەدەستەۋاژەي كورت بنووسم و لەقسەي جىاجىاۋ جىاۋازى بىتام، كەدەبىتە ھۆي بىزارى كەسانى ھۆشمەند، خۆم دووربىگرم. (شرفنامە، ص ۱۱۸-۱۹۹) ئەم دىپرە شىعەرە كەبەناۋبانگە لەمىژوۋي ھەوراماندا دەرىدەخات كەھىرشكردن بوۋىنكەي راپەرىنى ئەلەۋىيەكان لەسەردەمى (بەگەبىگ)ى ماموۋى، باپىرى زنجىرەي ئەردەلانىەكانەۋە دەستى پىيكر كەشىعەرەكە دەلى:

نەبگە مامو نەتىمورى لىنگ

ھىچكام اورامان نەگرتن و جىنگ

ۋاتە:

نەماموۋ نەتەتىمورى لەنگ ھىچكاميان ھەورامانيان بەجەنگ نەگرتوۋە.
كەۋاتە قسەي گۋاستنەۋەي شوۋىنى فەرمانرەۋايى بوۋ پىلنگان
كەلەسەردەمى ھەلۇ خانىشدا (۹۹۶)ى كۆچى، جارىكى تر دووبارە
بوۋەتەۋە، (تارىخ مردوخ، ص ۱۰۲) بەلەبەرچاۋگرتنى سەرچاۋەي تىرى باۋەپىيكر اۋو
گىرەنەۋەي دەماۋدەم، لەسالى ۹۹۶ى كۆچىدا پىلنگان داگىركراۋە كەبنكەي

عهله وېبپه توندرپوهه کان بووه، له لایه ن فەرمانرپه وایانی ئه رده لانه وه و ئینجا عهله وېبپه کان پهرت و بلا و بوونه ته وه و کوچیان کردوه بو شوینانی ترو له شاهووه چوون بو داله ووو شاره زور و دلفان و .. هتد.

ئو بیزارى و نیگه رانییه ی که نووسه رى کتیبی (تذکره اعلى) ده رپرپوه بهرام بهر به هه لوخان هر له بهر ئه م هوپه بووه (تذکره اعلى، ص ۱۱۹) و زوربه ی ته و او ی خه لکه که وه ک مهردوخ ده لى، لایه نگری ریبازى عهله وېبپه توندرپوهه کان بوون و له فەرمانرپه وایى سیاسى و ئایینیدا، شوین که و تووی بنه ماله ی سولتان سهد ئیسحاقى عهله وى به رزنجى و نه وه کانی ئه ون. له کتیبی (تذکره اعلى) شدا باسکراوه له پیکدادانى هه لوخان و ناشتى کردن و رووکردنى خان ئه حمهد خان بو لای سه رکرده کانی بزوو تنه وه که، به هو ی سه رکو تکرده ی بلباسه کانه وه، به شیوه یه کی ره مزى ئاماژه ی به بهر خورده ی ناشتیخوزانه ی کراوه. (تذکره اعلى، ص ۱۱۹-۱۲۱)

باسى ده سترگتن به سه ر پلنگانى بنکه ی عهله وېبپه توندرپوهه کانی ئه هلى حقه ی کوردستان که شوینی سه ره له دانی یه که مین فەرمانرپه وایانی ئه رده لانی ش بووه، وه ک له خواره وه باس ده کرى، تا سالى ۹۸۵ ی کوچى و ماوه یه کیش له وه دواتر، شوینی عه شیره تی گوران بووه، قازى ئه حمده ی کوپى شه ره فودین حوسین حوسینی قومى له کتیبی (خلاصه التوارىخ) دا به م شیوه یه باسى روودا وه کانی سالى ۹۸۵ ی کردوه:

(له م کاته پررزانده دا (سالى ۹۸۵ ی کوچى سه رده مى شا ئیسماعیلى دووم) که و ته بهر گوپى شا که نه سه کهنده رى فەرمانرپه وای قه لای پلنگان که و تووه ته سه ر پیچى کردن و چه ند جار له گه ل فەرمانرپه وانی کوردستاندا، ده ستى کردوه به شه پرکردن و ئیستاش هر خه یالى سه رپیچى هه یه، له بهر

ئهوه شا بپریری دا سه رکوتی بکات و له بن هه لیته کیننی و سولاخ خوشین ته کلوی بو ئه و ئه رکه ده ستنیشان کرد له دینه وهر و سنه و به سوپایه کی وه ک گه لای دارو دلۆپه ی باران ریکخست له گه لیا:

سپاهی که دریای چین را زگرد کند چون بیابان به روز نبرد
واته سوپایه ک به روژی نه بهرد ده ریای چین بکات به بیابان.

ئه ویش که روی کرده ئه و ناوچه یه، ئه سکه نده ری فه رمانزه وای پلنگان ترسی ئی نیشته و په نای برده بهر لوتکه ی شاخه به رزه کان که بنیان له ئه رزو سه ریان دابوو له ئاسمان و تا ئه و کاته ش که س نه یه توانیبوو بگاته ئه و شوینانه:

قلعه مگوه کو فلک پیگیری بل به مراتب فلک برتری
سنگ دلی سخت سر چم تنگ شیشه افلاک، شکسته به سنگ
کنگراو گشته به سدره ندیم کرده به منشار فلک رادو نیم
واته:

مه ئی قه لآ به لکو کیویکه، به لکو له ویش گه وره تره، ناوچه یه کی سه خت و به رده لانی، سه ری گه شتوته حه له له ی ئاسمان و وه کو مشار ئاسمانی کردوو به دور که وته وه.

کاتی که سوپای شا گه یشته ده وره به ری قه لآ که ترس و بیمیکی بی ئه ندازه که وته ناو ده ست و پیوه نده کانی و ئه سکه ندهر فه رمانی دا ئاگری شه رو کوشنار هه لگیر سینن:

زیرهای گردنکشان زمان چوطوطی برآ ورده پر آسمان
سرفریشان سوده، برماه و مهر شده تنگ بر نـسـرطایر، سپهر
نموده کمان گوشها پرشکوه به شکل مه نوز بالای کوه

ز دیوار صد فتنه درکاراو بتان همچو صورت به دیواراو
 پاش چهند روژیک که سوپای سهرکه وتووی شا گه ماروی قه لایان داو
 ریگای هاتوچو گیرا، به جاریک وه که ئاگر له خواره وه به رهو به رزایی شاخ
 هیرشیان بردو دهستیان کرد به هاویشتنی تیرو شمشیر وه شانندن ئه وانیش
 که بو یان دهر که وت که سوپای شا له سهرکه وتندایه و بیتوانایی خو یان بو
 دهر که وت:

کمان کچ ابرو به فرگان تیر زیستان جوشن برآ ورده شیر
 زبرنده شمشیر تارک شکاف شکاف اندر آمد ز تارک به ناف
 و په لی ئه سپه کان سوور بوو به خوینی گه نجه کان:

زخون، خودها جام صهبا شده اجل ساقی باده پیمای شده
 زرگهای تن خون بر آورده سر زدریاری خون رسته مرجان تر
 که وتنه را کردن به رهو گوندیک که نزدیکی قه لاکه بوو، سوپای شا به شمشیر
 پاشماوه کانیان کوشتن و چوونه سهر قه لاکه. ئه سکه ندر به هوی ئه و
 هیرشه وه دنیای ئه هاته وه یه و له گه ل دووسه د کس له تا قمه که ی زرگاریان
 بوو. حوسین سولتان سولاخ هه والی سهرکه وتنی نارد بو شا، ته ته ره به دوو
 روژ له پلنگانه وه گه یشته قه زوین و روژی چوار شه ممه حه قده ی مانگی (ربیع
 الاول) له و سالداه خه بهر گه یشت به شا و ته پلای شادی لیدرا، شا
 فه زمانه وایی قه لاکه ی سپارد به سولاخ حوسین و خه لکی ناوچه که که وتنه
 نارامیه وه. (خلاصه التواریخ، ج ۲، ص ۶۴۶-۶۴۷).

گیړانه وه ی دهست به سهر اگرتنی قه لای پلنگان له کتیبی (نقاوه الاثار) وه
 دوو بابته ی گرنگ و ئالۆز بو ئیمه روون ده کاته وه، له باسکردنی کتیبی
 ناوبرا ودا هاتووه: (له م کاته دا هه وال گه یشت که ئه سکه ندر له قه لای پلنگان

لهده و روبه رى لورستاندايه، ياخى بووه، سولاق حسين تهكلو فرمانى پيدرا
بو چاركردى مهسه لهكهو بهسوپايهكى زورهو بهرهو پلنگان كهوته پى.
پاش نهوى سولاق حسين گهيشته نهوى شهر بهرپابوو لهنيوان سوپاي
سولاق حسين و نهسكهندهردا، پاش كوشتاريكى زور لههردوولا،
نهسكهندهر كهخوى بهشير نهزاني راي كردو پهناى برده بهر لوتكهى
شاخيك، سوپاي سولاق هيرشيان كرد بو سهر شاخهكهو زوريان
لهتاقمهكهى نهسكهندهر كوشت. نهسكهندهر لهگهال سى كهس لهشوينهكه
رايانكردو سولاق حسين چووه ناو قهلاكهو تالانبيهكى زورو بيشومارى
دهسكهوت كهلهگهال سهرى كوژراوهكاندا ناردنى بو بارهگاي شا و
فرمانزه وايى قهلاكهو نهو ناوچهيه بهسولاق حسين سپي دردا. ئوردوغدى
خليفه بههوى هندی كردارى ناشيرين و نهگونجاو كهبهدى شا نهبوو،
لهبرچاوى شا كهوت و بهند كرا. {تذكرة الاثار / ص ۴۵}.

يهكهم نهويه كهئهم باسكردنه باوه پيكر او، نيشانهى نهويه
كهقهلهمروهى عهله و بيه كان له پلنگان و هورامان و.. لهسنورى كوردستان تا
ئوكاته، سهر بهلورستان دانراوهو سولتانه هوراميه كان لهو چهند
سهديهدا، سهر بهفرمانزه واي لورستان بوون و هر بهم هويه شهوه كهبهشى
زورى مردن و پهيدا بوون و رو داوه كانى پهيوه نديدار بهعهله و بيه
گوره كانهوه، دراونه ته پال لورستان. دووهم نهويه كهبههوى
تايبه تمه ندى نهو له شكره نيز درابوو بو سهر كوتكردن و ناماده بوونى
خليفه تاكلو له پلنگان كههر دوو كيان تهكلو بوون و كورد بوونى
تهكلو كان و هاورپيه تى نهوان لهگهال گورانه كانداو سهره لدان و دركه و تنى
شاوه يسقولى و شا محمهد بهگ لهناو نهوانداو پاشتر كوچكردن بو (روم

ئیلی) له سه ره تاي ده ولته تی سه فه وییبه کاند، راستییبه که مان بؤ ده رده خا، له لایه کی تره وه ئوردوغدی خه لیفه پاش ئه وه ی شا عه فوی کرد، له شه پرئیکا له گه ل سوپای عوسمانی، دواى ئه وه ی که که سانیکى زؤرى لیكوشتن، خویشی کوژرا. (نقاوة الاثار، ص ۹۲)

ئیتړ دواى ئه مه بوو، که له سه ر قسه ی شه ره فخانى به تللیسى، وه لى خانى ته کلو فەرمان په دواى هه مه دان، پاش مردنى شا ئیسماعیلی دووهم له سالی ۹۸۶ ی کوچیدا، بیسه روبروى و ئاژاوه که و ته ناو کاروبارى قزلباشه کانه وه، سولاق حسین ئه وه ی به ده ستى هینا بوو له کیسى چوو، له شکرى شاره زوور به هه لیان زانى، قه لای پلنگانیان له ده ستى ته کلوکان ده ره ی ناو هیه چ که س له میراتگرانى مولک نه مان و له راستیشدا له دیوانى عوسمانییه کانه وه سنجاقه کان دران به که سانی بیگانه وه له ویستی عوسمانییه کان و جمو جوولی سه ربازى فەرمان به رانى ئه رده لان، به رام بهر به پلنگانى روونکرده وه و بهر ته سک بوونه وه ی ناوچه ی گوران و پاشه کشه کردنى عهله وییبه توند په وه کان بؤ ناوچه ی داله هوو ده و روبروى دیارى ده کات.

به گویره ی ئه و به لگه نامه یه ی که دواتر باسى ده که یین و لایه نیکی میژووی و سیاسى و ئایینی گرنگى له میژووی عهله وییبه کانی زاگرؤسدا هه یه. کوره کانی (قمام الدین) میرخسره و له خاکی گوران و داله هوودا، حکومه تیکی سیاسى و مه زه بى له ناوچه که دا پیکدیئن و دور نییه که قمام الدین که به گویره ی به لگه ی ئاشکرا و ئه و ناو بردنه ی (یارسان) هکان، پیاویکی گیانفیدا بووه و به تومه تی شه پرکردن له سه ر پلنگان و چوونه وه به گز عوسمانییه کاند ده بیته دیلی زیندانه کانی ئالی عوسمان له به غدا. میژووی ریخستنى به لگه نامه که ۹۹۳ ی کوچیه.

سولئان سهئئد ئه جمهءى عهلهوى (باوه ئاءكار) له بهلگه نامه مئژووئبهكان و شئعرى پئاوه كهورهكانى زانست و ئهءهءءا

رهشنووئسى قهوالهئى مولكى (ئهنزلى) و دهووبهبرى بؤ پئئشهواى سهردهم و نهوهئى خانهءان و بنه مالهئى سولئان شئئخ (ئاءكار): مه بهئستى سه رهكى له نووسئنى ئهم چهئند دئره، ئه وهئبه كه لهءاى پئروؤزى شه رعى نورائئءان، به رزى پئگهئى، قمام الئئنى كوڤى خوالئخؤشبوو عوسمان كو رءى ءائئشئووى زه هاو، به ئاره زوى خؤئى نه وهئى كه به روالهئت مولكه له باوكو با پئرانئبه وه بؤئى مابؤوه، زه وئى كئئلگهئى ناو ءارى ئه نزلهئى له زه وئبه كانهئى قه لائى شاهئئن، واته هه موو خاك و گرءو ته پؤلكه و چئاو له وه رگه كه كه وئؤئه ناو سنوورى ئئوان سه راب و ئه نزلهئى و مولكى قه لائى شاهئئن و رووباره كه و ءوكانه كانهئى ءاووء كه هه مووى به په نجامه ن گه نم و ءوو شاهئى، له به رئه وهئى قومامو ءئن له به عءا له به نءئخانها ءا بووو ماوهئى ءوو سائ وه زئبرى به عءا، به نءى كرءبوو، خه لكئى به عءا به گه و ره و بچوو كه وه، سه ره راي زئبائى زؤر، هه وئئى زؤرئان ءا، به لآم بئئ سوو ءوو، له و ماوهئبه ءا بئرى ءه كرءوه په نا به كئئ ببائ، چوو له لائى ءائكى، ءائكى پئئئى گوئ (په نا به ره بؤ شئئخ ئاءكار كه له نه وهئى عه لئى كوڤئى ئه بو ئالئبه، بڤؤ پئئئى بئئئ: مه گه ر ئه و چاره ئه كئ بؤ بءؤزئئه وه. قمام الئئن كه ناوئى ئه مئر المؤمنئن عه لئى بئئست، زؤر گرئاو له به ر خؤئبه وه گوئئئ: عه لئى كئئشهئى خه لكئى چاره كرءوو، ئهم ئاءكاره ش نه وهئى عه لئبه، بئگومان په نا ببهئئه به ر نه وهئى عه لئى رزكارئ ءه بئئ له كوؤئ و به نء. قمام الئئن ءئئى خؤئى ساف كرءو رووى كرءه شئئخ ئاءكارو وئئئ: ئهئى شئئخ بؤ خائرئى محمه ءو عه لئى فائئمه و هه سه ن و هئئئن، به باوك و با پئبرى

خۆت سویندت ئە دەم که لەم زیندانە رزگارم بکهو زۆر گریاو بە دەم گریانەوه خەوی لیکەوت. لە خەودا پیاویک هاتە لای و پێی وت: (ئەی قمام الدین تۆمان رزگار کردو لە زیندان رزگارت بوو) قمام الدین وتی (بە قوربانت بم تۆ کیی؟) وتی (من شیخ یادگارم و مالم لە سەرای زەردەیی یەزدگوردییە). کەرۆژ بوویەوه (شاهومن) وەزیری بەغدا منی لە زیندان رزگار کردو خەلاتی کردم و رەوانەیی کردم و شاهومن وتی: ئەگەر تۆم رزگار نە کردایە، خۆم تیا ئە چووم، چونکە شەو شیخ یادگار دار دەستەکهی خۆی خستە سەر قورگم و پێی وتم (ئەی شاهومن قمام الدین بەرە ئالاً بکه لە زیندان، ئەگەر نا تۆ تیا ئە چی) منیش لە بەر ئەوه رزگارم کردی، منیش لە بەغدا چوومە دەرەوهو، بەرەو لای شیخ یادگار کەوتمە پێی بۆ ئەوهی پێی ماچ بکهو ئەو پینچ بە شەیی مولکی ئەنزی که کەریبووم بە پەنجا مەن گەنم و دوو شاهی نەخت بە ناوو خاک و باخاتەوه وەقفم کرد لە سەر شیخ یادگار بەرەغبەت و ئارەزووی خۆم و کەس مافی ئەوهی نییە لە دوا روژدا بە هیچ شیۆه یەک داوای ئەوه بکا کە هی ئەوه، چونکە ئەو مولکە بووه بە هی شیخ یادگار، هەر کەسی تەماعی تی بکا گیرۆدەیی رقی و کینەیی خوابی و هەر کەس مولکی ئەنزلە داگیر بکا بەر نەفرەتی خواو پیغەمبەر و عەلی و نەوه کانی بکهوئی. ئەمەش لە روژی شەشەمی مانگی رەجەبی سالی ۹۹۳.

ئەحمەدی بەندەیی باوە شیخ یادگار

لە خوارەوهش ناوی چەند کەسێک هاتوو وەک شایەت لە سەر وەقف کردنی مولکەکه ناوہ کانیش ئەمانەن: کەئیمزایان کردووہ

۱. عەبدە نەزەر عەلی باباشیخ. (پەنجەمۆر / نەخویندەوار)

۲. عه بده به رات عه لی.

۳. فه قی عوسمان.

۴. فه قی عومه ر.

۵. شیخ شه ریف لوتف الله. (په نجه مؤر/ نه خوینده وار)

۶. عه بده موحه مه د نه لوه ند.

۷. عه بده ته قی کوپی خه لیل.

۸. عه بده حاجی .. (په نجه مؤر/ نه خوینده وار)

۹. سید نال محه مه د جه عفر.

۱۰. جلیل الحسینی

۱۱. عه بده نه بولفه ضل الحسینی.

(به پیی مؤرو نیمزای لیژنه ی دارایی کرماشان، پشتگیری له راستی

قه واله که کرا له ۲۱ نوردییه هه شتی ۱۳۱۵ کوچی هه تاروی.

وهک له سه ره وه باسکرا، هر له م روژانه دابوو له سه رده می هه لوخاندا

هیرش کرایه سه ره هورامان، له لایه ن خان نه حمه د خانی کوپی

هه لوخانه وه (محمد علی سلطانی: ایلات و طوایف کرمانشاهان ج ۲/۱ ص ۳۱-۳۲) به پلانیکی

سه ربازی ده سگرا که به م بونه یه شه وه نه م دوو شیعره به سه ره هوراماندا

نووسراوه:

هیچکام هورامان نگرتن و جنگ

نه به گه مامو، نه تیمور لنگ

اویچ ود هوگرتن هورامان

غیرازخان احمد بگلر خانان

واته:

نه به گه مامو نه تیموری له نگ

هیچکام هورامان نه گرتن وه جه نگ

غهیره ز خان نه حمده به گله ری خانان

نه وویچ وه دهو گرتن هه ورمان

نه م به لگه باوه پېنکراره، جگه له وهی پله و پایه یی نایینی سولتان سه یید
نه حمده دی عه له وی (بابا یادگار) ده خاته پروو، سنووری شوین و ناوچه ی
ژیانی عه له وېبپاڼه توندرو ده وکانی نه هلی حقه له هه ورمان و شاهو پلنگان
به ره و داله هوو ده ورو به ره که ی، و زنجیره ی به رودوی میژوویسی له م
تا وتویکړدنه دا، هر له سه ره تای پرو پاگه نده و گه شه کردنی بنه ماله سیاسی و
نایینی و مه زه بېبیه کان و گه یشتنیان به ده سه لآت و فرمانر ه وایی، ره وتی
گه شه ی سیاسی و مه زه بېمان بو به رجه سته ده کات.

جینگای سه رنج راکیشانه که نه م گوړانکار بیانه هاوکات بووه له گه ل
چوونه سه ر ته ختی شا ته ه ما سب (۹۳۰ - ۹۸۴) ی کوچی و ده سد ریژییه
به رده وامه کانی عوسمانییه کان بو سه ر نازر با یجان و به تایی به تی بو سه ر
کورستان و ده سترکردن به به هیژکردن و بلاو کردنه وه ی ری باری نه هلی
سوننه ت و جه ماعت و پشتیوانی کردنی هه مه لایه نه له و بنه ماله نایینیانه ی
که سه ر به ری باری نایینی نه وان بوون، له لایه ن ده ول ته تی عوسمانییه وه
پشتگیریی ده کران که نمونه ی به رچاوی خرایه پروو. هه روه ها جینگه ی
سه رنجه که له گه ل نه و هه موو گوړانکارییه دا که با سمان کرد، که پله و پایه و
پیروزیی عه له وېبپاڼه توندرو ده وکان که پیاوانی ری گای خواو شاره زای ناداب و
ره وشتی خوا په رستی بوون، نه که هه ر ته نها چهند سه ده له ناو خه لکدا
به ریژو باوه ریکی ته و او وه هه روه ک خو ی به رده وام بوو و په یوه ندی هه ر
دریژهی هه بووه، به لکو پیاوه گه وره کانی نایین و زانست و نه ده ب چ شیعه و
چ سوننی به رام بهر به و پیاوه گه ورانه به تایی به ت سولتان نیسحاق و سولتان

سه یید نه حمه دی عه له وی (باوه یادگار) له به ره هم و شیعره نایابه کانی
 خویاندا، په نایان بردووه ته به ریان. بو نمونه یه که مجار قه سیده یه کی جوان
 به زار اوهی هه ورامی له مامؤستا مه وله وی تاوگۆزییه وه که نازناوی شیعره
 مه عدومه و یه کی که له زانایانی ریبازی شافیعی و سه رده سته ی شاعیرانی
 کورد زمانه و له پیاوه دهرکه و تووه کانی ته ریه قه تی نه قشه به ندییه، له سه رده می
 ناسرداو به دوا ی قه سیده یه که به زمانی فارسی که هی موحه مه د باقر میرزای
 خه سه ره وییه که یه کی که له شاعیره به توانا کانی سه رده می قا جار ییه کان و
 یه کی که له په پیره وانی ریبازی شیعه ی ئیمامی ده هینینه وه:

قه سیده ی پارانه وه ی زانا مه لا عه بدوالره حیمی مه وله وی کوردی:

سه رشاری سه هبای به زم و مونا جات
 مه لجه ی ئیلتیجای نه ربابی حاجات
 جای رجای جهرگه ی پادشاو دهر ویش
 باره گاو په نا په ی بیگانه و خویش
 ناهووی خوته نی فه یزی ئیلاهی
 نافه ی ناف راهی ج مه تاماهی
 شکوفه ی وه شبو ی ره یحانه ی ره سول
 نه و باوه ی نه مام ته بییه ی به توول
 سه رو سایه دار نیشانده ی وه لی
 یه عنی یادگار مورته زا عه لی
 وه ره وزه تانا ههر نور واران بو
 تاده فعی زولمهت دیده ی یاران بو

ههواى سایه تان هه ر مه مدوود مانو
سه بوون بوردهى جورم نهك زهره سانو
ناپوخته كاری و شه رمه ساریى من
خه جلهت غه فلهت گونا ه كاری من
كه فتهن وه هه مدا یه ند زور ئاو ه ردهن
رووی رجام وه پای باره گات كه ردهن
تو چون ج نه ولاد نه مجاد مه ولای
په ی رجا وه جا په ی هیمهت نه ولای
زاری و زگاری و زویری كه ردم
وه بارگه ی پاكهت په نا ئاو ه ردم
ئامام سه رنیا م وه باره گاه
غهریو، مووسفید، وه رووی سیاوه
تهن مه عسییهت بار ده روون پر جه ده رد
دیده ته پ، له ب خوشك دل گهرم نه فهس سه رد
های چه ند پله ی سه خهت هانه ریمه دا
ج رووی ئیلتیفات بدیه پیمه دا
به لکم ج رووی نه و ئیلتیفات وه
مه ولام حازر بو وه نه جاته وه
دهس شای مه ردان مه ده د كارم بو
پله وه پله نه و ده سوارم بو
مه عسییهت نییهن چون هیچ سه ده مه تی
خه یلی مه لوولم یا پیر هیمه تی

هیه ممت باعیس رستگاری بۆ

یار بۆ، دیار بۆ یادگاری بۆ

(دیوان مولوی، ملا عبدالکریم مدرس، چاپ بغداد، ۱۹۶۱، ص ۲۸۸-۲۹۱)

هه ره لهه باره یه وه له ستایشی نزرگه ی باوه یادگار وه له سه ره کیوی
داله هۆ له نزیك کرماشان خوالیخوشبوو محمه د باقر میرزایی خه سه ره وی
کرماشانی به فارسی قه سیده یه کی داناوه، هه ره وه ها چه ند شاعیر یکی تریش.

بنگاه کیست کامده این گونه دلپسند
آزاد زیر دوحه آن جان مستمند
ور کعبه نیست از ضة ضنین طشته ارجمند
زان پس که بد مطاف ملایک بروز چند
بر درگهش نیاز زایران و روم همد
آن سید موحّد و آن میر هوشمند
وان برگلی شـُـرک چو شمشیر بر فرند
بر لب نداشت و زپس آن سودمند پسند
وز خاطر سیاه دلان تخم کین بکند
شاید که خوانیش تو سلیمان دیو بند
پرواز کردو خروقه عنصر زسر فکند
کاندیشه سوی آن نبرد راه با کمند
موهم بر آنکه مرتبتي داشته بلند
شد تریتش پناه مردانش از گزند
از گرد اندهان نشود خاطریش نژید
کانرا به پیش چشمه حیوان چه لور کند
مانا ستون قسبه چرخ معلقند
چون خادمی که کرده بیر سبز پیر هند
سروی چنین نکشته به کشمرد بیرزند
تاریخ وقت، سال نهم بود و ماه اند
از شهر قرمسین بنشیتیم بر سمند
باریکتر زرشته و بران تر از پـرند
چون چرخ می شدیم بهر لحظه تندو خند
در ماهشت برجا از رنج چون و چند

این نورپاش بقعه برین قله بلند
شاد از نسیم روضه آن، خاطر، حزین
گر کعبه است، کعبه ندارد چینین صفا
گویی که بیت معمور، از چرخ شد بزیر
ویدون مطاف اهل زمین گشته کاورند
این خوا نگاه راهنمای طوایف است
ان یادگار حیدر و آن پیر دستگیر
تا بود در زمانه به جز نام کردگار
اندر ضمیر معتقدین تخم دین بکاشت
زینسان که دست بسته زدیان کوهسار
زان پس که روح پاکش سوی بساط قرب
کردند تربتش به سر این بلند کوه
مشعر بر آنکه گنج نهان به یکو هسار
چون درگهش پناه خلاق بد از بلا
هرکس که سود بردن آن جبهه نیاز
یا حبذا ز چشمه غسلان و آب او
وان سرهوی بر شده در پیش بقعه اش
برپا ستاده بر در آن بقعه سال و ماه
شاخی چنین نرته به گلزار باغ خلد
بعد از هزارو سیصد از هجرت رسول
کز بهر طوف بقعه ایمن سید جلیل
از راههای صعب گذشتیم چون صراط
که در نشیب قله وگه بر فـرآن کوه
شکر خدا که نزهت این جانفزا مقام

از شوق ان مقام درین راه پیچ پیچ
 از آتش چکامه چون آب (خسروی)
 تا در دیار غرب روانست، رود نیل
 ای بقعه شریف بروی زمین بناز
 هر تلخی که بود، بکام، آمدی چون قند
 بدخواه خاندان علی سوخت چون سپند
 تا در بلاد ششرق روانست، هیرمند
 وی کوه سسر بلند به چرخ برین بخند
 {دیوان خسروی، با مقدمه رشید یاسمی، باهتمام احمد کرمی، ص ۶۲-۶۵}

و لهه شیعهری خواره وهه دا، پله و پایه ی سهید نه حمه دی عهله وی (بابا یادگار)

دوره خات:

نروۀ ذاتست بابا یادگار
 تا دم شام افسد در گیر و دار
 کس نمی داند بغیر از کر دگار
 فهمش آید نکته های بی شمار
 کز دم صبح ازل شد بر قرار
 رمزهایی هست دار اسرار یار
 یا کسی کو هست اصلش زآن دیار
 ذکر قلبش هست در لیل و نهار

پیر پیرانست بابا یادگار

میر میرانست بابا یادگار

چون شنیدی قصه آن هفت تن
 گوش دل بگشا و بشنو این سخن
 عجز کن در جمع یاران کهن
 جو زدل در مقدم پیری شکن
 هفت سلطانند اندر هر زمن
 گر همی خواهی رهی از ما ومن
 طایفه سانند بی تزویر و فن
 پیر کامل، نی که غولی راهزن

پیر پیرانست بابا یادگار

میر میرانست بابا یادگار

ایکه هستی طایفه سان رامید
 خواه از حق تا شوی چون بو سعید
 در گذر از ظلم و لـز جور و عنید
 ظاهرا بر سالکان قطب و عمید
 مردمانی ساده بی گفت و شنید
 نی به ظاهر بسایزید و دل یزید
 تا شوی از اهل حق پیری مفید
 نفس باطن آتش هل من مزید

پیر پیرانست بابا یادگار

میر میرانست بابا یادگار

باز بشنو ای فقیر خاکسار
 سر سپرده هست عشق هشت و چار
 نیست سیفی در جبهان چون ذوالفقار
 لا فستی الاعلی ای هوشیار
 شمه ای دیگر تو از اسرار یار
 زاهل حق باشد همی خاوندگار
 درگذر از خواری و می باش یار
 ذکر دل کن تا شوی مقبول یار

پیر پیرانست بابا یادگار

میر میرانست بابا یادگار

{مجید القاصی، اندرز یاری، ص ۸۵-۸۶}

فهرمانډه وایی خان نه حمده خانی نه رده لان، به گویره ی نه وهی که له میژووی سه فه ویدا هاتوه

له بهر نه وهی سه رده می فهرمانډه وایی خان نه حمده خان (۱۰۲۶-۱۰۴۵) ی کوچی بهو پییه ی که له سه ره وه رابورد، یه کیکه له کاته گرنکه میژووییه کانی بزووتنه وهی عهله وییبه توندډره وه کانی نه هلی حهق، که به ناشکرا له کتیبی (تنکرة اعلى، ص ۱۱۹) ناماژهی پیکراوه، هرچهند له باری میژووه وه، ده بوا رووداوه کانی حکومتی خان نه حمده خان، له سه رده می سه ره له دانی خان ناته شدا باس بکرایه، چونکه له یه که سه رده مدان. به هر حال له بهر نه وهی که کتیبی (خلاصة السیر) له کاتی هیژشی نه رده لان ییبه کانی بوسه ر قه لای پلنگان شوین نیشته جی بوونی سه ره کی عهله وییبه توندډره وه کانه که تایفه ی گورانن و هره وها داگیرکردنی قه لای هه ورامان، تا مردنی خان نه حمده خان (۱۰۴۵) کوچی بهر بلاوتر له میژووی کوردستان باسی کردووه و شایه تیکه له سه ر رووداوه کان و خوږاگرتنی گورانه کان له پلنگان، تا ماوه یه کیش دوا ی داگیرکردنی، باسه که ی نه و کتیبه ده یینینه وه.

رووداوی پلنگان

(.. له روژنی حه و ته می مانگی موحه ره می سالی ۱۰۳۹ ی کوچیدا روی کرده کویتستانه کانی که لالی و نه و ناوهی کردووه به به هه شت و خان نه حمده خانی نه رده لان به پییاویکی خویدا که ناوی (نورغورلو) بوو نامه یه کی نارده خزمهت شای عالم په نا، باسی نه وهی تیدا بوو که قه لای پلنگان که له قایمی و سه ختیدا کهم وینه بوو و له بهرزی و قایمییدا شان له شانی قه لای سپه هری

فەيرزە دەدات لە بەرکەمتەرخەمى خەلگەكەو بەھاتنى رۆمەكان كەوتبۇو
ژېردەستى مەئمون خانى بىراى ئەو (خان ئەھمەد خان)، بەبى قېرەو شەپرو
شۆپ كەوتە دەست دەولەت و پەنجا كەسى رۆمى (عوسمانى) و پىاۋەكانى
مەئمون خان گىران و زنجىركرا بوون. كەھەندى لەوانەى بۇ پاراستنى قەلاى
مەريوان دانابوون، ھەر لەخۆۋە رايانكردوۋەو قەلاكەش چوۋە رىزى قەلا
گىراۋەكانى تر. شا لەم رووداۋانە زۆرخۆشخالى خۆى دەرپىرى و ملكەچى
خۆى پىشاندا بەرانبەر بەخوا.

پاش چەند رۆژىك لەو رووداۋە، مەئمون خان لەگەل گىراۋەكاندا نىردران
بۇ بارەگاي شا، ئەويش بەھۆى رەوشتى بەرزىيەۋە لىيان خۆشبوو،
ھەموويان بەرەللاكران و مەئمون خانىش سىپىردا بەئىمام قولىخان
كەلەويلايەتى (شىران) فارسدا بەتەۋاۋى بىپارىزى (خلاصە السىر ص ۹۷)

لەمىژۋى ئەردەلان و بنەمالەى ئەردەلانىيەكاندا ناۋى مەئمون بەگ ھىچ
نەھاتوۋە، ۋەك بىراى خان ئەھمەد خان. رووداۋى داگىركردنى قەلاى پلنگان
لەلايەن ئەردەلانىيەكانەۋە، ۋەك لەمەۋپىش بەدرىژى باسكرا پەيوەندى
بەھەلۇخانەۋە ھەيە لە ۹۹۶ى كۆچىدا روويداۋە. ھەر بەم ھۆيەۋە لەكتىبى
(تذكرة اعلى) دا كەدېتە سەر باسى ھەلۇخان و پىكدادانى لەگەل
پەيدابوون و سەرھەلدانى غەلەبىيەكاندا بەناشىرىن باسى دەكا، بەلام ئەو
رووداۋەى سەرھەۋە پەيوەندى بەسەردەمى خان ئەھمەد خانى كورپەتى
لەسالى ۱۰۳۹ى كۆچىدا.

ھەرۋەھا دەربارەى داگىركردنى ھەورامان، بنكەى بزوتنەۋەى غەلەبىيە
توندرپوۋەكان و رووداۋى تردا ھاتوۋە.

داگيركردنې ههورامان

.. روژې ههينې نؤزدهې مانگې سه فهرې سالي ١٠٤٠ (ي كوچي)، .. خان نه حمده خاني به (واده بهگي يوزباشي) دا، هه والي رزگار كردنې قه لاي، ههوراماني نارد بو خزمه تي شاو، له نامه كه دا هاتبو كه پاريزه راني قه لآكه، به بي هيچ رو به رو بوونه و هيك ده ستيان له پاراستني قه لآكه هه لگرت و رايانكرد...

پيكداداني نينكيشاري و لايه نكراني سوپاي عوسماني

له نؤي مانگي زيقه عده ي سالي ١٠٤١ (ي كوچيدا، له لايه ن خان نه حمده خاني ئه رده لانه وه هه وال گه يشت كه له ويلايه تي رؤمدا له نيوان نينكيشاري و سوپادا شه رپكي قورس روويداوه و خه لكيني زؤر كوژاوه و ئه مه سه ره تاي شوپشه له و ولآته دا، سي به ري خوا به بيستني ئه م هه واله له جي خوي نه جوو لاو هيمني و ئارامي هينده ي كيوي ئه لبورز به رز بوو، وه ك له م نشيعرده ا هاتووه:

كوه پيش صبراو باشد چو كاه

گر بگيرد روي عالم را سپاه

(خلاصه السير، ص ١٠٠)

واته:

نه گهر سوپا رووي ناسمان بگري

كيو به رامبه ر به هيمني ئه و وه ك كا وايه

داگیرکردنی موصل، بنکه‌ی لاهوکی عه له وییه توندروه‌کان

روژنی هه‌ینی چواره‌می مانگی زیقه‌عه‌دی سالی ۱۰۴۲ ی کوچیدا... و هه‌ر له‌م شوینه‌دا نامه‌یه‌ک له‌لایه‌ن خان نه‌حمه‌دخانی نه‌رده‌لانه‌وه گه‌یشت: تیایدا هاتوو چونکه کورده‌کان سه‌رپیچییان نه‌کردو له‌ده‌وروبه‌ری رووباری زاب کوپونه‌وه‌و به‌خه‌یالی نه‌وه‌ی ده‌ستپیشخه‌ری بکه‌ن، نه‌م کونه به‌نده‌یه‌ی خؤ له‌وه ناگادار بوو، روژنی دووشه‌مه‌مه‌ه‌وتی مانگی زیقه‌عه‌دی سالی ۱۰۴۲ له‌شاره‌زوروه‌وه که‌وتمه‌پړی بو نه‌و ناوچه‌یه‌و پاش چه‌ند روژنیک و برینی ریگا، گه‌یشتمه‌قه‌لای هه‌ولیر، پاسه‌وان و تفه‌نگچییه‌کانی قه‌لاکه‌مان ئابلوقه‌دا. عوسمانی پاشای پاریزه‌ری قه‌لا، به‌نیازی شه‌روپیگدادان هاته‌ده‌روه له‌قه‌لاکه، پاش رووبه‌روبوونه‌وه سوپای به‌رانبه‌ر شکستی هیئا، سه‌دو په‌نجا که‌سیان کوژران به‌شمشیرو رمی سوپای نه‌رده‌لان. هه‌ولیرو ده‌وروبه‌ری موصل به‌ته‌واوی و ناوچه‌ی سلجه‌و سه‌قلابادو کله‌ریز که‌هی سه‌عید خانی کورد بوون و کوچریزو قه‌مته‌ران به‌ته‌واوی تالان کراو له‌ژیر سمی نه‌سپی سوپای سه‌رکه‌وتوودا ده‌شت و کیوی نه‌و ناوچه‌یه له‌گه‌ل خاکدا یه‌کسان کراو دیلیکی له‌نه‌ندازه به‌ده‌رو ئاژه‌لیکی له‌ژماره‌نه‌هاتوو، که‌وته ده‌ستی سوپاو به‌بئ زه‌ره‌رو زیان گه‌رأینه‌وه.

روژنی سی شه‌مه‌ بیست و یه‌کی زیقه‌عه‌دی سالی ۱۰۴۲ ای کوچی... خان نه‌حمه‌د خانی نه‌رده‌لان، کو‌مه‌لیک له‌وانه‌ی که‌له‌ناوچه‌ی موصلدا کوشتبوونی هیئایه‌ باره‌گای جیهان په‌نا. میر عیماد الدینی کورد که‌له‌نیو گیراوه‌کاندابوو به‌چاوی به‌زه‌بییه‌وه سه‌یرکراو ئازاد کرا.

(کوردیه یهزیدییهکان پاش سهروکتکردنی عهلهوییه توندپردهوهکانی ئەهلی حهق لهگهڵ دەسهلات و توانای سهفهوییهکاندا خۆیان لهبهردهم مهترسییهکی تازهدا بینیهوهو سههرلهنوێ راپهرینهوه). لهم بارهوه هاتووه: .. رۆژی ههینی پینجی مانگی رهجهب سالی ۱۰۴۲ی کۆچی.. لهلايهه خاڤ ئەحمهه خانوه ههوال گهيشته كهلهگهڵ (كهلبههلی دهواتدان) رۆيشتوون بهروه ناوچهی مووسلو و چي ناوهدانی ههبووه لهو ناوهدا لهگهڵ خاكدات هختيان كردهوهو تالانبييهكي يهكجار زۆريان دهستهكوتووه، تاقميك لهكوردیه یهزیدییهکان كهلهترسی سوپای بيشوماری ئەمان، لهئهشكهوتهكاندا خۆيان شاردهبووهوه، ناگريان تىبهردان سوتاندنيان و كردهيان بهخولهميش. شای سيبهري خوا لهم ههواله گهلی خوشحال بوو و سوپاسی خواي كرد. (خلاصه السير، ص ۱۰۰، ۱۳۵، ۱۶۲، ۱۷۶).

لهكتيبي (خلاصه السير) دا هيج باسيكي سهروكتکردنی تايهه موكري و بلباس نهكراوه، بهلام بهدواي باسکردنی كتيبي (تذکره اعلى) سهبارهت بهسهريپچي و رووبهرووبونهوهي خيلى بلباس لهگهڵ دهركهوتنی بنهمالهه ناتهش بهگي و بهپي ئهه دۆستبييهه كهخان ئەحمهه خان ههيبوو لهگهڵ بنهمالهه ناوبراودا، له (تذکره اعلى) دا هاتووه: (خان ئەحمهه خان فهزمانرهبواي ئهه ناوچهيه بوو، كهكهرامهتي ئهه زاتهه بهرگوي كهوت بوو بهموريدو پهپهرويان.. له (تذکره اعلى) دا دهستم كرد بهگهپان و ليكوئينهوه بههوي هاوبهشي كردنی خان ئەحمهه خان لهسهروكتکردنی تيرهکانی بلباسدا، بۆم دهركهوت كه راسته خان ئەحمهه خان بهم كاره ههلساوه، چونكه ههر لهو بارهوه لهه كتيبهه دا نامارزه كراوه بهپيكداهه لچووونی خان ناتهش لهگهڵ تايههه بلباسدا، (مهان سهراوه، ص ۱۳۳) لهكتيبي (توحفهه

ناسرپیه) دا له م باره وه هاتووه: (نه وده دریزه ی نه کیشا که خیله کانی موکری و بلباس ده سیان کرده وه به ناژاوه و سه ریچی. شای ئیران ته می کردنی نه و ناژاوه گیرانه ی خسته نه ستوی خان نه حمده خان و شا بیست هزار سواره و پیاده ی خسته به رده ستی و به ره و ناوچه ی بلباس و موکری که وتنه پړی و تیشکی رووناکیان بلاو کرده وه، به سه ر نه و ناوچه سهخت و تووشه دا. خیله ناژاوه چپیه کان که ناگادار بوون له سوپای له راده به دهری خان نه حمده خان ده ستپیشخه رییان کردو چوونه پیشه وه، هه ردو سوپا قوئی مه رده انه یان لی هه لمالی و له هه ردوولا که سانیکي زور کوژران و له نه نجامدا سوپای کوردستان به کوومه کی خوی گه وره سوپای بیگانه یان تارومار کردو هه ندیکیشیان کوژران و به دلیل گیران و نه ویتیش رای کردو گه رانه وه بو شوینی خوئیان، له قه لای ره واندرز که زور سهخت و تووشه و دارستانیکی چره، له ناو قه لاکه دا خوئیان قایم کرد. خان نه حمده خان له گه ل سوپا که ی خویدا گه ماروی قه لاکه یان دا، به لام چونکه قه لاکه زور سهخت بوو نابلقه دانی قه لاکه دریزه ی کیشا، چونکه قه لاکه ته نیا یه ک ریگای باریکی پر له دارو درهختی هه بوو، سوپای خان نه حمده خان توانای نه وه یان نه بوو سه رکه ون به سه ر نه و شاخه سه خته داو له بهر دریزیی ماوه ی گه مارودانه که، سوپا که زور بیزار بوو، له نه نجامدا سوپای سه رکه وتوو وه ک شیریی بیسه هه لمه تیان بردو به و ریگه باریک و سه خته دا سه رکه وتو و هیرشیان کرده سه ر قه لاکه. بلباسه کان له ترسی گیانی خوئیان ده ستیان کرد به خلکردنه وه ی به ردو تیرو تفهنگ هاویشتن و گوړه پانی شه ریان له سه ر سوپای خان نه حمده خان ته سک کرده وه و خه لکیکی زوریان کوشت و بریندار کرد. ترسی شکست و نه نگی راکردن بانی کیشا به سه ر خان

ئه حمهه خاندا، روى كرده قاپى خواو دهستى كرد به پارانه وه و له لايهن خواوه نيشانهى سهركه وتن له سهه نالاكانيان دهركه وت و هيرشيان كرده سهه سوپاى دوژمنان و كرده كانيان له سوپاى دوژمن خالى كرده وه و ريگاي راكردنيان ئى گرتن، زورريان ئى كوشتن و هه نديكيان به دليل گرت و هه نديكيش رايان كرد و چى حال و ماليان هه بوو هه مووى به تالان براو ئه وان هه كه مابوون هاتنه لاي خان و هه ويش لايان خووش بوو و له لاي خوويه وه چه ند كه سانىكى هه لبرارد بو ئه وهى ناوچهى مه راغه و موركى و سابلخ به نه به ريوه و خويشى له گه ل سوپاى سهركه وتوودا له ريگاي كوويه و حه ريره وه كه وته رى بو داگير كردنى عه مادييه . (ميرزا شكر الله سندنجى (فخر الكتاب)، تحفه ناصرى، ص ۱۱۲-۱۱۴)

پاش ئه وه به كسهه دوای سهركه وت كردنى بلباس و موكرى كه دوژمنانى به هيژى خان ئاتهش و عه له وييه توندره وه كان بوون بو له ناو بردنى به زيديه كان و ئه وان ههى سهه به وان بوون دهستى به كار كردن كرد.

له گه ل ئه گه ريكي نزيك له راسته وه له هه ردوو رووداوه كه دا، گيانبازه كاني ئه هلى حه قى بنه مالهى ئاتهش به گى به شيك له له شكره كاني خان ئه حمهه خانيان پيكهيناوه، ههه له م ريگايه شه وه بووه كه هه ندى له په پيره وانى ئاتهش به گى گه يشتوونه ته مووسل و تا ئيستاش كه سانىكى په پيره وى ئاتهش به گى له وئ نيشته جيئ.

ههروه ها هاتوو ه (بو له ناو بردن و نه هيشتنى تايفهى داسنى و خاليدى به ريكه وتن، خه لكيكى زور له هه ردوولا كوژدان و بريندار بوون، تاباى سهركه وتن ئالاي خان ئه حمهه خاني خسته جووله و تايفهى داسنى و خاليدى تيکشان و رايانكرد. ناوچهى حه ريره و كوويهش كه وته دهستى خاني به خته وه ره وه و له لاي خوويه وه به ريوه به رى ديارى كرد، بو ئه و دوو ناوچه يه و

ئه نجا روى کرده مووسل و له نزیکی رۆژه رییه که وه چادری هه لداو پاشان
ئه ویشی خسته ژیر دهستی خوویه وه. (همان سهراوه، ص ۱۱۵)

(خان ئه حمهد خان به تیریک دوو نیشانی شکاند، هه م بنکه ی عهله وییه
توند په وه کانی خسته ژیر دهستی خوویه وه و نه وانیه که دژیان بوون
له ناوچه که داو دژی سهفه وییه کان بوون سهرکوتکردن و هه م بنه ماله ی
عهله وییه کانی کرده هاو پیری خووی و زه مینه ی ناماده کرد بو جیبه جیکردنی
مه رامی خووی و ئه نجا ئالای سه ره خووی هه لکرد.)

راپه رینی خان ئه حمهد خانى ئه رده لآن دژی سهفه وییه کان

نوسه ری کتیبی (خلاصة السیر) ده نووسیت : (رۆژی شه ممه نۆی
مانگی ره بیعولئه وه ل سالی ۱۰۴۵ ی کوچی... ، شاراوه نییه له بیرمه نده کان
له پیشتر خان ئه حمهد خانى فه رمان په وای ئه رده لآن، به هو ی نه خووشی
می شکه وه تووشی (مالیخولیا) بو بوو... ، له گه ل ئه وه شدا هه موو کاتیک شا
چاوی لیوه بو وه به هو ی تیمار کرد نیه وه له لایه ن هه کیم و پزیشکی لیژانه وه
کلینه ی چاوی له شوین خو ی ده رچووی وه ک جارانی لیها ته وه و چاک
بوویه وه پاش چاک بوونه وه گه راپیه وه ویلایه تی خو ی و خه یالی سه ره پیچی
کردن سه ره خووشی کرد بوو، یاخی بوو.

عه قل که نامۆژگاری که ریکی وردبین و متمانه پیکراوه، ناته واوی ئه و
بیرکردنه وه یه به هه زار زیان ده خسته پوو و به تالکردنه وه ی ئه و جوړه
بیرکردنه وه یه به هه موو جوړه سزایه ک نامۆژگاری ئه کا واته له گه ل ئه و
که سه ی که گه وره ی تویه و یه کی که له به خشش و پیاوه تی ئه و له گه ل تودا
گیانی نازداری تویه، جگه له به نده یی کردنی نابی ریگایه کی تر بگریته به رو

خاوہن نیعمه تیک که ژیان و گیانی تو یه کیکه له به خششه کانی ئەو به تو، نابئ
به رامبه ر بهو هیچ ریگیه که بگریته بهر جگه له ملکه چی نه بی، به لام چونکه
دهرگای گوئگرتن به بزماری سه رشووری دا کوترابوو، ریگیای سه ریچی و
یاخیبوون گیرایه بهر.

شای سیبهری خوا سرووشیکی نهینی بو هات به مانایه که له دوو دیره
شیعهره دا خستنیه پرو:

برنکشد شاخ نواز سروبن	تانزنی گردن شاخ کهن
تانکنی رهگذر چشمه پاک	آب نرایدزدل چشمه پاک

واته:

لقی تازه سهوز نابئ له داری سهرو
تا نه دهی له گهردنی لقه کونه کان
تاریزه وی جوگیه که پاک نه که یته وه
ناوی پاک له کانیه وه ری ناکات

له م باره یه وه فه رمان ده رچوو بو (سیاوش به گ قولله ر ناغاسی) و
شاهویره دیکانی فه رمانه ر هوی لو رستان و میره کانی ئەو سنووره که هه ولئیکی
ته و او بدن، بو له ناو بردن و سه رکوتکردنی ئەو. ئەوانیش به گویره ی ئەو
فه رمانه، هه رکهس له جیگای خو یه وه که وتنه جووله و روویان کرده ویلایه تی
خان ئەحمه د خان. خانی ناو براو له ترسی ئەو دلیرانه نیگه ران بوو و
رووی کرده قه لای هه ورامان که له قه لآ سه خت و قایمه کانی ئەو ناوچه یه بوو،
به ته مای ئەوه ی که به هو ی خو قایمکردن له و قه لایه و له چنگی روژگار رزگار
ببیئت، هی رشبه ران له مه ناگادار بوون و ریگیان لیگرت. ئەنجا خان له گه ل
ده ست و پیوه نده کانی خویدا دهستی کرد به شه پکردن و به رده وام بوو تا
له به ره که تی به رده وامی شاهه تووشی شکست هات و پینج سه د کهس

له تاقمه کې هندیکیان کوژران و هندیکیان وک میر علی و محمده قوڼی
توپیچی باشی بهدیل گبران، هرچی حوشترو کارخانه و روه نه سپی هه بوو
همووی تالان کراو خویشی له گهل چهند که سدا، ریڼی راکردنیان گرتنه بهرو
بهرو قزلجه و شاره زور ملیان نا، سوپای شا پاش نه و سهرکه و تنه ده چنه
ناو قه لای هه ورامان و سپاردیان به عباس قوڼی به گ که دانرا بوو
به فرمانپره وای نه وئ.

پاش نه م رووداوه شاهویردی خان و قولله ناغاسی به دریژی نامه یان
نوسی بو شا و روانه یان کرد، روژی پینج شه ممه دوانزه ی مانگی
ره بیعولنه و هل نامه گه یشت به شا و نه ویش مه جلیسیکی رازانده و ده دستی
کرد به خه لات دابه شکردن به سهر کوچه رییه کانی دادیان و کوژیال که بو
دیدار هاتبوون و نه و روه نه سپهش که له عیراقه وه هیترابوون به سهر
جه نگاوه راندا دابه شکرا.

له روژی شه ممه ۲۱ی ره بیعولنه و هل له لایه ن قولله ناغاسییه وه راپورتیک
گه یشت به شا تیایدا هاتبوو که خان نه حمده خان له کهرکوک تیپه پری
کردووه و چووه ته لای (کوچک نه حمده) له ده ورو به ری مووسل و داوی
کو مهک و یارمه تی کردووه، نه ویش هه زارو پینج سهد که سی له لاوانی
رومی و کوردستانی بو ناماده کردووه له گهل ته یغوندا ره وانسه ی
سنوره کانی کردووه. له ماشه وه به پیی فرمانی شا، ناغا خان موقه دم
نیردرا بو یارمه تیدانی سوپاو به شداری کردن له و شه ردا، به پیزیان روژی
دو شه ممه بیست و سنی مانگ، رووی کرده ناوچه که و پیش نه وه ی نه م
بگاته ناوچه که، شاهویردی خان له گهل نه و سهر بازنه ی له گهل ته یغوندا
که له مووسله وه هاتبوون که و ته شه پره وه، پاش شه ریکی قورس سوپای

یاخیبوان شکستیان خواردو ژماره یه کی زوریان لیکوژاو چیی که لوپه لیان هه بوو که وته ده ست سوپای شا . کاتیک ئەم هه وانه گه یشته لای شا له و رۆژدها به زم و ره زمیکي شایانه ی سازکرد، نیلچی رۆم و دادیبه کان و سه یید هاشمی کورپی سه یید مه نسووری عه ره ب و سورخای خانی شمخال و گه و ره پیوانی داغستان و پیاو ماقولانی کوردو هه موو میوانه کانی تری کوکرده و هه ده ستیان کرد به را بوردن و خو شگوزهرانی .

.. له بهر نه وه ی خان نه حمده خانی نه رده لان رووی ملکه چی خو ی له شا وه رگیرا، هه رچه نده له شه ره کاندای خو ی زور راگرت، به لام به رام بهر سوپای شا هیچی بو نه کرا و په نای برده بهر کوچک نه حمده که شای رۆم داینا بوو بو پاریزگاری کردن له مووسل و ماردین و نه و ناوچه یه، نه و کابرایه له نازیه تیی و پیاه تیدا، بو بووه قسه و باسی خه لکی نه و سه رده مه، خان نه حمده داوای یارمه تی و سوپای لیکردو به خه یالی نه وه ی، به هو ی نه وه وه نه گاته ناوای خو ی و ده رگای بو نه خریتته سه ر پشت .

کوچک نه حمده ده ستی نه نا به رووی هه وه که و ته ناماده کردنی پیویستییه کانی شهرو سوپایه کی بو ناماده کرد که بریسه که ی شمشیره کانیان چاوی خو ی تاریک کرد بوو، پاش نه وه به له شکرکی له ژماره نه هاتو وه وه، له گه ل خان نه حمده خاندای، به ره و شوینی مه به ست که و تنه ری .

کاتیک ئەم هه وانه گه یشته سه رکرده کانی له شکرکی شا به سه ره رشتی سیاوش به گی قولله ر ناغاسی و ناغا خانی موقه ده م و شاهو یردی خانی فه رمان ره وای لوپستان، که و تنه خو ناماده کردن و دابینکردنی پیویستییه کانی شه ر .

سوپای یا خیبووه کان که ژماره یان نه گه یشته دوانزه هه زار که س،
 له دهر به ندی چغانه وه تیپه پښ و له دهور به ریدا چادریان هه لدا، سوپای
 کینه و رق له دل له گه ل نه و هدا که به ژماره که متر بوون له سوپای سه ریچی
 که ران، هیرشیکي شیرانه یان برده سه ریان و به پیی نایه تی (کم من فئة قليلة
 غلبت فئة كثيرة باذن الله) هه ردوولای له یه که نزیکی بوونه وه و بوو به شه پ
 له نیوانیا ندا.

زسر سام سوا در آمد به خواب	دماغ زمین از تف آفتاب
دو پیکار بستند چون کو قاف	رسیدند لشکر به جای مضاف
فرو بست کو شنده را دست و پای	زیپکاری لشکر از هر دو جای
جهان سوخت از آتش برق تیغ	زتاب نفس در هوا بست میغ
تن کوه لرزنده بر خویشتن	زپولاد پوشان لشکر شکن
زکو پالها کوه گشته مفاک	ز نیره نیستان شده روی خاک

له و نه به رده پر له ناشووبه ددا بلئسه و گپی ناگر گه یشته ناسمان و هه ر
 له دهمه و به یانه وه تا نیواره شه پ ده و امی کردو پاله وانانی هه ردوولا دلیرانه
 ده جه نگان، تا له نه بنجامدا سوپای شا سه رکه و تنی به ده ست هیئا. کوچک
 نه حمه د پاشای به گلر به گی مووسل کوژرا و قول ناغاسی شام و سیواس
 به دلیل گیران و خان نه حمه د خانیش به گویره ی په ندی (پاله وان
 به زیندوویه تی بمینتته وه باشه)، جلّه وی وه رگیپراو رایکردو سوپاکه ییشی
 وه ک کولله ی دهشت و کیو بلاو بوونه وه و، له ترسانا سیبه ری خویمان لی بوویوو
 به دوژمن و لایان و ابوو که نه وه دوژمنه و شمشیری لی هه لکیشاون،
 پووشیکیان لی بوو بووه شاخیک و له هه موو لایه که وه بوئی مردنیان نه کرد
 له سه د که سیان یه کیکیان به سه لامه ت ده رچوو. به لی نه وانهی که له خه یالی
 داگیرکردنی ولاتاندا بوون، وه ک هیچیان لیها ت و نه وه ش که نه یویست بگاته
 لووتکه ی به رزی چالیک هاته به رده می.

هر فتح کاسمان نهدش منتهار کار چون بنگری مقدمه فتح دیگر است
نهم سهرکه وتنه روویدا، سیاوش بهگی قوللر ناغاسی نامه ی نویسی بو
باره گای شاو، له چوڼیه تی رووداوه که ناگاداری کرده وهو له گه ل خان وهی
بهگی یوزباشی و حوسین خانی گوده رزی که له غولامانی شابوو، رهوانه ی
باره گای سولتانی کرد. کاتیک نهم مژده یه گه یشت به شا زور خوشحال بوو
و دهستی کرد به به خشینه وهی خه لات به سهر سهر کرده کانی له شکر دواو
به میهره بانی خو ی سهری به رز کرده وه. ههر له هه مان روژدا، شا (ئیبراهیم
سولتانی سفره چی) رهوانه ی باره گای شا له نهم سفه هان کرد، بو ناماده کردنی
پیشوازی و خویشی به دوا ی نه ودا به رهو نه وی که وته پری.

له و کاته دا که شا له سه فهره که دابوو، نامه یه کی له قوللر ناغاسی یه وه
پینگه یشت تیایدا هاتبوو که پاش خو ناماده کردن بو ناوچه کانی ژیر
دهسه تی خان نه حمده خان، هیرش کراو قه لای زلم و مریوان و حه سه ن
ناواو هموو قه لاکانی تر که وتنه ژیر دهستی سوپای ده ولت. له و قه لایانه،
قه لای زلم و حه سه ن ناواو مریوان و قزجه مان سپارد به که سانیک ی لیها توو
و نیتر هموو قه لاکانی تر، له گه ل زه ویدا ته خت کران و له گه ل تالانی و
که لویه له کاند ا به رهو باره گای نیوه هاتووین. شای سیبه ری خوا زور
خوشحال بوو، نه و کارانه ی که سیاوش به گ نه نجامی دابوو زور به لایه وه
په سه ندو باش بوو.

له و شوینه دا که شا دابه زیبوو، له مالی عه لی قولی به گ نیلچی باشی
ناجوق و دادیبه کانی خه لات کردو مؤله تی دان بگه رینه وه لای خو یان و پاش
نه وه، شا مه قسوودو سولتانی دامه زراند به نیلچی ویلایه تی روم و نه ویش
پی شای ماچ کردو که وته خو ناماده کردن بو ده سکردن به کاره که ی خو ی.

شاي سىيىبەرى خوا، پاش لىبۈونەۋە لەم ئەركانە، رووى كىردە
ئەسفەھان و لە (دار المؤمنین) كاشان شا بۇ ھەۋانەۋە لاي دا... لەھەمان
رۇژدا ۱۵ى (رەبىئى دوۋەم سالى ۱۰۴۵ى كۇچى) نامەى (جانبازى سولتتان
كوپرى شاباز سولتتانى زەنگەنە گەيشت، ناۋەپۇكەكەى ئەۋەبوو
كەجاسوسىك لەموسسەۋە ھاتوۋە، ھەۋالىكى راستى ھىناۋە كەخان
ئەحمەد خان بەھۆى رووداۋىكەۋە گىيانى لەدەستداۋەو مردوۋە. لەم كاتەدا
شاعىرىك ئەم شىعەرى خويندۇتەۋە:

باۋلى نەمت ار بون آيى گر سپەرى كەسرنگون آيى

ۋاتە

ئەگەر لەگەرەى خۇت سەرىپچى بگەى

ئەگەر قەلغانىش بى سەرەنگوم دەبى

عهلهوئببه توندرهوهكانى ئههلى حهق لهسهردهمى ئهفشارى و زهنديببهكاندا

لهسهردهمى شا سولتان حسينى سهفهويدا ۱۱۰۵ - ۱۱۳۵ى كؤچى، بههؤى پهيدابونى ترس و بيم و گوشارو پيلان لهدرئى زؤربهى ئايين و ريئازه ئايينيه جياجياكانهوه، بهتايبته لهسهر عهلهوئببه توندرهوهكان كهگرفتارى درهختى نيئزراوى دهستى خويان بوون و هيئرشى ئهفغانئببهكان و ترس لهدهسهلآتى فراوانيان كهسههؤى لاوازى و دهستهپاچهى شا سولتان حوسهين خوييهوه بوو، ئهفغانئببهكان كهخهريكبوون بهمهرامهكانى خويان بگهن، ههر بهدهركهوتنى نادر شاي ئهفشار لهپرووى سياسى و سهريازئببهوه دهركهوتنى ليئهاتويى و داگيركارى و سهركوتكردى سهريئچيكاران لهلايهن ئهوهوه، پهپرهوانى بزووتنهوهكه پشتئىنى خزمهتيان بهست و نادر شا لهگهئ ئهوهدا كهخؤى لهسهر ريئازى ئههلى سوننهت و جماعت بسوو، بهلام بهباشترين شيوه سوودى وهرگرت لههيئزو تواناي سهريازى عهلهوئببه توندرهوهكان و بيروبوؤچوون و ريئازى ئايينى ئهوانى زؤر ريئزى ئهگرت و فهرمىنى دا ههموو شوئنه پيروزهكانيان، كههيماى روهروونهوهوه بهگژداچوونهوهى بيگانه و ئهوانهى كهدهستدرئزئيان ئهكرده سهر خاكى ئيران بوون، فهرمىنى دا نوئى بكرئنهوه. لهكاتى داگيركردى مووسل و بهغداو زيارهت كردنى شوئنه پيروزهكان كهگهراپهوه، چهنده سئكى لهبنهماله ناسراوهكانى وهك شا ئيبراهيمى، خامؤشى، يادگارى و.. لهگهئ خؤيدا لهكهركووك و مووسل و شارهزوروهوه كؤچى پئىكردن بؤ بنارهكانى شاخى زاكرؤس و فهرمىنى دهركرد مولك و زهوى و زاربان بؤ داينكراو بهم كردهويه سيسيئمى سياسى ئايينى يارانى زيندووكردهوه و لهسهرانسهرى سنورى خؤرئاواى و لآت دهستى كرد بهپاراستن و بههيئزكردى پهپرهوانى ئههلى حهق، ههر لهم كاتهشدا، بنهمالهئى شاميهمانى ئاتেশ بهگى كهلهخوراسان و قؤچان بوون، بههؤى رووداوهكانى سههردهمى شا

ئیسماعیله وه که باسکران، گه پاندنیه وه بۆ شوینی جارانی خویان له کرماشان و سواره‌ی شمشیروه شین و ته وه رزین کیشی عهله‌وی، له ده‌وره‌ی خوی کۆکرده وه، (که میژوونووسه ئه فشاریه‌کان به‌هه‌له به‌یه‌زیدیه‌کانیان داناون) له شه‌ره جیا جیاکاندا نازایه‌تی و گیانبازی نه‌وان ده‌که‌وته به‌رگویی. نه‌و قه‌لایانه‌ی هه‌بوون له‌سه‌ر سنووره‌کانی سه‌رانه‌سه‌ری ولاتدا، زۆربه‌یان به‌هوی هیزه سه‌ربازییه‌کانی (ئه‌هلی حه‌ق) هه‌ ئه‌بران به‌په‌وه نه‌پاریزران و چاودی‌ری کردنی سنووره‌کانی عوسمانی هه‌ر له‌ناراسه‌وه تا نه‌روه‌ند روود خرابووه ئه‌ستوی نه‌وان.

نادرشای ئه‌فشار به‌م فیکرو بیرکردنه‌وه و ده‌ی خوی پی‌زانین و خوشنوودی خوی ده‌ری‌ری، به‌رامبه‌ر کۆششی هه‌زار ساله‌ی ئه‌م ئێران په‌روه‌رو ئیسلام دۆستانه هه‌م ریگه‌ی گرت له‌بلا‌وبوونه‌وه‌ی پروپاگه‌نده‌ی به‌ربلا‌وی عوسمانیه‌کان له‌کوردستانی عیراق و په‌ره‌ی سه‌ندبوو. ئیتر نه‌و باری سیاسی و فیکرییه که به‌گۆیره‌ی بیروباوه‌ری با و باپیرانی نادرشا له‌ئێرانی نه‌و رۆژهدا په‌یدا بوو، به‌ربه‌ستیکی قایمی دروستکرد له‌به‌رده‌م ده‌سه‌لاتی فیکری و سه‌ربازی و سیاسی عوسمانیه‌کاندا.

سه‌رده‌می ئه‌فشاریه‌کان، یه‌کیکه له‌چاکترین و پر به‌ره‌مترین رۆژه‌کانی ژیا‌نی فیکری و فه‌ره‌نگی په‌یره‌وان و بنه‌ماله‌کانی ئه‌هلی حه‌ق، له‌سه‌رانه‌سه‌ری بنا‌ره‌کانی شاخی زاگرووسدا بووه.

تۆمارو سه‌رچاوه‌کانی سه‌رده‌می ده‌رکه‌وتنی شامیه‌مان پر له‌هه‌یوا و هه‌ولی خۆفیرکردن و فیربوون و رووکردنی په‌یره‌وان بۆ په‌روه‌رده‌و خۆپاک کردنه‌وه به‌لایه‌نی فیرکردن، به‌ششی زۆری داگیرکردوه‌و په‌یامی رووبه‌روو بوونه‌وه و شه‌پرکردن له‌م سه‌رده‌مه‌دا، له‌تۆماری گه‌وره‌کاندا گه‌یشتووه‌ته پله‌یه‌کی خواره‌وه. نه‌و به‌رچا‌ورو نانه به‌هوی شوینی جوگرافیا‌نه‌وه و به‌هوی ئارامی بارودۆخه‌که‌وه، له‌سه‌ر لووتکه‌ی کیوه‌کان و له‌ده‌شته‌کاندا جیگیر بوون.

له‌ئا و پیاوه گه‌وره‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌دا ئاغا سه‌یید فه‌ره‌زی قه‌زینه‌یی هه‌یه. ئاغا سه‌یید فه‌ره‌زی (۱۱۰۰ - ۱۱۷۰) ی کۆچی، کۆری سه‌یید

نه مرولایه، له گوندی قه زوینه ی نیوان سه حنه و کنگاور په یدابووه، له حه زه تی ئیمام علی و سه ید خاموشه وه به هره ی وه رگرتووه. یارانن ناغا سه ید فهرزی بریتین له ۱. شیخ نه میر که سالی ۱۱۲۵ کوچی کردووه، ۲. سلیم باوکی شیخ نه میر. ۳. ناغا سه ید عابدین. ۴. کاکي قوربان علی. ۵. کاکي نه دروه یس. ۶. ناغا سه ید جوزی که هه مویان نه بن به حوت که س.

ناغا سه ید فهرزه علی ناسراو به ناسه ید فهرزی نمایانگه ری نوری حه زه تی علی بووه، حه زه تی شیخ نه میر نوینه ری سه ید موچه ممه دی که وره سواری سهر نه لقه ی حه و ته وانه و له حه زه تی بینامینه خه لکی شاری مووسلی عیراقه و له سالی ۱۱۲۵ ی کوچیدا له گوندی قه زوینه مردووه، حه زه تی سه لیمی باوکی شیخ نه میر له حه زه تی شا ئیبراهیمی نه وانی تر هه ری که نمایانگه ری یه کیکن له که وره کانی حه و ته وانه.

نادرشا به عاده تی خوی که به ره و به غذا گوزر نه کات، ده چپته خزمه تی ناسه ید فهرزی و داوای هیمه ت و به ره که تی لیده کات و هندی له مولکه تایبه ته کانی خوی به مه به سستی خزمه تکرندی ته کیه و مه سره فه کانی رو به رووی نه و نه کاته وه، نه م مولکه وه قف کراوانه تا سه رده می عیمادو ده وله هه روا مایه وه، به لام هه مووی خسته سهر ناوی خوی. (پیشه کی دیوانی شیخ نه میرو باسی کاروبارو نه حوالی حه زه تی ناسه ید فهرزی و یارانن، سه ید نه مرولا شا ئیبراهیمی).

لاکردنه وه و هاودلی و لوتفی شای نه فشار به رانبر که وره ی هه موو بنه مالنه کان، تا کو تایی پاشایه تی نه و، ههر به دره وام بوو. ناغا سه ید یه عقوبی خاموشی که وره ی ته کیه ی گوران و سه ید رها به گی شاه ئیبراهیمی که وره ی ته کیه ی کردند له پیاوه کوچبه ره که وره ناوداره کانی سه رده می نادر شا داده نرین که پاش جیگیربونی بنه مالنه ی نوجاق، بنه مالنه کانی خویان که یانده لوتکه ی که وره یی.

پاش مردنی نادر شای نه فشار (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ ی کوچی) و په یدابوونی نازاوه و هه لگه پرانه وه ی تایفه ی زهندو و هندو گوران و که لهورو. که گیان بازانی زوریان هه بوو، به تایبه ت زنده کان که زوربه یان له عه له ووبه

توندې وه کان بوون، له فيکرو خه يالی پاراستنی هینمی و نارامی و نازادیی
 ثایینی سهردهمی نه فشاریبه کان و پاراستنی په کیه تی خاکي ئیران و
 پشتگیری کردن له پالوانی تازه په یدابووی زنده کان که کوردبوون و
 دهیا نتوانی نه م نرک و خزمه ته گه وره به جی بگه یه نن، له دوو باره بوونه وهی
 میژوودا پاش دامرکاندنه وهی بزوتنه وه دوزمنه کان، له پیناوی پاراستنی
 بنه مالهی زندی له بهرام بهر به خیلنی بدهسه لات و گه وره ی قه شقاییه کان که
 سه رکرده کانیان خویان به پاشماوهی جه نگیزخانی مه غول ده زانن، به ره و
 شیراز که وتنه ری و نهو ریگیان هی که باو با پیرانی خیله کانی په پیره وان
 له سه رده مانی (نال بویه) و پیش نه وانیش له سه ردهمی ساسانییه کاند
 گرتبوویانه بهر، بهو ریگیان هدا که وتنه ری، جاریکی تر به مه به سستی
 سه ربه خوی و په کپارچه یی خاکي ئیران و دابینکردنی نازادی ثایین به ره و
 خاکي فارس (شیران) زیدی نه رده شیری بابسه کان و نیشتمانی گه وره
 خیله کانی کورد، شوانکاره و پایته ختی دهیله مه کانی نال بویه و... جاریکی تر
 سه فهریان کرد، نه م هله به ده ست هاتووه ش نه ونده ی نه خایاند، که به هو ی
 مردنی که ریم خانی زنده وه (۱۱۶۳ - ۱۱۹۳) ی کوچی بارودوخه که گوړاو
 گیان بازه کانی نه هلی حهق، هه ندیکیان له وی مانه وه و به بلا و کردنه وه ی
 ری بازه که یانه وه خه ریک بوون که له پرژگاری سه لته نه تی که ریم خانی زنده وه
 له شیرازو دهو رو به رید، به روی په یدا کردبوویه وه، هه ندیکی تریشیان ریگی
 کرماشان و کوردستان و شاره زو رو نازربایجان و خوزستان و مازینده رانیان
 گرت به رو لاپه ریه کی تر له راپه پښنه کان له سه ردهمی قا جارییه کاند، له سه ر
 زهوی و خاکي بناره کانی زانگړوس که له قه له مرهوی جوگرافیا یی په پیره وان،
 که به ره به ره به عیراق و تورکیا و سوریا ناویان لیخواه، به هو ی بارودوخی
 ناهه مواری کومه لایه تی و سیاسی و ثایینی و کرداری زولم و زور له سه ر
 توژی سته مدیده ی کومه لگه، باریکی هه موار په یدابوو بو سه ره لاندانی
 پیوانی راست و له نه جامدا، ده سکرایه وه به بلا و کردنه وه ی په یامی
 دادگه ری.

وینه‌ی ته‌یموری دووهم

راپەرىنى تەيمور بانيارانى و تەيمورى دوۋەم (۱۲۶۸ى كۆچى)

تەيمور بانيارانى كوپى رەزا خەلكى گوندى بان يارانى ناۋچەى گۆرانە، لەدامىنى كىۋى دالاھوى شارى كرماشان. تەيمور يەككى بوو لەمورىدەكانى ناغا سەيد حەيدەر (براكە) كەناسرابوو بەئاغا سەيد براكە (۱۲۱۰ - ۱۲۹۰ى كۆچى) و پەيرەۋانى بنەمالە، لەدامىنى كىۋى دالاھوو شاھوو گۆران و شارەزورو چەند شوينىكى تردان. ھاتنى سەيد براكەيان بەدەر كەوتنى سولتان لەقەلەمداۋ پاش (بەرەكە) مامۇستا عەينولقوزاتى ھەمەدانى (كە لە، ۵۲۵ى كۆچى مردوۋە) دوۋەمىن كەسايەتییە لەرئىبەرانى غەلەۋىيە توندپەرەكان كە بە (بەرەكە) ناۋ دەبرى.

تەيمورى بانيارانى لەسايەى رىنمايى ئەو رۇحانى يەدا، پەرورەدە دەبى و دەگاتە قۇناغى وسال و ئىدىعەى دەر كەوتن دەكا. لەسەرەتاي دەر كەوتنەۋە تا شەھىد بوون، كەرەمات و كارى نااسايى زۆر لەتەيمور بانيارانى دەگىرنەۋە، لەۋانە (تەي كەردنى زەوى)، دەسپۇيى بەسەر كات و شوين و زمانى جياجياۋ توانايى پىشبينى كەردنى رووداۋى ئايندەو.

ئەگەر چى ھىشتا زياتر لە ۱۵۰ سال بەسەر راپەرىنى (باطنى) و شەھىد بوونى تەيمور بانيارانىدا تىپەرى. نەكردوۋە ھىشتا باسى سەر زمانى خەلگەۋ سەرچاۋە مېژوۋىيە ناسراۋەكانى سەردەمى ناسرى، لەۋانە (ناسخ التواريخ . حقايق الاخبار خورموجى - روضة الصفا) رووداۋى دەر كەوتنى تەيمور بانيارانىيان تۆمار كەردوۋە، بەلام ھەك بلىتى بوۋەتە باۋ كەلەگىر نەۋەى راستىيە مېژوۋىيەكانى پىشەۋايان و راپەرىنى غەلەۋىيە

توندره وه کاند، له هر سه رده ميکداو چ له دورو وچ له نزيکه وه دو چاري شيواندن و گوړان بينه وه تائه وشوینه ی پيوست ده کا جاريکی تر له و بزاځانه بکولرېته وه و درو له راستی جيا بکړيته وه. بو نموننه له داستانه کانه ی نووسه ری (طرائق الحقائق) داو له باسی (بابا تمور) ناویک و له سره گوزه شته ی میرزا مه حمودی گورگانیدا چندين جار له زاری مورشدو سو فی یه هاو چهره کانه وه بیستومه که بابا تموریان به جه نابی ته ی مور له قه له م داوه و فتوای مردنیان داوه ته پال ناغا محمده علی کرماشانی، له کاتیکدا نه و قسه دماو دمه به لیکولینه وه ی میژووی روون ده بیته وه که راست نییه، چونکه ناغا محمده علی کرماشانی سالی ۱۲۱۶ ی کوجیدا مردوه، له کاتیکدا ته ی موری بانیاران له سالی ۱۲۴۶ ی ق دا له دایک بووه و له سالی ۱۲۶۸ ی کوجیدا شهید بووه، واته له مردنی ناغا محمده علی یه وه تا شهید بوونی ته ی مور، په نجاو دوو سالی قه مری جیاوازی هیه. بویه نه و گیرانه ویه له وانه یه په یوه ندیی به یه کیکی تر له په پره وانی نه هلی حه قه وه ه بی و هیچ په یوه ندیی به یه کی به ته ی مور بانیارانییه وه نییه. (طرائق الحقائق، ج ۳، ص ۵۹۱).

له ناسه واری گه وره شاره زایانی عه له وېبیه توندره وه کانی تر (نه هلی حه ق) له سه رده می نه فشاری به داوه، جی پی ته ی مور و درکه وتن و راپه رینه که ی دیاره و ناغا سید نه مرولا شاه ئیبراهیمی که یه کیکه له مه سنه د نشینه کانی بنه مالهی شاه ئیبراهیمی، نامه یه کی دربارهی پله و پایه ی باطنی و گوزه رانی ته ی مور بانیارانی و ناغا ته ی موری دووم (فتهاح) ناماده کردوه و له سالی ۱۲۶۴ دا چاپی کردوه. له و سونگه یه وه که نامه که به قوولی له و زاتانه ی کولیوه ته وه و ناماژهی بو چهند سه رچاوه یه کی بایه خداری وه ک

نوسىنگەكانى شىخ ئەمىر، ئاسەيد فەرزى، ھەزرىتى سىلىم و .. كىردوۋو بەپىيى بەلگە مېژوۋىيەكان دارپىژراۋە، ئىمە لىزەدا باسىان ناكەين.

(لسان الملك)ى نوسەرى(ناسخ التوارىخ) لەراپورتىكدا، سەبارەت بەراپەرىن و دەرگەۋەتنى ھەزرىتى تەيمور، كەبەگوپىرەى راپورتەكانى ھۆكۈمەت رىكخراۋە لەبەرگى چوارەمى جوگرافىيەى مېژوۋىيەى و مېژوۋى كىرماشانەۋە ۋەرگىراۋە، ئەم لىكدانەۋەيەى خوارەۋەم ھەلېناردوۋە: لەسەرەتا ھۆكۈمەتى عىمادودەۋلە ۋە ھاۋكات لەگەل گەندەلى كاروبارەكان، تەيمورى يەكەمى گۆران دەرگەۋەت و بوۋە سەرچاۋەى ترسى پىاۋانى دەرپار. عىمادودەۋلە بەسىياسەت رەفتارى لەگەلدا كىرد. (لسان الملك) دەرپارەى ئەو رووداۋە نوسىۋىيەتى: (پىاۋىكى تىرى ھۆزى گۆران قەلەزنجىرى بەناۋى تەيمور، خۆى بەنائبى ئىمامى غائب دانا ۋە ھۆزەكانى ئاگادار كىردەۋە كەم بۇ ئەۋە ھاۋتوم تا سەرچەم ۋەلاتانى سەر زەۋى بىگرم سەرچەم پاشاكان تىك بشكىنم و رۆژى پانزەھەمى جەمادى يەكەم دەرگەۋەم ۋە نەجامدانى ئەۋ ۋەرگەش بەشمشېر دەبىت لەۋ سۆنگەيەۋە بانگىشتى خەلكى سەرچەم ھۆزەكان دەكەم و داۋاى بەيەتبان لى دەكەم. ژن و پىاۋى ھۆزەكانى سنورى بانگىشتەكەى ملىان بۇ داۋاكەى كەچ كىرد لەپىناۋىدا نامادەبوون گىيان و سەرۋە مندالى خۆيان بەخشن. تاۋاى لىھات ھىندەى نەمابوۋ ۋەك مىرزا ۋەلى مەمەد باب! كەلنىكى گەۋرە بخاتە نىۋان ئايىن و ھۆكۈمەتەۋە. شازادە ئىمام قولى بەۋ لەشكەرى لەزەھاۋ ھەيىبوۋ دلى، خۆش نەبوۋ، چۈنكە مەتەمانەى پىيى نەمابوۋ فەرمانى نەدەدا پىيان شەپرى تەيمور بىكەن چۈنكە لەشكەرەكەى بەپەپرەۋانى تەيمور دەزانى.

خەلقى دەستە دەستە لەكرماشان و سنەو لورستان و سەليمانىيەو
 روويان لەتەيمور دەكردو ناوچەوانى خۆيان بەخاكي بەر پيى ئەو ئارايشت
 دەدا، سەرەنجام شازادە (عمادالدوله) پلانئىكى داپشت و لەشكرىكى جى
 متمانەى پيىكەو ناو بەشيۆەيەك غافلگيرانە هەليان كوتايە سەر تەيمورو
 پيىش ئەوەى ھۆزەكان ئاگادارى رووداوەكە بن، تەيمور بەديلى رەوانەى
 كرماشان دەكرى. شازادە ئەوئەندە ترسى لەدلى نيشتبوو، يەكسەر
 فەرمانى دا سەرى لەلەشى جيايەكەنەو. (ناسخ التواريخ، لسان الملك سپەر، ج ٤، ص ٢٩-
 ٣٠ (محمد جعفر خورموجى، حقايق الاخبار، ص ١١٢ هدايت، روضة الصفا، ج ١٠، ص ٥٢٩) (تاريخ
 مفصل كرماشان، محمد على سلطاني، ج ٤، ص ٣٤٠) بەلەبەرچاگرنتى وتەكانى نووسەرى
 (ناسخ التواريخ) كە (سەريان لە لەشى جياكردەو) و بو پشت راستكردى
 ئەوەى دەربارەى راپەرىنەكەى تەيمور وترا، ئىستا ئاماژە بو ئەو راپورتەى
 خوالىخۆشبوو ميرزا باقر فانى، سەرۆكى مەعاريفى قەسرى شيرين باسى
 لەچۆنىتى و سەرەتاو دەرنەنجامى دەرکەوتنى حەزرتى تەيمور كەلەو
 چاوپيىكەوتنەو كەلەگەل مەلا مستەفا قەلخانىي ئەنجامى داوە لەگەل
 ھەوادارانى تەيموردا، تۆمارى كردوو لەو بارەيەو راپورتىكى نووسىو
 ئاراستەى سەيد عەبدولحسەين سولتانى سەرۆكى مەعاريفى كرماشان
 كردوو دەخەينەروو بو يەكەمىن جار چاپ و بلاوكرادەتەو، چۆنىتى
 گىرانەوەى راپورتەكە لەھەموو گىرانەوەكانى تر، زياتر لەقسەكانى
 نووسەرى (ناسخ التواريخ) ھوە نزيكتەر. ميرزا باقر فانى نووسىويەتى:
 نووسەرى ئەم ميژوو كورته، بەيارمەتى خوينەرانى بەرپىز، بەبى زىدەرەويى
 وسۆزى شاعيرانە، دەنووسىت: سالى ١٣٣٥ كۆچى، ئەو كاتەى لەشكرى
 روس بەنيازى داگيركردى بەغدا ھاتنە قەسرى شيرين، دانىشتوانى شارەكە
 بەزۆرى پەرتەوازەى دەروپەر بوون، لەوانە منيش بەخۆم و مال و منالەو

به ره و کیوی دالاهو رویشتین و په نام برده مالی قهنبهر سولتانی سه روکی هۆزی قه لسانی و ماله که ی ده که وته میر هه سارو شوینیکی خوش و له بار بو، بوماوه ی چه ند مانگیک به ئاسووده یی له وی مامه وه، روژیکیان له دهره وه دانیشتبووین و کومه لیکی زوری پیارانی قه لسانی له وی سه رگرمی قسه و باسی کۆن بون له پر قسه چوه سه ر شا ته یموری گۆران و هیئانه وه ی ئه وشیعرا نه ی بۆی و ترا بوو.

به قهنبهر عه لیم وت که زۆر چه زده که م به دروستی له سه رگوزه شته ی ته یمور ئاگادار بم و پرسیم ئایا له ناو عه شیره تی گۆراندا که سی هیه به چاکی له و باره یه وه یارمه تیم بدا؟ قهنبهر عه لی ئامازه ی بۆ پیایوکی پیری ناو کۆره که کردو وتی، ئه و مه لایه خۆی یه کی بوو له موریدو ده رویشه کانی شا ته یمورو هه رچییه کت ده وی له خۆی بپرسه. سه ره تا سه رم سوپماو به ناوی گالته وه له مه لام پرسی: جه نابی مه لا مه گه ر ته مه نتان چه نده تا له زه مانی شا ته یموردا، موریدی ئه و بووبی؟ له وه لامدا وتی، من سالی له دایکبوون نازانم، به لام ئه وه نده ده زانم که له کاتی مردنی محمه د شای قاجاردا (۱۲۶۴ ی کۆچی) ژنم هیئانبوو و یه ک دوو منالم هه بوو. ئینجا له گه ل ئاماده بووانی کۆره که حسابمان کرد، مه لا تا ئه وکاته نزیکه ی ۱۰۶ سال ته مه نی هه بوو، که چی هیشتا دانه کانی بی عه یب و وزه و توانایه کی باشی هه بوو، به تاییه تی هه ستیکی به هیزی هه بوو. زۆر دلم خوشبوو، بۆیه یه کسه ر ده ستی مه لام گرت و کۆره که مان به ره و مال به جیه یشت. کاتی گه یشتینه وه مال، ده مه و نیوه رۆ بوو، پیکه وه نانی نیوه پۆمان خواردو که وتینه قسه. داوام له مه لا کرد له نوکه وه تا کۆتایی رووداوه که م بۆ بگیڕیته وه و منیش بینووسم، ئه ویش رازی بوو گووتی:

له سه ره تاي پاشايه تي ناسره دين شادا، ته يمور ناويكي گوران
 كه دهر ويښي سهد يه عقوب (سهد حهيدر؟) ي باپيره ي نه م جهه ناغا
 سهد روسته مه (..) ده بي و ديته كيوي دالاهو له نه شكه و تيكدا به ته نهايي و
 به نه يني ده مي نيته وه، ريگاي به كه س نه ده دا بچي ته لاي و به توندي دزي
 چاويي كه وتني خه لكي بوو.

زور سهر له وه دابوو كه ته يمور نه له نه شكه و ته كه ده هاته دهر و نه كه سيك
 ده چوه لاي، نه ي چون و به چ شيوه يه كه پيو سي ته يه كان ي ژياني خوي دا بين
 ده كرد، كه س نه يده زاني. نه و زستانه ي به و جوړه برده سر تا به هار هات و
 هه وا خوشي كرد. ناو و ناوبانگي ته يمور، هه موو نه و دهر و به ره ي گرته وه و
 نينجا له دور و نزيك و له تورك و تاجيك و هوزه هاومه زه به كان ي تره وه، و اته
 عه ليو لالاهي (مه به ستي عه له وييه توندره وه كان ي . نه هلي حقه) به و په ري
 خوشي به وه و بو نواندي ئيراده ت و به ده سته ينياني مراز سهر داني ته يمور يان
 ده كردو، ورده ورده له چنه د شوي نيكي دور ي وه ك نازهر بايجان، كه نه هلي
 حه قي زوره، خه لكان يكي زور هاتنه لاي ته يمور و دهر يان ته ني. پاش
 تيپه رپووني يه ك دو مانگ، ژماره ي په يره وه كان ي گه يشتنه نزيكه ي ۱۰ تا
 ۱۵ هزار كه س كه هه مووان ده ستيان له كاروباري دنيايي هه لگر تبوو و
 بيوون به مور يدي گيان له سه ره ده ستي ته يمور. ئاشكرايه كه له هه موو
 شوي نيكي و جيگايه كه هه ميشه له ناو باوه رداره كاندا پياوچاك هه يه (!!؟) و نه و
 پياوچاكانه يه كه به يه كه ي نه و رووداوانه يان ده كرد به راپورت و ره وانه ي
 (عماد الدوله) ي فه رمانره واي كرماشانيان ده كرد. (عماد الدوله) ش راپورتي
 بو تاران نووسي بوو كه گوايه شا ته يمور ناويكي گوران ۵۰-۶۰ هزار
 كه سي به دواوه يه و ئيديعاي پاشايه تي ده كا نيتر و ره ليكي بده ره وه.

پاشايەكى گەنج و ھەرزەكار كەتازە لەسەر كورسى پاشايەتى دائىشتىت كەناتوانىت گوڭى لەناۋى ئازادى بىت، ۋەھا راپۇرتىكى پىبگات دەبى چى بكات؟ يەكسەر فەرمان دەداتە عماد الدولە تا تەيمور دەسگىر بىرى. (عماد الدولە) ش فەرمان دەداتە كار بە دەستىكى خۇي تا لەگەل ژمارەيەك سوار بچنە لاي ئەسە دوللا خانى گۇران و داۋاي دەستگىر كىردى تەيمورى لى بىكەن. ئەسە دوللا خان سەرتىپى فەرمانزەۋاي گۇران بو، ئەگەرچى دەسەلات و ناوبانگىكى زۇرى ھەبو، بەلام دەستە و پاچە بو بە رامبەر بە ھۆزەكانى گۇران و سىنجابى و كىردى ھۆزەكانى تر كە خۇيان كىردى بو ھەم مۇرىدو گىيانفەيداي تەيمور، جگە لەۋە ئەسە دوللا خۇيشى باۋەرى بە تەيمور ھىنا بو.

ئەسە دوللا ئەنەنجامدانى ئەو راسپاردەيە (عماد الدولە) دۇش داماو داۋاي ھەلۋىستى راۋىژكارانى كىردى سەرەنجام (گوايە بە ناچارى بۇ بە جىھىنانى فەرمانى شاۋ خواستنى لىبوردن بۇ شا تەيمور رىزگار كىردى) پىراردەن ژمارەيەك مەپ ۋەك نەزىر ئوالە سەربىرن و داۋاكارىەك بۇ شا تەيمور بنوسن و داۋاي لىبىكەن بۇ خۇيەندى دوعاى نەزىرەك سەردانى گاهوارە بىكا، پاش تەۋاۋبۇنى مەراسىمى نەزىرەكەۋ لەو سۇنگەيەۋە كە تەيمور عادەتى ۋابو، ھەمىشە بە تەنھا لەگۈند دەردە چو و پىياسەى دەكرد، مەنمورىك دەستنىشان دەكرى، تا لەگەل ھاورىكانىدا داۋاي بىكەن و بەبى دەنگى دەسگىرى بىكەن و سۋارى ئەو ھىستەرى بىكەن كەبۇى دانراۋە ۋە ھانەى كىرماشان بىرى. (ۋئەم مەسەلەيە بەلای راۋىژكارو پىاۋەكانەۋە بەنھىنى بىمىنىتەۋە تالەژىر چاۋدىرىدا بىت و دواتر ئەسە دوللا خانە لاي عىمادۋە دولە داۋاي لىبوردى بۇ بكات).

ئسه د وللا خانى فهرمانزه وپاش ئه و راويزگر د نه، كه و ته
 د هسه بهر كړدى ئه و مه پانه ي بؤ نه ز كړ د نه كه ره چاو كرابوون و پاشان
 نامه يه كى زور به ريزانه ي بؤ شا ته يمور به نامه به ريكي تايبه تدا نارد.
 هه روه ها مه لاي ناوبراو له دريژه ي قسه كانيدا وتى ته يمور عاده تى و ابو
 كه زور به ي روژه كان له ئه شكه وت ده هاته د هره وه، له سهر تاشه به ريكي
 به رد هم ئه شكه وت كه د ا داده نيشت و قسه ي بؤ ئه و په پره وانه ده كړد
 كه سهر دانيان ده كړد. واريكه وت هه مان روژ شا ته يمور له ئه شكه وت كه
 هاتبووه د هرو، له سهر تاشه به رده كه وه خه ريكي قسه كړدن بوو و ئه و روژه
 منيش له خزمه تيد ابووم.

له كاتيكدا قسه ي ده كړد، له پر قسه كانى خو ي بړى و وتى (ره قمى قه تللى
 من ناما) و اته (كاتى كوشتنى من هاتووه). ناماده بووان هوپه كه يان لى پرسى،
 به لام ئه و هينده ي وت كه مه سه له كه باتينه و ده بى بړوم.

شا ته يمور كه سيكي ساده و نه خوينده وار بوو، بويه نامه كه ي دايه من تا
 بيخوينمه وه. كاغه زه كه م كرده وه و زور به ريزه وه بانگيشت كرابوو، هيچ
 يه كى له و وشانه ي ته يمور باسى كرد، تيدا نه بوو. ئينجا وتى (باوانم) ؟ تو
 نازانى ئه و هه مان ئه وه يه كه وتم و ناهيكي كي شا و فهرمووى (ره زام به ره زاي
 باتن).

پاش دركاندى ئه و دوو و ته يه، گوچانه كه ي دست دايى و هه ستاو
 رووى كرده ئه و كوومه له كه سه ي له دهورى دانيشتبوون (خه لكينه، مه سه له كه
 مه سه له يه كى باتنه و ده بى من بړوم و هر ده شړوم و جاريكي تر نامبيننه وه،
 تا پاش چهند سه ده يه ك، كه له گه ل (شاي دالا هو) دا ده گه پرېمه وه. بويه

مانه وهی ئیوه لیږه مه ترسیداره و چیتړ سوودی نییه، هه روه ها هه رکه سیکم له گهل بڼ دو چاری مه ترسی ده بڼ و ئینجا له گهل نامه به رکه که وه ته پری.

چوومه لای ته یمورو وتم، مالمان له گاهواره یه، نه گهر مؤله تم بدهی تا ئه وی هاوریتیت ده کم، نه ویش وتی قهیناکا و که وتینه پری. له ریگا ورده ورده لیوی ده بزواندو شیعیری ده خویند بڼ ئه وهی لیی تی بگه یڼ چی ده لی تا گه یشتینه نزیك (؟) که ده که وه دوو میلی باشووری روژاوا ی گاهواره وه. نامه به رکه هی نه سه دوللا خان پیشکه وت و هاتنی ته یموری راگه یاند.

نه سه دوللا خانی فه رمانږه وا به خووی و سه یدو کار به ده سه ته کانه وه، که سواره و پیاده بوون و له دووری نزیکی میلیک له گاهواره وه هاتنه پیشوازی کردنی ته یمور. هه رکه له دووره وه چاویان به ته یمور که وت له ولاخه کان دابه زین و له دوو سڼ جیگادا و به وپه پری ریزه وه ده هاتنه پیش و ده که وتنه سه ر پیی و ماچیان ده کردو پاشان هه لده ستانه وه ده ستیان ماچ ده کردو نه حوال پرسیان لږ ده کرد.

پاش ده ست و پی ماچ کردن ولاخیکیان بو شا ته یمور هینا تا سواری بڼ، به لام شا ته یمور قبولی نه کردو به پی که وه ته پری. نه سه دوللا خان و کار به ده سه ته کانی ترو سه یده کانیش که به سواری بو پیشوازی کردن هاتبوون، بو ریزلینان له ته یمور سواری ولاخه کانی خویمان نه بوون و به پی له ملاو نه ولاو به دوا ی ته یموره وه که وتنه ری، تا گه یشتنه نزیك گوندی گاهواره. له گوندی گاهواره ش خه لکیکی بڼ شو مار کو بوونه وه و له ویش نیوسه عاتیک به ده ست و پی ماچ کردنه وه دوا که وتن.

پاش گه یشتن به گاهواره، ته یموریان برده ژووریکه وه که پیشتر له مالی خان نامه ده کرابوو. له مالی نه سه دوللا خانیش خه لکانیکی ژور بو ده ست و

پي ټه سه دوللا ماچ كړدن سهر داني ته يموريان كړدو هه نديكيان پاش
 وهر گرتني مؤلت داده نيشتن و هه نديكيان ده پوښتن.

كات، كاتي نيوه رو بوو، قورباني يه كانيش پيشتر ناماده كرابوون و
 ليئرابوون. بو ټه نجامداني دوعاو مه راسيمي مه جليسي جهم كه باوه،
 هم مووان باز نه يه كيان پي كه يئابوو و گوشته نه زركراوه كه يان خستبووه ناو
 چهند ته شتيكي گه وره وه و ئيس كه كانيان له گوشته كه جيا كړد بووه و
 له چاليان دنا، ټه وانه ي پيشه وه هه ريه كه و به زماني خو ي دوعاي
 ده خو يندو ټه واني تر ده يان گوت ئامين. پاشان گرتكيك گوشت، كه به شي
 خواردني يه كه س بوو، ده خرايه ناو نانكيكي تيري گه وره و ده كرايه بابؤله و
 كه پي ده ليئ (نواله) هه ريه كه ي بابؤله يه كي ده درايه. پاش ټه نجامداني ټه و
 مه راسيمه و خواردني ناني نيوه رو، ناماده بووان كه و تنه گفتوگو و قسه و باس
 تا دمه و ئيواره. ئيواره ژماره يه كيان روښتن، به لام سه ي دو كاريه ده سته كان
 له گه ټه سه دوللا خاني فه رمانږه و تا سه عات ٣ يان چوار مانه وه. پاشان
 ده ستيك نو ينيان بو شا ته يمور هيئا و هه ركه س چووه وه مالي خو ي.

دواچار (اسد الله) ش هه ستاو چووه ژوره كه ي خو ي، به لام مه ئموره
 ده ستنيشان كراوه كه بو دلنيا بوون دوو كه سي له پياواني خو ي و دوو كه سي
 له پياوه كاني (اسد الله) خان له پشنت ده رگا كه وه داناو راي سپاردن تا
 نه خون و چاو ديروي ته يمور بكن. پاش ټه و راسپاردنه مه ئموره كه چووه وه
 مالي خو ي. بو سبه يني بهر له خور كه و تن و پيش هه مووان مه ئموره كه
 هاته وه له ژوري به رامبه ري ژوره كه ي ته يمور كه جيگاي دانيشتن ي
 كاريه ده ستاني حكومه ت بوو، دانيشت و ورده ورده ټه واني تريش هاتن، له و
 كاته دا ټه سه دوللا خانيش هات و هه مووان چاو ه پرواني له خه وهه ستاني شا

ته یمور بوون. نژیکه ی دوو سهعاتی خیاند، که چی شا ته یمور نه له خه وهستاو نه دهنگی هه بوو. هه مووان وتیان له وانه یه له بهر نه وهی به پی هاتووه و ماندووه، با سهعاتی کی تر چاوه ری بکه ین. سه رهنجام مه نموره که تهنگی پی هه لچنراو هه ستا له سه رخو دهرگا که ی کرده وه و له درزی دهرگا که وه ته ماشایه کی ژورره که ی کردو کتوپر به په شوکاوی گه پرایه وه و وتی، نوینه که وهک خو ی ماوه و ته یمور له ژورره که دا نی یه. ناماده بووان هه موو سه یریان لیها ت و خودی (اسدالله) ش هه ستاو چووه ژورره که وه و هیچ ناسه واریکی ته یموری تی دا به دی نه کردو به جاری پهریشان بو و له ناو خه لکدا و ابلا و بووه که گوايه شا ته یمور رایکردووه. مه نموره که تا وانه که ی خسته نه ستوی دوو سواره که ی هاوری خو ی و دوو پیاوه که ی (اسدالله) خان و به جیدی که وته گه پان به داوی ته یموردا، تا بزانی بو کوئی رویشتووه. ته نانه ت مه نموره که تا وانی نه وهی خسته پال نه و چوار که سه که گوايه به رامبه ر به نازاد کردنی به رتیلیان وه رگرتووه و هه رچه نده نه و بیچارانه سویندیان ده خوارد، سوودی نه بو و کوته کیان ده خواردو نه شکه نجه دهران و سه رهنجام هه ر چواریان زیندانی کران. نه سه دوللا پهریشان و مات و مه لول بوو، نه یده زانی ته یمور چی لیها تووه و به ناچاری که سیکی ره وانه ی نه شکه وته که ی ته یمور کرد، به و خه یاله ی له وانه یه گه پاریته وه نه وئی. به ریکه هوت دوو سی روژ پیشتر نه سه دوللا خان بو چاک کردنی هه له و پشتگیری له ته یمور نامه یه کی بو (عماد الدوله) نوسی بوو و داوی لیبور دنی ته یموری لیکرد بوو. به لام نامه به ره که به په له و پروزه گه پرایه وه و رایگه یاند که خه ریکه دنیا خراب ده بی. لییان پرسی چی بووه، وتی نه مړو ده مه و به یان له مه یدانی توپخانه وه تیپه ریم و له دامینی توره (جیگای پولیسی

ئېستا، جيگای زیندانی حکومت) و له که ناری حوزه که یه کیکیان سهربری، به چاکی لیم روانی بینیم شا ته یموره و سهریان له له شی جیا کرد ووه ته وه، نامه به ره که له گه ل گپرانه وهی رود او ده که دا ده گریا و فرمیسک به چاویا ده هاته خواره وه. ئەسه دوللاخان و ناماده بوان ئەگه رچی هیشتا باوه پریان به و پیشهاته نه ده کرد، له گه ل ئەوه شدا په ژاره و غه م دایگرت بون، لای ئیواری هه مان روژ (عماد الدوله) نامه به ریکی نارد که فه رمانیکی بو مه ئموره که وه فرمانیکی تری بو ئەسه دوللاخان تیدا بوو. هه روه ها له نامه که دا نووسرابوو که ته یمور به پیی خوئی هاتووه ته کوشتارگه و کاری ته او بووه، ئیووش موریده کانی ده روبه ری بلاوه پی بکه و یه ک دو که سی ناسیاوی بو شار بین.

له و سه روبه نه ده دا ئەو که سه ی ره وان ه ی ئەشکه وت کرابووه وه، گه پرایه وه و رایگه یان د که نه ته یمور له وی بوو، نه هیچ یه کئی له په یره وه کانی.

مه ئموری ناوبراو دیاری و به خشیشی خوئی له (اسد الله) خان وهرگرت و گه پرایه وه بو شار. ئەوه پوخته ی سه رگوزه شته ی شا ته یموری گوران بوو، به پیی گپرانه وه ی مه لا مسته فا قه لخان.

پیشبینیه کانی شا ته یمور به شیعر و تراون زورن و به شیوه ی به ند به ند و به ناو (رهوشی ته یموری) و تراون. هه ر رهوشیک تایبه ته به بابه تیک، له وانه ئەم چه ند شیعره ی که به رهوشی تایبه ت به پیشهاته کانی سه رده می ئیستایه (۱۳۰۵ی کوچی هه تاوی). بو نمونه له کو تایی ئەم کورته میژووییه دا بروانه و ته کانی ته یمور و پیشبینیه کانی که تاچه ند، مو به مو

نیشانی پښکاوو به ناکشکرا نیشانی داوه، وهک چوڼ و تراوه مشتتې نمونو نه ی
خه رواریکه و کهم نمونو نه یه بو ژوړ.

دوله

و امر بباطن وقت بیان	تیمور عیان و حکم باطن و نت عیان
و اعجاز پاک امام ضامن	تیمور مواچه چه قول باطن
بی مثل و رفیق کس سر ترانا	رضای در رضای یکتای بی همتا
دوران قجر پر شور و شرن	ای دوره تارن دوره قجرن
حقیقت گمن باطل سمرن	شکاک کور زین، دار بی بون
حق گویان زبون، حق بینان کورن	عدالت گمن ظالم و زورن
دیانت خاموش راگه شان تارن	دوران قجر دین کم عیارن
حرف حق لاشان چو زهر مارن	دور قجرن نسل تاتارن
نوسین سرکش بی لجامنی	وای ای دوره بسی دوامنی
نار ننگشان له دفتر منون	دوکس ملوزم و قجرمیون
و او یکی هنی احمد باطلن	یکیشان قابض اروای ناصرن
واته باطن و امر یقین	قجر قرانن له ایران زمین
بگیر و شهرت نه ملک ایران	لوی ناتمام جموری عیان
و امر بباطن مکفو له تخت	لودما احمد و تاو و جغت
جمهوری مطلق و جغت عیان بو	ایران لودما امن امان بو
ای جنگ دینه له قزوین مبر	لودما و پا جنگ دین مبر
آهسر مزی متکبر و هوین	آو آمیا و ان کل میوا سرین

اوسا مکفو خروش غوغر	اسبان تشنه آب، مردان تشنه کو
نابوشا سوار نه پرده خفا	رومکسی عیان و خلق برملا
من نه رکاوش بگیلو موه	شور رستاخیز مخیز و موه
هونیان ویم یک یک و قصاص	مکیشرم و هون و تیغ الماس
ای واتۀ منه له آخر زمان	و کل خلقان پاک مبعیان
سروش غبیم و گوش به وانا	تیمور سرفاش کرد سرو پی دانا

(راپورتی خوالیخوشبوو میزا باقر فانی، کومه له ی سهد
عه بدولحوسیئی سولتانی ده ستنوسی کتیبخانه ی نووسر)

له کوبه ندی راپورته کانی سره وهو به گویره کوچی سه ی نووسه ری (ناسخ
التواریخ) دهرده که وی که دانیشتوانی ناوچه که باوه پریان به جه نابی ته یمور
هه بووه و ناوبژیوانه کری نه سه دوللا خان که نه دژی نه انجامدانی نه و
مه نموریه ته بوو که پیی سپیردرا بوو، نه ده یویست ته یمور ده سگریکا، به لکو
هه ولی دا نه و تومه تانه ی درابونه پال ته یمور نه هیلی و نازادی بکا.
هه روه ها (عماد الدوله) زه مینه ی ده سگریکردنی ته یموری خوش کردبوو،
خودی خوی یه که ی سواره ی تایبه تی بو ده سگریکردن و هینانی ته یمور بو
قه لای حکومت وله گوران پیکه هینا، بی نه وه ی دانیشتوان و ته نانه ت
حکومه تیشی لی ناگاداریکاته وه و نه و یه که سواره تایبه ته، داواکه ی (عماد
الدوله) یان به نه یینی نه انجامدا. له به رامبه ردا جه نابی ته یمور که شه هیدبوونی
خوی به مه سه له یه کی باتنی له قه له م ددا. به رهنگاری حکومتی نه کردو ملی
بو داوای باتن که چ کردو به و جوړه راپه پینی ته یمور له سنوری عهله وپییه
توندپر وه کان نه ملی حه ق، له سنووری گوران کو تایی هات.

دریژدی بزاشی تهیموری:

به دهرکه وتنی حه زه تی تهیموری دووم (فه تاح)، بلیسه ی راپه پښو و بزاشی تهیمور له ناوچه کانی سه حنه، دینه وهر، کرماشان و... دهستی پیکردووه و دریژدی پی در، چونکه به گویره ی نه وهی ناغا سهد نه مرؤلا شاه ئیبراهیمی نووسیویه تی، مه لا به هرام خان گه شویری لورستانی به پررسی زیندانی تهیمور، که پاسه وان و پاریزه رو چاودیری رو داوه روا له تیه کان و جیهانه باتنیه کانی ناغا تهیمور سو، وتویه تی که جگه له بینینی که شف و که رامت و موعجیزه ی زورو زه به ندی جه ناب تهیمور له شهوی سیه می شه هید کردنیدا، ته نانه ت خودی ناغا تهیمور پیش شه هید کردنی به م به یته شیعرا نه ی خواره وه، مژده ی داوه ته مه لا به هرام خان که باوه پیکری پته وی به جه ناب تهیمور سو وه و پیی راگه یان دووه که پاش مانگ و نیویک دهرده که موه وه و خه لکی به ناشکرا ده بینن، نامرم و هه راو هوریا به کی گوره به رپا ده که م. بنچینه ی نه و به ی تانه که مه لا به هرام خان نووسیویه تی و پاشان له سه حنه نیشانی خوالیخوشبوو سهد فهره جو لا شای ئیبراهیمی داوه به مجوره ی خواره وه یه:

پوری زنجیرم دل ماران و تنگ	به کرده ویمن و هزاران رنگ
وعده مویه رو یك مانگ و نیمی	مکروم و پاشور عظیمی
ذات من نه ذات حیدر دورنن	شکاگان ماچان به تیمور نین
یاران بزنانان به کراماته	مرده زنده بی هیهات هیهاته

وهك گپدر اووه ته وه، تهیموری دووم (فه تاح) به و خه سه له تانه ی پیشتر ناغا تهیمور باسی کردووه، له ناوچه ی بالا وه ندو له روژگاری حکومتی لوتف علی خان بالا وه ندی هاوچه رخی (عماد الدوله) دا دهرده که وی.

د هرکه وتنی ته یموری دووهم ده گاته گوږی نه وانهی باوهریان به دووباره د هرکه وتنی ناغا ته یمور هه بوو، بویه به په له زیاره تی ده کن. هه روه ها باوک و دایک و برای ناغا ته یمور درک به ته یموری دووهم ده کن، به تاییه تی دانیش توانی سه حنه که نه و د هرکه وتنه به دريژه پیدانی رُحی و جسمی حه زه تی ته یمور له قه لثم د ه دن و پیشوازی لیده کن و چه ندین موریدی به رجه سته ی نه و ناوچه یه ی ده خه نه خزمه ت، له وانه ناغا سه ید فهره جوللا شای ئیبراهیمی و شیخ نه زه ر عه لی جه نابکه کاریگه ریه یکی گه وره یان، له باوکردنه وه و دريژه پیدانی بزاقی ته یموری، له ناوچه کانی سه حنه و دینه وه و کرماشان و تارانداهه بوو.

پاش ده نگدانه وه ی بزاق و د هرکه وتنی ته یموری دووهم، له کاتی کدا که شتیک ده گه پایه وه بو بالا وه ند، له گه ل د ه رویش نه سروللا وه ندی ه اوری تاییه تیدا، له لایه ن مه ئمورانی حکومی لورستانه وه ده سگیر ده کرین و ماوه ی ۱۸ مانگ له زیندان به سهر دها. له لایه که وه هیچ تاوانیک به سه ریدا ناسه پی و له لایه کی تره وه دوپا تکرده وه کوچی ازبیه کانی شهرع، ناغا ته یمور له (به رزه خ) زیندانی ده کری، چونکه مه ئمورانی حکومت له وه دترسن نازاد کردنی به ناشکرا بیته مایه ی نارپه زایی به ره لستکارانی حکومت، بویه به نه پنی پیشنیازی راکردن له زیندان ده خه نه به رده می. ناغا ته یموریش پیشنیاز که به و مرجه قبول ده کا که سه رجه م زیندانی یه بی گونا هه کانی شی له گه ل دابی، نه وانیش نه و مرجه قبول ده کن و زیندانی ه کان پیکه وه له زیندان راده کن. ناغا ته یمور ماوه یه که له د ه ورو به ری سه حنه و نه سه د ناباد و هه مه دان و نه سفه هان و چه ند شاریکی تر به سهر دها و له یه کی له و سه ردانانده له زه ندی ساوه، دووباره له لایه ن مه ئمورانی

حکومه ته وه ده سگير ده کړي و ره وانه ي تاران ده کړي و له (انبار شاهي) ي مهيداني نيسي تاي نرک زينداني ده کړي. له نا ه زينداندان ژماره يه کي بهر چاو له مه نيموراني زيندان و زيندانيه کان په يوه ندي پيوه ده که ن.

هه روه ها پاش ليکدانه وه ي خه ونيک بو ناسره دين شا (۱۲۶۴ . ۱۳۱۳ ي کوچي) که داواي خه ون ليکده روه وه ي کردو وه و جنابي ته يموري دو وه ده بريته ده بري شاو، پاش چه ند روونکر دنه وه يه که ماهيه تي خه ونه که بو شا ليکده داته وه. شا له وه لامدا ده لي: ... (هه مان نه وه که سه ي که له روژاواي ولات نازاوه ت دروست کردو وه و نيديعاي پاشايه تي ده که ي) ته يموريش له وه لام ي شادا ده لي: نيمه پاشاي باتنين و پاشايه تي روا له تمان به تو وکه ساني وه کو تو. هه رچوئي بي له پادا شتي ليکدانه وه ي خه ونه که، شا ري زي لي دن ي و موچه يه کي سالانه ي به دلي خو ي بو ده بريته وه هه مو و پيداويستيه کي سه فه رو نيشته جي بووني له شاري هه مه دان بو دابين ده کات. له هه مه دان به هو ي بيرو باوه ري په يره وان و نواندني کاري نا ئاساييه وه، سه رنجي بنه ماله کوچي هره گيوزلوي هه مه دان، که بنه ماله يه کي سه ر به روحاني يه که وره کان و نه هلي مه شره ب و زه وق بوون راده کيشي و نه مير نه فخره مکوچي هره گيوزلو، فاته مه خانمي کچي خو ي لي ماره ده کاو به نه نجامي نه وه په يوه ندي هه دا کورپي کيان به ناوي هه سه ن شا (قطب الدوله) ده بن.

(فريد الملک قه ره گويوزلو له يادا شته کانيدا چه ندين جار ناو کوچي طب الدوله ي بردو وه)

پاش ماوه يک ناغا ته يموري دو وه له هه مه دان کوچي دوايي کرد، پر وپاگه نده ي واهه بوو له ناو خه لکدا که گوايه ته يمور ژه هر خوارد کراوه. به گوي ره ي وه سي تنامه ي خو ي، له که رماوي بن بازاردا ده يشون و تهرمه که ي

له پال نارامگهی بابا تاهیری همه دانیدا به خاک ده سپیږدری. ده رویش نه سروئلا هاوریی نزیك و تایبه تی تهیمور، که گه نجینه ی سه رگوزشته باتینییه کانی چه زه تی تهیموری دووم بوو، له سه رده می ناغا تهیموری دوومدا له شاروچکه ی تويسرکاندا ده ژیاو پاش مردنی ناغا تهیموری دووم گه پایه وه تويسرکان و زیاتر له ۷۰ سال ته منی کردو تا له ژیا ندابوو په یوه ندیی خو ی له گه ل نه وه روحانییه کانی تهیموری دوومدا نه پچراند تاسه رنجام هر له شاری تويسرکاندا مرد (شرح زندگانی واحوالات جناب تیمور بان یارانی و ناقا تیمور ثانی ملقب به فتاح، سید امر الله شای ابراهیمی، صحنه، دیماه ۱۳۶۴)

بزا قی تهیموری له سه رده سستی نه وه کانی دریژهی پی نه درا، چونکه حه سه ن شا (قطب الدوله) ی کوپی، خویندنی ته او کرد بوو و نه هلی زانست بوو، بویه له ده رباری نه حمه د شا کوچی اجاردا، ژیا نیکی خوشی به سه رده بردو کاری ده کردو زیاتر که سیکی دنیا یی بوو. تاقه نه وه ی (قطب الدوله) ش کچیک بوو که شووی به سهید عه لی نه سفه ر تورکستانی کرد، که یه کی بوو له گه وره پیاوانی نه هلی حه ق و گوايه کچه که ش که سی له دوا به جی نه ما.

به لام سهید فه ره جوئلا شاه ئیبراهیمی له همه دان و کرماشان و سه حنه و دینه و هرو نازه ربایجان و شیخ نزه ر عه لی جه ناب که به فه رمانی تهیموری دووم (فه تاح) کاروباره کانی تارانی نه نجام دها، له تاران به هاوکاری موریده راسته قینه کانی تری نه وه چه زه ته، وه که نه وه ی باتنی و روحانی و راسته قینه ی ناغا تهیمور، نه یان هیشت چرای بزا قی تهیموری کویر ببیته وه و به رووناکي هیشتیا نه وه.

ویندی سید روستم حیدری

راپەرىنى ئاغا سەيد رۇستەم ھەيدەرى گۇران (۱۳۰۰ كۆچى)

لەسەردەمى فەرمانپەرۋايى مەسعود مىرزا (ظل السلطان) ى كۆپى ناسرەدىن شادا، زۇلم و زۆرى فەرمانپەرۋاكانى سەر بە (ظل السلطان) سنوورى خۆى تىپپەراندو واى كرد لەسەرتاسەرى رۇژاۋاۋا ناۋەندى ئىيراندا، يەككىتى يەك لەسەر بنەماى مەزھەبەى گۇران، لەنيوان خىلە ھاوسنورەكاندا، بەسەرۇكاىەتى ئاغا سەيد رۇستەم رىبەرى مەزھەبى گۇران دروست بى. بۇ ئەو مەبەستە لەمالى سەيد رۇستەم لەتوت شامى، تايغەكانى گۇرانى قەلغە زنجىرى، كرندى، كەلھور، لەسەر بنەماى بىرۋاۋەپو ەشايەرى خۇيان ھاۋپەيمانىتى يەكيان پىكھىناۋ سويندىيان خوارد، تا دژى حكومەتى (ظل السلطان) راپەرن، چونكە مەسعود مىرزاى (ظل السلطان) لەرىگاي سەپاندىنى باج و خەراجى قورس و تاقتە پروكىن و بىگارى يەۋە، حكومەتلىكى لەناۋ حكومەتدا دروست كرددبوو، بەجۇرى جگە لەپارەۋپول ھىچى لەدەست و پىۋەندەكانى خۆى نەدەۋىست و ئەۋانىش ئازادانە ھەموو دەست درىژىەكيان دەكرد.

حسین خان (سەردارى گەرە) ى سەرۇكى ئىلى گۇران لەبەر رەۋشتى موحافىزكارانەى خۆى، ئامادە نەبوو بەشدارىى ئەو ھاۋپەيمانىتىيەى سەرەۋە بكا، فەرمامورز سولتان كرا بەفەرماندەى سەربازى راپەرىنى ئاغا سەيد رۇستەم ھەيدەرى گۇران و ئالای راپەرىنى گرتە دەست. لەو سەرۋەندەدا جموجۇلى بازگانىتى، كەلەژىر ساىەى ئىنگلىزو عوسمانىيەكاندا بوو، رەنجى ھاۋلاتىيانى بەتالان دەبرد، كەۋتە مەترسىيەۋە.

هاوولا تياني ژير ريفي هاوپه يمانيتي يه که، دنيا ييان په يدا کردو روژ له دواي روژ ژماره ي لايه نگراني راپه پښ له دژي حکومتی ستم زيادي ده کرد. تا کار گه يشته نه وهی که (ظل السلطان) و ناسره دين شا له و رووه وه که وتنه دانوستان و راپوژکردن. شا له وه لامی کورپه که يدا و بو دوژينه وهی چاره سهری راپه پښي گوران نووسی (.. چاک کردنی زه هاو و قهره بوو کردنه وهی ويرانکاری يه کان، پيوستيان به فرمانی تايبه ته، زه هاو ده بی به باشی ناهو ده ان بکړي ته وه. خو ت همو ن امران زيکی کارت له به رده ستدایه و هرچی يه که له باره ي بير کردنه وهی باش و ناهو دانی و ريکخستنه وه بخه يته پروو، مایه ي په سه ندي نيمه يه. بو ريکخستنی کاروباری گوران و هندی سهرنجی ناو خويی، ليکو لينه وهی دروستی خو ت به لنگه يه و نه وهی به چاک و دروستی ده زانی نه نجامی بده. بو نه مجوره کيشانه پيوست ناکا له لايه ن نيمه وه حوکم و فرمان بدری) (۲ ره جبه، يونت نيل ۲۹۹ کؤچی (اسناد برگزيده دوران قاجار يه، ص ۷۴).

پاشان (ظل السلطان)، حاجی سهد سهاح مه عرف، که لايه نگر و مه نموری نه ينی و ناشکرای خو ی بوو، بو هه لسه نگاندي کيشه که و ليکو لينه وهی بارودوخ و ناماده کردنی راپورتیک، رهوانه ي ناوچه که کرد و کار دانه وهی (ظل السلطان) به گو يره ي راپورته که ي حاجی سهد مه عرف ريکخرا. حاجی سهاح له بيره وهری يه کانی خويدا، سه باره ت به و سه فهره (مه نموری يه ته) نووسیويه تي: بریتين له دوو تايغه (گوران هکان) که هه ردو وکیان له کورده کانی روژاواي نيران. يه کيکیان (گورانی کردنی) که عه لی مورادخان سه روکايه تي ده کاو نه ویتريان تايغه ي گورانی قه لا (زنجیری) يه که سه روکه کان حسين خانو گوايه زنجیری داده په روهری نه وشيروان له شوينیکدا بووه که نيسنا مالی نه مانه، سهد روستم له و

ناوچه یه دا سه روکی مه زهه بییه و به و تهی حاجی سه یاح سه روکی نه هلی
 حه قه و سه رجهم دانیش توانی نه و ده ور به ره مورید و فیدای نه ون،
 خیوه تگه که ی سهید روسته م له توت شامی یه، ناو هه وایه کی خوشی
 هه بوو، بهر له سپیده له بابا یادگار هه به سواری له و چیا یانه ی ناو هه وایان
 سازگار هه به گه شت و گوزار که و تمه ری و لای نیوه رو گه ی شتمه توت شامی،
 له گه ل گه ی شتم یه کسه ر برده میانه خیوه تگه که ی سهید روسته م که گه نجیکی
 قوز بوو، کلاویکی لبادی له سه ر بوو، جلو به رگی له لباد دروستکراوی
 له به ر بوو. نینجا مه ریکیان سه ر پری و که و تینه قسه و گفتوگو، وتم: لای
 حکومت به باشی باست ناکه ن ناسرولمولکم هیشتا نه بینیه، به لام
 نه وانی تر (مه بهستی ظل السلطان) بوو به خراپه باست نه که ن، له وه لامدا
 سهید روسته م وتی: من گونا هیکم نی یه. چهند که سیك به ها و به شی
 نه سپیکیان کریوه و بو سواری بوون داویانه به من و نه و نه سپه حکومتی
 تو قاندوه هه زاران نه سپیان هه یه، نایبینن که چی نه و تاقه نه سپه ی من
 ده بینن. منیش له به ره وه ی خه لکی مینیان هیناوه و سوودی لی و هر ده گرن و
 کریاره کان هم رازی نین، ناتوانم نه و نه سپه پیشکesh بکه م. نه و نه سپه
 به جو ری ده رکه و تو وه بو نه و نه سپه و نه شپرز هیه وه، منیان به یاخ
 داناوه و داوی کوشتم ده که ن، تا نه سپه که به تالان به رن. بو به دبه ختی،
 حکومتیش ده سه لاتی ته و او ی داوه ته ده ست و پیوه نده کانی خو ی و تا
 نه و په ری به هیزی کردون، به جو ری نه و انیش ده ستر ریژی ده که نه سه ر
 مال و گیان و ئا برووی هه موو که سیك و هر سه تمیک بیان هوی نه نجامی
 ده دن و نه گه ر که سی نه یه وی، نه و سه تم و زوران هه قبول بکا، نه و
 به بنه مال هه که یه وه له ناوی ده بن. نه و یه گونا های من و که سانی

وهكو(داستاني نه سپ زياتر ليكچواندنه و نه م بابه ته ليكچوونيكې ته واوي له گه ل نه و بابه ته ي سه بارت به مير خسر و له سره تاي به شي يه كه مي سره نجامي (سره دمي حوت ته وانه) دا هاتوه، هه يه و له بنه پرته دا نه سپ له ري و ره سمې عه له وېبپاڼې (يارسان) وه ك نيړاني يه كونه كان، پيگه يه كي تايبه تي هه يه و ناما ژه و هيماي دهر كه وتن و راپه پښه).

له و سره و بڼه ده دا چند سواريك دهر كه وتن كه يه كيكيان فه رامورز سولتان بو. فه رامورز كه سيكي زور تيگه يشتو و ژير بو، بو مالي خوي له ته ختگا بانگيشت كرد. شه و مان له مالي سه يد روسته م برده سره و نيو سه عاتيكې مابو و بو دمه و به يان، به ره و ته ختگا كه وتينه پري. چونكه ماله كه يان زور دوور نه بو، كه گه يشته نه وي، نه و په پري ريزيان لي نام. حسين خان يا وه رو سولتانه كان سره دانيان كردم و پيگه وه روژمان برده سره نينجا وتم (د مه وي سبه ي يه كسر ليړه وه به ره و كرماشان بروم) وتيان : دووره. به لام تكام لييان كرد تا زو و بگه وينه پري. سواره كاني عه لي مورادخان (احتشام الممالك) يان گه رانده وه و خويان چند سواريكيان خسته ته كم) (خاطرات حاج سياح، ص ۲۲۰، ۲۲۱)

پاش گه رانه وه ي حاجي سه ياح، (ظل السلطان) به هه مو هي زيكي مرويي و چه ك و جبه خانه و به پشتيواني دارايي ناغا حه سه ن (وكيل الدوله) و له ژير چاوديري نوينه ري سه ربازي عوسماني ده ستي كرد به سه ركوت كرنې راپه رينه سنيا سي و مه زه بيه كه ي ناغا سه يد روسته م حه يد هري گوران و خه لكي گوران يارمه تي كه له وري دا به فه رمانده يي فه رامورز سولتان تفه نگچي، (ظل السلطان) به مجوره با سي رو و دا وه كه ده كا : (له ياداشته روژانه كه ي خومدا صاحب ديوانم له گه ل (جلال الدوله) (كوري ظل السلطان) به كه لوپه لي ته واوه وه به ره و (شيراز) فارس نارو و خويشم ته رخا نكرد بو

رېڭخستىنى كاروبارى كرماشان و(سنه) كوردستان، كههزار پله له لورستان خراپتر بوون، چونكه ئىلهكانى كرماشان دەستيان دابووه جورى سەرپرۆيى. گومانى تيدانه بوو كه بارودۇخى ئه و ئىلانەى كرماشان له لورستان خراپتر بوو. هۆزهكانى گۆران له لايەن دوو سولتانهوه، فهرامورز سولتان و حسين عەلى سولتان ناويكەوه، دەستيان به ئاژاوه له و ناوچه يەدا كردبوو كه باسكردى مایه ی نه فرته(!) هۆزهكانى كرنندو كه له لور هزار پله له چه له بى و گۆران خراپتر بوون و بى سەر بېرى باالى به سەر ناوچه كه دا كيشابوو. يه كه مجار به ته له گراف فه رمانم دابه حاجى حەسەن (وكيل الدولة) تا هەر كاتى (ناصر الملك) پيويستى پى بوو يه كسەر كورورىكى بداتى و بو (ناصر الملك) هم ته له گرافىم كردو پىم راگه ياند كه تو له هم موو جىگايه ك و هم موو كات وه زيرى پله يه ك بووى و له كه موكوپى كاروباره كان باشتر ناگادارى و ده زانى كه مه به ست شای ئيمه چى يه و چى ده بىته مایه ی ناويانگى ناغاكت، به وتهى ميرزا مه لكەم خان، هاوپى هەردو كمان و چاره ی هم موو گرفته كان پارهيە. بۇيه بى نه وهى خوت پيشنيان بكه ی و داوا بكه ی، ۵۰۰ هزار تومانم به موى وه كیل الدوله ی ئینگليزه وه بو حه واله كردوى، سى تپى هم مه دان، كه له تپيه كانى عاشقون له ژير فه رمانده يى خوتدا ده بن و حسام الملك ناماده ی كردوون و چوار تپيشم له عيراقه وه ناردوه، كه سه رجه م ده كاته (۷) تپى. خويشم به (۱۲) هزار عه سكه ره وه له بروجەرد بو به ييزكردى له شكره كه ی تو ناماده ده بم، چونكه ده مه وي ريشه ی ئاژاوه له بن ده ركەى. هه روه ها والى نه بو قه دارم به خوى و ۲ هزار سوارو پياده وه، ره وانەى پشتكوه كردوه، جگه له له شكره كه ی خوت له كرماشان و له سه ر بازگه كه ی من نزیکه ۲۰ هزار كەس بو شه پ ناماده ن و نه مانه ته نها

قسه نین. خوټ باش ده زانی که کرده و هشی هیه. دربارهی پاره و پول چەندت بوئ له (وکیل الدوله) ی ئینگلیز و هری بگره و ده مینیت هوه عه قټ و نمه که له لالی و دلسوزی که تیا یادیه، (ناصر الملك) بهرده و ام له بهر خوئی هوه دهیوت، کاتی ئه و ته له گرافه یان له ته فه گرافه خان هوه بو هی نام خویندمه وه، به لام تا دوو سئ ههفته وه لامم نه دایه وه و به ته له گرافه ناسا کانی ئیران له قه له مم دا. پاش تیپه پوونی سئ ههفته، سه رنجم دا قورخانه * بو توپ و تفهنگی نه مسای و چوار هه زار تفهنگ و شهش عه راده ی توپ و حصام الملك، عه لی نه قی خان که زازی به خوئی (٤) تیپی عیراقی و والی به ٢ هه زار سواره و پیاده وه، گه یشتن وه که سیکی فی لیها توو، کاتی مانگی تازه ببینی، به ته و او ی شیټ بووم. ناردمه لای (وکیل الدوله) تا بزائم له باره ی ئه و چه و آله یه ی نه سفه هان و (ظل السلطان) هوه چی ده لی؟ وتی: له هر جیگایه که بته وئ ٥٠٠ هه زار تومان ناماده یه. ئینجا به ناگاهاته وه و زانیم (ظل السلطان) له و جو زانه نی یه، به لکو وه که ناغا محهمه د خانی با پیره ی و نایب السلطنه ئه وه ی ده یلی، ده یکا. ناوی ده وئ، کاری ده وئ، ئابرووی ده وئ. داوای (حصام الملك) م کردو وتم: کوپم کاروبار به م شیوه یه یه. ئه و پاره و ئه م که لوپه لانه له پشتکو و عیراق و نه سفه هانه وه بو مان ره وانه کراوه. ئیستاش به م ریشی سپی یه وه و ئه و نیعمه ته ی پیمان دراوه و ئه و متمانیه ی به ئیمه یان هیه، جوان نی یه خزمه تیان نه که یین و قوربانی له ریگای ئه و اندا نه ده یین. بو یه هر ئیستا وه که په یام بهر برؤ و تیپه کانی عاشقو بینه بو ئیره. له بهر خوئی هوه دو و پاتی ده کرده وه و به منیشی ده وتو سویندی ده خوارد تا با وه پم کرد، کاتی من و (حصام الملك) له ته له گرافه که دا

* قورخانه: جبه خانه (و مرگین)

خویندمانه وه که له ئیوه به هیج شیوه یه که داوای حساب ناکه، ته نها له و کوروره داوای ریخستن و ناوی باش، به ره و پیشه وه چوونی کاروبارم دهوی، ئیمه ی پیره میرد هه ردوو کمان به هوی نه و متمانه و غیره ته ی له ئیوه وه به دیمان کرد، نزیکه ی دوو سهعات کول کول گریان، جا نازانم گریه ی شادی بوو یان گریه ی رۆژانی رابوردو، به یه کمان دهوت ده بی خه ریکی کارکردن بین. به و شیوه به کورتی وه لام دایه وه، وه لامی (ناصر الملک) بۆمن به مجوره بوو که بوونی موباره کی به له شکره وه ته شریف به یینه بروجهرد، کاریکی باشه، چونکه ناوهندی هه رسئ ویلایه تی عه ره بستان و لوپستان و کرماشانه و هه ره نه و ناوه موباره که، ریخستن ته واو به گویره ی سه لیه ی و موباره کی به ده ست ده هیته وه له روی هه رزانی و زۆرو زه بندی دانه ویله .. به هوی گه یشتنی تیپه کانی عیراق و والو نه و که له و په ل و جبه خانه و توپ و تفنگه بارکراوانه وه، له گه ل گه یشتنی تیپه کانی عاشق لودا، ئومید ده که م پیویست به زحمه تی بوونی موباره ک و جموجۆلی له شکره ی موباره کی کرماشان نه کاو پیر غولام خزمه ته کانی به گویره ی مه یلی موباره ک نه نجام بدا. به لام پیر غولام هه موو کاتی رایگه یاندوه که که ژاوه ی موباره کی ته شریف هه ره ده یین و سه رگه رمی ناوه دانکردنه وه ی بینایه کان و قه سری شیرین و زه هاب ده بم، که به پیویستی ده زانم، نه و مه سه له یه خالیکی گرنه و له سایه ی نه و متمانه یه ی به بنده هه تانه، ئومیده وارم یه که عانه ش به فیرۆ نه روا (له و سه روبه بنده دا خوا ره حم بکا، نه و پیاوه به ریزه چ خوی و چ حسین خان (حسام الملک) - ی نامۆزای، به حه ق له وه ی گومان ده که م و ده نووسم، باشر خزمه تیان کرد، بی نیازی و بی ته ماحی خویان نواندو ناوچاکی یان بۆ دین و حکومه ت به ده سه ته ینا. خوا نه کی باو با پیرانی من بۆ باو با پیرانی نه و

نمېكى باوكم بؤ نه و حه لال بكا) - به لام چ سه فه رېكم بينى و چ زه حمه تېكم كيشا، له و سه فه رده دا خويه كافر نه بينى و موسلمان نه بينى ستى. له ماوه دى نه و ۴ مانگه دا، روژيكيان كه له به يانى يه وه تاكو ئيواره و له ئيواره وه تاكو دمه و به يان باس له خوښندن و نووسين و ناردنى فلانه نوكه رو گه پرانه وه دى فيسان نوكه ر بؤ كرماشان و جهنگه كانى كرماشان و نووسراوه كانى كرماشان و گفتوگوئى كرماشان له گه ل تاران، يان له گه ل خودى كرماشان به ولاوه شتيكى تر نه بوو. خودى خو م له وانه يه ۳۰ جار چوييتمه ته له گرافخانه كه و له گه ل كار به ده ستانى حكومه ت و بوونى موباره كى وه دى نيغمه تم و (ناصر الملك) و (حسام الملك) و والى نه بو قه داره دا قسه م كرديى. ۱۰ جار پريارمدا خو م پرؤم، يه ك دوو جار حاجى حه سهن (وكيل الدوله) دى ئينگليز له كرماشانه وه بؤ بروجهره دى له بروجهره وه بؤ كرماشان رويشت ميرزا حه سهن عه لى خان كه گه نجىكى ره وشت به رزه هر له هاتو و چؤ دا بوو. سه ره نجام به خواستى خوا سه رجه م مه رانه كانه هاتنه دى و رها قولى خان و داودخانى كه له ورو، فه رامورز سولتان و حسين عه لى سولتان سه ر به هؤزى گوران و عه زيز خانى باجه لان له هؤزى باجه لان به خوئى و سئ كه س له كه سوكارى و عه لى مورادخانى كرندى ده سگيركران. سه يد روسته م كه وه ك خواى كورده كانه، نه وه دى سه يد به ركه يه و سه رجه م هؤزه كورده كانى كرماشان (على اللهى) ن و خودى سه يد به ركه و نه وه كانى به روا له تى عه لى داده نين و ده لين عه لى له و كه سانه دا حلولى كردوه، وه ك بابيه كانه و ده ريه كانه. ته نها باوه ريشيان وايه كه هر كه سئ ئيمان به سه يد به ركه و نه وه كانى به نين، نه و له سه رووى هه موو

په رستنیکه یه وه یه و هیچ بنده گی و په رستنیکی تری پیویست نی یه و نه م
شيعره یان به رده وام ده و ته وه:

بارها گفته ام به خلوت دل علی الله و غیره باطل
در مذهب عارفان آگاه الله علی و علی است الله

از سر درون جمله آگاه علی است گردش ده این بلند خرگاه علی است
جز وی نبود یلد ولم یولد تفسیر کلام قل هو الله علی است
نهمه و یردی شهوانه روژیانه، نیازی خودان به بنه مائه ی سهد به ره که و
نهم و یردی شهو و روژیانه، نیتر که س پیویستی به هیچ په رستن و قاعه تی
ناکا.

از چلیم و چرس و چنگال و چلو چون بحق واصل شدی آسوده شود
ناغا سهد روستم حهیده ری بو بووه نیگه رانی گه و ری نیمه، تا
سهره نجام (حسام الملك) که و ته شه پر کردن له دژی و به زه بری توپ له مال و
خانه قای خوئی ده ری په راندو به ره و ناوچه عه رب نشینه کانی
عیراق راوی نا.

جه هانمیرو فه قن قادرو که ریم به هلول و سه لیم نه حوه ل که له سه رانی
هه مه وند بوون، له گه ل ۶۰۰ سواری حسین قوی خان به هوئی والی نه بو
قه داره، دانیای کرد بوونه وه و له گه ل خویدا هینا بوونی بؤ لای من
له برو جهرد و هر هه موویان به زنجیر به سترابوونه وه. پاشان جگه
له جه هانمیرو لایه نگره کانی، رها قوی خانی که له ور نازاد کرا، به لام فه رمانی
پیدرا له نه سفه هاندا بمینیتته وه. عه لی مراد خانی کندی بووه پیایوی
حکومت و کرا به سه روکی تیپی کړند. داود خان پاش نه وه ی پله ی نیلیگی
که ری نیلی که له وری پښ سپی ردا، نازاد کرا و گه راپه وه ناو نیله که ی.

به لّام فه رامورز سولتّان له بهرئه وهى سهره پوئى زورى كردبوو (!!؟) گولله باران كرا (له فهرهنگى شازادهى قاجاردا، ملكهچ نه كردن بو سته م و زوردارى، واته سهره پوئى) حسين عهلى سولتّان به زنجيركراوى رهوانهى ئەسفهان كرا. جههانمىرو سه ليم ئەحوهل سپيڤردان به ميرزا رهزاخان تا بپرينه ئەسفهان و له ويوه، له گه ل من بپرينه تاران تا له بهردهم هومايونى نازاد بگريئن. له بهرئه وهى به لّينم دابوو سوپاس بو خوا به لّينه كهى خوم جيبه جيكرد، خهرجى شهو و روژى جههانمىرو لايهنگرانى كه نزيكهى (۳۰۰) كهس ده بوون دابين كردو ئەوانى ترم نازاد كرد تا بچنه وه لاي والى پشتكو. چوارسه د تومان خهرجيم بو دابين كردن، پاش ئەنجامدانى ئەو كارانه و مؤلّهت وهرگرتن له باوكى تاجدارم، گه پامه وه ئەسفهان.

فهريد بهگى سه رتپيى عوسمانى سهردانى سهر بازگهى (حسام الملكى) له كرماشان كرد، به لّام له بهرئه وهى من نه چووم بو كرماشان، له بهر چهند هويكه بانگيشتم بو سهر بازگه كهى خوم نه كردو سهره نجام فهريد بهگ پاش چهندى مانه وه لهو سهر بازگانه گه پايه وه عيراقى عه ره بى (تاريخ مسعودى، ص ۲۹۶ - ۳۰۳)

ئەو راپورتهى (ظل السلطان) گه وره يى و فراوانى بزاقه سياسى و مه زه به بيه كهى سه يد حه يدهرى گوران نيشان ده دا كه به دان پيڤدانانى خوئى، بنچينه كهى ناغا سه يد روسته م گوران بووه و سهركرده و فه رمانده و ريبه رى خه بات و جهنگه كان، له دژى له شكرى حكومه ت فه رامورز سولتّان بوو و هه ر له و پيئاوه شدا سه رى خوئى به خت كرد. پارو پولى زورو زه به ندى (وكيل السفاره)ى حكومه تى ئينگليز، له دژى شوورش و بو ركوتكردى بزاقه كه به كارهيئرا، سوود له هيئزى مروئى چه ندين تپيى جيا جياى ئەسفهان، تاران، نازه ربايجان و لورستان كه ژماره يان ده گه يشته ۲۰ هه زار

کهس وه رگړاو هزار بارى جبه خانسهى توپ و تفهنگى نه مساوى و چوار هزار تفهنگ و شهش عه راده توپ به کارهینرا، جگه له چوار تپى عىراقى (نهراکى) و والى به دوو هزار سوارو پیاده وه و هاتنى خودى (ظل السلطان) بؤ بروجرد، که بؤ ماوهى چوار مانگى ته و او له سپیډه وه تا شیو، خه ریکى په یوه ندى کردن و ریکخستنى کاروبارى ناوه ندى جهنگ و پشتیوانى بوو، به راده یه ک ژيان له و فرمانر وه وایه قه دهغه کرا که ته نانه ت دوگمه کانى کراسه که شى له لایه ن که سانى تره وه ده به ستراو ناچار کرا له نیوان ته له گرافخانه و پؤسته که یدا خه ریکى هاتوچؤ بئ. چاودیریکردنى بارودوخه که له لایه ن ئه و مه ئمورهى عوسمانى یه وه وای کرد سئ کوچکى قاجار عوسمانى . ئینگلیز پیکه وه بکه ونه سه رکوتکردنى بزاقئیک که په پیره وه کانى هاوولاتیپیانى شیعو و نالحه قى که له ورو سوننهى باجه لان و ئال حه قى گؤران و مه نشیى و کردنى بوون و سه یدیك ریبه رى ده کردن که جه زبه یه کى ئه و توئى له قسه و کرده وه کانىدا هه بوو، به جوړئ په پیره و کاره کانى جگه له فرمانى ئه و (ناغا سه ید روسته م حه یده رى گؤران) گوئیان له قسهى هیچ حوکمرانىکى تر نه ده گرت. که واته به هیز بوونى ناغا سه ید به مانای ته نگ پئ هه لچنینى تاران، له نده ن و ئه ستانبول بوو، بؤیه پیکه وه و به هؤى پیلانیکى پر خه رج و سه رسامه وه، بزاقه که له باربرا. شمشیرو چه کى ناگرین، به رامبه ر به چه کى پیشکه و تووى ئه و روژهى وه ک توپ، سه رپازى موچه خوړى تپه کان و فرماندهى که شوفش که رو خاوه ن نازناوى زل زل، به رامبه ر به ژماره یه ک گیان له سه رده ست که خوړاکیان بریتى بوو له به رووى روت و هیچ موچه یه کیان جگه له نه فسى حه ققانى نه بوو، رو به پرووى یه ک بوو بوونه وه.

لېكۆلىنەۋەي لايەنە جيا جياكانى ئەۋ راپەرىنە سىياسى و مەزھەبىيە و ئاسەۋارە كۆمەلەيەتى يەكانى، كەپەيوەندىيەكى پتەۋى لەگەل مېژۋى ئەۋ ھۆزانەدا (كەلھور، باجەلان و گۆران بەگشتى) و ئىلى گۆران بەتايبەتيدا ھەبو، رەھەندە فراۋان و قوۋلە مېژۋىيى و مەزھەبىيەكەي راپەرىنەكەي دەردەكەۋى. جەزبە و كارىگەرىي كۆمەلەيەتى راپەرىنەكەو عەيشق و ئىرادە و ئازايەتى فەرامورز سولتان، بەرادەيەك بو، كەكاتى دەسگىركا، مانگرتۋان و گەنجە دەنگە خۆشەكانى شارى كرماشان، لەكوچە و كۆلانەكاندا و بەئاۋازى دىرىنەي خۆمالى (لاۋە لاۋە) و بەو شىۋەي (قەتار)، كەلەدوا رۆژگارەكانى زەندى و بەھۋى ئازايەتى و مەرگى لوتفەلى خانى زەند لەلايەن دايكىەۋە (مادەرشاھى) كەوتبۋە سەر زمان، مونا جاتيان دەكردو بۇ رىزگارى فەرامورز سولتانى سەر سپەردەو فەرماندەي گيان لەسەر دەستى ئاغا سەيد رۆستەم حەيدەرى گۆران دەپارنەۋە. ئەمەي خوارەۋە يەككىكە لەبەيە يادگارەكانى ئەۋ رۆژگارە:

يا امام رضا شاگە خراسان برس و فرىاي فرامرز سلطان

ئەي ئىمام رەزا شاى خۇراسان بگەرە فرىاي فەرامەرز سولتان

دواتر ئەۋ ئاۋازە بەسرودى فەرامورز سولتان ناوبانگى دەركردو، تا ئەم دوايىش لەلايەن گەنجە دەنگخۆشەكانى كرماشانەۋە، لەمەيدان و بازارەكانى شاردا دەوترايەۋەو جەنگاۋەران و تەنگچىيەكانى (جافى گۆران) لەپرسەي فەرامورزدا (بەگۆرانى) و لەسەر ئاۋازى كۆنى خەزانى، چەند بەيتىكيان لەكۆچى نەمرانەي فەرامورز سولتان ھۆنىۋەۋەو پىيان دەوت

دیلانہ (Dilane)، واته دیلیتی (دیل له کوردی سۆرانیدا مانای زیندانی دهگه یهنی).

گریانه نالۆزهکانی (ناصر الملک) و (حسام الملک) و باوه پرنه کردنیان، بهلگه ره شبینیان بوو له تیکشانندی رأپه پرنه که، به لام مانه وهی (ظل السلطان) له ناوچه که، تا دوا ساتهکانی ئۆپراسیۆنهکان و سه رکوتکردنی یه کجاره کی رأپه پرنه سیاسی و مه زه بی یه که ی ناغا سهید رۆسته مه حهیده ری گۆران، نهو ره شبینی یه ی گۆری بۆ باوه پو پیکه نین و سه فه ری (ظل السلطان) له لای رۆژاواوه. خالیکی گرنگی تر، بریتی یه له وهی که بۆچی له بری کرماشان، (ظل السلطان) له بروجهر د جیگیر بوو. و نهو ۵۰۰ هزار تمه نهی له کوپوه دابین کرا؟ نهو ماوه یه ی رأپه پرنی عهله و بییه کان (ثال حهق) که (ظل السلطان) به درۆ هه لبه ستراوهکانی خۆی و ناراسته کردنی کهسانی تر، به بابییه وه لیکی چواندبوو (؟) و دهیویست به بزاقیکی خورافی و دژ به نایین و رای گشتی کۆمه ل نیشانی بدا، بزاقیکی به بیرو باوه پ بوو که له لایه ن یه که یه که ی ئیله کانه وه گیان له پیناویدا به خت ده کراو بزاقیکی تیکه ل له شیعه و سوننه و ئال حهقه بوو (بزاقه که له سه ر بنه مای خواناسین و باوه پ به موقه ده سه مه زه بییه کانسی خه لکی سنووره که دارپژرابوو، به لام دژی چه و ساندنه وه داگیر که ران و بیگانه په رستی بوو، بۆیه روی راسته قینه ی بزاقه که له گه ل درۆ هه لبه ستراوهکانی (ظل السلطان) یه کی نه ده گرته وه.

ته رمی فه لامورز سولتان وه ک قاره مانیکی میژوویسی و خۆشه ویستی خه لک، له لایه ن لایه نگرانی بزاقه که وه، له ئیسه فه هانه وه هی نرایه وه کرماشان و له ناوه ندی خانه قای (بو قعه ی) حه زه تی سولتان سهید نه حمه د عه له وه ی

به رزنجی (بابا یادگار) ی شهیددی خه باتی سه رده می ته میوری راپه پښتانه
 له وېبپاڼې زاګر و سدا به خاک سپېردرا. له سه رده می مه شروتهدا،
 که سه رده می پېداچونه وهی کرده وه کانی سه رانی قاچار بوو، راپه پښتانه
 سه رکوتکراوه کانی ګل، دووباره ناشکرابوونو که وتنه وه سه ر زمان،
 روژنامه می (صور اسرافیل) له ژماره کانی ۷ او ۸ ی روژ می ۲۱ ی جه مادی ناخری
 ۱۳۲۵ ی کوچپیدا، به توندی سه رکوتکردنی بزاقی ناغا سهید سهیده ری
 ګورانی مه حکوم کردو نووسی که به یاخی له قه له مدانی بزاقه که و
 سه رکوتکردنی نه خشه ی ئینگلیزه کان بوو. هه روه ها روژنامه که به باشی
 ناوی قاره مانه کانی بزاقه که ی برد. (بروانه: روژنامه می صور اسرافیل شماره ۸.۷ ص ۲)
 (محمد علی سلطانی، ایلات وطوایف کرماشان، ج ۱، ص ۲۹۲، ۲۹۷). له دريژهی ريګای ئهو
 راپه رینه دا، له شهه ریوه ری ۱۳۲۰ د له ژیر کاریګه ری سیاسه تی
 ئیستیعما ری به ریتانیاو له سایه ی یه که سه ربازیه کانی ئینگلیزدا، جینشینی
 ته کیه ی ناغا سهید روسته م سهیده ری ګوران، ناغا سهید (شمس الدین)،
 که پیشینه یه کی هه بوو له دژایه تی کردنی ئیستیعما رو به شداری چه ندین
 راپه پښتانه و په یامی باتنی کردبوو، به فه رمانی ئینگلیزه کان بو تاران
 دوورخرايه وه و ماو یه کی زور که وته ژیر چاودیږی و زیندان و نازاره وه.

وینه‌ی آقا سید محمد کلاو دهشتی

رپه پښی سهید محه مه د کلار دهشتی (موشه عشیعی، ناته ش بهگی) له سالی ۱۳۰۹ کؤچیدا

خولی ناسری (۱۲۶۴.۱۳۱۳ کؤچی) به یه کئی له ناسکترین ماوه میژووی و سهرنج راکیشه کان له پووی فرهیسی بزاقه ئازادی به خشه سیاسی و مه زه بییه کانه وه داده نری، به تایبه تی بزاقه عه له ووییه کان رپه پښی عه له ووییه توندپوه کان له و ماوه یه دا، به دوا ی ئه و بیډه نگی و خاموشییه دا هات که سه رده می ناجیگیرو زوو به سه رچووی ئه فشاری (۱۱۴۸.۱۱۶۳ کؤچی) و زهن دی (۱۱۶۳.۱۱۹۳) پیداتپیپه ری، له گه ل هاتن و گه رمبوونی بازاری سهرانی سؤفیگه ریدا له دوا دوا یی سه رده می زهن دی و سه رده می سولتان ناغا محه مدخان و فه تحه لی شادا، که رووبه رووی به ره له سستی تون دی زانا و موجته هیده کان بوون و به هو ی ئه و ناره زایی و به ره له سستکار بیانه ی خه لکه وه که به پالپشتی زانا و روحانییه کان ئه نجام دران، زورییه ی سه رکرده سؤفییه کان گیانی خو یان له ده ستدا، به لام خالی گرنگو جی بایه خ ئه مه یه که رپه پښه یه که له دوا ی یه که کانی عه له ووییه توندپوه کان، به دریژایی هه زار سالی ته مه نی خو ی، نه که ته نیا له لایه ن زانا و موجته هیده هاوچه ر خه کانی خو یانه وه، دژایه تی نه کران، به لکو له لایه ن ئه و گه وره پیاوانه وه به چاوی ناشتیخوازانه وه ته ماشا کراون، له راستیدا وه که له برگه میژووییه جیاجیاکاندا راست کراوه ته وه و ده سته پیگردنی سه فه وی نمونه یه کی به رجه سته و ناشکرای ئه و راستییه بوو، رپه پښی عه له ووییه توندپوه کان به بازووی سیستمیکی شیعه ی میانر ه و له قه ل ه م ده ری، که خو ی به ملکه چی زه مینه خو شکردن بو ئه نجامدانی فرمانه کانی جیگرانی ئیمام مه هدی

د زانې و له و سونگه يه وه، له هيچ برگه يه كدا دو چاري لښچانه وه و
ه لكو تانه سر نه ده بوونه وه.

ه لومره جى كومه لايه تى سهرده مى ناسرى (۱۲۶۴، ۱۳۱۳ كؤچى)
به تايبه تى پاش مردنى نه مير كه پير، كه هاوكات بوو له گه ل راپه پښ و
شهيد بوونى ته يموردا، به يه كى له قهيرانا و تيرين برگه ميژو وييه كان، له پروى
گه نده لى كومه لايه تى، سته مكردن له هاوولا تيان و توپژى زه حمه تكيش، بى
سهره بوى كاروبارى ئيدارى و ولا ت و له شكردا، رهواج پيدا كړدى شيوه
رهو شته ناپه سه نده كانى سهرده مى مه غول و فراوان تر بوونى حهره مسه راكان و
ديارده ي به رزبوونه وه ي پله ي منداله غولامه كانى دهر بار له چا و تروكانى كدا
داده نرى كه ياداشته به پيزه كانى (اعتماد السلطنه) ناو ينه ي سهره پايگيرى
ره هنده جيا جيا كانى نه و ماوه ميژو وييه تر سنا كه يه. له و ماوه يه دا دو
راپه پښى به ناوبانگ له هه ناوى نه قشبه ندييه كانى كوردستان و پاشماوه
په پره وانى نه هلى حه ق سهر يان ه لداو گه يشته لوتكه.

به له بهر چا و گرتنى نه و ه لومره جى بالى به سره دامينى كيوه كانى
زاگرؤس، له ده سالى يه كه مى سه ده ي چوارده ي كوچيدا، كيشابوو،
سهر كرده كانى ناته ش به گى (موشه عشيعى، نوربه خشى) بنكه ي
جمو جو له كانى خو يان گواسته وه بو دامينى كيوه كانى نه لبورز، له سايه
بوونى نه و ناو ه ندانه ي له قه زوين و تاران و دهور به ردا هه يان بوو، هه روه
له بهر نه وه ي به شيوه يه كى يه كالا كه ره وه مامه له له گه ل راپه پښى سهد
مه مه د كلارده شتيدا نه ده كرا، واگومان ده كرا كه په ره سه ندى راپه پښه كه
به دنيا ييه وه كو تايى به سته م و تو قاندى باوى سهرده مى ناسرى به يني ت.

راپه پښنه که ی سهد محمهد کلارده شتی، وهک بزاقه کانی پیشتر و بهه مان شیوه ره فتاری نووسه ره کانی دهر بارو وابه سته، له لایه ن میژوونوسه کانی قاجار، له ژیر ناو نیشانی جیا جیادا، راستیه کان شیویندران و ئاوه ژوو کرانه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا له ناو راپورت و بیره وه رییه جیماوه کاندا، راستی و روونی رووداوه کان به دی ده کری، به تایبه تی له یاد داشته کانی ئیعتیما د سه لته نه دا که به به لگه نامه یه کی (اعتماد السلطنه) دا سه لمیندراو داده نری.

سهد محمهد ناتش به گی (موشه عشیعی، نووربه خشی) ناسراو به سهد محمهد باقرو میرزا سهد محمهد کلارده شتی، یه کی که له سهد کانی بنه مالهی ناتش به گی و له گه ل سهد حسن ناتش به گیدا، دوانه ن، که له ناو موریده کاندا به سهد حسن خودا ناوبانگی دهر کرد بوو، به پیی ئه و قسانهی میرزا حیدر عه لی نووسه رو ره شنووسی (دار التالیف) که له راپورتی یه کی له گه وره پیاوانی کوردی خواجه وهنده وه وه ریگرتووه، سهد محمهد پرپواگه نده که رو بانگیشته کری خودی سهد حسن دایی بووه، عهله و بییه کانی خواجه وهند موریدی بنه مالهی ناتش به گی بوون له باکووری ئیران و ناوچه ی کلارده شتدا، هه روه ها سالی ۱۳۰۰ کوچی، له گه ل هاتنی سهد حسن بو ناوچه که، خه لکه که به یعه تیان داوه تی و به گویره ی ری و ره سمی عهله و بییه کان، بوون به فیدایی و چوونه ته ژیر فرمانی ئه وه وه، پاشان سهد حسن له دیریژهی پرپواگه نده کردن ئیرشادی خویدا، چووه ته ته وریزو شیروان، وادیاره به هه مان ریپره وی حه دیده رو جونه ویدو شائیسماعیلی سه فه ویدا ره تبووه له سه ر ریی خوئی ئیدیعیای دهر که وتنی کردووه وه دیریژی ریپره وی خوئی تاده گاته

روسيای قهيسهري له ههر شوينه و ژماره يه كه په يروه ي پهيدا كړدووه و
 سه رهنجام له ناو روسيای قهيسهري دا گرفتار بووه، يان به رپوايه تيكي تر
 مردووه، سالي ۱۳۰۸ كچي ميرزا سويد محمده ناته ش بهگي كه له گهل
 سويد حه سهدا دوانه ن يارو هاورپي و سه رسپارده و پروپاگه نده كهرى بوو،
 له ناو هاورپي كاني سويد حه سهدا، له گهل دوو كه سى تر گه رايه وه بو
 ناوچه ي كلارده شت و له لايه ن په يره واني كلارده شت و رودبارك و نه واني
 تره وه پيشوازي كران. سويد محمده له لايه ن سويد حه سهدا كه پاش
 ده ركه وتنى (شا حه سهدن) گوايه داواي جيگري كړدووه {داواي شامحه مه د
 بهگ و حه سهدن خه ليفه} كړدووه وه ل و ده رپرینه كاني سويد محمده له و
 قوناغه دا هوشان و هه مان وته و جه ختكردنى سويد محمده موشه عشيعي
 له سه ر په يره و كاراني له سه ره تاي بزاقى موشه عشيعيه يه كان بوو. (قيام نهضت
 علويان زاگرس، ج ۱، ص ۱۵۹) سويد محمده كلارده شتي به په يره واني
 خوي ده گوت: (.. كه شا حه سهدن منى مه نوم كړدووه تانيوه بانگيشت بكه م
 بو ده ركه وتنى هم نزيكانه ي حه زره ت و شا حه سهدن جيگري حه زره ته، ده بي
 مال و پاشماوه و شتي تر (كه لويه لي دنيايي) هه موو بفروشن و نه سپ بكن و
 شمشير بگرنه ده ست، خوتان بو نه و جهنگه ي (صاحب الزمان) ناماده
 بكن و له ريزي پيروزي نيمامى عه سردا به شدارى جهنگ بكن، په يره وان
 گوئ رايه لبيان كړدو وهك موشه عشيعيه يه كاني سه ره تا، هه موو كه لويه ليكيان
 فروشت و نه سپ و شمشيريان كړي، خويان ناماده كړدو هه موو
 به ره له ستكاريه كيان به شمشير وه لام ده دايه وه، روژ له داواي روژ ژماره ي
 لايه نگراني سويد محمده زيادى ده كړدو زه مينه ي راپه رين له بارتر ده بوو،
 له باره گاي سويد محمده دا وهك بنكه يه كي سه ربازي، چهك

باروبنو نه سپ و کهلوپه لی جهنگی، له هه موو کهلوپه لیکی تر زیاتر بهرچا و ده که وت. گیان له سه رده سته کانیش چاوه پروانی زستان و گه مارو دانی حکومتیان له کلارده شته وه تائه سترناباد ده کرد.

سوبحانقولی خانی برای ساحب سولتانی خواجه وهندی هاوسه ری ناسره دین شا، فرمانرپه وایی ناوچه که ی ده کرد، پاش نه وه ی زانیاری ده رباره ی پیگه یشتن و به لوتکه گه یشتنی بزاقه که ی سهد محمه د کلارده شتی په یداکرد، بو له نزیکه وه ناگادار بوون له چو نیه تی مه سه له که، له گه ل ژماره یه ک له دوستاندا له نه ستراباده وه به ره و کلارده شت که وت پرئ و به پیی خو ی به ره و مهرگ چوو، له گه ل گه یشتنی بو (حه سه ن کیف) گه مارو درا، له وانیه بو سه نگرگرتن بوو بی، خو ی ده خزینیته ناو خانوویه که وه په پره وانی بزاقی موشه عشیعیش، ناگر له خانووه که به رده دن، سوبحانقولی له ترسی گیانی خو ی هاته دهره وه تاهه لیبیت، به لام ته قه ی لیگراو بریندارکرا، پاش ده سگریکردنی خو ی و دوو ناموزای، پارچه پارچه کران و له ناو ناگردا سوتینزان، گه یشتن و مردنی سوبحانقولی چوار سه عاتی خایاند، نینجا په پره وان رویان له عه شایه ری ناوچه که، نه وانیه ی په یوه ندییان پیوه نه کرد بوون، کرد. نیعمه توللاخانی سه رتیبی خواجه وه ند پاش کوژرانی فرمانرپه وای ناوچه که هه ستی به مه ترسی بارودوخه که کرد و په یامنیوکی به په له ره وانیه ی تاران کرد و دریزه ی پیشه اته که ی به (امین السلطان) و (صاحب جمع) راگه یاند، له و سه رو به نده دا (ساعد الدوله) بو سه رکوتکردنی رپه پښه که ده ستنیشان کرا.

(ساعد الدوله) سوودی له دوژمنایه تی دیرینه ی نیوان هه ردو توپژی

چپه رو خانه خوئی ناوچه که وه رگرت، که له سه ره تای سه رده می قاچاریدا

خواجه وهنديه کانيان له شيرازوه بو باکور راگواستبو و نه دوزمنايه تيبه دروست بوو بوو. وه رگرت. نه و خيلا نه که له لايه ن کورده راگويژراوه کانه وه چه ندين جار سه رکوت کرابوون، بيريان له توله کورده وه، (ساعده الدوله) کاتى گه يشته مه رزن نآباد، به ناردي په يامنيريك داواى ناماده بوونى سهيد محمه دى کرد، به لام سهيد داواکى پشت گوى خست و له بهرامبه ردا که و ته ناموزگارى کردن و هاندانى موريده کان و سهيد محمه د موشه عشيى دوپاتى کرده وه که چه ک و که لويه لى جهنگى کاريگه ريبى نابى له سهرتان (توپ و توپخانه کاريگه ريبى نابى له سهرتان، دلتان هيچ نه کاو ناسوده بن نه و له شکر و جبه خانه يه لى له تارانه وه هاتوه، ده بيته ميشوله له بهرچاوى نيوه، له گه ل سپيده هيزه کاني هه ردوولا رووبه رووى يه کتربوونه وه، سهيد محمه د دو نالاي بهر زکردبووه، يه کيکيان سه وزو نه وى تريان سوور، له سپيده وه تا خوراوا جهنگ گهرم بوو، له نيوان هه ردوولا داو سهيد خوى جل و بهرگى جهنگى له بهر کردبوو، شمشيرى کى به سستبو و به تفهنگيکه وه پيشى تا قمه کاني گرتبوو. سهره نجام له گه ل روژاوا بووندا هيزه که ي سهيد تيكشکا و خويشى ده سگيرکرا. به گويره ي گيړانه وه کان، ژماره ي فيدا ييه کوژراوه کاني سهيد محمه د کلارده شتى له نيوان ۲۰۰۰-۵۰۰ کهس مه زنده کراون.

(ساعده الدوله) و ده ست و پيوهنده کاني به هه مان شيوه ي سه ده کاني ناوه راست مامه نه يان له گه ل راپه پيوه کان کردو له ترسى دووباره هه لگيرساندنه وه ي راپه رين، تا سى مانگ ناوچه که يان خسته ژير چاوديرييه وه. کوپانى (ساعده الدوله) ش بهر ده وام خه لکى ناوچه که يان نازار ده داو له هه ر شويينک فيدا يى يان که سيکى سه ر به خيلى خواجه وه نديان

ببینیایه، بی لئیرسینه وه دهیانبهسته داریکته وه گولله بارانیان دهکرد، ته نانهت ژماره یه کیان به زیندووویی و به دست و پی به سترای زینده به چال کران. چهن دین گوندی خواجه وهنده کان، نه وانهی له لیواری ده ریا مابوونه وه، تالان کردو دانیشتوانه کانیان به دیل گرت. کاتئی (انتظام الدوله) بووه فه رمانپره وای مازنده ران، له به ره وهی زانی ئاویکی خراپیان رشتووه، که وته چاککردنی میانهی خواجه وهندو خیلکه، چونکه به هوئی سه رکوتکردن و گوشاره وه برستیان له خواجه وهنده کان بریبوو، که چی هیشتا ترسی نه و بیان هه بوو، راسته و خو پاش ده رچوونیان له ناوچه که، ده ست و پیوه نده کانی حکومت به دست خواجه وهنده کان سزا بدرین و توله یان لی بکریته وه. به لام دواچار ناشتی سه قامگیر بوو. ده توانری ئاستی توندی سه رکوتکردنی خواجه وهنده کان له م بهیتهی خواره وه بزانی.

چنان کار ممالک خورده برهم که زالی کرده پیدا زور رستم
واته:

کاروباری ناوچه که به جوئی شیواوه که زالمی روسته م زه وائی
لی په یدا بووه (از استاراتا رستا باد، ج ۳، ص ۵۱۰-۵۰۴)

(اعتماد السلطنة) له یادا داشته کانی خویدا به مجوره باسی ناردنی له شکری حکومت و دابینکردنی خهرجی و که لوپهل و گه پرانه وهی له شکرو سهید محمه د کلارده شتی بو تاران و کاردانسه وه و کاریگه ریی کومه لایه تییا نهی ده ستگیرکردنی سهید، که نیشانهی بیزاریی خه لک له سه رکه وتنی له شکری حکومت بوو، ده کات.

یه کشه ممه ۲۸ی ره بیعولنه وه لی ۱۳۰۹ی کوچی نووسیویه تی: (سپیده
چومه پینش ده رگا، دهنگه دهنگ و قه له بالفی بوو. سهید محمه د ناوی

که خه لکی سه حنه ی کرماشان و یه کئی له مورشیده کانی تایفه ی علی اللهی بوو، چوو بووه کلارده شت و که وتبووه ئیرشاد کردن و دنه دانی خواجه و نده کان و ژماره یه کیانی ئی کردبووه په پیره وی خوئی. له و سه روبه نده دا سه رتییکی خواجه و نده ی، به خوئی نوکسه س له ژن و کچ و برابیه کی و دایکی کوشتبوو و دواتر سوتاندبوونی. کوژاوه کان برا، دایک و که سانی (صاحب سلطانی) خواجه و نده ی ژنی شا بوون. (ساعد الدوله) ته نکابونی ده کریته بهرپرسی سه رکوتکردنی سه یید، ئه ویش به سواره و تیپی تایبه ته وه خوئی ناماده ده کاو حکومه تیش بری شهش هه زار تمه ن پاره بو خه رجیی هیزه که ی ته رخا ن ده کا (روزنامه خاطرات اعتماد السلطنه، ص ۸۸۶) هه روه ها یاداشته کانی روژی چوارشه ممه ۲۲ ی ره بیعی دووه می ۱۳۰۹ به مجوره یه: ئه و سه یده ی که ده یانگوت یاخی بووه. هیزی حکومت به ره و کلارده شت که وته پری و ئه مرؤ چوونه ناو شاره که وه. هیزه که ری و ره سمی باوو نیشاندانی توپخانه ولیدانی ته پل. خانه له گه ل سه رجه م تیپه کانی تاران و قه زاق و موسیقا ژهن و ئه وانی تر پیشرپه وییان کردو سه ییدیان هیئا به عه مامه یه کی سه وزو زنجیر له مل و به ده ست به سترای، وه کو چو ن حه زه تی (سجاد) یان بو شام هیئا. ته وای خه لکی ناوچه که ده گریان. من سه یرم له وه ده هات که سه ییدیکی هه ژار، خوئی به زمانی خوئی به (نائب السلطنه) و دواتر به شای وتبوو که من هه موو سالی بو کؤکردنه وه ی پیویستی، سه ردانی ئه وی ده که م و نه یاخیم و نه هیچ، که چی ئه و هه موو هیزه کؤکراوه ته وه، ئه ی نه گه ر یه کئی له سه رکرده کانی ولاتانی بیانی ده سگیر بکرا بایه، چییان ده کرد. به پیی قسه ی سه ریا زه کانی (نائب السلطنه)، نزیکه ی دوو هه زار ژن و پیاو، پیرو گه نج و مندال کوژان.

شهوئ بانگ کرامه بهر دهرگاوشا وتی سهد پیاوئکی سهیره. بالابه رزو سپی پیست و ریشیکی دریشی سووری هیه، به لام زمان دریشو بویره.. بهشای وتبوو: بو سهدیکی ههژاری وهك من بوچی کلار دهشتت ویران کردو دوو هزار هاوولاتی خوټ به کوشتن دا؟ له کاتیکدا نه گهر یهك تاقه کهست به دوامدا بناردايه، نهوا خوټ دهاتم. به پهله سهدیان برده زیندان، نهوا کاته ی بردیان شا وتبووی عمامه سهوزه که ی سهری دابگرن، باعمامه که ی بو زیندان نه برئ.

(روزنامه خاطرات اعتماد السلطنة، ص ۸۹۰)

مه نوره بیانیه کان به زوری دژی بزاقه باوه پداری و جه ماوه ریه کان بوون و همیشه حه زیان به وه ده کرد خه لکی گیل بن، تاخویان خه ریکی دزی و تالان کردنی سامانی نه ته وهیی و شیواندنی بیرو باوه ری ئایینی کو مه ل بن.

لهو سوئنگه یه وه دکتور فوریه ی پزیشکی تایبه تی ناسره دین شا، له یاداشته کانی خوئ دا که گومانی له مردنی سهدیدا نه بوو به چاوئکی سووک و دوور له پراستی باس له که سایه تی سهد محمه د ده کا که دووره له پراستگویی (اعتماد السلطنة) هوه (سه سال در دربار ایران، ترجمه عباس اقبال اشیتانی، به کوشش همایون شهیدی، ص ۲۲۲).

شیخ عه بدولکه ریم شه ده نه

بزافي حقه له كه ركوك

شه ده له گوندي كه له ناوچه ي سورداشي سر به پاريزگاي سليماني له كوردستاني عراق. له كوتايي سالاني ۱۹۲۰ (۱۳۳۸ كوجي مانگي) (۱۲۹۹ كوجي هه تاوي) له و گونده خنجيلانه يه دا، بزافي حقه له سر دهستي شيخ عه بدولكهريم كوپي حاجي شيخ مسته فاي كوپي حاجي شيخ رهزاي عه سكهري بنيات نرا.

حاجي شيخ رهزاي باپيره ي شيخ عه بدولكهريم خه لكي گوندي عه سكهري ناوچه ي ناغجه لهر بوو، كه پيشتريش شيخ موساي به رزنجي ليوه هه لكه وتبوو. هم بنه ماله يه له سهيده عه له وييه به رزنجي يه كانه و سولاله ي سهيديان ده گاته وه شيخ عيساي به رزنجي هم مه داني باوكي سولتان سهيد نيسحاق عه له وي به رزنجي. حاجي شيخ موسته فاي باوكي شيخ عه بدولكهريم له جهنگي يه كه مي جيهاندا، بو روبه رو بوونه وه ي هيزه كاني نينگليز چوه باشووري عراق و له سالي ۱۲۲۳ ي كوجي له به غدا كوجي دواي كردو له گوپرستاني شيخ مه عرف كه رخيدا به خاك سپي دراو پاشان مه زاره كه ي بو گوپرستاني شيخ جونه يدي به غداي گواسترايه وه.

هم بنه ماله يه تا كاتي دهست به ئيرشاد كردني مه ولانا خالد نه قشبه ندي (۱۱۹۰-۱۲۴۲ ي كوجي) له كوردستان، له سر ته ريقه تي شيخ عه بدولقادي گيلاني، كه ميراتي باو باپيراني بوو، ئيرشادي ده كرد، به لام پاشان له بهر نه وه ي كه وته ژير كاريگه ربي ئيرشادي مه ولانا خالد نه قشبه ندي يه وه، دهستي ئيراده تي ده داته دهست و له سر بنه ماي ته ريقه تي نه قشبه ندي ئيرشادي كرد.

یې که مین که سایه تی نه م بڼه مالیه که ته ریکه تی نه قشبه ندی هه لبرژارد، شیخ نه حمده سهردار بوو. شیخ نه حمده په یوه ندی به مه ولانا خالد شاره زوری میکائیلی نه قشبه ندی، نه وهی ناوداری پیر میکائیل دوانی و هاوچرخ و هاو دهم و یاری سولتان سهد ئیسحاق عهله وهی به رزنجی یه وه کرد، که نویکه ره وه و زیندو که ره وهی ته ریکه تی نه قشبه ندی بوو له کوردستان و میزوپوټامیا و سوریو و ولاته ئیسلامیه کاند. ماموستا که ریم زهند ده لی که مه ولانا خالد نه و کاته ی خه ریکی ئیرشاد بوو ها توته گوندی سه رگه لو، که شیخ نه حمده تیادا ده ژیا و شیخ قادری (سور) ی به خه لیفه هه لبرژارد وه و ئیزنی داوه. ئه ویش شیخ نه حمده ی به جیگری خو ی هه لبرژارد وه (پروانه که ریم زهند، ئایین و باوه ر له کوردستان، سلیمانی، ۱۹۷۱، ل ۸۵) به لام نه و راپورته دروست نی یه، به لکو یه که مین که سنی له ناوچه ی سوردان ئیزنی ئیرشادی له مه ولانا خالد وه رگرتبی، شیخ نه حمده سهردار بووه و نه و شیخ قادره ش، کوری شیخ نه حمده سهرداره، که پاش مردنی باوکی دهستی به ئیرشاد کردن کردوه. هه روه ها شیخ نه حمده له سلیمانی دهستی ئیراده تی داوه ته مه ولانا خالد، نه که له کاتی سهردانه که ی مه ولانا خالد دا بو سه رگه لو (پروانه مه لا عه بدولکریم موده رس، یادی سهردان، به رگی یه که م، ل ۸۸). به لام بو چونه کانی ماموستا که ریم زهند ده رباره ی سه فه ری مه ولانا خالد بو سه رگه لو، له نیوان په پره وانی بزاقی تازه ی حه قه دا بلاوه. نه گه رچی ماموستا مه لا عه بدولکه ریم موده ریس له کتییی (بڼه مالیه زانایان) دا ناماژهی بو نه و پیشهاته نه کرده، به لام له چاوپیکه و تنیکی تاییه تدا و تویه تی که مه ولانا خالد کاتی له ریگای کویه وه به ره و شام سه فه ری کرده، دور نی یه له سه ر ریگای خو ی چوبیته

سه رگه لۆو بو بیته میوانى موریده کانى. جگه له وه شیخ حسین خانه قا ده لى که شیخ نه حمده سه ردار بانگیشتى مه ولانا خالدى بۆ سه رگه لۆو کردوه و به ریگای دۆلى هه ناراندا رۆیشتون و له ریگا به درك و دال، پىى مه ولانا خالد بریندار بووه. کاتیک هه ردووکیان ده گه نه ماله وه، شیخ نه حمده خوینى برینى جى درکه کانى مژیه، نه ویش له وانیه له به ترس له ژهرى درکه کان بو بى یان به هۆى باشه ی نه و کاره وه بو بى که له نیوان مورادو موریده کاندا باوبوه (نه و گوزارشت کردنه سومبووى و عیرفانى یه، بیرمان بۆ چیرۆکه که ی مه عاویه و پیغه مبه ر راده کیشتى و ده گیرنه وه که (پیغه مبه ر له کاتى خو ئارایشت کردندا، تیغى ده لاکى یه که ی روشانیك دروست ده کاو مه عاویه خوینى روشانه که ده مژى و...) هه ر چۆنى بى له هه مان سه فه ردا، شیخ نه حمده سه ردار قه سیده یه کی به فارسى هۆنیوه ته وه که نه مه ی خواره وه دوو به یتى نه و قه سیده یه یه:

غلام خالد کردم، سگ صدیق و سه لمانم که جدم سید مرسل، چه پاک از کوه عصیانم به فقرو فاقه مى نازم، به یمن قاسم و جعفر ز منسوبان طیفورم، غنى از شاه و سلطانم و اته:

غولامى خالیدی کوردم، سه گى سدیق و سه لمانم که با پیره م پیغه مبه رو هیچ باکم نییه له یاخى بوون، به هه ژارى و نه دارى خو م شانازى ده که م، ه پیرۆزى جه عه رو قاسم، سه ر به ته یفورم بى نیازم له شاو سولتآن.

پاش مردنى شیخ نه حمده وه ک باسکرا، شیخ قادری کوپى له ناوچه ی سورداش ده ستى کرده ئیرشادو رابه رى کردنى خه لکی ناوچه که. واباس ده کرى که کاتى هاتنى مه ولانا خالد بۆ مالى شیخ نه حمده، شیخ قادر که نه و کات مندال بووه، له نامیز ده گرى و ده لى نه مه موریدی خو مه، ئنجا

كلاۋيىكى دريژو غەبايەكى بەدىئىيە ۋەك موفەرك بۇ دادەنى كە نىشانەي خەلىفەيەتىيە. پاش مردنى شىخ ئەحمەد سەردار، سەيد تەھا نەھرى دىتە كەركوك ۋە ئو ديارىيەي مەولانا خالد، كەلاي ئەو بوو، بۇ شىخ قادر دەھىنى ۋە بەنويىنەرايەتى ئەو مۇلەتى ئىرشاد كىردن لەسەر تەرىقەتى نەقشەندى دەدا. شىخ قادر لەسەر مەرگداۋ بەپىچەوانەي رەوشى باۋى شىخەكانى ئەم دوایيەۋە، مۇلەت بەھاجى شىخ رەزا غەسكەرى باپىرە گەۋرەي شىخ غەبدولكەرىمى شەدەلە دەدا تا رىنويىنى مورىدەكان بكا. حاجى شىخ رەزاش شىخ مەمەد ئىللەللا دەكاتە جىگىرى خۇي. پاش ئەو حاجى شىخ مستەفا غەسكەرىي كوپى شىخ رەزا تا سالى ۱۹۱۵ (۱۳۳۳ى كۆچى) كارى ئىرشاد ۋە تەبلىغ لەسەر تەرىقەتى نەقشەندى ئەنجام دەداۋ پاش مردنى لەسالى ۱۳۳۳ى كۆچى شىخ مەلا ئەحمەد گەلنىرى لەسەر ۋەسىيەتى حاجى شىخ مستەفا كەۋتە ئىرشاد كىردن. بەلام لەبەر ئەۋەي لەسالى ۱۳۳۸ى كۆچى = ۱۹۲۰ى زايىنى. شىخ مەلا ئەحمەد مرد، پاش يەك سال شىخ غەبدولكەرىمى شەدەلە كارى ئىرشاد ۋە تەبلىغ دەگىرتە ئەستۋو لايەنگرانىكى زور لەسورداش، مەرگە، مىزا رۆستم، بەرى كۆيە، ئاغجەلەر، شوان ۋ. . . ھتد پەيدا دەكات.

بەدەستىپىكىردنى خەلىفەيەتى شىخ غەبدولكەرىمى شەدەلە، بزاقى حەقە، كە گەپانەۋەيەك بوو لەنەقشەندىيەۋە بوۋى ۋە رەسمى غەلەۋىيە توندپەرەۋەكان = (ئەھلى حەقە) = ئال حەق، لەسنورى ئىرشادى شىخ غەبدولكەرىمدا دەستى پىكىرد. ئەگەرچى ئەدمۇندز ئەو بزاقە بۇ شىخ عارف سەرگەلۋىي دەگەپىنئىتەۋە كە لەخزمە نەسەبى ۋە تەرىقەتىيەكانى شىخ غەبدولكەرىم بوو (پروانە: كرد، ترك، عرب، ترجمه جرجيس فتح الله، بغداد، ۱۹۷۱، ص ۱۸۷).

به‌لام بزاقه‌که له‌کاتی ریبه‌ری و ئیرشادکردنی شیخ عه‌بدولکه‌ریمدا و له‌سه‌ر ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی ده‌ستی پیکرد.

سالی له‌دایک بوونی شیخ عه‌بدولکه‌ریم به‌ته‌واوه‌تی دیارنی‌یه، به‌لام به‌هۆی به‌لگه‌و ئاسه‌واره جیماوه‌کانه‌وه، مه‌زنده ده‌کری ده‌ورو به‌ری سالی ۱۳۱۰ی کۆچی ۱۸۹۲-۱۸۹۳ ز له‌دایک بووبی. به‌روالته‌ت پیاویکی گه‌نم ره‌نگ، بالا‌مام ناوه‌ند، ده‌م و چاو پان و دوو چاوی گه‌وره‌ی بووه. هه‌روه‌ها زانسته‌خواز بووه و زانسته باوه‌کانی نه‌و روژه‌ی له‌سه‌رف و نه‌حوو به‌لاغه‌و ته‌فسیرو فیه‌ ئوسول خویند بوو. ئیجازه‌ی فتاوی وانه‌ و تنه‌وه‌ی زانسته‌ ئایینی‌یه‌کانی له‌ مه‌لاعه‌بدو‌للاً جه‌لی کۆیی وه‌رگرتبوو. هه‌رسی زما‌نی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی به‌چاکی ده‌زانی و ده‌نوسی. دایکی ناوی ئامینه‌ خانم کچی شیخ عه‌بدولسه‌لام قازی بوو. شیخ عه‌بدولکه‌ریم دوو جار بو‌حه‌ج چوو، جاری یه‌که‌میان له‌ سالی ۱۳۴۰ی کۆچی جاری دووه‌میان له‌ سالی ۱۳۴۹ی کۆچی. ئەم که‌سایه‌تی‌یه‌ زانستی و ئایینی‌یه، سالی ۱۳۶۱ی کۆچی له‌شه‌ده‌له‌ کۆچی دوا‌ی کرد و هه‌ر له‌وی به‌خاک سپێردرا.

شیخ عه‌بدولکه‌ریمی شه‌ده‌له‌ یه‌کیکه‌ له‌که‌سایه‌تی‌یه‌ جی باس و سه‌رنج و سه‌یرو ئازاکان، به‌لام به‌هۆی ده‌مارگیری قه‌لم به‌ده‌سته‌کانی ئه‌وکاته‌ی عیراق و له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ دیریایی ته‌مه‌نی شیخ عه‌بدولکه‌ریم بزاقه‌ هاوچه‌رخ و گه‌رانه‌وه‌که‌ی خۆی تیکه‌ل به‌پروپاگه‌نده‌ی ئینگلیزو و لاته‌ بیانیه‌کان نه‌کرد، بۆیه‌ پله‌ی ئایینی و فیکری ئەم که‌سایه‌تی‌یه‌ به‌ته‌مومز‌اوی و نادیا‌ری مایه‌وه. هه‌روه‌ها سه‌ره‌پای لی‌دان و دوو به‌ره‌کی دروست کردن و هه‌لکوتانه‌ سه‌ر، که‌چی په‌یره‌وانی شیخ عه‌بدولکه‌ریم وه‌ک تیکۆشه‌ره‌کانی تری

رېبازی عهله وی، له وانه سهید رهزای دهر سیمی له کوردستانی تورکیا، به کولنه دهری و پته وی مانه وه.

ئهو وتانه ی شیخ عهبدولکه ریم له سه رزه مینی زانست و ئایین و ده مارگیری و باوه پ، له کوردستاندا رایگه یاند، بو کاتی خو ی هیچی له وته که ی (انا الحق) ی مه نسوری هه لاج که متر نه بوو. نه گهر که سی ئاشنای بارودوخی کو مه لایه تی و بیرو باوه ری ناوچه که نه بی، نازانی که ئامرازی ئهم سه ليقه و مهیل و باوه ره له و کات و ماوه میژوییه و له و سنوره جوگرافیه دا، چند بویری پیویست بووه. ههروه ها خاوه نی ئهو وته یه چند تانه و لومه و نازاری به گیان کرپوه، تا بتوانی نه ندیشه ی فیکری و ئایینی خو ی له پیناو بهرز راگرتنی ژبانی شه ره فمه ندانه، گوزارشت بکا و بره وی پییدا، ئهو پرؤسه یه ش له هه ناوی ته ريقه تی کدا ئه نجام بدا که له سه ر تاسه ری کوردستاندا یه ک سه ره موویه ک ناکوکی شه رعی له نیوان که له پیاوه گه وره کان و موریده گیان له سه ر ده سته کانیدا نه بیینرا. نه گهر چی ناولینانی بزاقه نوییه که به پوآله ت وادیاره له و زیکرکردنه به رده و امه ی په یره وانی بزاقه که وه هاتوو که وشه ی (حهق) یان وتوته وه و دوپاتیان کردوته وه، به لام ئه وه ش بزاین که وشه ی حه قه زیکری به رده و امی عهله وی یه توندروه کان (نه هلی حه قه) ئال حه ق بووه و ئهم ناولینانه هه روا به سانایی و به ری که وت هه لنه بژیردراوه.

شیخ حسین خانه قا، که پیاویکی ناگادارو به ته مه ن و هاوده مو هاوچه رخی شیخ عهبدولکه ریم بووه، دهر باره ی سه ره تای بزاقی حه قه ده لی: شیخه کانی حه قه سه ره تا وه ک بنه ماله نه قشبه ندییه کانی ترو به گویره ی رهوشی باو، ئیرشادو سلوکیان ده کرد. به لام له کاتی خه لیفایه تی شیخ

عهبدولکه ریمدا، ورده ورده له ناو موریده په پیره وه کانی شه رعدا، که پاش ته واو کردنی زانستی حه وزه وهرگرتنی ئیجازه له شوین و ناوچه جیا جیا کانی کوردستانه وه ده هاتنه ریزی بزاقه که وه، قسه و (شطحات) کردن دهستی پیکرد و ژماره یه که به بیانوی ئه وهی کاتی دهرکه وتنی مه هدی نزیک بوته وه و زه مینه ی دهرکه وتنی له باره، پاشان ورده ورده دهستیان به تهرک کردنی حوکه تاکره و بیبه کان کرد و پاشتر له پله ی پیشکه توتردا رویان له کاروباری دنیایی وهرگیپراو دهستیان له کاروبار هه لگرت. ئه و جوړه که سانه خاوه نی فیکرو باوه پو فلهسه فیه کی قولیش بوون. له گه ل سهره لدانی ئه و بیرو باوه پرده، ژماره یه کی زوری خه لک، به تایبته تی که سانی ساده په یوه ندییان پیوه کردن و له نیوان هاوولاتیانی ناوچه که دا به شیته ناو دهربران، به لام ئه وانیه کی که وه ک جاران و له سهر ته ریه تی نه قشبه ندی رهفتاریان دهرکرد، به گویره ی رهوشی باو، (سوئی) یان پی دهرترا، خودی شیخ عهبدولکه ریم به و رهوته و ئاشکرا کردنی رازی نه بوو، ته نانه ت جاریکیان حه مه سوورکه یه کی بووه له موریده ساده توندره وه کانی شیخ عهبدولکه ریم، له بهرئه وهی له به رده می شیخ دا دانی به وه دا ناوه که له و باوه پرده ایه ئه حکامی شه ریعت به سه رچووه، به فرمانی شیخ دارکاری کراوه و داوای لیکراوه له قسه که ی خوی په شیمان بیته وه، به لام حه مه سوور پی ی له سهر باوه پو قسه کانی خوی داگرتوه.

هه روه ها شیخ حسین خانه قا ده لی: ژماره یه که زانی ئاینی ئه هلی ته سه و فیش هه بوون که به هه موو دلیکه وه له گه ل بزاقه نوئی یه که دا بوون، به و

* شطحات: شطحات، واتا بن شه رمی و بن حیایی، به لام له سو فیزم دا واته به پیچه وانیه شه رعده قسه کردن یان چند وشه یه که به روالته پیچه وانیه شه ریعت، وه که ته که ی (انا الحق) ی حسین کوری مه نسوری هه لاج. (وهرگیر)

مه‌رجه‌ی مه‌سه‌له شه‌رعييه‌کانيش ره‌چاو بکړيښ، که‌چی له‌ترسی کاردانه‌وه‌ی کومه‌لايه‌تی و روه‌روبوونه‌وه‌ی خه‌لکی، بیروباوه‌رپه‌که‌ی خوږیان ده‌شارده‌وه.

شېخ حسین خان‌ه‌قا ده‌لی که ورده ورده پړوپاگه‌نده‌ی شار به‌ده‌رکردنی (حه‌قه) که‌وته سهر زمان. سه‌ربه‌خوږی و جیابوونه‌وه و به‌ره‌سمی ناسینی بزاقی حه‌قه، له‌کاتی ریبه‌ریتی مامه‌ره‌زاو حه‌مه‌سووردا هاته‌دی. له‌به‌رئوه‌ی مامه‌ره‌زا برای شېخ عه‌بدولکه‌ریمی شه‌ده‌له‌ بوو، په‌پیره‌وه‌کانیشی وه‌ک نه‌وه‌کانی شېخ عه‌بدولکه‌ریم به‌ مامه بانگیان ده‌کرد. زاراوه‌ی مامه جگه له مانا رواله‌تی‌یه‌که‌ی و به جیهی‌نانی په‌یوه‌ندی گیانی و روچی، دیسانه‌وه مانای ری‌زو گه‌وره‌یش ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ک زاراوه‌ی باوه. نه‌وه‌ی له‌قسه‌کانی شېخ حسین خان‌ه‌قاوه هه‌لده‌هی‌نجری نه‌وه‌یه که وه‌ک چو‌ن ته‌سه‌وف له‌بنه‌ره‌تدا بریتی‌بووه له‌بزاقی‌کی کومه‌لايه‌تی و نایینی له‌دژی ستم و زور‌داری، له‌نیوان په‌یره‌وانی حه‌قه‌شدا، نه‌وه‌ی بیروباوه‌رپه و به له‌به‌رچاو گرتنی بارودوخی نه‌وسای کوردستان سه‌ری هه‌لدا (بی‌گومان نه‌وه‌ ته‌نها لایه‌نیکی مه‌سه‌له‌که‌یه) و لایه‌نه‌که‌ی تری نه‌وه‌یه که ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی بایه‌خیکی تایبه‌تی به‌ فیکرو نه‌ندی‌شه‌ دها، به‌لام به‌هوی ساده‌ی و باوه‌رپه‌وه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر بارودوخی کات و شوین، پړوژه‌ی سیاسی خوږیان به‌مجوره‌ گوزارشت لی‌کرد. ده‌رکه‌وتنی مه‌هدی که جیهان پر له‌دادپه‌روه‌ری ده‌کا، نزیک بوته‌وه. که‌س نازانی نایا له‌روژانی ریبه‌ریتی کردنی مامه ره‌زاو حه‌مه سووردا، یان له‌وانه‌یه له‌سه‌رده‌می شېخ عه‌بدولکه‌ریمی شه‌ده‌له‌شدا نه‌وه‌ی بیروباوه‌رپه‌ش هه‌بووین که داوای ده‌کرد، بو چاره‌سه‌رکردنی مه‌سه‌له‌کان، اتا چه‌سپاندنی عه‌داله‌تی کومه‌لايه‌تی و

سىياسى دەست لەبەدواداچوونى كارى مژدە بەخشى نەبىنراو ھەلگىرىيى و لەبرى ئەو، دەبىي لەناو ئەو كۆمەل و مروۆقە ھاوچەرخانەدا، بوۆ رزگار بەخش و سەرۆك بگەپئى و بەو شىۋەيە رىگاي خۆت بدۆزىتەو و پەپەرەويى بگەي.

(مامۆستا محەمدى مەلا كەرىم چەند روونكرد نەو ەيەكى زانايانەي لەسەر نامەكەي مستەفا ەسكەرى نووسىو و مامۆستا ەمزە ەبەدوللا و دكتور عىزەدين مستەفا رەسول-يش چەند سەرنجىكى زانايانەيان لەسەر ئەو بەرھەمە نووسىو و. محەمدى مەلا ەبەدولكەرىم لەو باو ەپدايە كە بزاقى حەقە لەبزاقي ەلەوي يەكانى زاگروۆسى=ئەھلى حەقە=ئال حەقە و ەرگىراو. ئەگەر بەرگى يەكەمى ئەم كتيبەي(قيامت و نەھت علويان زاگرس)ى لەبەردەست بوايە و سەرنجى پەيوەندىيە ميژوويەكان و پەرسەندنى ھاوشان و ھاوكاتى ئال حەقە و نەقشەبەندى يەكانى بدايە، ئەوكات دەھاتە سەر ئەم باو ەپى كە ئەم بزاقە پاش ئەنجامدانى چەند ريفورمىك، برىتى بوو لەگەرانەو بوۆ خالى سەرەتا، واتا بوۆ ئەھلى حەقە).

چونځنې پهدا بوونې بزاقې حقه

ئهو کاته ی شیخ عه بدولکه ریم له شهده له خه ریکی ته بلیغ و ئیرشاد کردنی ته ریکه ته نه قشبه ندی و بناغه دانانی مه زه بی حقه بو، بزاقی کومه لایه تی و سیاسی و نازاد یخوازی له عیرا قدا پهره ی سه ندبوو، به تایبته تی له کوردستان داو پیکدادانی کومه لایه تی و سیاسی له سلیمانی نمونه یه کی به رجه سته ی ئهو پهره سه ندنه بوو. ئینگلیزه کان، که ئهو کات له ناوچه که دا بوون و سه رجه م کاروباره سیاسی و ئابووری و سه رپازیه کانی عیراق به گشتی و ناوچه نه وتییه کانی که رکوک و سلیمانی و موسل به تایبته تی، له ژیرچاودی ری ته واری ئه واند، یه کلای دی که رانه وه و ئه گهرچی له بی ری پیشکه و تنخوازانه ی ئه واند، بزاقه ریفورمخواز و پیشه نکه کان به هادار بوون، به لام له بهر نه وه ی له چوارچیه وه ی بیرکردنه وه ی کونی بیروباوهر دا، به تایبته تی بیروباوهری هاوولاتیانی کوردستان، که زور له پیشتر له ره هه ندو لایه نی جیا جیا وه لیکن لینه وه ی له سه ر کرابوو، له سه ری کار ده کراو کارگوزارانی ش کاریان له سه ر ده کردو مه رانه کانی خویمان له و ریگیه وه به جی ده هینا. هرچه نده بزاقی حقه، بزاقیکی ساوا و پیشهره و پیشکه و توخواز بوو له کوردستانی عیرا قدا، به لام له بهر نه وه ی په یامی نازادی و دادپه روه ری به شیوه یه کی به ریلو وه لگرتبوو، بویه تویره زه حمه تکیشه کانی کومه ل و جوتیاران پشتیوانیان لیده کرد، به تایبته تی ژنان که له بزاقی حقه دا، مافه کومه لایه تی و سیاسی و نایینییه کانیان به ته و اوته ی له بهرچا و گیرابوو، بویه ده بینین به هوی ئهو پیشوازی یه گهرمه ی هاوولاتیان وه له بزاقی حقه، ئیستعماری ئینگلیز هه ولی دا بزاقه که به ساوایی له ناو به ری، جگه له هه ولدان بو ئه گهری رازی کردنی شیخ عه بدولکه ریم له په شیمان بوونه وه

لەيروبواۋەركانى. بۇ ئەۋ مەبەستەش ئىنگلىزەكان ژمارەيەكى زۆر نوينەرۈ پەيام و مەئورىيان بۇ لای شىخ نارد كە يەكىكىيان مستەر ئەدمۆندزى راۋىژكارى وەزارەتى ناوخۆى عىراق بوو. ئەدمۆندز دووجار بۇ ئەۋ مەبەستە سەردانى شەدەلەى كرد، يەكەمىان بە شىۋەى نەينى و جارى دوۋەمىان بەئاشكرا. لەھەردوۋ سەردانەكەدا، ئەدمۆندز ھەولى زۆرى دا شىخ لەتەبلىغ و پەرەپىدانى حەقە پەشىمان بكاتەۋە، بەلام سەركەوتنى بەدەست نەھىنا و نەيتۋانى شىخ عەبدولكەرىم لەدەرەبەگەكانى ناۋچەكە نەزىك بكاتەۋە كە ھاۋپەيمان و ھاۋرپىئى سىياسەتى ئىنگلىز بوون لەكوردستاندا، ئەگەرچى بەلىنى زۆرى ئابوورى و پارەو نىشاندانى نامادەگى بۇ پىشتىۋانى كردن و پلەۋپايەدان بەخۆى و بنەمالەكەى بەشىخ درا. شىخ عەبدولكەرىم نەك ھەر پەشىمان نەبوۋەۋە، بەلكو درىژەى بە پەيامە ئايىنى و رىبەرىيە باۋەردارىيەكەى خۆى داۋ پىئى لەسەر بلاۋكوردنەۋەى داگرت. شايانى باسە ئەدمۆندز لە ياداشتەكانى خۆى دا ئامازە تەنھا بۇ يەك سەفەريان دەكا (بروانە: تركھا، كرەما، عربھا - ادموندز، ترجمه جرجيس فتح الله: بغداد، ص ۱۸۸). دانىشتۋانى شەدەلە باس لەۋ سەفەرى ئەدمۆندز، كە بەجل و بەرگى كوردىيەۋە بۇ شەدەلە كرەبوۋى دەكەن و بە كەراماتى شىخى لەقەلەم دەدەن، چونكە ئەدمۆندز لەكاتى نوىژكردندا خۆى كوردوۋە بەمزگەوتداۋ شىخ لەبەرچاۋى نوىژكەرەكان داۋاى لىكردوۋە تا رىزى جەماعەت چۆل بكا و لىگەرپى خەلكى نوىژكەيان بكەن، بەلام ئەدمۆندز كە بەشىۋەى سىخور خۆى گوپى بوو، گوئى خۆى كەپ دەكاۋ ناچولئى، كە شىخ دەبىنى ئەدمۆندز داۋا يەك لەدوايىەكەكانى رەت دەكاتەۋە، بەناچارى خۆى دەستى دەگرئى و لە مزگەوت دەرى دەكا و رەوانەى مالى دەكا.

به ره سه نندن و به لوتکه گه یشتنی بزاقی حه قه و ده ستگیر کردنی شیخ عه بدولکه ریم

به له بهر چا و گرتنی ئه و خه سه له ت و تایبه تمه نندیانه ی بزاقی حه قه هه یبوو، زور به زووی بلابووه. له کاتی به لوتکه گه یشتنی ئه و بلابونه وه یه ی حه قه دا، حکومتی عراق به پیشتیوانی سیاسی ئینگلیزو له ئوپراسیونیکه غافلگیرانه دا، شیخ عه بدولکه ریم و ژماره یه که گوره پیاوی بزاقی حه قه ی ده ستگیر کرد و له که رکوک زیندانی کردن، هه روه ها ژماره یه کی تری بو حه و بجه دوور خسته وه.

هه ر که موریده کان بیستیان شیخ ده ستگیر کراوه، یه کسه ر وه که سه سپارده ی راسته قینه به جه زبه و به هاوارو نه عره کیشان خیرقه و کراسیان دراند حالیان لی هات و جل و بهر گه کانی خو یان سوتاند و به روت و قووتی ده رکه وتن، پاش ئه وه ی خو یان به گوینی پوشی، ئنجا به ره و که رکوک که وتن ری، به لام ژنه کانیان ئه و کاره یان نه کرد، به لکو خو رووت کردنه وه و سوتاندنی جل و بهر گه کان تایبته بوو به پیاوان و هه موویان ئه وه یان کرد. به گه یشتنی ری پیوانه چهند هه زار که سییه که بو که رکوک، یه کسه ر بینایه ی پولیس و قه زایی که رکوک یان داگیر کرد و هاواریان ده کرد یان شیخ بگه ری ننه وه شه ده له، یان ئیمه شی له گه لدا زیندانی بکن. سه ره تا حکومت ویستی سازش به رامبه ر به حه قه نه کا و ژماره یه کی زوری لیگرتن و خزینرانه زیندانه وه، به لام پاش ماوه یه که و له نه جمای دریزه کیشانی مانگرتنه که و پی داگرتن له سه ر داواکاریه کانیان، کار به ده ستانی حکومتی عراق به نا چاری نه که تنه نا بو یان ده رکه وت که زیندانی کردن و دوور خسته وه ی شیخ عه بدولکه ریم به باش نازانی، به لکو وای به باش زانی بارودوخه که ناسایی بکاته وه و شیخ عه بدولکه ریم نازاد بکا، له میژشودا ئه و سه له به

سالی گوینی ناسراوه. پاش نهو کرده و کرده وانهی حکومت، ماوهیه ک سستی بالی به سهر بزاقی حقه و ناوچه که دا کیشا و شیخ عه بدولکه ریم موریدی نویی ورنه ده گرت، ته نانه ت تاکاتی مردنیشی جگه له چهند که سیک، که سی تری ورنه گرت. شایانی باسه، نهو هه نگاهوی حکومتی عراق، له دژ شیخ عه بدولکه ریم ماوهیه ک سوودی به سیاستی حکومت و ینگلز گه یاند، چونکه مرامی حکومت نهو بوو پروپاگندهی شیخ سنووردار بکاو ری له پهره سه ندنی بزاقی حقه بگری، هه روه ها شیخ عه بدولکه ریم له لای خوی هوه و به رچا و کردنی بارودوخی بزاقه کومه لایه تی و سیاسی یه کان، خوی به ملکه چی داواکه ی حکومت بو خو بواردن له ته بلیغ کردن بینی، چونکه سیاستی نیستی عمارییانه ی ینگلز له ناوچه که دا، روژ له دوا ی روژ به هیژترو ده سترو ی وتر نه بوو، جگه له وه سیاسته تمه داره بوژوازیه کانی عراق ده ستیان له کاری کومه لایه تی و سیاسی کیشا بووه و چوبونه وه ژیر کیفی حکومته ده ست نیشان کراوه که ی عراق. هه روه ها بزاقه که ی شیخ مه حمودی نه مر له کوردستان، به ته واوه تی سه رکوت کرابوو، شیخ بو هیندستان دور خرابوو. بارودوخی ناوچه کانی ده ور به ریش، به هه مان شیوه با شتر نه بوو، ینگلز له هه موو جیگایه ک بالاده ست بوو، بویه سه یر نه بوو شیخ عه بدولکه ریمیش به نا چاری، مل بو که مکردنه وه ی ته بلیغاتی خوی بدا.

شیخ عه بدولکه ریم هه تا له ژياندا ما بوو، به هه مان شیوه ی مه سنه دنشینه کان و سوفي و شیخی بنه ماله کان، که سی وه ک جیگری خوی دیاری نه کرد، چونکه وه ک له نیوان په پیره وانی حقه دا باوه، مه ولانا خالد پیش نه وه ی بمری وه سیه تی کردبوو که پاش نهو تا حهوت پشت نیرشادو ده ستگیری خه لک بکه ن و پاش نهو حهوت پشته پرؤسه که بوه ستینری.

پروسه کهش له شیخ نه حمده سهرداره وه تا شیخ عه بدولکه ریم کوټایی
حهوت پشته که بوو.

بزاقی حقه و بزاقه کانی دژی نیستعمار له ناوچه که دا

وهک پیشتتر باس کرا، په یوه نندی نیوان شیخ عه بدولکه ریمی
دامه زیننری بزاقی حقه و بزاقه ریفورمخوازه سیاسی و کومه لایه تی په کانی
ناوچه که زور پته و بوو، بو نمونه پیش شه پکه کی کوټه ل، په یوه نندی په کی
همه لایه نه ی له گه ل شیخ مه حمودی نه مردا هه بوو و هاوکاری ده کرد، هر
له بهرئه وهش ژماره په کی زور له خزم و کس و کاری شیخ عه بدولکه ریم و
سهرجه م عه شیرته کانی ناوچه ی ناغجه لهر به فرمانی شیخ عه بدولکه ریم و
به فرماندهی شیخ عه بدوللای برای، له گه ل کاکه ره زای کوری حاجی شیخ
عه لی عه سکه ری و (که له پیشه ننگه کانی بزاقی حقه بوون) کیوه کانی
گه وره دی یان گرت و بو پاریزگاری کردن له پاشه وهی له شکره که کی شیخ
مه حمودی نه مرو ریگرتن له پیشه پره و ښه کانی ټینگلیز
له ناوچه که دا، سه نگریمان له و کیوانه دا لی داو تا کوټایی جه ننگه که
پاراستیان و له سهر فرمانی شیخ مه حمود سه نگره کانی خو یان چو ل
نه کرد. له ټوله ی نه و هاوکاری و پشتیوانی په ی لایه نگرانی بزاقی حقه بو
شیخ مه حمودی نه مر، فېرکه جه نگیه کانی، ټینگلیز گوندی شه ده له یان
بو مباران کرد و شیخ عه بدولکه ریم و په پره وه کانی به ناچاری به خو یان و مال و
منداله وه، خانووه کانیان چو ل کرد و په نایان برده بهر نه شکه و ته کانی
بو له تری ی پشتی شه ده له، له کیوی دابان و دواتر روویان کرده میرگه پان.

بزاڧى ھەقە لەپاش مردنى شىخ غەبدولكەرىم

پاش مردنى شىخ غەبدولكەرىم، ژمارەيەك لە مورىدو سەرسپاردەكانى نامادەنەبوون دريژە بەھاوبىرى و پەيوەندىيى كردن بەبزاڧى ھەقەو بەدەن و ەك جارى جاران كەوتنە پەپرەوى كردن لەداب و نەرىتى نەقشەبەندى. ھەرۋەھا ەك مورىدەكانى تىرى سۆفىگەرئىتى لەكوردستان و ئىستانشى لەگەلدا بى، مورىدەكان بۆ زيارەت و تازەكردنەوھى پەيمان، سەردانى شەدەلە و ئارامگەى شىخ غەبدولكەرىم دەكن.

سەرەنجام پەپرەوانى بزاڧەكە بوون بەدوو بەشەوھ: زۆرىنەو كەمىنەو ژمارەيەكى كەم پەيوەندىيان بە ھەمەسورەوھ كرد كە يەكك بوو لەمورىدە تووندپرەوھەكانى شىخ غەبدولكەرىم لەھەناوى بزاڧەكە و پىشتەر ئامارەمان پىداو ئەو لايەنگرانەى ھەمەسور لەگوندى كلاوقوت لەناوچەى شوان دەژيان. بەلام زۆرىنەى پەپرەوانى بزاڧەكە پەيوەندىيان بە مامە رەزاي بىراى شىخ غەبدولكەرىمەوھە كردو ەك پىشەوای خۆيان ھەلىانئىزارد. بىلەوھە ژمارەيەكى تىرى پەپرەوانى ھەمەسور لەگوندى كانى قۆمەرغان و قەدرانگوئى سەر بەناحىيەى سورداش دەژيان. ئەو گرۇپەش ھەولى تەرخانى لايەنە كۆمەلاتىيەكان باشتەر كردنى گوزەرانى ئابوورى لايەنگرانى خۆى دەداو بۆ ئەو مەبەستە سەندوقى ھاوكارى و خىرخوازى، بۆ ئەنجامدانى خزمەتگوزارى گشتى و يارمەتيدانى پەپرەوانى بزاڧەكە دامەزراند. ھەرۋەھا گرۇپەكە جگەرەكىشان و چا خواردنەوھى لەئەندامەكانى خۆى قەدەغەكردو روويان لەكارى كپىن و فروشتن و بازىرگانى كردو بۆ نىشانە، تەسبىحيان بەدەستەوھ دەگرت. بەلام چەند پەپرەويكى

تری همه سوور، بهه مان رهوشی په پیره وانی مامه رها رهفتاریان ده کردو
جیاوازی نیوانیان تهنها له وهدا بوو که به دووره په ریزی له که سان و بوته و
کوړو کوږوونه و هکان ده ژیان.

به هوی نه و دووله تیبوونه ی که له پریزه کانی بزاقی حقه، له پاش مردنی
شیخ عه بدولکه ریم روی دا، زه مینه ی ته بلیغ و پروپاگنده و بوختان له لایه ن
گروپه ناحه زه کانه وه، له دژې بزاقی حقه ره خسا و دستکرا به دنه دان و
هاندانی زؤردارو پیاوانی حکومتی ناوچه که له دژې بزاقه که. دوا بوختان و
تومه تی که دژې بزاقی حقه پروپاگنده ی بو کرا نه وه بوو گوايه همه سوور
ئیدیعی پینغه مبرایه تی کرده و () به حرام نازانی (!!!) تا سهره نجام له
سالی ۱۹۵۷ ی. ز= ۱۳۳۶ کوچی هه تاوی، حکومتی نه و کاته ی عیراق،
همه سووری دستگیر و زیندانی کردو خرایه به رده م دادگا. به لام پاش
سهرکه وتنی شوپشی ۱۴ ی ته موزو شکستی نه یاره کان، همه سوور پاش
ماوه یه کی زؤری زیندانی و نازار، له به رده م دادگا به رگری له خوی کردو
به بی گونا ناسرا و نازاد کرا و گه پایه وه گوندی کلاوقوت.

همه سوور له ره چه له کی شیخان و گوره پیاوانی ته ریقه ت نه بوو، به لکو
که سایه تیه کی سهر به توپژی مسکین هه ژار بوو. همه سوور ماوه یه کی زؤر
له مالی شیخ عه بدولکه ریم به کاری کو کردنه وه ی دارو چیلکه و شوانی یه وه
خهریک بووه و پاشان به یعه تی داوه ته شیخ و وه ک سوفی یه کی نه قشبه ندی
رهفتاری کرده وه و له گه ل موریده کانی تر دا حوکم و ری و رسم و نه رکی
سهرشانی خوی نه نجام داوه، تا ورده ورده چووه ته پیش و سهره نجام بووه
یه کی له پیشه وایانی بزاقی حقه، شیخ ستارو مه لا سلام که که سانی
جی متمانه ی همه سوور بوون و ناگاداری بارودخی بوون و هاوده م و
هاوچه رخی بوون، ده لین: دهر باره ی باو با پیرانی همه سوور ده بی

به پاشکاوې بلین که نه باوک و نه باپیره گوره ی نانا سین، تنها نه وه دهنانین که دهلین خه لکی دهو روبری ئالان و سیوه یله. له روى خوینده واریشه وه، خوی و تویتی که نه یخویندووه، به لام شیعر و په ندى زوری له بهر بووه و زانیاریه کی فراوانی هه بووه، چونکه ماوهیه که له گه ل زانا و خویندکارانی ئایینی سه روکاری هه بووه.

ماموستا همزه عه بدوللا نوو سیویه تی: حه مه سوور له پاش مردنی شیخ عه بدولکه ریم، عه مامه که ی نه وی له سهر ناو جبه که ی پو شى و ئیدی عای شیخایه تی و جینشینینی شیخ عه بدولکه ریمی کرد، به لام که سوکاری شیخ عه بدولکه ریم، واته بنه ماله ی ریبه ری بزاقه که، رازی نابن و خویان ناده نه دست حه مه سوور و له شه ده له دهری ده که ن. حه مه سوور بو ناو چه ی شوان کوچ ده کا و پاشان ده چیته که رکوک و لای سهید نه حمه دی خانه قا ده گیر سیته وه، به لام سهید نه حمه دی خانه قاش بو چونه کانی حه مه سوور ره تده کاته وه و به تومه تی بیدعته (داهینان)، جیگای ناکاته وه و له خوی دوری ده کاته وه. بویه حه مه سوور به نا چاری خوی و مورید و خزمه کانی ده گه رینه وه گوندى کلاوقوت و له وی سه قام گیر ده بن. بو تیشک خستنه سهر قسه کانی شیخ ستار پیویسته بوتری که کاتی ده سته ی شیته کان که ته بلیغکاری که رۆکی بزاقی حه قه بوون و به جیهینانی حو کم و فره زه کانیان به سه رچوو (ساقط) له قه له م دها، له هه ناوی پهیره وه کانی شیخ عه بدولکه ریم وه سه ری هه لدا و حه مه سوور یه کئ بوو له نه نامانی نه و ده سته یه، به لام شیخ عه بدولکه ریم به په یوه ندی حه مه سوور شیته کان رازی نه بوو، ته نانه ت زور به توندی سه رزه نشتی کرد و پی و ت: داوا کارم لی ره بریوت و باری بوونی ناخوشت له سهر شانمان سووک بکه ی، له دنیا و

قیامه تدا تو هاو پړی ئیمه نیت و له ریزی ئیمه نیت و له و کاته وه
 حه مه سوور ژماره یه که موریدی شیخی کرده هاو بیرو هاو پړی خوئی و
 شه ده له ی به جیه پیشت و چوووه کلاوقوت و ورده ورده سه رگه رمی
 کارو کاسبی و بلاو کردنه وه ی نه ندیشه ی حقه بوو. چه ند مولکیکی
 له جوتیارانی ناوچه که کړی و بووه خاوه ن زهوی زاری کشتوکالی. به گویره ی
 نه و قسانه ی مه لا سه لام که شیخ ستار گیرایه وه، وادیاره حه مه سوور پیش
 مردنی شیخ عه بدولکه ریم چوووه ته کلاوقوت و تیایدا جیگیر بووه. بویه نه گه ر
 بمانه وی دهره نجامیکی نه و دوو راپورته مان بو ساغ بیته وه، ده بی نه وه بلین
 که به بیانوی مردنی شیخ عه بدولکه ریم، هاتوته وه شه ده له و ویستویه تی
 جیگای شیخ بگریته وه، به لام نه و مه رامه ی بو نه چوته سه رو گه راو ته وه
 کلاوقوت. په پره وانی حه مه سوور خودی حه مه سوور له گروپه که ی مامه رها
 زیاتر که وتنه به رگله یی و گازنده و تومت و قسه بو هله بستر و گوشاری
 خه لک و حکومت. له بهر نه وه گروپه که ی حه مه سوور، هه میشه خویمان دووره
 په ریز ده گرت و به شیوه یه کی داخراو مه سه له کومه لایه تی و ناینی یه کانی
 خویمان نه نجام دها. نه گه رچی حه مه سوور خوئی سه ر به بنه ماله ی
 دامه زینهری بزافی حقه نه بوو، به لام دلسوژی و وه فاداری خوئی بو تویره
 زه حه تکیشه کانی کومه ل سه لماند بوو. ماموستا هه مزه عه بدوللا ده لی: بو
 دریره دان به کاری نیرشاد و ته بلیغی ته ریه تی نه قشبه ندی، له ناو بنه ماله ی
 شیخ عه بدولکه ریمدا ژماره یه که به سه رپه رشتی شیخ عه بدوللا ی کوپی شیخ
 مسته فا عه سه کهری هاتنه سه ر نه و ~~په~~ وه رهی که پیویسته بزاقه که رابگری و
 بچینه وه سه ر ریچکه بنه رته یه که ی خوئی که نه قشبه ندی یه. نه و بیرو که یه
 له لایه ن تویره ی ورده بورجوازی ناوچه که وه خرایه روو. جه نابی ماموستا

محهمد مهلا كهريم له بوچوونه كانى خویدا زياتر زاراوهى حزبى و سياسى باوى روژ به كار دهينى، نه گهرچى نه و جوړه بزاقانه سهره نجام و پاش چه ندين سده و له ماوهى رهوتى پهره سهندنى ميژووى و كومله لايه تيدا، له چوار چيوهى حزبه سياسيه كاندا خويان دهيننه وه، به لام نه گهر له ره هه نديكى باوه پدارى و به سوود وهر گرتن له زاراوه نايينى يه كان ليكيان بدينه وه، زياتر خوينه له مه به ست نزيك دهكات وه و رينمايى دهكات كه ريگاي پهيوه نديى و ده سالات پهيدا كردن له ناو ده زگاكانى حكومه تى گرتبو وه بهر، كه چى له نه نجامدا بزاقه كه نه يتوانى بگه رپته وه سهر ريچكه باوه كهى خوئى. پاش ماويه كه هه مووان هاتنه سهر نه وهى مامه رها بكنه جينشيني سهره كى حهقه و شيخ عه بدولكه ريم.

مامه رهزاو رينفورم و ريبهري كردنى هغه

مامه رهزا له سالې ۱۹۰۵ = ۱۳۲۳ ای کۆچی مانگی = ۱۲۸۴ ای کۆچی ههتاوی له شهده له له دايك بوو و برای شیخ عهبدولکه ريمه. بهروالته پياوړی گه نم رهنگو به ويچار بوو. ههروهها خاوهن که سایه تيبه کی مام ناوه ندو جيگير بوو، قسه خوش و هوشيار بوو، ههردوو زمانی عه ره بی و فارسی زانیوه و له نه ده بیاتی کوردی و فارسیدا، شاهه زاییه کی تهوای هه بوو. تاراده یه کیش ناگاداری پیشینه ی میژووی کورد و نه ته وه موسلمانه کانی تر بوو. له ماوه ی ژيانیدا چه ندین جار دوچار ی زیندان و نه شکه نجه و نازارو دوورخستنه وه بووه. له سه ره تاي لاویتیدا له حوجره خویندویه تی و له بواره دا که سیکی پیشره و بووه و به مه ننتقی رۆژگار بیری کردۆته وه و چه زی به پیشکه و تنی باری کۆمه لایه تی گه لی کورد به گشتی و توپژ ه زحمه تکیشه که ی به تاییه تی کردوه. له و سۆنگه یه وه هاوده می و گفتوگۆی له گه ل که نه پیاوه کانی بواری بیرو کولتور هه بووه، به تاییه تی له ماوه ی دوورخستنه وه ی له عیماره، په یوه ندییه کی توندوتۆلی له گه ل میرحاج پهیدا کردو هه ره له و ریگایه وه هه ل بۆ بزافی حقه ره خسا، تا په یوه ندی به کۆماری مه هاباده وه بکا. مامه رهزا به پاشکۆ و درپژه پیدهری ریچکه ی شیخ عهبدولکه ریم له بزافی حقه دا له قه له م دهری و له ماوه ی ریبه ری نه مدا، زیاتر لا له مه سه له کۆمه لایه تيبه کان کرایه وه و بزافی حقه هه نگاری بۆ هیئانه دی ئامانجه والا و نه ته وه ییبه کان نا. جگه له وه په یوه ندی بزافی حقه له ماوه ی ریبه ری تی مامه رهزا دا له گه ل بزافه سیاسییه کانی تری ناوچه که پته وتر کردو کاتی کۆماری مه هاباد راگه یه ندرا، ژماره یه ک

له پیره وانی حقه به فهرانده یی شیخ محمده ئه مین چونه مه هاباد. هره ها په یوه ندیی نیوان حقه و بزاقه سیاسییه کانی تری کوردستانی عراق باش بو، له روانگه ی ئه په یوه ندیی یانه وه، مام رها هاته سره ئه و باوره ی که ده بی به رهوشیکی نوی بزاقی حقه له روی سیاسی و نایینی یه وه ریگ بحریته وه و سه رنه جام نه ک ته نها له چوارچیوه سؤفیکه رییه که ی ده رچی، به لکو لایه نی شوپشی کومه لایه تیش ره چاو بکا. بو گه یشتن به و مه رانه بابته و ناو نیشانی کرده نامانج و بناغه بو دو باره ریگ خسته وه ی بزاقه که و به وجوده بزاقی حقه به ریچکه یه کی نوی و به ره و ژیانیکی کومه لایه تی نوی ههنگاوی نا، له وانه هاوکاری و به شداری کردنی ژنان و باور به خوبونی جه ماور له به ره و پیش بردنی نامانجه کانی کومه لدا، خه بات له دژی نا کوکی کومه لایه تی و وه ستاندنه وه له دژی زورداری و سته می سره توپژی زه حمه تکیشی کرده دروشمی خوی. پرؤسه ی سر له نوی ریگ خستن و دروستکردنی په یوه ندیی سیاسی و کومه لایه تی بزاقی حقه، زور به زیره کی و بیرکردنه وه یه کی تایبه ته وه، له لایه ن مامه رنه زاوه نه انجام نه درا و ته نانه ت بووه هوی ئه وه ی زورینه ی په پیره وانی حمه سور، به تایبه تی نه وانه ی باور پیمان به گه رانه وه بو شیوه ی باوی سؤفیکه ری نه قشبه ندی هه بو، ریبه ریتی مامه رنه زا قبول بکن، چونکه مامه رنه زا توانی سرکه و توانه نه و ریفورم و دو باره ریگ خسته وه یه نه انجام بدا و رای گشتی کومه لده ریه ی حقه، که به بزاقیکی لادرو درچوو له ریچکه ی نایینی خوی تاوانبار ده کرا، بگورئ به رایه کی نیجایی و له دژی ناحه زان و جیا بونه وه ناو خوییه کان بوه سستیته وه. نووسینه وه و په سهند کردنی نه و په پیره وه ناو خوییه نه ته وه ی و مه زه بی یه، رهنگدانه وه ی

جيا جياي لەناۋەندە مەزھەبى و نەتەۋەيىيەكاندا دروست كرد . بناغەى بزاقى
حەقە لەسەر ئەم ھەشت بىنەمايەى خوارەوہ دارپۇزا :

يەكەم : برايه تى

مەبەست لەبرايه تى ، برىتى يە لەپەيوەندى برايه تى نيوان پەيرەوانى
بزاقەكە بە ژن و پياۋەوہ . بەگويىرەى ئەم بىنەمايە ھىچ جۆرە جياۋازى يەك ،
لەنيوان تاكەكانى كۆمەلى بزاقى حەقەدا نى يە و نابى بوونى ھەبى . ھەرەھا
بەھىچ كلۇجى نابى ناكۆكى چىنايەتى (ئابوورى و نەژادى) لەكۆمەلى بزاقى
حەقەدا ھەبى و كەس بەھۆى مالى زۆرتريان رەچەلەكى ھەلبۇزاردەوہ
لەكەسى تر لەپىشتى نى يە . ئەگەرچى بزاقى حەقە سەرەتا لەنيوان تويۇزە
زەحمەت كىش و چەوساۋەكانى كۆمەلدا دەستى پىكرد ، بەلام پاشان وردە
وردە ئەندامى پىشكە و توتوتى لەرووى كۆمەلایەتى و ئابوورى ، رەچەلەكى ،
زانستى و... ھتد لەتويۇزەكانى ترەوہى بۇ خۆى راكىشا و ھاتنە ناو
بزاقەكەوہ . بۇ نمونە مەلا حسين خانەقا ، مەلا رەشىد گۆمەتەيى پىشنىۋىژو
ئىمامى جەماعەتى مزگەوتى عەسكەرو مەلا حامىد سەرمۇرد ، مەلا سەلام
كەركوكى ، جەمىل عەلى ئاغا دزەيى .. ھتد كە لەگەرە پياۋانى كاروبارى
مەزھەبى و لەمولكدارە گەرەكانى ناۋچەكە بوون ، پەيوەندىيان بەمامەرەزاوہ
كردبوو ، تەننەت مەحمود ئاغاي پشدر كە سەر بەتيرەى مىراۋدەلى يەو
سەرەتا دوژمنى سەرسەختى مامەرەزابوو ، بەلام سەرەنجام بووہ مورىدو
سەرسپاردەى مامە رەزاو پەيوەندىى بەحەقەوہ كردو ..

دووه م: حهق په رستې

په پره وانی بزاقی حهقه، نه وپه پری لایه نگری حهق و حه قیقته تی روژگار بوون و به راده یه ك به هایان بو حهق داده نا كه ناماده بوون به رگری له حهق بكن، نه گه رچی به زیانی خوشیان ته واوبوایه. ری ده كه وت چه ندین جار له دژی خزم و كه سوکاری خو و به قازانجی بیگانه بو رونكر دنه وهی ناكوکی یه ك، شایه تیان داوه و پشتیوانیان له خاوه ن حهق كر دووه، و اتا بو در خستنی حه قیقته ت، به هیچ كلوچئی دو ستایه تی و خزمایه تیان له به رچا و نه ده گرت.

سیه م: هاو به شیی نابووری

له نیوان په پره وانی بزاقی حهقه دا، بنه مای هاو به شیی نابووری له سه رمایه و مال و مولك ره و اجی هه بوو، به گویره ی نه م بنه ما نه گوړه هیچ یه كئی له په پره وانی حهقه به رامبه ر به كومه لئ بزاقه كه خو ی به خاوه ن مال و سه رمایه و زه وی و ...، نه ده زانی و هه ر سامان و سه رمایه یه کیان هه بوایه، به مولکی سه رجه م په پره وانیان ده زانی و به نه مانه تیکیان داده نا كه له لایه ن خه لکی تر وه پی یان دراوه.

نه و بنه مایه یان به راده یه ك په پره و ده كرد كه به بی ناگاداری نه وانی ترو نه نجومه نی كومه لایه تی بزاقه كه، هیچ گوړان و نالوگوړیکیان له سامان و دارایی كه سایه تیدا نه انجام نه ده دا و له و ناوچه یه دا په پره وانی حهقه به و راده یه له مال و مولکی یه كتریدا، هاو به ش بوون كه ته نانه ت به ری میوه ی باغ و سیوییان له نیوان خو یاندا دابه ش ده كرد و هه ندی جار و ا ری ده كه وت كه سیویك به ر چه ند كه سیك ده كه وت. بو نه انجامدانی كاری كیلگه و بو نه و ریوره سمه كان، نه گه ر په پره ویك ته نها بوایه، به كومه ل كاره كیان بو نه انجام

ئەداو ئەگەر بۆ هیئانەدی مەبەستێک پێویستی بە پاره بوایه، ئەوا بە یارمەتی و هاوکاری و هاوبەشیی ئەوانی تر، داواکاری یەكە ی جێ بە جێ دەکرا.

چوارەم: ئابوونە یان مانگانە

بۆ پتەوکردنی لایەنی ئابووریانە ی کۆمەڵی بزاقی حەقە و پیکهینانی سەرما یەکی گشتی و لە پینا و پاراستن و هیشتنەوی بەرپۆه بردنی خانەقا و تەکیەکانی پەیرەواندا، هەموو کەسیک چ ژن یان پیاو، چ مندال بێ یان لاو، چ کور بێ یان کچ دەبوا یە ئابوونە ی مانگانە ی خۆی بدا. ئابوونە کەش دەدرایە سەر پەرشتکاری تەکیەکان، کە بە سەر تەکیە ناسراو بوو، یان دەدرایە تەبلیغکارانی بزاقە کە بە (براسیار) ناودەبران. ئەو ەندە ی بۆ خەرجی تەکیە پێویست بوا یە خەرج دەکرا و ئەو ی دەمایە وە رهوانە ی تەکیە ی کلکە سماق دەکرا کە رۆلی تەکیە ی مەرکەزی دەگیڕا و بنکە ی مامەرەزابوو.

پینچەم: راویژو و راپرسی

هەموو کاریکی گشتی ی کۆمەڵی بزاقی حەقە، بە راویژو و راپرسی ی هەمە لایەنە ئەنجام دەدرا. بۆ چارە سەرکردنی هەر گرفت و ناخۆشی یەك، پەیرەوان کۆدەبوونە وە و راو بۆ چوونیان دەگۆرپییه وە، بۆ دیاری کردنی هەر رینگا چارە یەك، پەنادەبرایە بەر رای گشتی. ئەو پرۆسە یە لە ناو لایەنگرانی حەقەدا بە (پرس و رای ناو برایە تی) ناوئرا بوو. لەو کۆبونە وە یەدا، هەموو کەسی مافی بە شدار ی و رادەر بئینی هەبوو، بە ژن و پیاو وە.

شەشەم : ئازادىي ژنان

پېشەوايانى بزاڭى ھەقە لەو باوھەردابوون كە جىياوازىي لەنيوان ژن و پىاودانى يەو ھەموويان خوشك و براى يەكترن. ژن ۋەك ھەر پىياويك خاۋەن مافى كۆمەلەيتى يەو رۇلى كاريگەرى خۇي ھەيە، لەبزاڭى كۆمەل و خىزان و لەراۋىژو راپرسى و ھەلبىژاردنى ھاوسەرداۋ بەھىچ جۇرى گوشار بۇ ھەلبىژاردنى ھاوسەر ناخىرتە سەر ژن. لەناۋ پەپەرەوانى ھەقەدا، شىربايى بوونى نى يەو تەنھا مەرجى ھاوسەرىتى، برىتى يە لەرازى بوون و ئامادەبوونى كوپو كچ بۇ پىكەۋەنانى خىزان. ھەرچى وردەكارىكانى ترە، ئەۋە ۋەك مۇسلمانەكانى تر ئەنجام دەدرى لەۋانە: شىرىنى خواردنەۋە، مارە برىن، مەراسىمى شايى و گويزانەۋەى بووك بۇ مالى خۇي.

ئەۋ بىنەمايەى سەرۋە، بوۋە بەلگەيەك بەدەستى ناھەزانى بزاڭەكەۋەو بۇ ماۋەيەكى زۇر لەنيوان پەپەرەوانى خۇياندا، بەچەندىن جۇر چىرۇكى نامەعقول و نارەوايان دروستكردو پروپاگەندەيان بۇ دەكرد، چونكە ئەۋ بىنەما بىنچىنەيى يە، دژى چەوساندنەۋەى ژن لەلەيەن دەۋلەمەندەكانەۋە بوو، ئەۋانەى كچ و ژنيان دەكردە ئامرازىكى بازىرگانى و پەيوەندىي يەكى نارەۋاى بە پەرژەۋەندىيەكانيان لەكاروبارى عەشايەرى و سىياسى و ئابووريدا. يان بەپىنچەۋانەۋە كچىكى گەنچ و جوانى سەر بەخىزانىكى ھەژار بەزۇر دەدرايە پىياويكى پىرى مولكدار، لەكاتىكدا ژن لەكۆمەلى كوردەۋارىدا جۇرە ئازادىيەكى كۆمەلەيەتى ۋەك: لەبەركردنى جل و بەرگى خۇمالى و ئەنجامدانى كاروبارى خىزان و ھەندى كارى دەرەۋەى ۋەك بەخىۋكردنى مەپومالات و باخەۋانى و گاۋدارى و بەخىۋكردنى مندالى ھەبوو، جگە لەۋە ژن لەھەلبىژاردنى ھاوسەردا، ئازاد بوۋە بەدەگمەن دوچارى زۇر دەبوو.

ھەرۈھە لەكاتى تەنگانە و شەپدا، ۋەكو پىياو دەستى دەدايە چەك و شان بەشانی پىياو رووبەپوى دوژمن دەبوو. بەلام لەگەل ئەوئەشدا، نازادى دان بەكچان و ژنان لەھەناوى بزاڤىكى مەزھەبى كۆمەلايەتيدا و لەناو كۆمەللىكى دەمارگىرو كلاسيك ۋە شايەريدا قورس بوو. سەرەپاى ئەوئەش ئەو بنەمايە توانى پىداچوونە ۋە يەكى بنەپەرتى، لەرەوتى پىشكەوتنى بزاڤەكە بو پەيرەوانى خوئى، لەناو ھەموو توپژەكاندا چ لەشاروچ لەگوندەكاندا، بەھەژارو دەولەمەنەوہ بىننيتە كايەوہ.

حەوتەم : رەوش

رەوش برىتى بوو لەژمارەيەك ئامۆژگارى ئەخلاقى و پىويست بو ھەمووان، بىجياوازى تا پەيرەويى لىبەن. ھەر كەسى پەيرەويى لەو ئامۆژگارىيانە نەكرديە، يان پىچەوانەى ئەو ئامۆژگارىيانە رەفتارى بكرديە، ئەوا ۋەك (بىررەوش) لەقەلەم دەدراو بە ۋە ھۆيەو بەپرئىك پارە سزا دەدرا، يان بو ماوہيەك دەردەكرا، يان كاريكى قورسى پى دەسپىردرا، ئەمانەى خوارەوہ بەشئىكن لەو ئامۆژگارىيانە:

۱- دەست و زمان پاكى و دووركەوتنەوہ لەدزى و درۆبوختان و لادان. ھتد ھەموو ئەندامەكانى لەش دەبئ لەو پىسىيانەى سەرەوہ و شتى ناپەسەندى تر دووربن. ئەوہى بىويستايە بىيتە پەيرەويى حەقەو پاش راھينانى بەو ئامۆژگارىيانەى سەرەوہ، بو ماوہيەك دەخرايە ژئىر چاودىرى و تاقى دەكرايەوہ. سەرەنجام ئەگەر سەرپىچىيەكى لىبىنرايە، ئەوا دەردەكراو ۋەك پەيرەوكەر ۋەرنەدەگىرا، ھەرۈھە پەيرەوانى حەقە لەسەودانامە ۋە ئەنجامدانى كاروبارەكاندا، نمونەى مروقى راستى و واقى بوون و درۆيان نەدەكردو خويان لە پروپاگەندە ۋە تەماع دەپاراست.

۲- پاکي و پاڪڙي پارسټني ته ندروستي تاكو و خيڙان. په پره واني
حه قه بايه خيكي بالاين بو پاكي و پاڪڙي له بهرچاو دهگرت و هه ميشه
له شولاريان پاك و جل و بهرگيكي خاوين و رازاوهيان له بهر دهگرد، له وانه
گوره وي له خوري دروستكراويان تا نه ژنو له پي دهگرد و ژنانيان بايه خيكي
زوريان به پاكي و پاڪڙي كه ل و په لي ناومال دداو جل و بهرگي جوان و
خاوينيان ده پوشي. هه روه ها به جوانترين شيوه شي او، چاوديريان
له پاڪڙي خوراك و كه ل و په لي موبه ق و سيټي چا خوار دنه وه دهگرد.

۳- به جي هيناني نه و فرمانه ي به كومه ل برياريان له سره ددراو
سه رپيچي نه كردن له برياره كاني نه نجومه ن(دهر نه چوون له ريزي براي ته تي).

۴- به جي هيناني نه و په پري و رديني و سره راستي و ويژدان له سه و دانامه و
نه نجامداني كاروباردا، به دوور له ته ماح و گرفت و نازار دروست كردن بو
خه ل كاني تر.

۵- دووره په ريزي له كه ساني جي گومان له رووي ناييني و دنيا ييه وه. له و
سو نكه ييه وه كه متر تي كه لاوي گروهه كاني تر، جگه له په پره واني حه قه يان
دهگرد و سره نجام ژيانكي دياري كراو و په يوه ندييه كي داخراويان هه بوو.

۶- له كاتي يه كتر بينين و ته و قه كردندا، په نچه كاني ده ستيان ده خسته
ناو په نچه كاني ده ستي يه كتر و نه م پرگه يان ده و ته وه: (يا كه ريم و يا رها) كه
مه به ستيان ناوه كاني خودا بوو، هه روه ها ناوي دوو كه س له دامه زرينه ران و
پيشه و ايانې بزاقه كه ش بوو و نه و شيوه ته و قه كردنه، له ناو ژن و پياوو
مندال و گه نجدا باوو يه كسان بوو، به لام ديارد ه ي ده ست ماچ كردن و...
له ناوياندا هه لوه شيندر ابووه و نه بوو. بو ته و قه كردنيش يه كه له دواي يه كه
له راسته وه ده ست به ته و قه كردن به ره و چه پ ده كرا، بي نه وه ي كه سي

بپهړینو هه مووان له و کاتدا، له سهر پى دوهوستان، به تايبه تيش له نیوان
سهرجهم دوخه کانی تردا، به و تهوقه کردنه (رهوش) دهورا.

هه شتم: ريکڅستنى کاروبار

له هر گونديکدا که تاك و خيڙانى په پرهوى حقهى تيدا ده ژيا، پيکه وه
خانويه کيان دروست ده کرد يان ده کړى و ده يانکرده ته کيه. سهرجهم براو
خوشکانى حقهى ئه و گونده، له کاتى بيکاريدا، يان کاتى ميوانيك روى
تيکردايه، يان بو راويژو راپرسى و هه والى يه کتر زانين، ده هاتنه ته کيه که.
پيشتر هه مووان ناگادار ده کرانه وه، تا له وى کوپبنه وه و هر پيشنيازيک
بخرايه ته رو، راويژو راپرسى (پرس و راى ناو برايه تى) له سهر ده کراو
پيشنيازه که ليک ده درايه وه. له و ته کياندها، کاتيکى به سوود به سهر ده برا،
به تايبه تى له کاتى بيکاريدا، له که شيکى نارام و هيمن و خوشيدا، گوئى بو
موسيقاى خو مالى هه لده خرا، چيروک و داستان و سهرگوزشته ي باوبا پيران
ده گيردرايه وه، کورته وتارى به سوود و په ندو ناموزگارى و وتارى نايينى و
خو اهرستى و حقه په رستى پيشکه ش ده کرا. ته کيه کان هه ميشه نمونه ي
پاکى و پاکژى بوون، هاتنه ژوروه بو ناو ته کيه به پيلاره وه و دانيشتن و
خه وتن لاي په پرهوانى حقه قه ده غه بوو. له هه موو گونديکدا، يه کى
له په پرهوانى حقهى ئه و گونده به سهر په رشتکارو نه قيبى ته کيه که
هه لده بژيردراو نازناوى (سهر ته کيه) ي پى دهورا. ئه رکى سهر ته کيه بريتى
بوو له پاراستن و سهر په رشتى کردن و چاوديرى کردن و به رپوه بردنى ته کيه و
کوکردنه وه ي نابونه (سهرانه) ي هر مانگيکى په پرهوان له و گونده دا.
هه روه ها سهر ته کيه هر چى يه ک بو ته کيه له هه موو رويه که وه پيويستى

بگردایه نهنجامی دهدا و پیشوازیی له میوانانی تهکیه دهکرد و نهگهر ههوال و په یامیک هه بوایه، به سه رجهم په پیرهوانی دهگه یاند.

پروپاگه نده کهرانی بزافی ههقه

له سه ره تایی ده رکه وتنی بزافه کهدا، ژماره یه که په پیره و سه رسپارده ی شیخ عه بدولکه ریم، به هوی جه زبه و حال لیها تهنه وه، دهستیان له کار و کاسبی هه لگرت و مال و ژن و مندالیان ته رک کرد و خویان بو ته بلیغ کردنی ئاینی ههقه ته رخا ن کرد و که وتنه گه پان به گونده کاندانا. نه و پروپاگه نده کهرانه ده رباره ی ههقه قسه یان بو خه لک ده کرد. پاش مردنی شیخ عه بدولکه ریم و جیگر تنه وه ی له لایهن مامه ره زاوه، مامه ره زا نه و دهسته پروپاگه نده کهری وه ک نوینه ری خوی هه لبارد و له نیوان په پیرهوانی ههقه دا دهسته و گروپی دوو کهسی پیکه وه بو پروپاگه نده کردنی ئاینی ههقه ره وانسه ی گوند و ناوچه کان کرد، نه و پییان ده و ترا (براسه یان)، واته برای گه پوک. بیگومان پروپاگه نده کهران که سانیک ی زور زیره ک و زمان شیرن و ره وان بیژ و هوشیار و مه عقول بوون، له وانه کاکه دینه، شیخ به کرو شیخ سه لیم که خه لکی سه رگه لو بوون و شیخ عارف ئیله لآو سه یید عه بدولآو سه یید عه لی کانی ههنجیری و... هتد.

موخلس

نه و دهسته په پیره وانسه ی له گونده کاندانا جیگیر بوون و له یه که شوین نیشته جی ده بوون، پییان ده و ترا (موخلس) و به و ناز ناوه وه ناوبانگیان ده رکرد، چونکه به و پهری دل سوژی یه وه کاری ته بلیغیان نهنجام دهدا، له وانه حاجی نه حمده سه رگه لویی، حاجی مه حمود هه لهدنی، سو فی به نی شیله،

عەلى سالىھى قەلاچوغەي ئاغجەلەر، مستەفەي سەرئورد، محەمەد قوربانى
ۋوزلو، مەلا عەبدوللاي ھەلمورد، حاجى ئەحمەد بىرەسپان، سۆفى مەلود
عومەر گومەت، محەمەد عەزىز كوئىخا عەبدوللاي مەرگە، حاجى محەمەد
خوشناو، مام عەلى كوچى قەرەدەرە، حەمەبۇر كەرکوكى و محەمەد ئەمىن
عارەب لەكەرکوك و... ھتد. جگە لەوہ موخلىسى شارەكان ھوشيارو
رووناكبير بوون، لەوانە: مەلا سايب سۆفى محەمەد لەسلىمانى.

دیدی كۆمەلایەتى لەبزاڤى ھەقەدا

لەو ياداشتانى مستەفا عەسكەرىدا كە دەربارەي بزاڤى ھەقە
نوسىويىتى و مامۇستا ھەمزە عەبدوللا پەراويزو پيشەكى و تەعليقى لەسەر
نوسىوہ، دیدگای حزبایەتى پيوہ دیارە، ھۆيەكەشى بو ئەوہ دەگەرپیتەوہ
كە لەناوئەندە رووناكبيرەكانى ئەو كاتەي عىراقدا، لەئايىن و باوہرو
ليكدانەوہ و تويزينەوہدا، زياتر بايەخ بەدیدی حيزبى دەدراو بەداخوہ لەو
دیدهوہ، تەماشای زۆربەي رووداوہكان دەكرا، لەكاتيكدان زانيارىيەكان
دەربارەي ئايىنە كۆنەكانى كوردستان و بارودۆخى كۆمەلایەتى و باوہردارى
نیشانى دەدەن كە بزاڤى ھەقە گەرپانەوہيەكى دووبارەيە لەنەقشەندى يەوہ،
بو شيوہى عەلەوىيە توندەرپەوہكان=ئەملى ھەق=ئال ھەق، كە بناغەكەي
دەگەرپايەوہ بو ھەمان رى و رەسم و ئايىن و نەريىتى پەردىوہرى و
دامەزىنەرانى ئەو ئايىنە نوئىيەش، برىتى بوون لەبنەمالەي كورپانى شىخ
عيسى بەرزنجى ھەمەدانى و لەسەر رەوشى گەرپانەوہ بو دۆخى سەرەتايى،
كە بەگويرەي كات چەند گۆرانيك لەپيكاھتەي بنەماكانيدا كرا بوو. بەلام
مستەفا عەسكەرى نوسىويەتى: زۆربەي لايەنگرانى بزاڤەكە، جوتيارو
باخەوان و درەوكارى گوندەكان بوون، خودى شىخ عەبدولكەرىمش جوتيار

بوو، كە وەك ئەۋانى تر لە سەر داھاتى كشتوكال دەژيا، لەبەر ئەۋە بەرەو ژيانىكى سۆسيالېستى ھەنگاۋى دەنا. ھەرچەندە لەسەرەتايى بزاڧەكە، كەسانى ھوشيارى زۆريان لەگەندا بوو، بەلام خەلكى خويندەۋاريان لەناۋدا كەم بوو و بەجۆرىك تواناي پېشكەۋتنى خېراى بزاڧەكە لەئارادا نەبوو، ھەر بۆيە بزاڧەكە بەشىكى تەمەنى خۆى لەمشتومپرو راگۆرپنەۋە خەرج كردو پاشان كەۋتە ژېر ئەشكەنجە و ئازارو گوشارى سياسى و سەربازىيى حكومەتى عىراقەۋە، جگە لەۋەى ژمارەيەكيان دووچارى زيندان و دوورخستنەۋە و دەرکردن لەناۋچەكە بوون، بزاڧەكە نەيتوانى بەرنامەكەى خۆى بەگۆيرەى خواست و ئامانجى كۆتايى رېك بخا و پەيرەۋيىكى ناوخۆى رېك و پېك بنووسىتەۋە (۱۱؟) بەجۆرئ ھەموان ئاگادارى ئامانجەكانى بزاڧەكە بن، ھەرۋەھا بزاڧەكە يەكيتى و ھاوكارى و ئاشتى كردبوۋە دروشمى خۆى. لە ليكدانەۋەيەكى گشتىدا، بزاڧەكە، وەك بزاڧىكى نېمچە سۆسيالېستى كالكورچ دېتە پېش چاۋ، چونكە وەك باسكرا، بنەما سەرەكى يەكانى بزاڧەكە داۋاي نەھيشتنى جياۋازىيى چىنايەتى نيوان دەۋلەمەندو ھەژار، شېخ و مسكېن، دەرەبەگو و جوتيار دەركدو بەتوندى دژى ئەو ئاكوكى يە كۆمەلايەتتيانە بوو. لەو سۆنگەيەۋە باۋەرپان وابوو كە چىنە چەوساۋەو زەحمەتكېشەكان، دەبئ لەدەۋرى يەك كۆبېنەۋەو يەكبگرن و ھەول بەدن ھېچ ھەژارېكيان تېدا نەمىنى و يارو غەمخۆرى يەكېن، بەتايبەتى بەرامبەر بەتويژى زەحمەتكېشى ناۋ پەيرەۋانى بزاڧەكە. بۆگەيشتن بەو ئامانجەش، ھەقە چەندىن قوربانىدا، لەۋانە حسين كۆيرەكانى و مام سالىح گۆمەشىنى، جگە لەۋەى پەيرەۋانى بزاڧەكە دووچارى ئەشكەنجە و زيندان و ئازارى زۆر بوون، بئىئەۋەى روو لەبېروباۋەرى خويان ۋەرگېرن.

لە بۇچۈنەكانى خۇيدا محەمدى مەلا كەرىم سەبارەت بە ئەنگىزەي يەكگرتنى چىنى چەوساۋەي ناو بزاڧەكەۋە نووسىۋىيەتى كە ئەگەر بەۋ جۇرە بى، ئەۋە نىشانەي پلەيەكى بالايى ھۇشيارىيە، بەلام نە مستەفا عەسكەرى بەلگەيەكى بۇ سەلماندى ئەۋ قسەيە خستۇتە روو، نە منىش(محەمد مەلا كەرىم) نىشانەيەكى ئەۋ بۇچۈنە بەدى دەكەم. (ھەرچۇنى بى، دەبى بزانين كە بزاڧى حەقە، جگە لەدووبارە گەپانەۋە لەتەرىقەتى ئەقشەبەندىيەۋە بۇ ئاينى پىشپەروى عەلەۋىيە توندپەۋەكان=ئەھلى حەق=ئال حەق، بەرىبەرى نەۋەكانى شىخ عىساي بەرزنجى ھەمەدانى، شتىكى تر نەبوۋە نىيە، ئەگەرچى لەۋ ماۋەيەي گەپانەۋەكەدا، پەيوەندىي خۇي لەگەل رابردوۋ بچراندو خالىكى دەستپىكردى ترى بۇ خۇي ھەلېزارد).

بزاڧى ھەقەۋ رىشە ئاينىيەكانى

زۆربەي پەيرەۋانى حەقە، ئەحكامە شەرىيەكانيان پەكخستبوۋ. ھەروھا زۆربەيان ئەرك و فەرزەكانى خۇيان تەرك كرديبوۋ. بۇيە خەلكى ناۋچەكە ئەۋ رەفتارەيان بەنىشانەيەكى خوانەناسى پەيرەۋانى ئەۋ بزاڧە لەقەلەم دەدا. بەلام لەراستيدا پەيرەۋانى حەقە خوانەناس نەبوون، بەلكو باۋەپريان بە خاۋا پىنغەمبەرو قورئان و فەرمانە شەرىيەكان، زۆر پتەۋ بوۋ، تەنانەت شىۋازو بىركردەۋەي خۇيان بەخۋاپەرستى راستەقىنەۋە حەق پەرستى راستەقىنە دادەنا. ھەروھا لە لىدوان و برەۋدان و پروپاگەندەي شىخ عەبدولكەرىم و مامە رەزاشدا ھەرگىز ئامازە بۇ رەتكردەۋەي ئەحكام نابىرنى، جگە لەۋە مورىدەكانى شىخ عەبدولكەرىم لەتەرىقەتى نەقشەبەندىدا، بەراشكاۋى شەرىيەتيان بەرقەرار دەكردو تەنھا گروپى(برا

سه یار) فرهزه کانیان چی به چی نه ده کرد، نه و هیش په یوه ندی به حاله تی ناناسایی بوون و جه زبه ی نه و (برا سه یار) انه وه هه بوو، به جوریک نه ک ته نه ا فرهزه کان، به لکورئ و ره سمی تا کو کومه لایه تی وه ک کارو کشتوکال خیزان و ژیانیشیان و از لی هیئا بوو و ته نه ا سه رگرمی بلا و کردنه وه ی حقه بوون. خه لکی به و (برا سه یار) انه یان دهوت شیت. له ماوه ی ریبه ری کردنی مامه ره زادا، زوربه ی په پیره وانی نه هلی حقه و موریده کان له سه ر نه جامدانی نه حکامی تاکه کی سوور بوون، ته نانه ت خودی مامه ره زادا، له کاتی نویژی به یانیدا و له سه ر به پرمالی نویژ کردندا، دوو چاری نه خوشی مهرگ بوو.

دهستگیرکردنى مامه رهزاو کاردانه ووى په پیره ووان

مامه رهزا توانى زیاتر بنه ماکانى بزاقى حقه بره و پيیدا و بايخ به په یوه نديى و مهسه له کومه لایه تى یه کان بدا، له بهرامبهردا ژماره یه کی فراوانى خه لک و دانیشتونى ئه و ناوچانه ی پروپاگه نده یان تیدا دهکرا، په یوه نديیان به بزاقى حقه وه کردو ئه رک و رى و رسم و نه ریتى بزاقه که یان په سهند کرد. ته کیه و خانه قاکان، که یه که میان تايبته به په پیره ووانى بزاقه که و دووه میان شوینى کوپوونه ووى نه قشبه نديیان بوو، زور په رهیان سهندو له هه موو شوینیک هه باسى حقه بوو.

وا ریکه وت هاوکات له گه ل به لوتکه گه یشتنى بزاقى حقه دا، سالى ۱۹۴۳ى = ۱۳۲۲ى کوچى هه تاویدا، شوړشى بارزان دهستى پیکرد، له و ماوه یه دا حکومتى عیراق له بزاقى حقه که وتبوه ترسه وه، بویه له سالى ۱۹۴۴ى = ۱۳۲۳ى کوچى له کرده ویه کی غافلگیرانه دا، مامه رهزای دهستگیر کردو دورى خسته وه. له کاتى دهستگیرکردنیدا، مامه رهزا ته نیا فریایى ئه وه که وت که په یامیکى سه رزاره کی بداته په پیره ووانى بزاقه که، که به هوى خزمه نزيکه کانى خو یه وه، جاپى بو درا و راگه یه ندرا. پاش دهستگیرکردنى مامه رهزا، سه رجه م په پیره وکاران پیکه وه به ره و ناوونده حکومتى به پر سه کانى که رکوک که وتنه رى و بریاریان دا تا گیرانه وه و نازادکردنى مامه رهزا، دهست له هه و له کانیان هه لنه گرن. سه رنه نجام حکومت ناچار بوو مامه رهزا نازاد بکا و بگه رپته وه بو کلکه سماق.

کلکه سماق، له پاش شه ده له گه وره ترين ته کیه ی بزاقه که ی لى بوو، ئه م گونده ش ده که ویتته ده ورو به رى ناوچه ی میزا روسته مى سه ر به ناحیه ی

رانىيە سەر بە ھەۋلىز بوو. سەئىد قەزەزى مۇتەسەرفى ئەو كاتى ھەۋلىز، ھاتە ناۋچەى دوكان و بانگىشتى مامەرەزى بۇ دىدارىكى دوو قۇلى كىرد. كەچى يەكسەر لەگەل گەيشتنى مامە رەزا، سەئىد قەزەزى بىدواكەۋتن مامە رەزى دەستگىر كىرد و بە ئۆتۆمبىلە تايبەتى يەكەى خۇى، لەو ناۋچەى دەرى كىرد و دەست بەجى رەۋانەى عىمارەى كىرد.

ھەر كە پەپىرەۋان ناگادار كرانەۋە مامەرەزا دەستگىر كراۋە، سەر جەم ھەقەى ناۋچەكە، پىكەۋە دەستىيان كىرد بە فرۇشتنى مال و گوزەران و كىلگە كانىيان و بەرەو ناھىەى ئاغجەلەر كەۋتنە رى. لەرىگا لە گۆپتەپە بۇ ماۋەىەكى كورت ۋەستان، تا ھەموان كۆپىنەۋە، ئىنجا پىكەۋە بەرەو شۋان كەۋتنە رى، تا لەۋىۋە بەرەو كەركوك بىرۇن. لەنزىك گوندى حاجى بەىخانى ناۋچەى شۋان، ھىزە كانى حكومەتى عىراق رىيان لەپەپىرەۋان گىرت و نەىانەىشت بەرەو كەركوك بىرۇن، جگە لەۋە كاكە رەزى كوپى كاكە ەلى ەسكەرى و دۋانزە كەسى تىران ئى دەستگىر كىردن و رەۋانەى كەركوك كران. پىشتىرش شىخ مەمەد ئەمىنى مەلھەى يارمەتى دەرو راۋىژكارى مامە رەزا و شىخ مستەفای كوپى مامەرەزا، لە ناۋچەى مىرزا رۇستەم دەستگىر كرابوون و رەۋانەى ناھىەى رانىە كرا بوون.

لەو رىپىۋانە دوورو درىژەدا، جگە لەرىگرتن، ھىزە كانى حكومەت بەدۋى كۆرۈكۆبوونەۋەى بەشداربوانى رىپىۋانەكەشدا دەگەپان و بەچەندىن رەۋش و شىۋازى جىاجىيا، ئازارو ئەشكەنجە و ھەرەشەىيان لىدە كىردن، بەلام پەپىرەۋان سووربوون لەسەر درىژەدان بە رىپىۋانەكە و خۇيان گەىاندە گوندى يارۋەلى. لەو سەرۋەبەندەدا كاربە دەستانى حكومەت بۇ چۆنىتى رىگرتن لەتەنەىنەۋەى رىپىۋانەكە، كەۋتنە راۋىژكارى، چونكە بەشداربوانى

ريښيوانه که پياو و ژن و منډال و پيرو گه نجی تيدابوو، ژماره يان زور بوو و نه گهر بهو شيوه يه بهر بلاوه، خو يان بکه ن به شارد، ده بيته مايه ي شهرمه زار يی حکومت، بويه کار به ده ستانی حکومت به نا چاری که وتنه دانوستاندن له گه ل به شدار يوانی ريښيوانه که. بو نه و مه به سته ش په پره وان له سهر باز گه يه کی مه شقی هاوینه ی چولکراوی نزيك گوندی ياروه ليدا به شيوه يه کی کاتی جيگير کران و پاريزگاری هر سئ پاريزگای هه وليرو کهرکوک و سلیمانی و فرمانده کانی پوليسی نه و پاريزگایانه، له شوي نی ناوبراودا، که وتنه دانوستاندن له گه ل به شدار يوانی ريښيوانه که دا. له بهر نه وه ی حکومت هيچ به لگه يه کی بو تاوانبار کردنی ده سگير کراوه کان به ده سته وه نه بوو، رهوتی دانوستانده که چ له دادگان و چ له و سهر باز گه چولکراوه دا به جیددی بهر يوه ده چوو. نه گهر چی حکومت هه ميشه هه ولی دها په پره وان بخه له تينی و کوتایي به ريښيوانه که به ينی، بويه گوئی له داواکاری و بچوونه کانیان ده گرت و به لینی جيبه چی کردنی دها، که چی به کرده وه، ههنگاوی ئيجابی بو نه دها. ماوه يه کی زور تپه پری و ورزی پایز هات، که ش و ههوا ساردی کرد و نه خو شی دهستی به بلاو بوونه وه له ناو سهر باز گه که دا کرد و بهو هويه وه ژماره يه ک پياوی پيرو منډال گیانیان له ده ست داو ترمه کانیان هر له و سهر باز گه يه دا به خاک سپيردرا. له نه نجامدا په پره وانی حقه کو بوونه وه يه کی فراوانيان له سهر باز گه که دا کرد و له پريانامه يه کدا رایانگه ياند که گوئی به به لینه کانی حکومتی عيراق نادهن و دريژ به ريښيوانه که يان به ره و کهرکوک ده دن. کار به ده ستانی حکومت هر که ناگاداری نه و جموجوله ی په پره وانی حقه بوون، چه ندین يه کی چه کداریان بو ريگرتن له ريښيوانه که ره وانه ی ناوچه که کرد و

فهرمانده سهريازى يه كان، جگه له به ستنى ريگا، هه پره شه يان كرد كه نه گه ر پاشه كه شه نه كهن، نهوا ده درينه بهر ده سپريژى گولله. به لام به شدار بوانى ريپيوانه كه بو روبه روبوونه وهى نهو هه پره شان ه رايانگه ياند كه نيمه نامانه وي به چهك و توندوتيزى وه لامى هه نگاهه كانى حكومهت بدهينه وه و نامانجى نيمه ته نها نار ه زايى ده ر پرينه، به رام بهر به ده ستيگر كردنى سه رانى بزاقه كه. ههروه ها په يره وانى بزاقه كه راشكاوانه رايانگه ياند كه تا دواكه سيان ده كوژى، پاشه كشه ناكهن و حكومه تيش نازاده هه ر شيوازيك بگريته بهر. نجا ريپيوانه كه دريژه ي كيشا وگه يشتنه سه ر ريگاي هه وليرو دواتر چوونه ناو شارى كه ركوكه وه، له نزيك مالى پاريزگار باره گه يان خست، سه رجه م دانشتوانى كه ركوك ناگادارى ريپيوانه كه بوون و له نزيكه وه چاوديريان ده كرد، جگه له وه زور به ي پياوه گه وره كانى شارو ناودارانى بوارى زانست و نه دب، به نهينى ناماده يى خويان بو هاوكارى كردنى په يره وانى حقه ده رپري و يارمه تيان پيشكه ش كردن و گفتوگو يان له گه ل سه رانى ريپيوانه كه، بو روبه روبوونه وهى هه لويستى حكومهت كرد. پاش چهند روژى، حكومهت له روى ناچار ييه وه و بو بلاوه پيكر دنى مانگرتوه كان و بو شاردنه وهى ريپيوانه كه له چاوى دانشتوانى كه ركوك، ههروه ها به بيانوى سه رما و سو له وه، ژماره يه ك خيژانى به شدار بووى ريپيوانه كه ي له چهند خانويه كى چولى گه ر ه كى زيويه ي پشت چايخانه ي يادگار، له سه ر ريگاي كوئى سليمانى جيگير كرد و نه وانى تريشى له ناوچه جيا جيا كانى شاره كه داو له چهند خانويه كدا جيگير كرد و دو باره دانوستاندن له نيوان كار به ده ستانى حكومهت و نوينه رانى ريپيوانه كه ي په يره وانى حقه دا ده ستى پيكر ده وه. به لام نه م جاره وا ديار بوو حكومهت ده يويست چهند

داواكارۍ يه كې مانگرتوان، به تايبه تې ئازاد كړنې ده ستگير او ده كان پښتانه دي، بويه سه ره نجام به هه ماهه نكي هه ردوولا ئه هه نكاوانه نرا:

۱- مامه رها ده گه پښتانه سوليماني و دوا به دواي ئه وپش سه رجه م به شدار بواني رپيوانه كه ده گه پښتانه و جيجا و ريگاي خويان له كل كه سماق.

۲- سه رجه م ده ستگير كراوه كانې حقه ئازاد ده كړن، چونكه جگه له و كه سانه ي پيشتر ناويان برا، هه موو ئه و په پيره و كارانه ي حقه ش كه خزمه تې سه ربازي يان ئه نجام دده، ده ستگير كرابوون و له زينداندا بوون.

۳- حكومت قه ره بووي ئه و زيانان هه ده كات كه به مانگرتوان و سه ر كرده كانيان كه و تووه.

۴- گه رهي كه له ناوچه ي ناغجه له ريان بتويين بو نيشته جي بووني په پيره واني حقه دياري بكرې و بو ئه و مه به سته، بينا و قوتا بخانه و بنكه ي ته ندروستي له و شوپنه دا دروست بكرې و زه وي كشتوكال بيان به سه ردا دابه ش بكرې.

۵- مانگرتوان بگه پښتانه و ناوچه ي شوان، تا بوار بو حكومت بره خسي، ئه و خالانه ي سه ره وه جي به جي بكا.

پاش مؤر كړنې ئه و ريكه و تننامه يه، له لايه ن نوپنه راني هه ردوولا، مامه سه لامې براي مامه رها بو ديداري مامه رها ره وانه ي عيماره كرا، تا له نزيكه وه به نده كانې ريكه و تننامه كه ي پي را بگه يه نې و ه لويستي بو نوپنه راني حكومت و په پيره وه مانگرتووه كانې خوي به يني. بو گه رانه وه ي ئه و نوپنه رهي حقه له عيماره، سي روژ مؤلت به مانگرتوان درا له ناو كه ركوكدا بمپننه وه، به لام مامه سه لام نه يتواني له و مؤلته سي روژيه دا په ياميك بو مانگرتوان به ينيته وه، بويه نيگه راني و ساردي كه و ته دلي

مانگرتوان و ژماره يه كيان به سه پرېرشتى كاكه ره زاي كوپى عه لى عه سكه رى
چوه ريډار له ناوچه ي شوان، كه چى نه وانى تر باوه پريان به و چوونه نه بوو و
دهيانوت: حكومه تى عراق ده يه وى فريومان بداو تا كاتى مامه ره زانازاد
نه كرى، له كه ركوك ده رناچين. به لام پاشان مامه سه لام گه پرايه وه و په يامى
مامه ره زاي ده ربارى رازى بوون له سسر ريگه وتنه كه پى راگه ياندى، ننج
نه وانيش يه كه ده سته گه پانه وه بولاى هاوبيره كانيان، له ناوچه ي شوان و له و
گوندانه ي ناوچه كه دا بلاوبونه وه. پاشان سى روژ موله ت به مامه ره زانازاد
بگه پرېته وه سلېمانى و پاش ماوه يه كه ره وانسه ي هه له بجه كراو دواچار
ره وانسه ي بياره كرا. حكومه تى عراق نه و نيگه رانى و سارد بوونه وه ي ناو
مانگرتوانى قوژته وه و كردييه بيانوويه كه بولاى خودزينه وه له جيبه جى كردنى
به نده كانى ترى ريگه وتنه كه و تنه ا به ندى تايبه ت به نازاد كردنى
مامه ره زانازاد ده سترگير كراوه كانى ترى جى به جى كرد. بويه مانگرتوان
به ناچارى و له وپه رى ته نگه دستى و نه داريدا، گه پانه وه جى گا و مالى خويان و
ژيانان له هيچه وه ده ست پيكرده وه، چونكه نه و به شداربوانه ي ريپيوانه كه،
هه موو شتيكى خويان له مال و منداال و مولك له ده ست دابوو، ته نانه ت
ژماره يه كيان نانى و شكيشيان نه بوو. به لام نه و ژماره كه ميه په پره وان كه
هه ندى شتيان بولاى ما بووه وه، ده ستى نه داره كانيان گرت و ورده ورده ژيانان
گوږاو به هوى كاسبى و خومان دوو كرده وه، زورى نه خايه ند دووباره
هه لومه رجي ژيانى پيشوتريان به ده ست هيپا يه وه و بوون به خاوه ن زه وى و
مه رومالات و خانووى خويان. هه روه ها له به رنه وه ي خه لكانيكى سه راست و
پاك بوون، خه لكى ناوچه كه ش له به ر نه و لايه نه ئيجاييه نه خلاقى و
كومه لايه تى يانه، زور هاو كار بيان كردن. پاش گوزه راندى نه و مه ينه تى و

ئازارو نارەھەتى يانە، كۆمەلى پەپىرەۋانى ھەقە دوۋچارى گۆشەگىرىيەكى قوول بوون، بەلام پەپىرەۋانى ھەقە ئەو گۆشەگىرىيە كارى تىنەكردن و بەھىچ كلۆجى گۆپانىيان لەبەرنامەى خۇياندا دروست نەكرد، بەلكو ديسانەۋە دەستيان بەدروستكردن و ئاۋەدانكردنەۋەى خانەقا و تەكىەكان كردهۋە و لەماۋەيەكى كورتدا، توانيان بارودۇخى پىش مانگرتنەكە بەشىۋەيەكى گشتى بەدەست بەيننەۋە. رىپىۋانى مانگرتوانى ھەقە (بە چوون و گەرپانەۋە) سى مانگى خايەندو تەنھا لەيارۋەلى ۲۵ رۆژ ۋەستان، واتە رىپىۋانەكە لەمانگى ئەيلولى سالى ۱۹۴۴=۱۳۲۸ى كۆچى ھەتاۋى دەستى پىكردو لەمانگى كانونى يەكەمدا كۆتايى ھات. لەماۋەى ئەو سى مانگەدا، مامە رەزا لەناۋچەكەدا نەبوو، بەلام لە سالى ۱۹۴۹-۱۳۲۸ى ھكۈمەتى عىراق و نوينەرى سياسىى ئىنگلىزەكان، رىگايان پىدا بگەرپتەۋە كلكەسماق بەو مەرچەى لەژىر چاۋدىرىدا بى و بىئاگادارى كاربەدەستانى ھكۈمەت لەناۋچەكە دەرنەچن، بىلەۋە لەسالى ۱۹۵۲=۱۳۳-ى پاش چەندىن سالى سنوورداركردن، بۇ يەكەمىن چار مۆلەت بە مامە رەزا درا، سەردانى پەپىرەۋانى خۇى لەناۋچەى سورداش بكا.

(لېرەدا ئامازەيەك بۇ راپۇرتى ئەدمۇندزى راۋىژكارى ۋەزارەتى بەرىتانىا دەكەم دەربارەى ئەو بەدگومانىيە قوولەى، بەرامبەر ھەموو ئەو كەسانە ھەببۋە كەدزى رەۋتى كۆلۇنيالىزمىيانەى بەرىتانىا لەكوردستان دەجولانەۋە، بەتايىبەتى دەربارەى سەرەتا و دەرنەجامى بزاقى ھەقە. لەو بارەيەۋە، ئەدمۇندز نووسىۋىيەتى كە نەقش بەندىيەكانى كوردستان (گوندنشىنەكان، بە تايىبەتى گوندە دوورە دەستەكان، نەك رووناكبىرى شارەكان) بەزۆرى كارى سەيرو سەمەرەيان دەنۋاند. من گومانم لەۋەدا

نى يه كه نهو مهيلو داب ونه ريت به زانده كه بو ماوه يه كى زور لهو گونده كوښستان و دوور ده ستانه ي سنوورى سورداش و مهرگه، كه په يوه ندى يان به جيهانى دهر وه نه بو و كه متر رو به رووى به پرسانى حكومت ده بوون، مه يلى كى خومالى بوو. به لام پاش چه ندين سال، واته له سالى ۱۹۳۲=۱۳۱- ي كوچى هه تاوى بو يه كه مين جار ناگادارى نهو ره وته بووم. ژماره يه كه جه ندرمه، كه بو كارى ته بليغ كردن چو بوونه گوندى هه له دنى مه ليك شيخ مه حمود، له چوار ميلى سه رگه لو، له كاتى گه رانه وه راپورتيكيان دهر باره ي نهو شتانه ي بينيويان نووسيوو. كار به ده ستانى پاريزگا كه سه ره تا له دروستى ناوه پوكى راپورته كه دنيا نه بوون، به لام پاش نه وه ي ژماره يه كه بازگانى جئ ممانه ي تووتن، جگه له وه ي چه ند ديار ديه كى لهو جوړه يان له سه رگه لو بينى بوو، سكالايه كيشان تومار كرد بوو كه گوايه له كاتيكدا به ره ه لستى نهو كه سانه يان كردووه، كوته كيان خواردوه، ته نانه ت ليكولينه وه كان له چيروكيكى سه يره وه ده ستى پيكرد: شيخ عه بدولكه ريم ناوى، دانيشتوى شه ده له يه نزيك سه رگه لو كه يه كيك بوو له خزمه كانى حاجى شيخ عارف و ته ريقه تيكي به ناوى ته ريقه تى حقه وه داناوه يا ژيان دوته وه. ته ريقه ته كه ي له سه ر نه م ده قى (رقصه الصوفيه) و دانرابوو، ونووسينى يه كيك له بابو باپيرانى دانرابوو. خودى حاجى (شيخ عارف) وه كه سايه تيبه كى گرنكى ناوچه كه، كه چه ند به پرسيتى يه كيشى به رامبه ر به حكومت له نه ستودا بوو، به ورياييه وه خو ي له پشت ره وته كه هه شار دابوو.

نهو ته ريقه ته نه ينى يه، زوريه ي بنه ماو سلوكه كانى لآبرد بوو (...). پاش روداويك كه تيايدا ژماره يه كه سو فى حال ليها توو هه ليان كوتابوو ه سه ر

مزگه وتی سهرگه لوو (...) یان سوو تاندبوو، شیخه کان بانگرانه سلیمانی وداوای روونکردنه وه یان لیکرا. شیخه کانیش له وه لآمدا وتیان ئیمه نهو رهفتاره و رهفتاری لهو جوړه رسوا دهکین، به لآم نه گهر موریدیک له کاتی حال لیها تنداو بیئ وهی ناگای له خوئی بیئ، به شیوه یه کی کاتی کاریکی پیچه وانهی مه زهه ب و نه خلاق نه نجام بدات، نهوا گله یی لی ناکرئی و پاساوی خوئی هیه و بهو جوړه که وتنه هه لویستی بهرگریکردنه وه. نه گهرچی من ناتوانم دروستی نهو قسانه ی سهره وه بسه لمیم، به لآم گومانی تیدا نی یه که نهو راپورتانه راست نه بوون. و بو ماوه ی چه ندین سال له سهر یه ک، ناو به ناو زهنگی مه ترسی لیده درا که گوایه مه زهه بی حقه په پیره وانی تازه ی پهیدا کرده و دزه ی کردو ته هه ناوی ناوچه هاوسنوریه کانه وه.

له نابی ۱۹۲۶ شه هریوهری ۱۳۱۵ = جه مادی دوومه می ۱۳۵۴، ااتا کاتی که مه زهه بی هه قه له جوش و خرؤش که وتبوو، شه ویکیان میوانی شیخ عه بدولکه ریم بووم له شه ده له. گوندی شه ده له ده که ویته دولیکی ته نگه بهری به شی سهروی رووباری تایین، له نیوان چه رمه بان* و پیره مه گروون. گومانی تیدا نی یه که شیخه گه وره کان، له هه لبرآردنی هه لکه وتی گوندا، له رووی سهربازی و سروشتی جوانی ناوچه که وه، زهوق و سه لیه یه کی باشیان هه بووه، لهو سو نکه یه وه شیخ عه بدولکه ریم بی هاوتا بووه، چونکه ته کیه که ی له شوینیکی بلندو دامینی چیا یه کدا دروست کردبوو، که له لای روژناوایه وه، کو تایی به ریزی داری سپیدار ده هات و هینده ی تر سروشتی دولکه ی جوانتر کردبوو، به تاییه تی کاتی نهو سروشته جوانه تیکه ل به فهرشی جوانی ئیران ده بوو، نهو فهرشانه بو پیشوازی کردن و له لیواری

* دیاره نوسه مه بهستی گوندی (چه رمه گا) به (وه رگیر)

سه ره وهى حه و زىكى به ردینى گه ورده را خرابوون و جوگایه كى نأوى چیاكانى تى دهرژا. سپیټى بئ گهردى عه مامه و عه باى خانه خوئ یه كه م، له گه ل ریشه رهش و دريژه كهى كه ديار بوو تازه بو یه كراوه، جیاوازی یه كى زوریان هه بوو. شیخ به هه مان شیوازی باوه رداره بیگه رده كان به نازوه قسه ی ده كردو به رواله ت حه ق له كه سى تر له و نزیكتر نه بوو، به لام نه و روناكى یه شادى به خشه ی، خوئ له قولایى چاوه كانیدا حه شار دابوو، له گه ل نه و جیدانه ی شه ویلگه ی (فك) خوارووی ده مى، دوو سیمای به ته واوی جیاوازی دابوه روخسارى. قسه كانى به دهر له حيكمه تى دنیاىى نه بوون. من له كاتى كدا له و دامینه ی تری دؤله كه دانیش تېووم كه ره زو میو پؤشیبووی، ده مروانى یه پیره مه گرون و هه رچیم ده كرد نه وه م پئ قبول نه ده كرا كه نه م كه سه هه مان نه و ئیمام و پیشه وا داهینراوه (بدعتى) بئ كه تا پیش چه ند مانگئ، حكومه تى نیگه ران كرد بوو. له سالى ۱۹۴۴ز= ۱۳۲۳ى كوچى هه تاوى، واته له ماوه ی جهنگى دووه مى جیهانیدا، پیشهاتىكى ناخوش له ناوچه كه دا رووى دا: پاريزگارى گهنج، به لام زور لیها تووى هه ولیر سه عید قه زاز بئ ناگادار كردنه وه ی به غذا و بئ راویژ كردن له گه ل هاوكارانى خوئ له كه ركوك و سلیمانى، كه زیاتر په پیره وانى حه قه یان تیدا ده ژیا، له ناكاو مامه ره زای جیگرى شیخ عه بدولكه ریم، كه له گوندی كلكله سماق ده ژیا، ده سته گير كردو ره وانه ی ئوردو گای گيراوه سیاسى یه كانى عیماره ی كرد. له نه نجامى نه و هه نگاه وده دا، به سه دان كه س له په پیره وان به ژن و منداله وه، گونده كانى خویمان چول كردو بو گه یشتن به مورشدی دوورخراوه یان، ده ستیان به ریپووانیكى ۵۰۰ میلی كرد. حكومه ت زور به زه حمه ت توانی ریپووانه كه له كه ركوك راگرئ و سه ربارى ناخوشی و نازارو

مهینه تی زور، دهستیان له ریپپوانه که هه لئه گرت، تا سه ره نجام مامه رها هینرایه وه سلیمانی که شوینیکی له بار تر بوو بو زیاره ت و دهست ماچ کردنی شیخ و پهیره وان به ئاسانی سهردانیان ده کرد. پاش گه رانه وهی بو سلیمانی، مامه رهام بینی، پیره میردیکى ئارام و له سه رخوبوو. ئه گه رچی بواری ره خنه له تهریقه ته که ی هه بوو، به لام خودی مامه رها، به هیچ کلوجی مایه ی مه ترسی بو حکومت نه بوو. (س.ج. ئه موندز کردها، ترکها، عربها، ترجمه یونسى بانه، ص ۲۲۴-۲۲۶) ژماره ی مانگرتوانی حه قه ته نها له سه ر بازگه ی یاروه لی نزیك كه ركوك به ۱۲ هه زار كه س له قه لهم دراوه. هه روه ها ریپپوانه كه ئاشتیخوازانه و بی به کارهینانی، هیچ جوړه چه کیك به رپا کرا. شایانی باسه هه موو یه کیك له به شداربوانی ریپپوانه که، ته نها داریکی سووری جوړی ئال و بالوی کیوی، یان چواله ی کیوی به دهسته وه بوو، هه ر له بهر ئه وه ش دوژمنانی بزاڤه که نازناوی (داره قوله) یان به سه ردا بریبوو.

مردنی مامه ره‌زاو به‌رده‌وامی بزاقی‌ه‌قه

رۆژی ۱۹۵۲/۶/۳۰-۱۳۳۲ی کۆچی هه‌تاوی-۱۳۷۲ی کۆچی مانگی

مامه‌ره‌زا له‌گوندی کلکله‌سماق له‌ناکاو نه‌خۆش که‌وت و به‌هۆی سه‌کته‌وه ئیفلج بوو. ماوه‌یه‌کی دووردریژ خرایه ژێر چاره‌سه‌کردنه‌وه و سه‌ره‌نجام توانی له‌گه‌ڵ په‌رستارو یارمه‌تیده‌ریک، به‌دار به‌روا. نه‌خۆشیه‌که‌ی درێژه‌ی کیشا تا له‌رۆژی ۱۹۶۱/۲/۲۵-۱۳۴۰ی کۆچی هه‌تاوی. له‌سه‌لیمانی کۆچی دوایی کردو کاکه‌ هه‌مه‌ی کورپی جیگای گرت‌ه‌وه (به‌روانه: نکامی دوباره به‌جنبش حقه، مصطفی‌عسکری، با‌مقدمه و حواشی و تصحیح محمد ملاکریم و... ۱۸۹۳ بغداد). ئه‌گه‌رچی به‌هۆی ساردبوونه‌وه و دا‌به‌رانی چه‌ند سه‌د سه‌له‌وه، بزاقی‌ه‌قه سه‌ربه‌خۆییه‌کی پیکهاته‌یی له‌گه‌ڵ بنه‌ما و ری‌وره‌سمی دی‌رینی عه‌لوییه توند‌په‌وه‌کان=ئه‌هل حه‌ق=ئال حه‌ق په‌یدا کرد، به‌لام وه‌رگیراو و ژیا‌ندنه‌وه‌ی ئاینی په‌ردیوه‌رییه و په‌یوه‌ندییه‌کی ریشه‌یی و میژوویی و پته‌وی له‌گه‌ڵ مه‌کته‌بی سو‌لتان ئیسه‌ح‌اق‌دا هه‌یه. هاوکات له‌گه‌ڵ بزاقی‌ه‌قه‌دا، له‌نیوان ئه‌هلی حه‌قه=ئال حه‌قی ئیرانی‌شدا بزاقی‌کی هاوشیوه‌ ده‌ستی پیکرد که زۆر رووی هاوبه‌شی ده‌روونی و ریشه‌یی له‌گه‌ڵ حه‌قه‌دا هه‌بوو، که له‌جیگایه‌کی تر‌دا له‌ویش ده‌کۆلینه‌وه.

راپەرىن و بزاشى ئەلەۋىيەكانى دەرسىم لەتوركىا سالى ۱۳۱۵ى كۆچى ھەتاۋى ۱۹۳۶ز

ناۋچەى دەرسىمى توركىا زىدى ئەلەۋىيە توندرەۋەكان = ئەھلى ھەق =
ئال ھەقەيە. ئەتاتورك پاش دەركردنى ياسا عىلمانىيەكان و گۆپىنى خەتى
باو و ئاسايى دىرىنى ناۋچەكە بۇ خەتى لاتىن و ئەۋلەۋىيەت دان بەنەزادى
زۆرىنە و ھەۋلدان بۇ لەناۋبردنى كەلتورى ئەۋ كەمىنانەى لەپانتايى
جوگرافى توركىادا، بەدرىزايى چەندىن سەدە لەگەل خوشك و براكانيان
بەشدارى پىشخستنى ئەۋ سەر زەمىنەيان كىرەبوو، رۆلى گىرنگ و
كارىگەريان ھەبوو، كەۋاتە دژايەتى كىردن و سەركوتكردنى دانىشتۋانى ئەۋ
ناۋچەيە، يەكەمىن بەرپەرچدانەۋەى ھەنگاۋەكانى ئەتاتورك و
دىكتاتورىيەتى عىلمانى لەھەتاۋى ئەلەۋىيەكانەۋە سەرى ھەلدا. ئەتاتورك
بەبىنانۋى رەتكىردنەۋەى داۋاكارىيەكانى لەلەيەن دانىشتۋانى دەرسىمەۋە،
لەسالى ۱۹۳۶ (۱۳۱۵ى كۆچى ھەتاۋى) لەشكرى رەۋانەى ناۋچەكە كىرد و
ناۋى دىرىنى ناۋچەكەشى لەدەرسىمەۋە گۆپى بۇ تۆنجەلى.

ئەۋ كات سەيد رەزا كوردى ئەلەۋى سەروكايەتى راپەرىنە
مەزھەبىيەكەى دەرسىمى دەكرد و لەپەيامىكدا، لەشكرى پەلاماردەرى
توركى لەئاكامى ھىرشى نىاسايى و زۆردارانە بۇ سەر خەلكى رەش و
رووت ئاگادار كىردەۋە داۋاى لەسەركىردەكانى سوپاى تورك، لەۋانە چەنەپال
ئالپ دوگان كىرد تا بەبرىارەكەى خوياندا بچنەۋە.

بەلام چەنەپال ئالپ دوگان، نەك تەنھا پەيامەكەى سەيد رەزاي كوردى
ئەلەۋى پىشت گۆپى خىست، بەلكو فەرمانى بۆمبارانى ناۋچە شاخاۋى و
دەشتايىيەكانى دەرسىمىشى دەركىرد، پاش ئەۋەى سەيد رەزا لەرىنگاى

ياسايى و ئاشتىخوزانەوہ لەگەل سوپاي تورك هېچى بۇ نەكرا، بەنا چارى لەگەل خىلەكانى زازا دەستيان دايە چەك و راپەرىنىكى چەكدارانەيان لەدژى سوپاي دەستدريژيكر ريكخست، پەپرەوانى سەيد رەزا، بۇ بەرگريكردن لەئايين و باوهرپو زيدي خويان، كەوتنە خەباتى چەكدارانە، سوپاي تورك بۇ دامركاندەوہى بزاقەكە بەكۆرپەيى، ديسانەوہ كەوتنە بۆمبارانى سەنگەر و بنكە و شوينە شاخاوييەكان و گوندو شارۇچكەكان، تەنانەت كىلگە و رەزو باخەكانيش بۆمباران كران، سوپاي داگريكر، بەوہشەوہ نەوہستا و كەوتە تەقاندەوہى ئەشكەوتەكانى كيۆەكانى دەرسيم، شادپرەوان زنار سلۇپى، كەيەكى لەكەلەپياوانى راپەرىنى عەلەوييەكانى دەرسيم بوو، لەبەرەوهرىيەكانى خويدا، نووسيوويهتى: لەترسى كردهوہ نامرۇقانەكانى سوپاي داگريكر، هەزاران ژن و مندال و نەخۇش و پيرو پەككەوتە خويان لەئەشكەوتەكانى كوتوزى داغ Kutuzikdoxى دۆلىسى ئيسى كوردا Eyskur حەشاردا بوو، بەلام سوپاي تورك هەر كەشوینەكانى دەستينشانكر، بەشيوازيكي زۆر وەحشيانە و نامرۇقانە، دەرگا و ريگاي دەر باز بوونيانى داخست و ئەشكەوت و پەناگاكانيانى تەقاندەوہ و سووتاندى، لەكاتيكداسەرانى سوپا بەباشى دەيانزانى كە ئەو خەلكانە هەموويان كەسانى مەدەنين، كەچى زۆر دېندانە بەزىندوويى سوتينران، حكومەتى ناوهند لەپاساوى ئەوتاووانە گەورەيەدا و بۇ چەواشەكردنى راي گشتى، ئەو قەتلوعامەى بەكاردانەوہى شارستانيتى لائيك بەرامبەر بە وەحشىگەرى كۆنەپەرستى ناو بردو سەيد رەزاي كوردى عەلەويى بەپياوى بيگانە و يەكيتىي سؤقيت تاوانبار كرد (۱۹).

سهید رهزای کوردی عهلهوی، له پیناو ریڅخستن و پیکهینانی سیستمیکي بهرگری، نیسماعیل حقی بهگی کرده فرماندهی گشتی هیزه چه کداره کانی بزاقه که، تا به هاوکاری عهلی شیر کاروباری سهربازی نه انجام بدن، ههروه ها دکتور محهمه د نوری دهرسیمي له سالی ۱۹۳۷ز (۱۳۱۶ی کوچی هه تاوی) وهک نوینه رو وته بیژنی بزاقی عهله وییبه کانی دهرسیم هه لبراردو رهوانه ی سوریا ی کرد، تا به هوی دیدارو چاوپیکه وتنه وه، رووداوه کانی دهرسیم به جیهان رابگه یه نیئت. لهو سوئنگه یه وه دکتور محهمه د نوری دهرسیمي له سوریا، به هاوکاری دکتور کامهران به درخان سهردانی میسرین کرد تا جیهانی روژاوا له چوینیتی جموجوئی عهله وییبه کان، به رامبه ر به له شکری لائیک ناشکرا بکن.

نه تاتورک و حکومتی ناوه ند، کاتن له چالاکییبه کانی دکتور محهمه د نوری دهرسیمي ناگادار بوونه وه که هه ولی سه لماندن و دهرخستنی رهوایی بزاقی عهله وییبه کان دهادو روخساری دوژمنکارانه ی دستدریژیکاران ناشکرا دهکا، که وتنه پیلان گیران و خه لاتیکی (۴) هه زار سکه ئالتونیان بو کوشتنی دکتور دهرسیمي ته رخانکرد. ههروه ها حکومتی ناوه ندی تورکیا، بو له باربردنی هه وله کانی دکتور دهرسیمي، گوشاریکی دیپلوماسییان خسته سهر جیهانی نیسلام و نه وروپا و نه و گوشاران به پراده یه ک کاریگه ربوون که ریخراوی ولاتانی یه کگرتوو و جیهانی نیسلام بی هنگییان هه لبراردو وه لامی نامه و داواکارییه کانی دکتور دهرسیمیان نه دایه وه.

پاش نه وه ی سهید رهزا له کومه کی جیهان و سهرنج راکیشانیان بو نه و سته مه ی له عهله وییبه کانی دهرسیم ده کری، نا نومید بوو، له پروی

ناچار پښتانه داوای دانوستاندن له گهڼ حکومتی ناوهند ده کاو سهدید برایمی کورپی خوی له سالی ۱۹۳۷ دهنیریتته لای جهنه پال دوگانی، فهراندهی هیزه سهربازییه په لامار دهره کان، به لام جهنه پال دوگان نهك تنها پیشوازی له وههنگاوه نه کرد، به لکو داوای خوبه دهسته وه دانی بی قهیدو شهرتی هیزه چه کداره کانی کردو به پیی نهو داواکارییه ده بوایه ۸ ههزار چهك ته تسلیم به له شکری تورک بکری. (له هندی یادداشتدا، ۸۰ ههزار چهك نووسراوه).

پاش نهو پیشهاته، جهنه پال دوگان به هه موو هیژیکی و به هه موو جوړه چهك و که لویه لیکي سهربازییه وه، هیژشی کرده سهر درسیمو سلنی له هیچ جوړه دوزمنایه تی و خوین رشتن و کرده وه یه کی نامرؤقانه، دهرحق به هاوولاتییه مه دهنییه کانی ناوچه نه کرده وه، که چی سهره پای نهو هه موو هیزه سهربازی و قه تلوعامه، نه یوانی هیچ به هیچ بکاو دزه بکاته سنووری ژیر ده سلاتی خه باتگیړه کانه وه. به لام به داخه وه بزافی درسیم له ناووه، دوچارنی ناکوکی و خیانهت هات و سهره نجام دلنی خه باتگیړه راپه ریوه کانی سارد کرده وه، لهو سهره بونده دا، کاتنی عه لی شیرو یه کی له فهرانده گه وره کانی خه باتگیړان، له لایه ن سهدید ره زاوه راسپیردران بو نه نجامدانی کاروباری دهره وهی بزافه که، سهردانی یه کی له ولاتانی هاوسنوور بکه ن، که چی رووبه پروی نارپه زایی سهدید ره هبهری برزای سهدید ره زا بووه وه، سهدید ره هبهر له ژیره وه، په یوه ندیی له گهڼ حکومتی ناوهند دروست کردبو، بویه به فهرانی حکومت، عه لی شیرو زهریفه ی هاوسهری عه لی شیرو سهربری و لاشه کانیانی نارده خزمهت فهرانده کانی له شکری نه تاتورک. له سهریکی تره وه، شاهین ناغای به گی هوزه کانی به ختیاریی درسیم،

كەيەكى بوو لەپياۋە ديارو سەركردهكانى هيژه چهكدارهكانى بزاقەكە،
بەپيلانى خدر ناوى كوژرا.

ئەو رووداۋە ناخۇشسانە بوون بەھۆى پەرتەۋازە كردنى بارودۇخى
خەباتگىرەكان، ئەگەرچى تا دەھات جەسسورانه تر بەرگرييان لەدژى
سەرکو تکردن دەکرد، لەو رووۋە سەيد رەزا لەزىستانى ئەو سألەدا،
نەخشەى هيژشيكى گورچىكېرى بۇسەر بارەگای سەرەكى لەشكرى دوژمن
دارشت و خستيانە ژيەر ئابلۇقەى خويانەۋەو گورزى كارىگەريان لەو
بارەگايە ۋەشانند، بەجۆرى جەنەرال دوگان كەوتە ژيەر گوشارەۋەو بەناچارى
پيشنيازەكەى پيشووى، لەبارەى دانوستاندن لەگەل سەيد رەزا قبول كردو
پەيامىكى بۇ نارد، لەو سۇنگەيەۋە كە سەيد رەزا ريبەرىكى مەزەبەى
راستگۇ بوو، پەيامەكەى جەنەرال دوگانى بە پيى ياسا نيو دەۋلەتبيەكان
رەوشى باوى هيژه ناكۆكەكان ليك دايەۋەو پەسەندى كردو نەيزانى ئەۋە
پيلان و تەلەيەكە بۇ چەۋاشەكردن و ساردكردنەۋەى راپەريۋەكان. دوا
بەدواى ئەو بانگيشتە، سەيد رەزا ژمارەيەك لەسەرانى بزاقەكەو
گەۋرەپياۋانى ھۆزو عەشیرەتەكان، ئەوانەى پەيوەندييان بەبزاقەكەۋە
كردبوو، بەنيازى دانوستاندن و رەخساندى گوزەرانيكى بەپريژە باشت بۇ
دانيشتوانى دەرسيم، بەرەو شارى ئەرزەنجان كەوتنەپرى، بەلام لەگەل
گەيشتنيان بۇ ئەرزەنجان لەرۆژى ۱۹۳۷/۹/۵، سەرجم نوينەران و سەرانى
بزاقەكە دەستگيركران و رۆژى ۱۹۳۷/۱۱/۱۰ رەوانەى شارى (ئەلەزىن) كران.
پاشان دادگايىكردنى سەيد رەزا كوردى غەلەۋىيە ۋە ھاپريكانى
لەدادگايەكى سەربازى، سەردەمى جەنگدا دەستى پيكرد، خودى ئەتاتورك
بەشداريى دانيشتنەكانى دادگاي كردو لەنزىكەۋە سەيد رەزاي ناسى، پاش

ههفتهیهك دادگاییکردن، دادگا بریاری لهسیداره دانی سهید رهزاو ۲۷ هاورپی دهرکردو ۲۳ کهسی تریان بهزیندانی کردنی دریژخایهن حوکمدران. رۆژی ۱۹۳۷/۱۱/۱۸، کهدهبی بهرۆژی رهشی راپه پینه کهی دهرسیم ناوبری، سهید رهزاو سهید رسییک حسینی کوپی و قهنبهر ئاغای ئیلیگی هۆزهکانی یوسفیان و سهید حسین ئاغای ئیلیگی هۆزهکانی کوپهشیان لهتاریکی شهوی ئه و رۆژهدا، چوونه سهر داری ئازادی و لهسیداره دران، لهساته وهختی لهسیداره دانی سهید رهزادا و بهپی ئه و سهرچاوه ئاگاداره ی چۆنیتی پرۆسه ی ئیعدامکردنه کهیان تۆمار کردبوو، نووسراوه: سهید رهزاو شیعریکی بهزمانی کوردی خویندهوه، ئه و زمانه ی که قهدهغه بوو لهئیدارات و دهوروبهری بنکه سهربازییهکان و تهناهت شهقامهکانی ژیر دهسهلاتی مستهفا کهمال پاشادا قسه ی پی بکری و بهتاوان لهقه لهم دهر، بهخویندهوه ی ئه و شیعره سهید رهزاو بی دهنگی شهوی شکاندو بهدهنگی بهرزوتی:

ئه ز رۆله ی سالاری کهربه لام

من لهکوشتن دهرسیین؟

سویندم بهیهزدانی پاک ئه و جنایهتەتان بی تۆله

نامینیتهوه، ئه ی زالمینه شهرمهزار بن

(Armance. Jimare 99/1989 idamkirna seyid Reza. Capa sweden)

دکتۆر محمهد دهرسیمی، دهرباره ی ئیعدامکردنی سهید رهزاو کوردی عه لهوی، لهلایهن حکومهتی کهمال پاشاوه نووسیویهتی: کاتی سهید رهزیان برده سهرداری ئیعدامکردن، سهر فرازو سهربهرزو سهرو ئاسا ههنگاوی دهن، ههروهها لهدریژه ی ئه و شیعره شه و شکینهیدا دهیوت، من

ته مه نم ۷۵ ساله، نيوه من ناکورژنو و من نامرم، به لکو شهيد دهم و خويڼى هيچ شهيدىک به ناحق نارپژړى و خويڼى منيش بى ټوله نامينيتته وه.

(Medya cunes Roya Mediya Jimara 38/1993 Istanbul)

پاشان زور له سره خو ده چپته سهر سیداره که و به شادمانی، وه که سیک که به دوا هوارگه ی خوی گه یشتبى، په تی سیداره که ده کاته ملی خوی و وه چوڼ دوگمه ی کراسیک دابخه ی، ناو ها په تی سیداره که توند گری دوا، به و جوړه سهر کرده ی ته مه ن ۷۵ ساله ی رپه پړینى عه له ووییه کانی زاگرووس، له دژى حکومتی لایکیى مسته فا که مال پاشا شهيد کرا. پاش نیعدم کردنى سهد رها، عیسمه ت ئینونوی سهروک وه زیرانى تورکیا، له چاوپیکه وتنیکی روژنامه وانیدا وتی: چیت له دهر سیدما گرفتى ترمان نییه و نه و ناوچه یه مان پاکسازى کردو یاخیبوونى چه کدارانه له ناوچه که دا نه ما، به لام نه و قسانه له پروپاگنده به و لاه هیچی تر نه بوون، چونکه جهلال بایهری گوره وه زیری نه و له کوپوونه وه ی روژى ۱۹۳۸/۷/۳۰ په رله مانى تورکیادا، رایگه یاندکه یه کئ له گرفته کانی ئیستای حکومت، کیشه ی دهر سیمه و پیویسته به پیشبینی هه مه لایه نه و ئوپراسیونى سهر بازییه وه کوتایى به کیشه ی نه و ناوچه یه به یئریت.

یونس نادریی روژنامه وانى به ناوبانگى تورکیا، له مانگى حوزه یرانى ۱۹۳۸ دا له وتاریکدا نووسى: گوايه حکومت نه مسالى به سالى پاکسازى کردنى دهر سیم ناولیناوه و به نیازه له و ناوچه یه دا ئوپراسیونى سهر بازی نه انجام بدات.

نه و لیدوانانه راست دهر چوون، چونکه عه له ووییه کانی دهر سیم به هیچ جوړى حسابیان بو حکومته لایکییه که ی که مال پاشا نه کردو ملیان که چ

نەكرد، بۇيە لەرپوۋى ناچارى كەمال پاشا پەنای بىردەبەر دەربارى رەزا شای ئىران و حكومەتى عراق، تاسنوورى خۇيان بەرپوۋى خەباتگىرانى دەرسىمدا بېسەتن، ئىنجا ھىزە سەربازىيەكانى كەمال پاشا لەمانگى ئەيلول و ئۆكتۇبەرى ۱۹۲۸د، جارىكى تر پەلامارى كىوو دەشت و دەروپەرى دەرسىمىيان داو بەبەكارھىنانى تۆپ و بۆمب و چەكى پىشكەوتوۋى ئەو سەردەمە كەوتنە و يىزەى خەلكى ناوچەكە.

پروفىسور دكتور جەليل جەلىلى مېژوونوس و زانای گەورەى كورد مامۇستاي بەشى كوردناسى لەئەكادىمىيى رۆژھەلاتناسىي لىنىنگراد، دەربارى مەزھەبى كوردە عەلەۋىيەكان و راپەرىنەكەى سەيد رەزا كوردى عەلەۋى نووسىۋىەتى: ئايىن و ئايندارى لەژيان و گوزەرانى ئىمەدا، رۇلىكى گەورەى لەئەستۇدایە، توركەكان ئەو ئەندىشانەى ئىمەيان بەھەلزانى و سووديان لىۋەرگرت، ھەرۋەھا پروفىسور جەلىلى دەلى كەلەنىۋان كوردەكاندا، زۇر بىروباۋەر و ئايىن بوون بەھۇى لەناوبردى سەتم و زۇردارانى سىياسى زال بەسەر كۆمەلدا، لەو سۆنگەيەۋە راپەرىنى عەلەۋىيەكانى دەرسىم، ژىرخانىكى ئايىنى و مەزھەبى ھەبوو. كەمالىستەكان بۇ لەكەداركردى كەسايەتى سىياسى مەزھەبى سەيد رەزا لەبەرچاۋ پەپرەۋانى، ھەرۋەھا لەبەرچاۋ گروپە ئىسلامىيەكانى ترى توركىا پىروپاگەندەيان بۇ ئەۋە كرد كەگوايە سەيد رەزا نەك ھەر سەيد نىيە، بەلكو لەبنەمالە و رەچەلەكى پىغەمبەرىش نىيە، تەنانەت لەسەردەمى مندالىدا لەكەنىسەيەكدا گەورە بوۋە(!!!) ھەرۋەھا پىروپاگەندەكانى حكومەت لەۋەش زىاتر رۇيشتن و بەپەرۋەردەى دەستى شەيتانايان لەقەلەمدا، لەكاتىكدا كەدانىشتۋانى دەرسىم بەپەپرەۋانى عەلەۋىيەكانى زاگرۇس دادەنرىن و

مه زهه بى عهله ووییه کانی زاگرووس له دیرزه مانه وه له ناویاندا باو بووه و به پيى
قسه ی ناگاداران، سهید رها وهك چوڼ له سهردارى سيډاره خوۍ
ناساندووه، له سهیده کانی حسینی یه و زور دلیرانه و به شانازییه وه،
رېبه ریتی بزافى عهله ووییه کانی نه و ناوچه یه ی، تاساته وه ختی له سيډاره دانى
کردو نه رکه کانی سهرشانى خوۍ به جی گه یاندا. (نه حمده ی شهرفى - ناوینه - ژماره
۱۴-۱۵، سانى ۱۳۷۳، لاپهړه ۱۸-۲۰ - رأپهړین سهیید ره زای كورد دژى نه تا تورك)

زنجیره‌ی بلاگراوه‌گانی خانهدی وهرگیران

ردیف	ناوی کتیب	زمان	نوسهر	بایه‌ت	سال دوره‌ی چاپ	وهرگیر
۱	شائیسماعیلی یه‌کهم چنگی چالدیران	فارسی	هاشم حیحازی نهر	میتروسی	۱۹۹۹	کمال رشید
۲	ریکتراره نیر دولتی هرتیبیه‌کان	عربی	نهمه‌ی مرسوی	سیاسی	۱۹۹۸	عدلی قادر عربتد
۳	بنسماکانی داریش له مییدیاکاندا	فارسی	نرمیت مسعودی	راگدیاندن	۱۹۹۹	معیید صالح
۴	<i>History A Brief of Kordistan</i>	کردی	فوناه تاهه‌ی سادق	میترو	۲۰۰۲	فوناه تاهه‌ی سادق
۵	کارگیری نهمت	عربی	ده‌ه‌ی وهری	ده‌روئناسی	۱۹۹۵	سهمه‌ی زنگنه
۶	ده‌وکرسی	فارسی	ناتونی ناریلستر	ده‌وکرسی	۲۰۰۰	ریباز مستفا
۷	شمیری یه‌لکس	عربی	نازم حیکمت	شانزنامه	۱۹۷۶	همزیز گهری
۸	یه‌لکده‌ی کانی لینگیز	ینگیزی	نا/بلال ن.شمش	سیاسی	۱۹۹۱	سلمان عدلی
۹	چون له‌گه‌ل مندا له‌کهدا ره‌تار بکهم؟	فارسی	ده‌گازیر	په‌روه‌ی	۲۰۰۰	شهیدا سه‌لاح
۱۰	شعربچ	تهدمانی	ستیفان سفایک	نوقلیت	۲۰۰۰	همه‌ی‌لوتمین ده‌شتی
۱۱	سهرمایه‌ی هاریشی	عربی	نالان مینک	سیاسی/ ناپوری	۲۰۰۱	دلیر مه‌زا
۱۲	جیه‌اتیکی لینکازاد	عربی	نهمتونی گیدنز	سیاسی	۲۰۰۰	همه‌ی‌لوتلا نهمه‌ی‌ده‌ی
۱۳	ناسنامه‌ی بکوز، کان	عربی	نهمین مه‌ه‌لوف	سیاسی	۱۹۹۹	کوزال نهمه‌ی
۱۴	هریة العراق فی الابهة المجاهیة	الانجلیزیة	منظمة حقوق الانسان	وفاقی	۲۰۰۱	جمال مه‌زا عزیز
۱۵	ده‌وکرسی حیه	فارسی	ده‌یغید بیتهام	سیاسی	۲۰۰۰	شوپش جوانپزی
۱۶	ده‌ی‌لوی ده‌وکرسی	فارسی	ره‌یهرت دال	سیاسی	۱۹۹۹	ناسانج همزیز کهدی
۱۷	سهره‌لانی ناژاره گیتی	ینگیزی	ره‌یهرت ده‌ی کاپان	سیاسی	۲۰۰۰	شاه‌عوان مسهور

